

கேட்கட்டும் குறளின் குரல்

அ.பொ. செந்தலா

B.Sc., Dip-in-Ed., 1st-in-Laws

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Sp 0574 + 057

7. Ann. O. L. L. L.

19/1/03

கேட்கட்டும் குறளின் குரல்!

தொகுதி - 1

ஆசிரியர்:
முத்தமிழ்ச் செல்வர் **அ. பொ. செல்லையா**
B.Sc., Dip-in-Ed., Ist-in-Laws

“அறிவகம்”
மீசாலை

80/3 கல்லூரி
வீதி,
கொழும்பு - 13.

ATHAVAN PUBLICATIONS INC.
2390 Eglinton Ave. E, Suite # 210
Scarborough, ON, M1K 2P5

நூல் விவரம்

நூல் தலைப்பு	➤ கேட்கட்டும் குறளின் குரல்!
ஆசிரியர்	➤ அ. பொ. செல்லையா
மொழி	➤ தமிழ்
பதிப்பு ஆண்டு	➤ 2002
பதிப்பு விவரம்	➤ முதல் பதிப்பு
தாளின் தன்மை	➤ 11.6 கி.கி.
நூலின் அளவு	➤ கிரௌன் சைஸ் (12½ x 18½ செ.மீ.)
அச்ச எழுத்து அளவு	➤ 10 புள்ளி
மொத்த பக்கங்கள்	➤ 316

நூலின் விலை	➤ ரூ. 65.00
-------------	-------------

அட்டைப்பட ஒவியம்	➤ திரு. சாய்
லேசர் வடிவமைப்பு	➤ கிறிஸ்ட் டி.டி.பி. சென்டர், சென்னை - 24.
அச்சிடலோர்	➤ ஸ்கிரிப்ட் ஆப்ஸெட் சென்னை - 94.
நூல் கட்டுமானம்	➤ தையல்

பொருளடக்கம்

வ.எ.

தலைப்பு

ப.எ.

பகுதி-1

1.	திருவள்ளுவர் வரலாறு	11
2.	உலகத் தமிழர்களை உருவாக்கிய திருக்குறள்	19
3.	ஆரியத்தைப் பேனா முனையில் சந்தித்த வள்ளுவர்	26
4.	உலகின் சமநிலை பேணிநீர் தேவை!	33
5.	பெரியார் யார்?	40
6.	சமயநெறியும் நீதிநெறியும் ஒன்றல்ல!	47
7.	அறிவும் உணர்வும் அணைந்ததே இல்லறம்	54
8.	குடும்பத்தின் பண்பாடுதான் இவ்வாழ்க்கை	61
9.	வாழ்க்கையின் பயன் மக்கட் செல்வம்!	68
10.	அன்புதரும் இன்பநிலை	74
11.	வந்தாரை வரவேற்கும் வள்ளண்மை	81
12.	இனிய சொற்கள் இன்பந் தருவன	88
13.	நன்றிக்கு வித்தாகும் நல்லொழுக்கம்	95
14.	நடுவு நிலைமை நாட்டுக்கு நல்லது!	101
15.	அடக்கம் அழியாப் புகழ்தரும்!	107

பகுதி-2

16.	ஒழுக்கத்தைவிட உயர்ந்த குணம் இல்லை!	114
17.	பிறன்மனை நாடின பெருமை பறிபோகும்!	121
18.	பொறுமை பெருமையளிக்கும்!	128
19.	மனம் அழுக்கானால் மகிழ்ச்சி மறைந்துவிடும்!	134
20.	பிறர்பொருளை விரும்பும் பேதைமை தகுமா?	141
21.	புறங்கூறினால் அறந்திரும்பிவிடும்!	148
22.	பயனில சொல்வதால் பழிவந்து சேரும்!	155

பொருளடக்கம்

வ.எ.	தலைப்பு	ப.எ.
23.	தீவினை அச்சம் யாவினும் சிறப்பே!	162
24.	ஒப்புரவறிந்தால் அப்புறம் ஏது துயர்?	168
25.	கொடுப்பதால் குறைவின்றி வாழலாம்!	175
26.	புகழோடு வாழ்தல் பூமியில் அரிதே!	182
27.	அருளுடையோர் ஆண்டவனின் மறுஉருவம்!	189
28.	புலால் மறுத்தல் பொதுவில் நன்றே!	196
29.	தவம் விரதத்தின் தலையாய கொள்கை!	203
30.	கூடாவொழுக்கம் நாடல் தீதே!	210

பகுதி-3

31.	கள்ளாமை நன்மைகளை வெள்ளாமை செய்யும்!	217
32.	உண்மை பேசுதல் உயர்ந்த அறம்	224
33.	வெகுளாமை விளைக்கும் மிகலாபமே!	231
34.	இன்னா செய்யாமை எந்நாளும் இனிதே!	238
35.	எவ்வுயிரையும் கொல்லாதிருத்தலே அறச்செயல்	245
36.	நிலையாமை உலக இயல்பே!	252
37.	தூய்மையானதே துறவு வாழ்க்கை	259
38.	மெய்யுணர்வு தோன்றின் ஐயுணர்வு நீங்கும்	265
39.	ஆசை போனால் துன்பமும் போச்சு!	271
40.	வாழ்வில் குறுக்கிடும் ஊழ்!	277
41.	இறைமாட்சி இனிய ஆட்சி!	283
42.	கல்வியே சிறந்த செல்வம்!	290
43.	கல்லாமையை இல்லாமை ஆக்குக!	296
44.	கேள்விச் செல்வம் ஆழியில் முத்தே!	303
45.	அறிவே சிறந்த ஆயுதம்!	310

2801B Eglinton Avenue East,
Scarborough, Ontario,
Canada M1J-2E1

T.P. : 416 264 8798

Fax : 416 264 9500

Canadian Tamil Radio

எனது வாழ்த்துக்கள்...

கனேடியத் தமிழ் வானொலியின் காற்றலைகளில் ஒரு கனமான நிகழ்ச்சியாக - தங்கத் தமிழ் கொண்டு வரும் சங்கப்பலகை. சங்கப்பலகையில் பந்தி வைக்கப்படும் ஒவ்வொரு பகுதியும் ஒவ்வொரு சுவை. மனதில் ஒலிக்கும் வெவ்வேறு குரல்கள் மாயப் பிரதேசங்களைக் கடக்கும்போதெல்லாம் குறளின் குரல் கேட்டு, கொஞ்சம் குழையும்...

குறளும் அது சொல்லும் பொருளும் - எளிமைப்படுத்தப்பட்டு எல்லாத் திசைகளிலும் ஒலிக்கும். எங்கள் வானொலியின் காற்றலைகளும் கம்பீரம் சேர்த்துக் கொள்ளும். நேயர்களையும் நகரவிடாமல் நின்று கேட்க வைக்கும் 'குறளின் குரல்'.

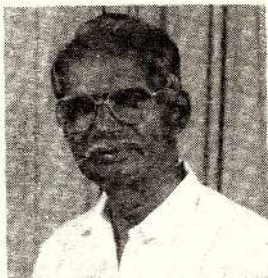
அ.பொ. செல்லையா மாஸ்ரரின் சுந்தரச் சொற்களில் வடிக்கப்பட்டு மாறனால் சொல்லப்பட்டு, மக்களால் கேட்கப்பட்டு ஆரோக்கியமாய் விமர்சிக்கப்படும் 'குறளின் குரல்'.

ஆழமான தமிழ்ப்புலமையும், அறிவும், நிறைந்த அனுபவமும் கொண்ட செல்லையா மாஸ்ரரின் சொற்களில் வசீகரமும், வாழ்க்கையும் உண்டு. காற்றலைகளிலிருந்து காகிதத்திற்கு - பதிப்பாகக் குறளின் குரல் வருவதையிட்டு மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். பத்திரப்படுத்தி வைக்க, படித்துச் சுவைக்க பாரில் இருக்கும் தமிழர்கள் பயன்பெற - குறளின் குரல் உதவட்டும்!

நன்றிகளுடன்.
ப்ரியமுள்ள கலாதரன்.

என்னுரை

காலத்தால் வெல்ல முடியாது நிலைத்து நின்று வாழ்வன நல்ல இலக்கியங்கள். அந்த நிலையை ஓர் இலக்கியம் அடைய வேண்டுமானால் அது உண்மையை உரைக்க வேண்டும். அந்த உண்மையை வளரும் அறிவியல், பகுதி பகுதிகளாக அடையாளங் கண்டு அறியத் தந்து கொண்டிருக்கின்றன.

அறிவியல் ஆய்வில் அறியப்படும் உண்மைகள் பல, முதலிலேயே உருவாக்கப்பட்ட இலக்கியங்கள் உள்ளடக்கியுள்ளன. அவற்றை ஆய்ந்தும் போற்றியும் பின்பற்றியும் நன்மைகளைப் பெறுகின்றனர் மக்கள்.

தமிழ் மக்களால் மட்டுமன்றி, உலக மக்களாலேயே பின்பற்றப்பட்டுப் பெருமைபெறும் உலகின் ஒரே நூல் திருக்குறள். வேறு இரண்டும் உள - அவை பைபிள், குரான் என்ற சமய நூல்கள்.

தமிழர்க்கு நன்னெறி கூறும் ஒரே நூலான திருக்குறளை மக்கள் மத்தியிலே பரப்புவதொன்றே நன்னெறி எனக் கண்டு, திருக்குறளைச் சிறப்பித்தும் போற்றியும் பரப்பியும் வந்தனர் திராவிடர் கழகத்தினர்.

உலகப் பொதுமைக் கருத்துக்களை - வாழ்வியல் நீதிகளை வழங்கும் திருக்குறளைப் போற்றுவதன் மூலம் தமிழ், இலக்கியச் செழுமை மிக்கது என்று நெஞ்சை நிமிர்த்திக் கொள்ள முடியும் எனக் கண்ட தமிழ் அறிஞர்கள் பலர் திருக்குறளுக்குத் தெளிவுரை - எளியவுரை - விளக்கவுரை - புதியவுரை எனப் பலரும் உரை கண்டனர்.

இவர்களில் டாக்டர் மு.வ. தமிழ்த் தென்றல் திரு.வி.க., நாமக்கல் இராமலிங்கம்பிள்ளை, மொழியியல் அறிஞர் தேவநேயப் பாவாணர் போன்றோரின் உரைகள், பன்மொழிப் புலவர் கா. அப்பாத்துரையாரின் விளக்கக் கட்டுரைகள், பாவேந்தர் பாரதிதாசனாரின் குயில் குறளுரைகள், இன்னும் முத்தமிழ்க் காவலர் கி.ஆ.பெ. விசுவநாதத்தின் கருத்துரைகள் போன்றன எனதுள்ளத்தில் திருக்குறள் மேல் மிகுந்த பற்றினை உருவாக்கின.

1955 -1957 இல் சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரியில் பேராசிரியர் அன்பழகனாரின் தமிழ்ப் பாடம் தமிழை ஏற்றவும் குறளைப் போற்றவும் செய்தது. அதுபோல், சாவகச்சேரி இந்துக் கல்லூரியில் 1952 - 1955இல் வித்துவான் மு. சபாரத்தினத்தால் தரப்பட்ட மறைமலை அடிகளாரின் தனித்தமிழ் இயக்க எண்ணங்கள், 1945, 1947 வரை மீசாலை விக்கினேசுவரா மாவித்தியாலயத்தில் பண்டிதர் சி.கா. தம்பையா தந்த பேச்சுவன்மையும், கலைஞர் கருணாநிதியின் குறளோவியமும் என்னைத் தமிழோடும் குறளோடும் இணைத்தன.

ஈழமணித் திருநாட்டின் இனப்போர் பலருக்கு ஊரில்லாததாக்கியது! அதில் எனது குடும்பமும் ஒன்று. யாழ்க் குடாவில் சாவகச்சேரித் தொகுதியில் மீசாலை எனது ஊர். எம் திருவிடத்தில் தமிழ் - குறள் தொண்டாற்றிட மீண்டும் வாய்ப்புண்டாகுமானால் அதனை அமுதமாகக் கருதுவேன்.

மே 21, 2000 இல் எறிகணை அயலில் விழுந்த போது, தலை சிதறி அயலவர் ச. குமாரசாமி அகால மரணமடைந்ததால் பீதியடைந்த மக்கள் இடம் பெயர, இல்லத் தலைவியாருடன் தாமதமின்றி இடம் பெயர்ந்தோம். மந்துவில் - நெல்லியடி - புலோலி நல்லூர் - திருகோணமலை - கொழும்பு - லண்டன் என அலைந்து நொவெம்பர் 17, 2000 கனடா வந்து சேர்ந்தோம்.

கனேடிய தமிழ் வானொலி நிலையத்தில் எம் மூத்த மகன் மாறன் சில நிகழ்ச்சியில் பங்கு கொள்கிறார்.

ஐயா சும்மா இருந்தால் மனத்தளர்ச்சி உண்டாகும்; ஏதாவது எழுதச் சொன்னால் நல்லது; உற்சாகமாக இருப்பார் - என எண்ணி என்னுடன் உரையாடினார்.

என்னத்தை எழுத? தொடர்புகள் பார்க்க, குறிப்புகளை எடுக்க எம்மிடம் ஒன்றும் இல்லையே என்றேன்.

தமிழைப் பற்றி எதையாவது எழுதலாமே என்றார்.

தமிழைச் சொல்லிக் கொண்டே பலர் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனுள் நுழைய விரும்பாததோடு இன்னுமொரு ஐம்பது ஆண்டுகளில் கயானாபோல் கனடா ஆகிவிடக் கூடிய நிலையில் தமிழ் இருப்பதால் திருக்குறளோடு ஏதாவது எழுதலாம் என எண்ணினேன். மகனிடமிருந்த திருக்குறள் நூலின் துணையோடு தொடங்கினேன் எழுத, வானொலியோடு தொடர்புடைய மகன் மாறனையே உரையாற்றவும் செய்தேன்.

டிசு 7, 2000 வியாழக்கிழமை இரவு(கனடா) 10.15க்கு நிகழ்ச்சி வானலையில் வந்தது, கேட்கட்டும் குறளின் குரல். பின்னர் டிசு 11 திங்கட்கிழமை மறு ஒலிபரப்பானது. வாரந்தவறாது இந்நிகழ்ச்சி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது.

பொதுமைப்படச் சிந்தித்ததாலும், கனடா வானொலியில் தமிழ் மக்களுக்கானதாலும் அவர்களை மனதில் கொண்டும், பேச்சு என்பதால் அந்தந்த நேரத் தகவல்களை உள்வாங்கியும் எழுதப்பட்டன.

தலைப்புடன் தொடர்புடைய சில செய்திகள், மேற்கோள்கள் திரும்பத் திரும்பவும் வரலாம். வாரா வாரம் எழுதியதால் திரும்பத் திரும்ப வாசித்து நினைவுபடுத்தித் தவிர்க்கவும் முடியாததால் கூறியன கூறலாகச் சில வந்திருக்கலாம். திருவள்ளுவரும் அப்படிச் செய்துள்ளார்! வேறு வேறு காலங்களில் வேறு வேறு தலைப்புக்களில் பேசப்பட்டதால் கூறியது கூறல் தவிர்க்க முடியாததும் அவசியமானதும் என்பதை உணர்ந்து கொள்ளக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழன் தனித்துவத்திலும் குறளின் மகத்துவத்திலும் எனக்கிருக்கும் மதிப்பால், தன்மான அடிப்படையில் இனமானக் குறிப்புகள் சில வரலாம். அவற்றைச் சிந்தனைக்குள்ளாக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பலவகையான இன்னல்களுக்குள்ளே இதனைச் செய்து கொண்டிருப்பது மகிழ்வைத் தருவதாகும். 'வெறும்பானை பொங்குமோ மேல்' என்பது பழமொழி. எனினும், நெஞ்சுக்குள் இருந்தவற்றைப் போட்டுப் பொங்கல் தந்துள்ளேன்.

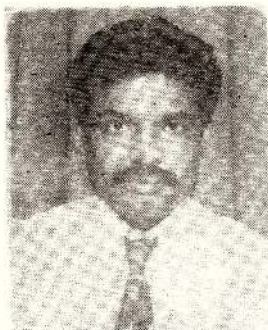
பதினைந்து பதினைந்து கட்டுரைகளாகக் கொண்ட மூன்று பொத்தகங்கள் தொகுதி ஒன்றாக வெளிவருகின்றது. குறை கண்டால் என்னிடமும் நிறை கண்டால் பிறரிடமும் சொல்லுங்கள்.

குறள்நெறி போற்றி, வாழ்வில் இன்பங் கண்டிட இந்நூல் சிறிதளவேனும் பயன்படுமானால் அதுவே எனக்கு மகிழ்வு தருவதாகும்.

கட்டுரை ஆனதும் அதனை வாசித்து நேர்படுத்திய என் இல்லத்தரசி யோகரத்தினம், கனடா மக்களுக்குக் கேட்க வைத்த மகன் மாறன், இதனை வெளியிட அனுமதித்து மக்கள் மதிப்புரையையும் வழங்கிய கனடியத் தமிழ் வானொலி அதிபர் பிரியமுள்ள கலாதரன் மற்றும் ஊக்கம் அளித்த மாணவர் சோ. ஸ்ரீகாந்தன் 'ஐயா எழுதுகிறார், எழுதட்டும்' என அன்புகாட்டிய மக்கள் சேரன் - கிள்ளி, கவர்ச்சியான அட்டைப் படத்தை வரைந்த திரு. சாய், புத்தக வடிவத்திற்கு ஊக்கமளித்த மகன் ஆதவன் பப்ளிக்கேசன் செந்தி, அழகுற அச்சிட்டு வெளியிடும் மணிமேகலைப் பிரசுரத்தார்க்கும், குறிப்பாகத் தனிப்பட்ட கவனம் செலுத்திய நண்பர் ரவி தமிழ்வாணன் அவர்களுக்கும் எனது நன்றி.

அன்பன்

அ.பொ. செல்லையா

கேட்கட்டும் குறளின் குரல்!

பகுதி - 1

திருவள்ளுவர் வரலாறு

நமது மொழி தமிழ், நமது கலை - கலாச்சாரம் தமிழ் என்று உலகில் நாம் சொல்வதற்குக் காரணமாக விளங்குவது திருக்குறள். திருக்குறளின் தன்மை நம் புலவர்களை மட்டுமல்ல, பிற மொழியாளர்களின் கவனத்தையும் ஈர்த்துள்ளது.

தமிழிலக்கிய உலகில் தனிப்பெருஞ் சிறப்புடன் திகழ்பவர் திருவள்ளுவர், அதனாற்றான்-

வள்ளுவர் தன்னை உலகினுக்கே - தந்து
வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு

என்கிறார் புத்தனேரிப் புலவன் - புரட்சிப் பாவலர் சுப்பிரமணிய பாரதியார். திருவள்ளுவரின் திருக்குறள் மகத்துவத்தால், திருவள்ளுவரை உலகினுக்கே தந்து பெருமை கொண்டாள் தமிழன்னை எனப் பெருமை கொள்கிறார். மேலும்-

“யாமறிந்த ஸவர்களிலே கம்பனைப்போல்,
வள்ளுவர்போல், இளங்கோவைப்போல்
பூமிதனில் யாங்கணுமே பிறந்ததிலை;
உண்மை, வெறும் புகழ்ச்சியில்லை;”

எனவும் பாரதியார் இறும்பூது எய்துகிறார். அந்தளவுக்கு, மக்களுக்கு மாண்புடைய கருத்துக்களை மாட்சிமைப்படுத்தி ஆட்சிப்படுத்தியுள்ளார் வள்ளுவர்.

வள்ளுவர் மேலை நாட்டுக் கவிஞராக இருந்திருந்தால்...?

உலகின் எந்தக் கவிஞர்களுக்கும் இல்லாத ஈடும் எடுப்பும் கொண்டவர் திருவள்ளுவர் எனத் தமிழர் மட்டுமல்ல, தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொள்ளாத அறிஞர்கள் பலரும் கூடப் பாராட்டியுள்ளனர்.

‘மனித இனத்தின் மேம்பாடுள்ள ஆன்மீக ஒழுக்கத்தை இலகுவான நடையில் உலகுக்குத் தந்தவர் வள்ளுவர்’ என அல்பேட் சுவெயிற்சர் (Albert Schweitzer) அவர்களும், ‘உலகின் பெரிய அறிஞர்களுள் திருவள்ளுவரும் ஒருவர்; அவரின் குறள் ஏனைய தமிழ் இலக்கியங்களைவிட மேலானது’ எனப் பாதிரியார் ஜி.யூ. போப் (G.U. Pope) அவர்களும், ‘தூய்மையும் வாய்மையும் நிறைந்த உயர்ந்த மனிதக் கோட்பாடுகளைக் கொண்டது மட்டுமல்ல, சாதி சமய வேறுபாடற்ற முழு மனித இனத்திற்கும் வழிகாட்டியாக உள்ளது திருக்குறள்’ என எம். ஏறியல் (M. ARIEL) அவர்களும் கூறியுள்ளனர்.

உலகின் முக்கியமான நூல்கள் மூன்றனுள் திருக்குறளும் ஒன்று! அதிலும், திருக்குறள் மட்டுந்தான் மக்களின் சமூக தேவைகளாகிய அறம் பொருள் இன்பம் பற்றிக் கூறுவதாகும். ஏனைய, பைபிள், குறான் ஆகியன ஆன்மீக தத்துவத்தோடு சமய நெறிகளைக் கூறுகின்றன. பைபிள் கிறித்தவத்தையும், குறான் இஸ்லாமியத்தையும் கூறுகின்றன. மக்கள் வாழ்வியலுக்குத் தேவையான கருக்களைக் குறள்மூலம் தந்து, மானுடம் தழைக்க,

மனிதகுலம் செழிக்க, மகிழ்வுடன் வாழ, பிறவிப் பெருங்கடலை நீந்திக் கடந்திட வழி காட்டியவர் வான்மறை வள்ளுவராவார்.

திருவள்ளுவர் ஒரு மேலைநாட்டுக் கவிஞராக இருந்திருந்தால் பைபிளுக்கோ குறானுக்கோ உள்ள செல்வாக்கினைத் திருக்குறள் பெற்றிருக்கும்! அல்லது பைபிளோ குறானோ குறள் வழி நின்றிருக்கலாம்! இன்று பைபிள், குறானிலுள்ள கருத்துக்கள் பல குறள் மயப்படுத்தப்பட்டு இறைநலமாக, கிறித்தவ இஸ்லாமிய சமயங்களில் ஆராதிக்கப்படுகின்றன. தமிழர்கள் பலர் கிறித்தவராக இஸ்லாமியராக இருக்கின்றனர். அவர்களிற் பலர் தமிழறிஞர்களாக உள்ளனர்; தமிழறிவு இருந்தபோதிலும் அவர்களின் சமய உணர்வு அவர்களுக்கு அதிகம். சங்க இலக்கியக் கருத்துக்கள் - குறிப்பாகக் குறட் கருத்துக்கள் பல அவர்களின் சமய தத்துவங்களிற் பின்னிப் பிணைந்துள்ளன.

அவர்களின் சமய நற்சிந்தனைகள் யாவும் மெய் சிலிர்ப்பனவாகும். சமய வழி நிற்போம் என்கின்ற அவர்களது போதனைகள் எல்லாம் குறள்வழி நிற்போம் என்று சொல்வதுபோல அமைந்திருக்கும்.

போப் ஐயர், கால்டுவெல் ஐயர், வீரமா முனிவர் போன்றோர் ஐரோப்பியராவர். இளங்கோ, சாத்தனார், கம்பர் போன்றோர் தமிழராகயிருந்து குறளைக் கற்றிருந்தனராயினும் மக்களுக்குத் திருக்குறள் தெரிந்தது தமிழ் தெரிந்த ஐரோப்பியராலாகும்.

திருக்குறள் மக்கள் மத்தியில் பரவியது பகுத்தறிவு இயக்கமாகிய திராவிடர் கழகத்தினாலாகும். தந்தை பெரியார், அறிஞர் அண்ணா போன்றோர் இதற்கு வழி வகுத்தனர்.

சைவ, வைணவ, இந்து சமய நூல்களுக்கிருந்த செல்வாக்கு - மதிப்பு திருக்குறளுக்கு இருக்கவில்லை. சமய பரம்பரைக்காக, சமய செல்வாக்கிற்காக, சமய வளர்ச்சிக்காக தெய்வ சிந்தனையான புராண இதிகாசங்களும் அவற்றின்

வழிநூல்களும் தழுவல்களுமே ஆக்கப்பட்டும் புகழப்பட்டும் வந்தனவேயன்றி சங்க இலக்கியங்களோ திருக்குறளோ மக்களிடம் பரப்பப் படவில்லை.

வளர்ச்சிக்குத் தடையான வர்ணாசிரமக் கொள்கை

மனிதயினம் வாழ மதிப்பளிக்கும் கொள்கைகள் கோட்பாடுகள் ஆன்மீக ரீதியாக வலுவாக்கப்பட்டுள்ள ஒரு சமூக அமைப்பையே தமிழகம் கொண்டிருந்தது; எனினும், மக்கள் எண்ணியல் வழியில் சாங்கியம் போன்று பொருள் முதலாகவுள்ள பொதுவுடமைத் தத்துவ ரீதியான வாழ்க்கை வாழ்ந்து கொண்டிருந்தனர். ஆத்திகம், நாத்திகம் ஆகியவற்றை தம்முள் அடக்கிய ஆன்மீகமே சைவம் எனவும் சொல்வர். அதற்கேற்றவாறு மக்கள் வாழ்வியல் அகம், புறம் எனப்பிரிந்தது, அவற்றிற்கேற்ப வாழ்வியலை அறம் பொருள் இன்பம் எனப் பிரித்து அதற்கான தத்துவங்களை அமைத்து வாழ்ந்து கொண்டிருந்தனர்.

தமிழர்கள் இறை நம்பிக்கை உடையவர்களாக வாழ்ந்தனர். இதனை, 'ஒன்றே குலமும், ஒருவனே தேவனும்' என்னும் திருமுலர் வாக்கால் உணரலாம். எனினும் இந்த நல்ல போக்கிலிருந்து தமிழர்கள் திசை திருப்பப்பட்டனர். 'பல சாதி, பல தெய்வம்' என்ற வர்ணாசிரம தர்மம் விதைக்கப்பட்டது. அது நன்கு வேர் ஊன்றியது.

சாங்கியம், உலகாயுதம், வேதாந்தம், புத்தம், சமணம் போன்ற சமயங்கள் மெலிந்தன, நலிந்தன, இல்லாமலே போயின. இவற்றிற்குப் பொறுப்பான வந்தேறிகளின் வர்ணாசிரமக் கொள்கை வேகமாக வளர்ந்தன, வளர்க்கப்பட்டன.

வர்ணாசிரம வளர்ச்சியில் இடையூறாக இருந்தவர்கள் வாதில் வெல்லப்பட்டனர், நாடு கடத்தப்பட்டனர், தீயில் கொழுத்தப்பட்டனர், நீரில் மூழ்கடிக்கப்பட்டனர், தண்டிக்கப்பட்டனர், கழுவேற்றப்பட்டனர். இத்தகைய பயங்கரவாத நடவடிக்கைகளால் மக்கள் பயந்தனர்.

இந்தச் சதியில் மன்னர்கள் சாய்ந்தனர்; மது, மாது அவர்களை மயக்கியது; மூட நம்பிக்கைகளை ஏற்றனர். மன்னர்கள் எவ்வழி குடிகள் அவ்வழி ஆயினர்.

திராவிட இனத்தின் கலை, கலாச்சாரம், சமயம், பொருளாதாரம் யாவும் ஆரிய இனத்தவர்களால் சிதைத்து, சீர்குலைக்கப்பட்டன.

வள்ளுவரின் திண்ணிய நெஞ்சமும் நுண்ணிய மதியும்

இத்தகையதொரு சூழ்நிலையிற்றான் கன்யாகுமரியிலுள்ள வள்ளுவ நாட்டில் முட்டத்திற்கு அண்மையிலுள்ள திருநாயனார் குறிச்சியில் பிறந்தார் திருவள்ளுவர்; அவர் வள்ளுவ நாட்டின் தலைவராக விளங்கினார்; அதனால், மருத நாட்டுப் பண்புகள் பலவற்றையும் நன்கு அறிந்து, அயல்மொழிகள் பலவற்றையும் படித்து, அயலவர்களின் கலை கலாச்சாரப் பண்புகளையும் அறிந்து, அவற்றையும் கணிப்பிற்கொண்டு திருக்குறளை இயற்றினார்.

வள்ளுவர் ஆரியத்தால் சூழப்பட்ட காலத்தில் வாழ்ந்தார். செந்தமிழும், செந்தமிழர் கலை - கலாச்சாரம் - சமயம் - பண்பாடு முதலியனவும் ஆரியத்தின் வாயில் அகப்பட்டு அவலப்படுவதை உணர்ந்தார். அவற்றை மீட்டெடுக்கத் திட்டமிட்டார். அத்திட்டத்தின் பெறுபேறுதான் திருக்குறள்!

‘ஆரியத்தாலும் நாத்திக மதங்களாலும் சிறப்பாக ஆரியத்தால், சமுதாயத் துறையில் - தமிழகத்திற்கு ஏற்பட்ட எல்லாக் கேடுகளும் பாடுகளும், துன்பங்களும் துயர்களும் தொல்லைகளும் நீங்கி, எல்லோரும் இன்பமாக வாழவேண்டும் என்ற இன்னருள் நோக்கங் கொண்டே, தெள்ளிய மனமும், ஒள்ளிய அறிவும், திண்ணிய நெஞ்சமும், நுண்ணிய மதியும் கொண்ட திருவள்ளுவர் திருக்குறளை இயற்றினார், - எனக் கூறியுள்ளார், மொழியியல் அறிஞர் தேவநேயப் பாவாணர்.

எந்தச் சமயச் சார்பும் பற்றாது எல்லார்க்கும் ஒப்ப அமைந்த அறங்களைப் பின்பற்றியதோடு அவற்றை

எடுத்தோதுதலினால் திருக்குறள் பொதுமறையாக விளங்குகின்றது.

சமயக் கணக்கர் மதிவழி கூறாது
உலகியல் கூறிப் பொருளிது வென்ற
வள்ளுவன் தனக்கு வளர்கவிப் புலவர்முன்
முதற்கவி பாடிய முக்கட் பெருமான்

எனக் கல்லாடனார், சமயச் சார்பின்றி உலகியல் பொதுவறம் உரைத்தார் வள்ளுவர் எனச் சொல்லாடியுள்ளார்.

திருவள்ளுவருக்கு முன்னையோர் - பெருநாவலர், தேவர், செந்நாப்புலவர், முதற்பாவலர், தெய்வப் புலவர், மாதானுபங்கி, நான்முகனார், நாயனார் எனப் பல பெயர்களை வழங்கியுள்ளனர். இப்பெயர்கள் ஒவ்வொன்றும் அவர்தம் புலமை பெருமைகளால் வந்த சிறப்புப் பெயர்களாகும்.

வள்ளுவர் மயிலையில் பிறந்தாரா?

வள்ளுவரைத் தெய்வப் பிறப்பு என்றே முன்னையோர் எண்ணினர். பிரமதேவரே வள்ளுவராக அவதாரம் எடுத்தாரா என்ற எண்ணமும் பிறந்தது.

கிறித்துவுக்கு முன்னிருந்த ஐரோப்பிய அறிஞர்கள், தத்துவஞானிகள் பிளாட்டோ, அரிஸ்டோற்றல், சோக்கிறற்றீஸ் போன்றோரின் வரலாறு திகதிகளுடன் உள்ளன. ஆனால், உலகிற்கு நாகரிகம் நல்கிய தமிழர்களின் வரலாறு தெரியாதுள்ளது. வள்ளுவரின் பிறப்பு - வளர்ப்புடன் பல கதைகள் இருக்கின்றன.

ஆதியும் பகவனும் வள்ளுவரின் தாயும் தந்தையும் எனக்கூறினர். இது வரலாற்றுக்குப் பொருந்தாது என்ற கருத்தும் உள்ளது. கபிலர், ஓளவை ஆகியோரின் உடன்பிறப்பு, வீதியில் விடப்பட்ட அநாதை, தந்தை ஒரு பிராமணன் - தாய் ஒரு புலைச்சி என்றெல்லாம் கதைகளுண்டு; வசதிக்கேற்பக் கட்டி விடப்பட்ட கதைகள் என நிராகரிக்கப்பட்டுள்ளன. மற்றும்

மயிலாப்பூரில் பிறந்தார், மதுரையில் வளர்ந்தார் என்றெல்லாம் ஆதாரமற்ற கதைகள் இருக்கின்றன. மதுரையின் தெற்கே கன்யாகுமரியிலுள்ள வள்ளுவ நாட்டின் கதை வரலாற்றோடு இசைவாக உள்ளது எனலாம்.

மயிலாப்பூரில் மார்க்கசகாயர் மகள் வேளாண்குல மங்கை வாசகியை மணந்தார், நெசவுத் தொழிலைச் செய்தார், இலங்கை மன்னன் ஏலேலசிங்கன் இவரது நண்பன் என்றெல்லாம் வரலாறில்லாத செவிவழிக் கதைகளுண்டு. வள்ளுவநாட்டுத் தலைவனுக்கு ஈழத்து மன்னன் தொடர்பிருந்தது என்றால் நியாயமுண்டு, ஆனால் ஆதாரமில்லை.

திருவள்ளுவருடைய சமயம் குறித்தும் சந்தேகமாகவே உள்ளது. சைவர், வைணவர், சைனர் என்று அந்தந்த சமயத்தவர் உரிமை கொண்டாடினர். பற்பல சமயத்தவரும் உரிமை கொண்டாடிய போதும் வள்ளுவர் சமயம் கடந்த பெருஞானியாகவே இருந்தார் அல்லது ஆதிகால எண்ணியல் போன்ற பொருள் முதலான சமூகச் சார்பாளராக இருந்திருக்கவேண்டும். அதனால், அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சமயச்சார்பான தாடி - முடியுடனான உருவமும் பொருந்தாது.

மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா உலகம்
பழித்த தொழித்து விடின்.

(குறள் - 280)

என்ற குறளால் சமய துறவறத்தைச் சாடியும்,

தெய்வத்துள் ஆகாது எனினும் முயற்சிகள்
மெய்வருத்தக் கூல் தரும்.

(குறள் - 619)

என்னும் குறளால் முயற்சியை வலியுறுத்திப் பொருள் முதலைக் கொள்வதோடும் “முயற்சி திருவினை ஆக்கும்” என அழுத்திக் கூறுவதால் “தொழிலே தெய்வம்” எனும் சமயத்தவராகவும் காண்பதால் வள்ளுவர் ஆத்திக - நாத்திகமற்ற தமிழியமாகத் திகழ்ந்துள்ளார் என எண்ணிடத் தோன்றுகிறது.

மேலும் வள்ளுவர் காலம் பற்றியும் பலர் பலவிதமாகக் கூறியுள்ளனர். கடைச் சங்க கால கி.பி. 2ஆம் நூற்றாண்டு, கி.பி. 6ஆம் நூற்றாண்டெனப் பேராசிரியர் வையாபுரிபிள்ளை போன்றோர் கூறினாலும் வள்ளுவர் காலம் கி.மு. 31இல் தொடங்குவதாக அறுதியிட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. எனவே, இது (கி.பி. 2000) வள்ளுவராண்டு 2031 ஆகும்.

எனவே, சமயச் சாயலில்லாது, தமிழர் வரலாறு தெரிந்த ஆன்மீகம் மிளிரும் பொதுமையாளரின் தெளிவுரையும், மொழிபெயர்ப்பும் ஆய்வும் வெளிவந்து தமிழன் பெருமையை நிலைநாட்டிடக் கேட்கட்டும் 'குறளின் குரல்'.

7-12-2000

CTR -

கனடிய தமிழ் வானொலி

உலகத் தமிழர்களை உருவாக்கிய திருக்குறள்

ஆங்கில அகாடமி

இலங்கையில் ஆங்கில ஏகாதிபத்தியம் 1505 ஆம் ஆண்டு காலுன்றியபின் படிப்படியாக முன்னேறி, கடைசியாக 1815 இல் கண்டி மன்னன் ஸ்ரீ விக்கிரமராசசிங்கனைத் தோற்கடித்து இலங்கை முழுமையையும் தமது ஆட்சிக்குள் கொண்டு வந்தது.

தமிழர்கள் இறக்குமதி

ஆட்சியைப் பலப்படுத்திக்கொண்ட ஆங்கில அரசு, பாதைகள் போடுவது, நிலங்கள் திருத்துவது போன்ற வேலைகளில் ஈடுபட்டது. மலையகத்தின் மண் வளத்தைப் பயன்படுத்தித் தேயிலை, றப்பர், கொக்கோவா போன்ற பல பயிர்களைப் பயிரிட்டனர்.

அந்தத் தொழிலைச் செய்வதற்கு இலங்கை மக்கள் பயன்படாதது கண்டு, அயல் நாடுகளிலிருந்து மக்களைத் தொழிலுக்கு இறக்கினர். தமிழ் நாட்டிலிருந்து தமிழர்களைக் கொண்டு வருவது சுலபமாக இருந்தது. அவர்களோடு தமிழ் தெரிந்த தெலுங்கர், மலையாளிகள், கன்னடர் போன்றோரும் மிகமிகக் குறைவாக வந்தனர்.

இந்தியாவிலிருந்து அவர்கள் வந்ததால் அவர்களை இந்தியத் தமிழர் என இலங்கைத் தமிழரிலிருந்து பாகுபடுத்தினர்.

இத்தகைய புலப் பெயர்வில் சிங்கப்பூர், மலேசியா போன்ற நாடுகளுக்கும் தமிழர் சென்றனர். தமிழ் நாட்டிலிருந்து அதிகமான தமிழர்கள் சிங்கப்பூர், ஆபிரிக்கா போன்ற நாடுகளுக்கும் சென்றுள்ளனர்.

வேலை தேடிச் சென்றதோடு, ஈழத் திருநாட்டில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் போரின் விழைவாலும் தமிழ் மக்கள் உலகில் பல்வேறு நாடுகளுக்கும் சென்று குடியேறியுள்ளனர். கனடாவில் இரண்டு லட்சம் தமிழர்கள் வாழ்கின்றனர். அவர்கள் தம்மை கனடாத் தமிழர் எனவும் அழைக்கத் தொடங்கியுள்ளனர்.

உலகத் தமிழர் யார்?

உலகில் தமிழர் 120 நாடுகளில் பரவியுள்ளனர்; அதில் 102 நாடுகளில் தமிழைப் பேசுகின்றனர்; இதில் ஓரளவு செறிவாக 38 நாடுகளில் வாழ்கின்றனர். இங்கிலாந்து, ஜெர்மனி, பிரான்ஸ், அவுஸ்திரேலியா, ஆபிரிக்கா, அமெரிக்கா நாடுகளில் கணிசமான தொகையில் தமிழர்கள் வாழ்கின்றனர்.

இலங்கைத் தமிழர், இந்தியத் தமிழர் என்பதுபோல அவர்கள் உலகத் தமிழராகச் சொல்லப்படுகின்றனர்.

உலகத் தமிழர் என்ற சொற்கோர்வை தமிழரிடையே மிளிர்த் தொடங்கியது, தவத்திரு தனிநாயகம் அடிகளாரால் கோலாலம்பூரில் 1963இல் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டின் போதாகும். 1968இல் சென்னையில் அறிஞர் அண்ணா தலைமையில் கூடியபோது உலகக் கவர்ச்சியை அது பெற்றது.

உலகத் தமிழர் என்னும்போது தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டு உலகம் முழுக்கச் செறிந்து வாழும் தமிழர்களை மட்டும் குறிக்கவில்லை; தமிழை ஓர் ஊடகமாகக் கொண்டு தமிழைத் தாய் மொழியாக இல்லாத, ஆனால் தமிழை நன்கு தெரிந்த தமிழில் கலாநிதி, முது கலைமாமணிப் பட்டம் பெற்ற, தமிழ் பற்றிப் பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதிய ஆங்கில, ஜெர்மானிய, பிரான்சிய, ருசிய, ஜப்பானிய போன்று, உலகம் முழுமையும் இலக்கிய வளங்கொண்டு வழங்கும் மொழிகளைத் தாய் மொழியாகக் கொண்ட தமிழ் மொழியாளர்களையும் குறிப்பதாகும். கூடுதலாக, தமிழ் தெரிந்த அனைவரையும் ஒன்று சேர்க்க உருவானதாகும், உலகத் தமிழர் என்பது.

இப்படி உலகத் தமிழர்களாக வருவதற்குத் தமிழில் இருந்த ஈர்ப்பு என்ன? உலகின் மூத்த நாகரிகமாகிய சிந்துவெளி நாகரிகத்திற்குத் தொட்டிலாக விளங்கி, மனித வரலாற்றில் மூத்த குடியாகத் தெரிந்து, மிகப்பெரும் பண்பட்ட பழைய மொழியை, கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தே முன்தோன்றிய மூத்த குடி என்பதனாலேயா? எல்லாமே காரணங்களானாலும் உலக மக்களை ஈர்த்ததற்கு வான்புகழ் வள்ளுவனார் இயற்றிய திருக்குறளே முக்கிய காரணமாக அமைந்தது எனலாம்.

தமிழ் தெரிந்த அனைவரும் தத்தம் மொழியில் திருக்குறளை மொழி பெயர்த்துள்ளனர். இற்றைவரை 100 மொழிகளுக்கு மேல் திருக்குறள் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. திருக்குறள் ஒரு சமய நூல் அல்ல. வாழ்க்கைக்குத் தேவையான இல்லறம், துறவறம், பொருளியல், குடியியல், அரசியல், இன்பவியல் பற்றி எழுதப்பட்ட நூல் திருக்குறள்.

வாழ்வுக்குத் தேவையான நெறிகளை வகுத்துக் கூறியிருப்பதால் திருக்குறளைப் படிக்க விரும்பினர் உலகமக்கள். திருக்குறளைப் படிக்கும்போது, திருக்குறளை யாப்பதற்கு ஊடகமான மொழியின் ஆழத்தை - தொன்மையை - சிறப்பைக் கண்டனர். தமிழைப் படிக்க விழைந்தனர். அகநானூறு, புறநானூறு, திருவாசகம் போன்ற ஏனைய நூல்களைக் கண்டனர். தொல்காப்பியத்தின் பழைமையையும் சீரையும் உணர்ந்தனர். தமிழைக் கற்றனர். உலகத் தமிழர் ஆயினர்.

திருக்குறள் ஆங்கில மொழியில் மொழி பெயர்க்கப் பட்டுள்ளது. ஆங்கில மொழி ஒரு சர்வேதச மொழியாகும். திருக்குறளை ஜெர்மானிய மொழியில் மொழிபெயர்க்க வேண்டுமென்றால் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பிலிருந்து மொழிபெயர்க்கலாம். அது ஒரு நகலிலிருந்து நகலாக இருக்குமேயன்றி அசலாக இருக்காது என்பதை உணர்ந்த வேற்றுமொழி அறிஞர்கள் தமிழைக் கற்று, தமிழ் மூலத்திலிருந்து மொழி பெயர்ப்புகளைச் செய்தனர். இவ்வாறன்றி வேறொரு மொழி பெயர்ப்பிலிருந்து எடுத்தாலும் மூலத்தோடு ஒப்பிட்டுத் திருத்தங்களைச் செய்தனர்.

திருக்குறளுக்கு அத்தகையதொரு சிறப்பு இருக்கிறது. திருக்குறளால் தமிழ், உலகம் முழுவதும் பரவியது. அதனால் உலகத்தவர் தமிழைக் கற்றனர், உலகத் தமிழர் ஆகினர்.

திருக்குறள் சமயம் சார்ந்ததா?

கிறித்துவ சமயம் எந்தெந்த நாடுகளில் இருக்கிறதோ, அந்தந்த நாட்டு மக்களின் தாய்மொழியில் அநேகமாக பைபிள் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. பைபிளைத் தமிழுக்குத் தந்தவர் நல்லூர் ஆறுமுக நாவலராகும்; ஆனால், நாவலர் சைவத்திற்குத் தம்மை அர்ப்பணித்த தொண்டர்; ஐந்தாம் குரவர் எனப் போற்றப்பட்டவர்.

அதே போன்றே குறானும், இஸ்லாமிய சமயம் எங்கெங்கு உள்ளதோ, அங்கே அதன் கருத்தமைந்த நூல் அந்தந்த மொழிகளில் இருக்கும். எனினும், குறானை நன்கு, அதன் இசையோடு படிப்பதற்கு அரபு மொழியையுந் தெரிந்திருப்பர்.

பைபிளும் குறானும் சமய நூல்கள். சமய ரீதியாகச் சமய நூல்களைத் தாம் விளங்கிக் கொள்ளத் தமது மொழியில் வைத்திருப்பது தேவையானதாகும். இறைவனைத் தன் தாய்மொழியில் வணங்குவது அவசியமானதாகும். தமக்கும் இறைவனுக்கும் உள்ள தொடர்பு தமது தாய்மொழியில் இருந்தால் இறைவணக்கத்தின் உயிர்ப்பு நன்கமைந்திருக்கும். தமக்கு நன்கு பரிச்சயமான தாய்மொழியில் வணக்கம் இருப்பது உள்ளத்தின் நெகிழ்வைப் பலப்படுத்தி பக்தியின் ஈர்ப்பினைப் பெருக்கிவிடும். அது பைபிளுக்கும் குறானுக்கும் பொருத்தமாகும்; ஆனால், திருக்குறள் பக்தி நூல் அல்ல, தெய்வ அதிசயங்களுக்கு விளக்கம் தரும் நூலல்ல; வாழ்க்கையின் கூறுகளுக்கு விளக்கமல்ல, வாழ்க்கையின் தேவைகளைக் கூறி, நல்லன அல்லனவற்றை வலியுறுத்தி, அறமெது மறமெதுவெனக் காட்டி, மெய் பொய் எவையென விளக்கிடும் நூலாகும்.

வாழ்வுக்கு மொழி ஒரு ஊடகமாக உள்ளது. வாழ்வுக்குத் தேவையானவற்றைக் குறளிலிருந்து தத்தம்

மொழியில் பெற்றனர். அந்தளவுக்கு வாழ்க்கையின் கூறுகள் குறளில் வலிமைபெற்றுப் பொலிவுடன் விளங்குகின்றது.

குறள் எனக் கூறுவது ஏன்?

குறள் என்னும் பாவகையினால் இயன்றமை குறித்து, 'குறள்' என்னும் பெயர்பெற்று 'திரு' என்னும் அடைமொழியைச் சேர்த்து, திருக்குறள் என்று வழங்கி வருகின்றனர். குறட்பாவினால் பல நூல்கள் இருப்பினும் அப்பாவினால் பெயர் பெறும் சிறப்பு இந்நூல் ஒன்றிற்கே அமைந்துள்ளது.

இந்நூலுக்குத் திருவள்ளுவர், பொய்யாமொழி, வாயுறை வாழ்த்து, தெய்வநூல், தமிழ்மறை, பொதுமறை, முப்பால், உத்தரவேதம் என்னும் பெயர்களும் வழங்கப்படுகின்றன. பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் எவையெவை எனத் தொகுத்துரைக்கும் வெண்பா திருக்குறளை 'முப்பால்' என்றே சுட்டுகிறது. எனவே, முப்பால் என்பதுவே வள்ளுவர் தம் நூலுக்கு இட்ட பெயராகலாம் எனக் கருதுவாரும் உளர்.

நச்சினார்க்கினியர், குணசாகரர் முதலிய உரையாசிரியர்கள் இதனைத் 'திருவள்ளுவப்பயன்' என்றே குறிப்பிட்டுள்ளனர். சங்கர நமச்சிவாயர் 'திருவள்ளுவர்' என்றும், கொற்றங்குடி உமாபதி சிவாசாரியார் 'வள்ளுவர்' என்றும் வழங்கினர்.

'தமிழ்மறை' என்பதற்கு, தமிழ் நூல்களுள் இதற்குரிய ஏற்றமும் சிறப்பும் புலனாகிறது. தமிழருக்கு மட்டுமல்ல, உலகம் முழுமைக்கும் பொதுவான பல உண்மைகள் எடுத்துக் கூறியதால் 'பொதுமறை' என்றும் இது போற்றப்படுகிறது.

தமிழ் நூல்களுள் மிகுதியான சிறப்புப் பாயிரக் கவிகளைக் கொண்டது திருக்குறள். சங்கப் புலவர்கள் பலரும் சூட்டிய புகழ்மாலைகளே 'திருவள்ளுவ மாலை' என்று போற்றப்படுகிறது. பிற்காலப் புலவர்கள் பலரும் இந்நூலைப் பெரிதும் பேணிப் புகழ்ந்துள்ளனர்.

குறளைப் பெருமைப்படுத்தும் பல்வேறு உரைநூல்கள்

இந்நூலுக்கு மணக்குடவர் முதல் பரிமேலழகர் ஈறாகப் பதினமர் உரை கண்டுள்ளனர். இவற்றுள் இறுதியாக வந்த பரிமேலழகர் உரையே மிகச் சிறப்பாகப் போற்றப்பட்டது. பின்னாளிலும் உரை விளக்கம் கண்ட பெருமக்களுள் புலவர் குழந்தை, நாமக்கல் கவிஞர் இராமலிங்கனார், தேவநேயப் பாவாணர் போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். டாக்டர் மு. வரதராசனாரின் 'திருக்குறள் தெளிவுரை' மாணவர்களிடையே மதிப்புப் பெற்றுள்ளது. புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் அவர்களின் புதிய கருத்துக்கள் பகுத்தறிவாளர்கள் மத்தியிலே நல்ல வரவேற்பைக் கொடுத்துள்ளது. இவ்வாறு பற்பல உரை விளக்க நூல்களைப் பெற்ற சிறப்பும் இந்நூலுக்கு உண்டு.

முப்பால் என்னும் பெயருக்கு ஏற்பத் திருக்குறளை மூன்று பெரும்பகுதியாகத் திருவள்ளுவர் அமைத்துள்ளார். திருவள்ளுவ மாலையில் 'வீடு தெளிந்தேம்' என முப்பொருளோடு வீடும் திருக்குறளால் தெளிவுபெறுகிறது எனத் தெரிவிக்கப்பட்டாலும் 'வீடு' என ஒரு பகுப்புத் திருக்குறளில் இல்லை. புறநானூறு, நாலடியார் போன்றன முப்பொருளையே சிறப்பித்து உரைக்கின்றன. அறம், பொருள், இன்பம் என்பன முப்பாலுள் அடங்குவனவாகும்.

அறமாவது, அறம் முதலான பொருள் நான்கினையும் தரும் ஆற்றல் வாய்ந்தது; பொருளோ வீடு ஒழிந்த மூன்றையும் கொடுப்பது. பொருளை ஆக்குவதற்கு நேரே பயன்படுவனவும், அதற்குத் துணையான வழிவகைகளை வகுத்துரைப்பனவுமாக இரு பெருங்கூறாக உள்ளது. அறத்தின்வழி ஒழுகிப் பொருள் தேடி இன்பம் துய்த்தலே வாழ்க்கை முறையாதலின் அறம், பொருள், இன்பம் எனப்பட்டது. வள்ளுவரோ இன்பப்பால் என்னாது காமத்துப்பால் என்றே கூறி, காமம் என்பது இழிசொல் அல்ல, இன்பத்துக்குரிய முதற் காரணமாக அமையும் இச்சை காமமாகையால் காமத்துப்பால் என இழிவுபடாது கூறியுள்ளார்.

அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் ஆகியன முறையே 38, 70, 25 அதிகாரங்களாக உள்ளடக்கி 133 அதிகாரங்களைக் கொண்டுள்ளது. ஈரடியாலான குறள் ஒன்றில் மேல் வரியில் நாலும் கீழ் வரியில் மூன்று சொற்களுமாக ஏழு சொற்களைக் கொண்டதே குறளாகும்.

‘அகர முதல்’ என ‘அ’வில் தொடங்கி, ‘கூடி முயங்கப் பெறின்’ என ‘ன்’ இல் முடிவதால் தமிழ் நெடுங்கணக்கையே தன்னுள் அடக்கி வைத்துள்ளது.

வாழ்வுக்கு முக்கியமான ‘பண்பு’, ‘பாடறிந் தொழுகும்’ கலித்தொகை விருந்தினை ‘பண்புடைமை’ என அதிகாரம் 100இல் வைத்துச் சிறப்பித்துள்ளார். 100 என்னும் எண் முக்கியமானதொன்றாகும்.

ஒவ்வோர் குறளிலும் ஏழு சொற்களை அமைத்து, தமிழ் எழுத்து நெடுங்கணக்கை உள்ளடக்கி, அதிகாரம் 100 இல் பண்பை நிறுத்தி, தமது நூலுக்குத் தனித்துவத்தை உண்டாக்கியது போல அதிகாரங்களும் 133 என இல்லாது கணிப்புக்குரிய ஒன்றாக ஆக்கி இருக்கலாம்! சிலவேளை சில அதிகாரங்கள் இல்லாது போகவோ, சில அதிகாரங்கள் இடைச்செருகலாகவோ ஆகியிருக்கலாம். குறிப்பாக, கல்வி - கல்லாமை, பெரியாரைத் துணைக்கோடல் - பெரியாரைப் பிழையாமை, செங்கோன்மை - கொடுங்கோன்மை போன்றன ஒன்றற்கொன்று இயைபுடையனவைகளை உள்ளடக்கி கணிப்புத் தொகையாக ஆக்கியிருக்கலாம்.

எனவே, வாழ்வியல் தந்து உலகத் தமிழர் எனப் பெருமைப்படுத்திய திருவள்ளுவரின் பொய்யாமொழிதனை நாமும் அறிந்திடக் கேட்கட்டும் ‘குறளின் குரல்’.

CTR -

14-12-2000

கனடிய தமிழ் வானொலி

ஆரியத்தைப் பேனா முனையில் சந்தித்த வள்ளுவர்

அதிகாரம் - 1

இறைநலம்

மந்தைக் கூட்டம், அதனை வழி நடத்திச் செல்ல
மேய்ப்பவன் ஒருவன் இல்லாவிட்டால் மந்தைகள் சிதறிச் சின்னா
பின்னப்பட்டுச் சென்றுவிடும்.

அதேபோல, குடும்பம் ஒன்றினை வழி நடத்திட
மேற்பார்வை ஒன்று தேவை; அது இல்லை என்றால் குடும்பம்
என்கிற கட்டமைப்பை அது பெறமுடியாது. ஒரு
குடும்பத்திற்குத் தலைவனும் தலைவியுந்தேவை. தலைவனும்
தலைவியுமாகக் குடும்பத்தைக் குடும்பத்தின் பங்காளர்கள்போல
நடத்துவதால் குடும்பத்தின் கலங்கரை விளக்காகத் தலைவனும்
குடும்ப விளக்காகத் தலைவியும் விளங்குகின்றனர்.

மக்கள் தோன்றியபொழுது மக்கள் தலைவன்
தோன்றவில்லை. பரிணாம வளர்ச்சியில் காலத்தின் தேவையாக
மக்கள் தலைவன் தேவைப்பட்டான். பராக்கிரமமும் புத்தி
நுட்பமும் வாய்ந்த ஒருவன் ஏனையவர்களைக் கட்டுப்படுத்தி
வெல்லவே, அவனாகத் தானும், மக்களாக அவனையும்
தலைவனாகத் தெரிவு செய்தனர்.

தலைவனின் குணங்கள் வீரத்திலும் அறிவிலும்
அடங்கியதாக அமைந்துள்ளது. காலத் தேவையில் சிலவேளை
தலைவனின் ஆற்றல் மற்றவர்களை அடக்கி ஆள்வதாகவும்,
சிலவேளை பெருந்தன்மை யுடையதாகவும் இருந்துள்ளது. எந்த
நிலையாக இருந்தாலும் மக்கள் சர்வ அதிகாரமுடைய
தலைவனின்கீழ் வாழ்ந்தனர்; வாழவேண்டிய அவசியம்
அவர்களுக்கு இருந்தது.

தலைமைத்துவம் தேவைப்பட்டபோது...

ஆதிகால மக்கள் நெருப்பின் வெப்பத்திற்கு அஞ்சினர்; இடி மின்னலைக் கண்டு பயந்தனர்; வெள்ளத்தாலும் குளிராலும் நடுங்கினர்; விலங்குகளின் கொடுமைக்கு நலிந்தனர். அதனால், தம்மை விஞ்சிய ஆற்றல் வாய்ந்த சில சக்திகள் இருப்பதாக நம்பினர். நெருப்பு வணக்கத்திற்கு உரியதாயிற்று; நீர் கணிப்புக்குரியதாக அமைந்தது; பாம்புக்கும் வணக்கம் ஏற்பட்டது. இவை பயத்தின் விளைவாக, அழிவின் நலிவாக மேலானதொரு ஆற்றலை ஆராதிக்கும் நிலைக்கு ஆளாயிற்று; ஆராதிப்பதால் மனத் திடத்தினை, ஒரு நம்பிக்கையைப் பெற்றனர்.

மாடு, நாய், காகம், கருடன், பல்லி, புலி, சிங்கம் ஆகியவைகூட முதன்மை பெற்றன. பல்லி தவிர ஏனையவை தெய்வங்களின் வாகனங்களாக உள்ளன; பல்லியும் எதிர்காலத்தைச் சொல்லும் நம்பிக்கைக்குரியதாக உள்ளது. இவைகள் யாவும் இயற்கையின் வினோதங்களை அறியமாட்டாத ஆரம்ப காலத்தில் உணர்வின் அடிப்படையில் உண்டானவையாகும்.

இவை அறியாமையின் விளைவால் எழுந்தவை ஆகையால் இவற்றால் மக்கள் நலிந்தனர்; மெலிந்தனர்; பகுத்தறிவுள்ள தலைமைத்துவம் தேவைப்பட்டது.

காலம் செல்லச் செல்ல மக்கள் கூட்டங் கூட்டமாக வாழத் தொடங்கினர். கூட்டத்திற்கும் கூட்டத்திற்கு மிடையில் போட்டிகள், மோதல்கள் ஏற்பட்டன. வீரமும் விவேகமும் மிக்கவன் குழுக்களுக்குத் தலைமை தாங்கிடும் நிலைக்கு இயல்பாகத் தள்ளப்பட்டான். தலைவனும் தனது நிலையை வலுப்படுத்திட முதன்மையான முயற்சிகளை மேற்கொண்டான். மக்களும், பயனுடைய பண்புகள் நிறைந்த தலைவனை ஏற்றுக் கொள்ள விரும்பினர், பயன் தருமென நம்பினர்; வீரவணக்கம் செலுத்தினர்.

வீரவணக்கத்தால் பெருமைப்பட்ட தலைவர்களும் தலைமைத்துவப் பண்புகளை மேலும் அதிகரிக்கத்

தலைப்பட்டனர். மக்களை வழிநடத்தி, நாட்டின் தலைவனாக விளங்கிடும் நிலைக்கு வளர்ந்தனர். தலைவனின் வளர்ச்சிக்கேற்ப நாகரிகமும் வளர்ந்தது. தலைவனின் நா அசைந்தால் நாடு அசையும் நிலைக்கு வளர்ந்தது.

தலைவனை - அரசன், வேந்தன், மன்னன் என்றெல்லாம் இயம்பினர். அரசன் ஆணையிட்டால் அதனை ஏற்றிடவேண்டும் என்ற நிலை பிறந்தது. ஆட்சி நடாத்திட, செயல்கள் செயற்படுத்தப்பட்டிட அதிகாரம் தேவைப்பட்டது. அதிகாரியாக அரசன் அமர்ந்திருந்தான். மக்கள் அரசனது ஆணைக்கு உட்பட்டனர்.

ஆரம்பத்தில் வீட்டு நிர்வாகம் பெண்கள் கையிலும், வேட்டைக்கும் போருக்கும் செல்வதற்கு ஆண்களும் பயன்பட்டனர். ஆதி காலத்தில், வீட்டு நிர்வாகத்தோடு நெல் விளைத்தல் - காய் கறி பயிரிடல், ஆடு, மாடு வளர்த்தல் போன்றன பெண்கள் கையிலும் இருந்தன. குடும்பத்தில் ஆணின் நிலை முக்கியமானதாக இருந்திருக்கவில்லை!

தலைவர்களே - இறைவனாக மாறினர்

காலம் மாறியது. ஆணாதிக்க மேலீட்டால் ஆண் குடும்பத் தலைவன் மட்டுமல்ல - சகல நிலைகளிலும் ஆண்களே முதன்மை பெற்றனர்.

தமிழரைப் பொறுத்த வரையில் சங்க காலத்தில் பெண்களும் தலைவர்களாக விளங்கியுள்ளனர்.

சர்வமும் தானே என்று சர்வாதிகாரியாக அரசன் விளங்கினாலும் மக்கள் மனமறிந்து நடக்கும் மக்கள்மயப் பண்புகளோடு மன்னன் விளங்கினான். சோழ அரசின் ஆராய்ச்சி மணி இதற்குச் சான்றாகும்.

இதற்கு மாறான போக்குடையவர்களும் உலகில் வாழ்ந்துள்ளனர். ஜெர்மனியில் ஹிட்லர், இத்தாலியில் முசொலினி போன்று கொடுமையானவர்களாகத் தமிழரசர்கள்

இருக்கவில்லை. பசுக்கன்றைக் கொன்ற மகனைத் தேர்ச்சில்லால் நெரித்துக்கொன்ற மனுநீதி கண்ட சோழனும், கோவலன் கொலைக்குத் தன் தவறுதான் காரணம் என்பதை அறிந்தவுடன் உயிர்நீத்த நெடுஞ்செழியனும் தமிழ் அரசர்கள், நீதி வழுவாத வேந்தர்கள்!

இத்தகைய பண்பாட்டோடு வாழ்ந்தவர்களின் வரலாற்றின் முன்னோடிகளாக சிவன், சேயோன், மாயோன் போன்றவர்கள் பண்டைத் தண்டமிழ் வரலாற்றோடு பேசப்படும் வணக்கத்துக்கு உரியவர்களாகக் காணப்படுகிறார்கள்.

தலைவர்களை முதல்வர்களாகவும் கொள்ளப்பட்டது. ஈடும் எடுப்பும் இல்லாத முதல்வர்கள் இறைவனாகக் கொள்ளப்பட்டனர். இரணியன் கதையில் “இரணியாய நம” என அரசன் சொல்லப்படுவதைக் காணலாம். அதனாலேதான், ‘இரணியாய நம’ என்று சொல்லவேண்டுமென்று பிரகலாதனிடம் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், பிரகலாதனோ இன்னோர் இறைவனின் பெயராகிய ‘நாராயணாய நம’ எனச் சொல்கிறான்.

இறைவன் என்பதும் தெய்வமெனக் கொள்ளப்பட்டு, அவர்களுக்கு அபார ஆற்றல் இருப்பதாகவும் கற்பனைக் கதைகளும் கட்டப்பட்டன. வதந்திகள் போன்று அக்கதைகளும் வளர்க்கப்பட்டன; பரப்பப்பட்டன.

சிவனை மூலமாக வைத்து சைவமும், கண்ணனை முதலாகக்கொண்டு வைணவமும், ஜினனைக் கொண்டு ஜைனம், சித்தார்த்தரை ஆதாரமாக ஏற்றுப் புத்தம், இயேசுவால் கிறித்தவம், முகமதுவின் இஸ்லாம் எனச் சமயங்கள் பல தோன்றின. இந்திய சமயங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவாக இஸ்லாமியர்களால் இடப்பட்ட பெயர் இந்து. மேலும் காளியைத் தலைவியாகக் கொண்டு சாக்தம், விநாயகரைக் கோமானாகக் கொண்டு காணாபத்தியம், முருகனுக்குக் கௌமாரம், சூரியனுக்காகச் செளரம் போன்ற சமயங்களும் உள்ளன.

இன்னும் தத்துவ ஞானிகள் சிலர் சமயத்திற்குத் தலைமை ஏற்றிருந்தனர். கிரேக்கத்தில் சோக்கிரற்றீஸ் - பிளாற்றோ - அரிஸ்ரோற்றல், சைனாவில் கொன்பூசியசு போன்றோரும் மக்கள் தலைவர்களாகத் திகழ்ந்தனர். பாரதத்தில் அண்ணல் காந்தி, புத்தர்; அரேபியாவில் இயேசு, முகமது நபி ஆகியோர் இறைவர்களுக்கு நிகராகப் போற்றப்பட்டனர்.

நாட்டின் தலைவனுக்கு இறைகுணம் தேவை!

தமிழ் நாட்டில் திருவள்ளுவர் இறைமை அனைத்தையும் பெற்றுள்ளவரெனினும் வணக்கத்துக்கு உரியவராகக் கொள்ளப்படவில்லை. இருப்பினும், தமிழர் இல்லங்கள் தோறும் வள்ளுவர் படம் தொங்கும் நிலையில் அவரும் உயர்த்தப்பட்டுள்ளார். நமது நாயனார்களும் ஆழ்வார்களும் இறை நிலையைப் பெற்றவர்களாகவே சமயத்தவர்களால் கொள்ளப்படுகிறது.

நமது தமிழர்கள் தெய்வ நம்பிக்கை கொண்டவர்களாக இருந்தாலும் “யாதும் ஊரே; யாவரும் கேளிர்”, “உண்டி கொடுத்தோர் உயிர்கொடுத்தோரே!”, “தீதும் நன்றும் பிறர் தர வாரா” எனக் கொண்டு “பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்” “ஒன்றே குலமும், ஒருவனே தேவனும்” ஆக வைத்தும் வாழ்ந்தனர். ஆரியர் வருகையால் அது சிதைந்து ‘பல சாதி, பல தெய்வம்’ என்றானதோடு அறியாமையும் புகுந்து கொண்டது.

ஆரியர்களை வாள்முனையில் சந்தித்து, சதியால் அழிந்துபோன அரசர்களைப் போலல்லாது, ஆரியத்தைத் தனது பேனா முனையில் சந்தித்தார் வள்ளுவர்; குறள் கண்டார்; இறைமாட்சி தந்தார்.

அ - சொல்லாமல் எழுத்துக்களால் ஆகிய சொல் வராதது போல உலகத்தின் ஆதியாகப் பகவனே முதல்வனாவான் என்கிறார். வீரமுடையானை வீரன் என்பதுபோல பகவு உடையானை பகவன் என்றார். பகவு என்றால் ஒழுக்கம் என்ற பொருளுமுண்டு என்பதால், உலகின் முதல்வர்கள்

ஒழுக்கமுடையவர்களாக இருக்கவேண்டுமென, ஒழுங்குள்ள தலைவனாகிய பகவனை முதலாக உடையது உலகம் என்றார். நாட்டின் தலைவன் இறைகுணம் பொருந்தியவனாக இருக்கவேண்டும்.

பகவன் என்றால் பகலவனாகிய சூரியன் என்று கருதுபவர்களும் உண்டு. புவியியல் ரீதியாக உலக முதல்வன் சூரியன் என்பர். தமிழரிடையே சூரிய வணக்கம் இருந்துள்ளது; சூரியனை முதன்மையாகக் கொண்டதே செளரம் எனப்படும் சமயம். சூரியனை மூலமாகக் கொண்டு, தை முதல் நாளை ஆண்டுப் பிறப்பாக, பொங்கல் திருநாளாகக் கொண்டாடுவர் திராவிடத் தீந்தமிழ் மக்கள்.

மக்கள் என்றும் நல்லறிஞர்களின் தாள்வழி - பாதைவழி நடக்கவேண்டும்; இல்லை என்றால், அவர்கள் கற்ற கல்வியால் பயனேதுமில்லை, சமயங்கள் சொல்வதும் அதுதான், சமயத் தலைவர்கள் வழியில் நடந்திடவேண்டும். கிறித்தவர்கள் இயேசுவையும், இஸ்லாமியர்கள் முகமது நபியையும் தொழுவது போன்றது.

கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவன்
நற்றாள் தொழாஅர் எனின். (குறள்-2)

என்ற குறளால் இதனைத் தெளிவாக அறிந்து கொள்ளலாம்.

இறைவனின் பாதையில் சென்றால்...

இறைவழி நடப்பதால் மக்கள் பலவித நன்மைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். அத்தகைய உயர்ந்த அறிவினைப் பெற்றவர்களின் மாட்சிமைப்பட்ட அடிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் உலகத்தில் நிலைபெற்று வாழ்வார்கள். தந்தை பெரியார் வழி நடந்ததால் அறிஞர் அண்ணா தமிழர் மத்தியில் நிலைத்து வாழ்கிறார்.

விருப்பு வெறுப்பு இல்லாதிருக்கும் தலைவர்களைச் சேர்ந்து வாழ்பவர்களுக்கு என்றும் துன்பம் வருவதில்லை.

கண்ணன் வழி நின்றதால் பாரதப்போரில் அர்ச்சுனன் துன்பமில்லாது போர் செய்தல் இதற்கு நல்ல சான்றாகும். இறைவன் என்பதற்குரிய பொருளைப் புரிந்துகொண்டு புகழ்பெற விரும்புவார்கள், நன்மை தீமைகளை ஒரே அளவில் எதிர் கொள்பவர்கள். கண்ணனின் இறைமையை அர்ச்சுனன் நன்கு புரிந்து கொண்டதாற்றான் கண்ணனைச் சார்ந்து, கர்ணனின் நாகாத்திரத்திலிருந்து தப்பிப் புகழ் பெற்றான் என்கிறது இதிகாசம்.

ஐம்பொறிகளின் உணர்வுகளை அடக்கியவன் தனக்குவமை இல்லாத தலைவனாக இருப்பான். அவன் வழி நின்றவர்கள் நீண்ட காலம் வாழ்வதோடு மனதில் எந்தவித கவலையும் இல்லாது இருப்பார்கள்.

அறம் செய விரும்பும் அந்தணராகிய சான்றோர்களின் வழியில் செல்பவர்களுக்கு மற்றையவர்களுக்குப் பிற துன்பங்களைக் கடத்தல் அரிதாகும். எண்ணில் அடங்கா நிறைந்த குணங்களையுடைய இறைவனின் பாதையில் நிற்பவர் மனிதப் பிறவியாகிய பெரிய கடலை எளிதில் கடந்திட வல்லவராக இருப்பர்.

மீறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்
இறைவன் அடிசேரா தார். (குறள்-10)

என்பது குறளாகும். இறைவனாக விளங்கிடும் நல்ல தலைவன் வழி நின்று வாழ்வின் இன்பத்தை அடைந்திடக் கேட்கட்டும் 'குறளின் குரல்'.

CTR-

21-12-2000

கனடிய தமிழ் வானொலி

உலகின் சமநிலை பேணி நீர் தேவை!

அதிகாரம் - 2

வான்சிறப்பு

நீர் இன்றி உலகம் அமையாது; அந்த நீரும் மழையின் வருகை இல்லாமல் கிடைப்பதில்லை.

பிராணவாயுவாகிய ஓட்சிசனுக்கு அடுத்து, நீர் உயிர் வாழ்வதற்கு அவசியமானதாகும். ஓட்சிசன் இல்லாது சில நிமிடங்களும், நீர் இல்லாது சில நாட்களும், உணவு இல்லாது சில வாரங்களுந்தான் உயிர் வாழமுடியும். உடலிலிருந்து 20 வீதத்திற்கு நீர் இழக்கப்படுமானால் உடலிலிருந்து உயிர் பிரிந்திடும் நிலை உருவாகலாம்.

எமது உடலில் 60-70 வீதம் நீராகும்; குருதியின் பிளாஸ்மாவில் 92 வீதமும் செஞ்சிவணுக்களில் 60 வீதமும் நீராக இருப்பதனாற்றான் காயங்கள் ஏற்பட்டு, அதிக குருதிப்போக்கு இருக்குமானால் ஆட்கள் இறந்து விடுகின்றனர். அதனால், நீரின் அவசியத்தை உணர்ந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கின்றது. நாம் உண்ணும் உணவு வகைகளில் 70-95 வீதம் நீர். பாலில் 85 வீதமும் இறைச்சியில் 75 வீதமும் நீராகும்.

நீர் மழையினால் பெறப்படுகின்றது. எனவே, உலகத்தில் உயிர்கள் நிலைபெற்று வளர்வதற்கு மழையே சாவா மருந்தாக உள்ளது. உணவுப்பொருளை உண்டாக்கவும் உணவாக உண்பதற்கும் மழை உதவுகின்றது. உணவு வகைகளில் நீரும் ஒன்று.

மழை வேண்டுங் காலத்தில் பெய்யாதுபோனால், பசி நிலைபெற்று உயிர்களை வருத்தும். மழை என்னும் வருவாயின் வளப்பங் குறையுமானால், உழவர் ஏரினால் நிலத்தை

உழமாட்டார்கள். உணவு இல்லை என்றால் உயிர் இல்லை. எனவே, நிலத்தில் வாழ்பவரைப் பெய்யாது கெடுப்பதும், கெட்டவர்களுக்குச் சார்பாய்ப் பெய்து முன் கெடுத்ததைப்போல பின் வாழ்விப்பதும் எல்லாம் மழையே.

வானத்திலிருந்து மழைத்துளி விழுந்தாலன்றி நிலத்தில் பசும்புல்லின் தலையையும் காண்பது அரிது. கடல் நெடியதாக இருக்கலாம். ஆனால், முகில் மின்னி முழங்கி மழை பெய்யாவிட்டால் நீர் நிறைந்திருக்கும் அதனுடைய தன்மையிலிருந்து கடல் குன்றிவிடும்.

மனிதன் ஒரு சமூகப் பிராணி

வானம் வறட்சியாகி மழை பெய்யாதுபோனால் மனிதனது பணிகள் எதுவும் நடைபெற மாட்டாது; வானம் வழங்காதுவிட்டால் தானமும் தவமும் தங்காது போய்விடும்.

மழை என்பதும் ஒரு கழற்சி முறையான செயற்பாடாகும். உலகின் நாலில் மூன்று பங்கு நீரினாலானது; அதன் 97 வீதம் கடல்; கடல் உப்பு நீரிலானது. மிகுதியான 3 வீதத்தில் 2 வீதம் பனிக்கட்டி; எஞ்சிய ஒருவீத நன்னீர் மட்டுமே விலங்குகளுக்கும் தாவரங்களுக்கும் பயன்படுகின்றது.

என்ன ஆச்சரியம்?

வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலால்

தானமிழ்தம் என்றுணரற் பாற்று.

(குறள்-11)

என்று கூறிய வள்ளுவர், நீரே உலகின் சாவா மருந்தாக உள்ளது என அழுத்தமாகக் கூறுகிறார். ஆனால், உலக நீர்த்தொகையில் ஒரு வீதமே உயிரினத்தின் பயனாக இருக்கின்றது.

இந்த நீர் துருவப் பகுதிகளில் வானத்தில் ஆவியாகவும், நிலத்தில் நீராகவும் பனிக்கட்டியாகவும் காணப்படுகின்றது.

சூரிய வெப்பத்தினால் கடல்நீர் ஆவியாகி, வானத்தில் முகிலாகி, அங்கு குளிர்ந்து சூல்கொண்டு கருமுகிலாகி

மழையாகப் பெய்கின்றது. மீண்டும் மீண்டும் இது சுழற்சியாகி, கடல் மழையாகின்றது; மழை கடலாகின்றது.

உயர்ந்த மலையிலுள்ள பனிப்பாறைகள் உருகும், கீழுள்ள பனிக்கட்டி நீராகும். இவை நீர்வீழ்ச்சியாகி, அருவியாக வீழ்ந்து ஆறாக ஓடும்; ஆறு கடலிற் சேரும்.

நீரின் தேவையை உணர்ந்து ஆற்றோரங்களில் மக்கள் கூடினர். உலகின் நாகரிகம் ஆற்றோரத்தில் உருவானதாகும். நைல் நதிக்கரையில் எகிப்து நாகரிகம், யூபிரற்றீஸ் - ரைக்கிற்ஸ் ஆகிய நதிகளின் ஓரத்தில் மெசப்பொற்றாமிய நாகரிகம், ஹவாங்கோ நதிக்கரையில் சீன நாகரிகம், சிந்து - கங்கை நதிகளின் கரைகளில் சிந்து நாகரிகம், குமரி, பஹுளிக் கரைகளில் திராவிட நாகரிகம், காவேரி - வைகை ஓரங்களில் தமிழ் நாகரிகம் போன்றன தோன்றி உலகம் முழுமையும் வாய்ப்புக்கேற்பப் பரவியுள்ளன.

நீரின் தேவையை - மகிமையை உணர்ந்து ஆற்றோரத்தில் கூடி உலகினுக்கே நாகரிகம் நல்கிய முதல் மனிதன் திராவிடன் (தமிழன்) என எச்.ஜி.வெல்ஸ் (H.G. Wells) போன்ற ஐரோப்பிய அறிஞர்களும் கூறியுள்ளனர். அதனாற்றான், நீரின் சிறப்பைத் தெரிந்த வள்ளுவர் இறைமையை அடுத்து வான்சிறப்பை அமைத்துள்ளார்.

‘ஆறில்லா ஊருக்கு அழகு பாழ்’ - என்பர். ஆறில்லா ஊரில் குளம் - குட்டை கேணி தோண்டி, கிணறு வெட்டிக் கல்லால் கட்டி நீரெடுப்பர். பயிர்ச்செய்கை - விவசாயம் போன்ற தொழிலுக்கு இவை அவசியம்.

மேலும், ஆற்றிற்குக் குறுக்கே அணைகட்டி நீரைத் தேக்குவர். உலகில் எல்லா நாடுகளிலும் நீர் தேக்கும் முறை இருக்கின்றது; தமிழ் நாட்டிலும் உண்டு; இலங்கையில் இரணைமடுக்குளம், கயபாகு குளம், பராக்கிரம பாகு - கந்தளாய் அணைக்கட்டுகள் போன்றன சொல்லக் கூடியன. தமிழகத்திலும் பிரச்சனைக்குரிய காவிரி அணைக்கட்டைக்

கூறலாம். உலகில் வளர்ந்த, வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் நாடுகளில் அணைக்கட்டுக்கள் நாட்டின் பொருளாதாரத்தைத் தீர்மானிப்பவை. உலகின் பெரிய அணைக்கட்டுக்கள் சில கனடா, அமெரிக்காவில் உள்ளன.

நீரின் இன்றியமையாத் தேவைகள்

இன்றைய உலகின் இன்றியமையாதது மின்சாரம்; மின் உற்பத்திக்குத் தேவையானது நீர்வீழ்ச்சி.

பெருந்தீயினை அணைப்பதற்கு நீர் அவசியம். காட்டுத் தீயினை அணைக்க வானூர்திகளில் நீரை எடுத்துச் சென்று விசிறுவர்.

கழிவுப் பொருட்களை நீக்கிட நீர் பயன்படுத்தப் படுகின்றது.

விளையாட்டுக்களில் நீர்விளையாட்டு முக்கிய இடம் பெறுகின்றது. நீச்சல், கடற்பயணம் Rowing, Canoeing, Ice-hockey போன்ற பல விளையாட்டுக்கள் உண்டு.

பஞ்ச பூதங்களில் ஒன்று நீர். காற்று - தீ போன்று நீரும் ஒரு சக்தியாகும்.

‘நீர் விளையாடேல்’ என்பது ஒளவையின் மொழியாகும். உயிர் வாழ்வதற்கு நீர் எவ்வளவு முக்கியமோ அதேயளவுக்கு உயிர்க் கொல்லியாகவும் அது உள்ளது. சாதாரணமாக, மூழ்கிய நிலையில் மூன்று நிமிடங்களுக்குமேல் நீரில் இருப்பது கடினமானதாகும். ‘ஆழம் அறிந்து காலை விடு’; ‘அசையாத நீரில் இறங்காதே’ எனும் பொன்மொழிகள் நீரின் கடுமையை விளக்குவன.

திண்மப் பொருட்களில் அதிர்ச்சியின் அழுக்கம், அழுக்கிய இடத்திலேயே அழுத்தும், ஆனால், நீரில் அது பரந்து படுவதனால் அழுத்தமும் பரந்து அதிர்ச்சியின் தாக்கமும் குறைவாக இருக்கும்.

கண்ணீர், கண்களின் மாகுக்களை அகற்றுவதோடு உள்ளத்து உணர்ச்சிகளையும் வெளிக்காட்டுகிறது.

வயிற்றுப்போக்கு ஒரு பொல்லாத வியாதி; இந்நோயானது பக்ரீரியாவினால் உண்டாக்கப் பட்டாலும், நீர் இழப்புத்தான் இந்நோயின் கடுமைக்கு முக்கிய காரணமாகும்.

இதியோப்பியா போன்ற நாடுகளில் நீர் பற்றாக்குறை உள்ளது. நீர் கொண்டு தருவது இல்லாது போனால் அங்கு மக்கள் இறக்கக்கூடும். ஐக்கிய அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் ஒரு மனிதனுக்கு ஒரு நாளை ய தேவை 260 லீற்றர் நீராகும். வளர்ந்து வரும் நாடுகளில் 30-50 லீற்றர்தான் (2000) தேவைப்படுகிறது. காலம் செல்லச் செல்ல இதனளவு அதிகரிக்கலாம். சென்னை, கொழும்பு ஆகிய தலைநகர்களில் நீர்வெட்டுபற்றி அடிக்கடி அறிவித்தல் வந்து கொண்டிருக்கும்.

நாடுகளைப் பிரிக்கக் கால்வாய்களை வெட்டி, அதனுடே நீரினை ஓடவிட்டனர். பனாமா, சுவெஸ் கால்வாய்கள் இதற்கு உதாரணமாகும்.

சிறைச்சாலைகளைச் சுற்றி அகழிகள் வெட்டி, நீரால் நிரப்பினர். அகழிகள், ஆழ அகலமாகவும், சில இடங்களில் முதலைகள் வாழ விடப்பட்டும் உள்ளன.

புனித நீரும் புராண வரலாறும்

சமய ரீதியாகவும் நீர் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். சிறந்த நீர் நிலைகளுக்கருகேதான் கோயிலைக் கட்டினர். நீரில் செம்பு, கந்தகம் போன்ற கனிமங்கள் இருக்கின்றன; இன்னும் பலவகையான இரசாயன உப்புக்கள் கரைந்திருக்கின்றன. அவற்றிற் சில, நோய்களைக் குணமாக்க வல்லன. எடுத்துக்காட்டாக, ஈழமணித் திருநாட்டில் கீரிமலை, தமிழகத்தில் திருச்செந்தூர் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

இந்திரன் மழைக்கும், வர்ணன் கடலுக்கும் கடவுளாகும்; இந்து புராணங்கள் இதனைச் சொல்கின்றன.

யூபிறரிஸ் ஈறாக்கிலும், ஜோர்டான் இஸ்ரேல் - சிரியாவிலும், ரிபெர் இத்தாலியிலும், நைல் எகிப்திலும், சிந்து-கங்கை இந்தியாவிலும், காவேரி-வைகை தமிழ்நாட்டிலும், தாமிரபருணி மறைந்த குமரிக் கண்டத்திலும், மாணிக்க கங்கை ஸ்ரீலங்காவிலும், தொண்டைமானாறு தமிழீழத்திலுள்ள சன்னதியிலும் நோய்களைத் தீர்த்துப் பாவங்களைத் தொலைப்பதாக பக்தர்கள் நம்புகின்றனர். பிரான்சில் லோடிஸ் நகரிலுள்ள மேரி மாதா பெயராலுள்ள நீர்நிலை வியாதிகளை மாற்றுவதாகப் பல நாடுகளிலிருந்தும் மக்கள் அங்கு செல்கின்றனர்.

இலங்கையில் வற்றாத நீர்நிலை நவுக்கீரியாகிய நிலாவரையிலும், திருகோணமலை மாவட்டத்திலுள்ள கிண்ணியாவில் வேறுபட்ட வெப்ப நிலையுடைய ஏழு சிறு கிணறுகள் பக்கத்துப் பக்கத்தே உள்ளன. ஒரு கிணற்று நீரில் சோறு அவிக்கலாம்! இவை இராவணன் வரலாற்றுடன் தொடர்பு படுத்தப்பட்டுள்ளன.

வெள்ளப்பெருக்கு, பாவத்திற்குத் தண்டனை எனப் பழைய யூத - கிறித்துவக் கதைகள் உண்டு; நோவாவின் கதை அதுவாகும்.

நீரானது நிறமற்றது, சுவையற்றது, மணமற்றது; அது ஒளியை அதனுடாகப் புக விடுவதோடு ஒளித்தெறிப்பும் உடையது; அதனால், அதன் சரியான ஆழத்தைக் காட்டாத தன்மையைக் கொண்டுள்ளது.

நீர் 0° செல்சியசில் உறைந்து பனிக்கட்டியாகி, 100° செல்சியசில் ஆவியாகும். கால நிலையிலுள்ள தட்ப வெப்பத்தைக் கணிப்பதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது. நீர் திண்மமாக, திரவமாக, ஆவியாக அதன் தட்ப வெப்ப நிலைக்கேற்ப மாறுபடும்; எந்த நிலையிலும் நீரானது அதன் கூட்டுப் பொருட்களாக ஒட்சிசன் ஐதரசனை ஒன்றுக்கு இரண்டு என்ற விகிதத்தில் கொண்டிருக்கும்.

நீரானது உலகத்தின் சமநிலையையும் பேணுகிறது; உயிரினத்தின் சீவ வாயுவைக் கொடுக்கிறது. தாவரத்தின் உணவுத் தயாரிப்பில் CO² எடுக்கப்பட்டு O² விடப்பட்டு, காற்று மண்டலத்தின் வாயுச் சமநிலை பேணப்படுகின்றது.

ஆங்கிலக் கவிஞன் லோட் பைறன் (Lord Byron) தனது Don Juan எனும் கவிதையில் -

*"Till taught by pain
Men really know what good waters worth"*

எனக் கூறுகிறார்.

ஆனால், 2031 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே, நீரின்றமையாதது உலகம் எனக் கூறினார் வள்ளுவர்.

2025 ஆம் ஆண்டில் மக்கள் தொகை 800 கோடி ஆகலாம்! ஆகவே, நீரின் தேவையை உணர்ந்து கடல்நீரையே நன்னீராக மாற்றிட முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டும். எனவே நீரானது -

துப்பார்க்குத் துப்பாய் துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்
துப்பாய் துடிம் மழை. (குறள்-12)

என்ற வள்ளுவர் வாக்கினை அறிந்து, உலகின் சமநிலையைப் பேணி, நீரின் இன்றியமையாமையை உணர்ந்திடக் கேட்கட்டும் 'குறளின் குரல்'.

CTR-

28-12-2000
கனடிய தமிழ் வானொலி

பெரியார் யார்?

அதிகாரம் - 3

நீத்தார் பெருமை

இல்லறம் என்பது நல்லறமாகும். இல்லற இன்பத்தில் திளைப்பவர்கள் இல்வாழ்க்கைக்குரிய அறத்தின் தன்மைகளை உணர்ந்து ஒழுகிடவேண்டும். இல்லறத்தில் இருப்பவர்கள் முதன்மைத் தன்மையுடையவர்களின் செயற்பாடுகளைப் பின்பற்றி ஒழுகிடவேண்டும்.

முதன்மைத் தன்மை உடையவர்கள் என்றால் யார்? முதன்மைத் தன்மையுடையவர்கள் பிறப்பிலிருந்தே அம்முதன்மைத் தன்மைகளைப் பெற்றுள்ளனரா? அல்லது இளமையிலோ அன்றி முதுமையிலோ அடைந்தனரா என்பது ஒரு கேள்வி! பிறப்பில் இல்லாது இடையில் அவர்கள் முதன்மைத் தன்மையைப் பெற்றால் அவர்களைச் செம்மையானவர்கள் எனச் சொல்லலாமா?

பொய்யும் மெய்யாவது எப்போது?

சிறு பிள்ளைகள் சிறு பிள்ளைத்தனமாகச் சில பிழைகளைச் செய்யலாம். பெரியவர்கள் கூடச் சடுதியான சில சந்தர்ப்பங்களில் சில பிழைகளைச் செய்திடக் கூடும்! இவைகள் தண்டனைக்குரிய குற்றங்களாக ஆவதில்லை.

குற்றங்குறை என்பது அவரவர் நிலையாலும், சந்தர்ப்பத்தாலும் தீர்மானிக்கப்படுகிறது.

‘குற்றம் பார்க்கில் சுற்றமில்லை’ - என்றோர் முதுமொழி உண்டு. ஆனால், ‘நெற்றிக் கண்ணைக் காட்டினாலும் குற்றம் குற்றமே’ - என்றார் நக்கீரர்.

சில செயற்பாடுகளை உண்மைப்படுத்தினால் சில தீங்குகள் நடந்திட வாய்ப்புண்டு. அதனாலேதான், குற்றம் தீங்கில்லாது நன்மையைத் தருமாயின், பொய்மைச் சொற்களும் உண்மைச் சொற்களாகிவிடும் என வள்ளுவரும் கூறியுள்ளார்.

ஆனால், 'பொய் சொல்லக்கூடாது பாப்பா' எனப் பாப்பாவுக்குச் சொன்ன பாரதியார் 'பொய் சொல்லப் பாவம்' எனவும் வலியுறுத்தியுள்ளார்.

எனவே, உண்மையாக வாழ்வதில் சில கடினங்கள் உண்டெனினும் வாய்மையாக வாழ்ந்திடலில் சிரமமேதுமில்லை. தவறுகளை நாம் குறைக்கவேண்டும்; இல்லாமல் ஒழித்திடவேண்டும். இல்லறத்தில் இருப்பவர்களுக்கு ஏதோ ஒருவிதத்தில் தவறு நிகழலாம்; அது விரும்பியோ விரும்பாமலோ நடந்துவிடலாம். இதனையே வள்ளுவரும் பொய்ம்மையும் வாய்மையிடத்து நன்மையாகுமெனின் கூறலாம் என்கிறார்.

ஒழுக்கம் உயர்வைத் தரும்!

இல்லற இன்பத்தைத் துறந்து, பொதுநலத்தைப் போற்றிடும் துறவிகளுக்குத் தவறு என்பதற்கே இடமில்லை! இல்லற இன்பத்தைத் துறந்து, பொதுநலம் புரியும் பெரியாரது பெருமை கூறுதல் நீத்தார் பெருமை உரைத்திடுதலாகும்.

'தலைவனும் தலைவியும் இல்லறம் இனிது நடாத்தி, முதுமைப் பருவம் அடைந்த வேளை, மக்களிடம் குடும்பத்தை ஒப்படைத்துவிட்டுப் பொதுநலத் தொண்டு செய்தல் முன்னர் நடத்திய இல்லறத்தின் பயனாகும்' என்பர் தொல்காப்பியனார்.

நல்லொழுக்கத்தில் நின்று, தீய ஒழுக்கங்களைத் துறந்தாரது பெருமையையே எல்லாப் பெருமைகளினும் மேலான பெருமையென நூல்களில் துணிந்து பனுவல் செய்த சான்றோர்கள் உறுதி செய்துள்ளனர்.

ஒழுக்கத்தில் நிற்பது ஒரு கடினமான வேலையல்ல; ஆனால், மக்கள் அதனைச் செய்வதில்லை. காரணம், மன அடக்கம் இல்லை, ஆசைகளுக்கு அடிமையாக உள்ளனர். ஐம்புலன்களின் இயல்பை உணர்ந்து அவற்றை அடக்கியாளும் திறமையற்று இருப்பதே அதற்குக் காரணம்.

மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி ஆகிய ஐந்து உறுப்புக்களின் தன்மைகளைத் தெரிந்து, அவற்றை அடக்கி நடந்து பெருமை பெற்றவர்களே உலகப் பெரியார்களாவர்.

அப்படி உணர்ந்து நடந்தவர்களின் பெருமைக்கு அளவு கூறின் அது உலகத்தில் இறந்தவர்கள் எத்தனைபேர் என கணக்கிட்டு அறிதல் போன்றதாகும். இறந்தவர் எண்ணிக்கை அளவிலடங்காததுபோல, துறந்தவர் பெருமையும் அளவிட்டுக் கூறமுடியாது.

மக்கள் வாழ்வு வளம் பெற...

பொதுநலம் பேணிப் பொதுவாழ்வில் ஈடுபடுவோருக்கு ஐம்பொறிகளால் ஏற்படும் உணர்வுகளால் பாதிக்கப்படாமல் இருப்பதற்கு மனவலிமை அதிகமாக இருத்தல் வேண்டும். அந்த மனவலிமையை அறிவினால் - பகுத்தறிவினால் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

யானைப்பாகன் ஒருவன் தான் வைத்திருக்கும் அங்குசத்தால் யானையை அடக்குவதுபோல, மனிதன் மனவுறுதி என்னும் குத்துக் கோலால், பொறிகளாகிய யானைகள் ஐந்தையும் புலன்கள்மேற் செல்லாது காத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படி புலன்களின் வழிச் செல்லாது தன்னைக் காத்துக் கொள்பவன்தான் துறவறம் என்னும் சிறந்த நிலத்திற்கு ஒப்பற்ற விதையாவான்.

இந்த வகையில், தனது ஐம்புலன்களையும் அடக்கி, ஆசா பாசங்களினின்றும் நீங்கி, அழகிய மனைவியை, கொஞ்சிக் குலாவி மகிழ வேண்டிய மகனை, ஆடம்பரமாக வாழவேண்டிய

அதிகாரம் மிக்க அரச பதவியை விட்டுத் துறவற வாழ்வினை மேற்கொண்டு, 'அன்புதான் உலக மக்கள் சக்தி' என உணர்த்தினார் ஆசிய சோதியாம் புத்தர் பிரான்!

மக்கள் வாழ்வு வளம்பெற, 'ஒரு கன்னத்தில் அடித்தால், மறு கன்னத்தைக் காட்டு' என்ற மகத்தான கோட்பாட்டை வகுத்தார் இயேசுபிரான்! 'மனிதனுக்கு மனிதன் சமம்' - எனச் சொல்லி சமதர்மம் மக்களிடையே நிலவிட விழைந்தார் முகமது நபி! இவர்கள் மதத் தலைவர்கள்!

இவர்களை விஞ்சிடும் விதத்தில் தமிழர் பண்பாட்டை எடுத்து விளக்கியவர்தான் வான்மறை வள்ளுவர்! தமக்குத் துன்பஞ் செய்தவருக்கும் நல்ல நன்மைகளைச் செய்து, துன்பஞ் செய்பவர்களையும் நல்லவர்கள் ஆக்குவதே பெரியோர் கடமையாகுமென இன்னா செய்தார்க்கும் நன்மை செய்துவிடலே சிறந்த பண்பாகுமெனக் கூறியுள்ளார்.

நாணையமும் செயலும்

ஒரு நாணையத்திற்கு இருபக்கம் இருப்பதுபோல, ஒரு செயலும் இரு வகையாக அமையும். ஒரு செயல் நன்மையாகவோ தீமையாகவோ இருக்கலாம். நன்மை - தீமைகளின் பாகுபாடுகளை நன்கு அறிந்து, மிக்க அறத்தைக் கைக்கொண்டவர்களின் பெருமையே உலகில் சிறந்ததாக அமையும். இதற்கு, நல்ல உதாரணமாக விளங்கியவர் முகமது நபி. சிறந்த போர் வீரனாக - அரசனாக இருந்தவர் நபி; ஆனால், நன்மை - தீமைகளின் பாகுபாட்டை உணர்ந்து, நன்மையை நாடி மக்கள் வாழ்ந்திட உழைத்தவர் நபி.

இவற்றால், இன்று உலகின் நான்கில் மூன்று பங்கின மக்கள் மேற்காட்டிய புத்தர், இயேசு, நபி ஆகியோர்களின் கொள்கைகள் - கோட்பாடுகளை ஏற்று, அவர்களின் வழிகாட்டலில் தேவன் ஒன்றே, மக்கள் எல்லோரும் உடன் பிறப்புக்களே என வாழ்கின்றனர்.

இதனைத்தான் திருமூலரும், 'ஒன்றே குலமும், ஒருவனே தேவனும்' எனக் கூறியிருந்தார். 'யாதும் ஊரே; யாவரும் கேளிர்' என்ற கணியன் பூங்குன்றனாரின் புறநானூற்று வரிகள் எல்லாவற்றையும் விஞ்சியுள்ளது. இல்லறத்தில் இருந்தே துறவறத்தை மேற்கொண்டு உலகியலில் திளைத்தவர்களில் தமிழரைவிட மேலாக யாரும் சொல்லிடவில்லை - வாழ்ந்திடவில்லை என்பதற்கு இவை சான்றாகும்.

உறவினர் - அயலவர் - அந்நியர் யாராக இருந்தாலும் உடன் பிறப்புக்களாகக் கருதிச் சமரச சன்மார்க்கம் பேணி, எல்லா உயிர்களிடத்தும் அருளுடையவர்களாக இருப்பார்கள். அவர்களை அந்தணர் என்னும் அறவோராக மக்கள் மதிப்பர்.

குணமென்னும் குன்றேறி நின்றோர்

நல்லதைச் செய்து, நல்லதையே நாடிடும் நல்லவர்களாகிய குணமென்னும் குன்றேறி நிற்பவர்களுக்குச் சினம் வருவதில்லை. அப்படிச் சினம் வரினும், அச்சினம் நொடிப்பொழுதில் தணிந்து விடுமாயினும் அதனைத் தடுத்தல் இயலாததாகும். புராணங்களில் வரும் கோபத்தை இதற்கு உதாரணமாகச் சொல்லலாம்.

புராணத்தில் வரும் இந்திரன் தேவர்களின் தலைவனாவான். தேவர்களைக் காத்திடத் தமிழர்களுக்குப் பல துன்பங்கள் செய்தவன்; கடலைப் பொங்கி எழச் செய்து, மழையையும் வருவித்துத் தமிழர் சொத்தை அழித்தவன், புலனடக்கம் இல்லாதவன் எனக் கதைகள் கூறுகின்றன. யார் பெயரையும் கூறாத வள்ளுவர் வெகுண்டெழுந்து, காலா காலம் அவன் பெயர் இழித்துப் பேசப்பட-

ஐந்தவித்தான் ஆற்றல் அகல்வீகம்பு ளார்கோமான்
இந்திரனே சாலுங் கரி. (குறள்-25)

என, ஐம்பொறிகளையும் அடக்கி ஆளும் வல்லமைக்கு இந்திரன் வரலாறே சாட்சியாக அமையும் என்கிறார்.

மறவழி இல்லாது அறவழி செயற்படுபவர்களின் நிறைந்த மொழி, உலகத்தில் மறைமொழியாகவே திகழும். பைபிள், குறான் போன்ற சமய நூல்களில் இருப்பவை வேதங்களாகவே போற்றப்படுகின்றன.

‘வள்ளுவன் சொன்ன வேதமாம்’ - என்பது ஒரு சினிமாப் பாடல். பத்தாயிரம் பக்திப் பாடல்களால் செய்ய முடியாத ஒரு சாதனையை ஒரு குறள் சாதித்துவிடும் எனத் துணிந்து கூறலாம்.

நீத்தார் பெருமையெனத் தமது தாய் தந்தையர்களுக்கு, இறந்த உறவினர்களுக்கு அந்தியேட்டி அஞ்சலி மலர் வெளியிடுவார்கள். அது, நீத்தார் பெருமை பற்றியதுதான். அந்தியேட்டி உணவு முடிந்து செல்கையில் அதனைச் சுருட்டி வீசி விடுவார்கள். திருப்பித் திருப்பிச் சில பக்திப் பாடல்களை அச்சேற்றி விநியோகிப்பார்கள். ‘பலரும் செய்கிறார்கள், நாமும் செய்தோம்’ என்ற திருப்தியே இவர்களுக்கு போதுமானதாகும். இறந்தவர்கள் பெருமைக்குரியவர்கள்தானா என்றெல்லாம் இவர்கள் சிந்தித்துப் பார்ப்பதில்லை!

கணித மேதைகளான ஆக்கிமிடிஸ் - பைதகரஸ், அறிவியல் அறிஞர்களான கலிலியோ - சேர் ஐசாக் நியூற்றன் - மைக்கேல் பரடே - சார்ள்ஸ் டார்வின் - அல்பேட் ஐன்ஸ்டீன், தொழில் அதிபர்களான ரைற் சகோதரர்கள் - ஹென்றி போட், மகாவீரர்களான அலெக்சாண்டர் - யூலியஸ் சீசர் - நெப்போலியன் - அசோகன், கல்வியாளரான ரூசோ - டூவி, இலக்கிய மேதைகளான வில்லியம் சேக்ஸ்பியர், டோல்ஸ்டோய் இன்னோரன்னை பலரது வரலாறு நம்மை வழிகாட்டும், வாழ்விக்கும், வளர்த்திடும்.

தமிழர்களாகிய நமக்கு இவர்களைவிடச் சிறந்த வரலாறுகள் உண்டு. இலக்கியம், விஞ்ஞானம், பொறியியல், தத்துவம் எதுவென்றாலும் தமிழர் முன்னால் வந்து நிற்பது கண்கூடு.

செயற்கரிய செய்வார் பெரியர்; சிறியர்

செயற்கரிய செய்கலா தார்.

(குறள்-26)

என்ற வள்ளுவரின் குறளால் பெருமை தரும் செயல்களைப் புரிவோர் பெரியோர் என்றும், சிறுமையான அற்பச் செயல்களைச் செய்வோர் சிறியர் என்பதையும் அறிந்து நாமும் பெருமை தரும் செயல்களைச் செய்து பெருமைப்படக் கேட்கட்டும் 'குறளின் குரல்'.

4-01-2001

CTR-

கனடிய தமிழ் வானொலி

சமயநெறியும் நீதிநெறியும் ஒன்றல்ல!

அதிகாரம் - 4

அறன் வலியுறுத்தல்

‘அறம் செய விரும்பு’ - என ஒளவையார் தனது ஆத்திருடியின் முதல் வரியிலேயே அறத்தைச் செய்திடல் வேண்டுமெனச் சிறுவர்களுக்குச் சொல்லி, பெரியவர்களுக்கும் வலியுறுத்தியுள்ளார்.

இன்று 2001 இல் அறம் பற்றிப் பேசுகிறோம். இற்றைக்கு 2032 ஆண்டுகளுக்குமுன் வாழ்ந்த வள்ளுவரும் அறத்தைச் செய்திடல் வேண்டும் என்றார் என்றால், வள்ளுவர் காலத்திலேயும் மறச் செயல்கள் மலிந்திருந்தனவோ என்ற ஐயம் தோன்றுகிறது.

அறத்தை - நீதி நெறிகளை - நற்குண நற்செயல்களைச் சமயத்தின்பால் பலர் நிறுத்திக் குழப்பியுள்ளனர்.

சமய நெறிகளும் நீதி நெறிகளும் ஒன்று போல்வனவாக இருக்கலாம். ஆனால், இரண்டும் ஒன்றல்ல. சமயம் பக்தியுடனும், நீதி சமூகத்துடனும் கூடியது.

மக்கள் சேவையே மகேசுர பூசை!

நீதிநெறியல்லாத தெய்வீகச் செயல்கள் பல நடைமுறையில் உண்டு; பக்தியின் பெயரால் அவை செய்யப்படுகின்றன.

கோயில்களில் - ஆண்டவன் பெயரால் செய்யப்படும் பலியிடுதல், அர்ச்சனை, தட்சணை போன்றன அறச் செயல்கள் அல்ல.

ஆலயங்களில் நடைபெறும் தேர், தீர்த்தம், திருவிழா போன்றனவும் நீதிச் செயல்களல்ல. இவை, இறைவனின் பெயரால் நடைபெறும் கேளிக்கைகள்.

‘மக்கள் பணியே மகேசுர பூசை’ என்றார் பேரறிஞர் அண்ணா. மக்கள் பசித்திருக்க, மகேசன் சந்திதியில் தேர், தீர்த்தம், திருவிழா எல்லாம் வீணானதாகும். தேர்த் திருவிழாக்களில் அறம், நீதி போன்றனவுக்கான அம்சங்கள் இல்லை; இருப்பதுபோல புராணக்கதைகள் மூலம் கதா காலாட்சேபம் செய்து விளக்கமளிக்கலாம். அவற்றைப் பகுத்தறிவுவாதிகளும் உயிரியல் விஞ்ஞானிகளும் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை; பகவத் கீதையும் இதனை வலியுறுத்துகிறது.

எத்தகைய உணர்வுகளும் நீதியோடு இருந்தாற்றான் அறமாகக் கருதமுடியும். அறவுணர்வுகளைக் கொண்டவர்கள் எத்தகைய துன்பம் வந்தபோதிலும் அறநெறியிலிருந்து விலகிட மாட்டார்கள்.

அரிச்சந்திரன் - நாடு, நகர், அரசு, மனைவி, மகன் ஆகிய அனைத்தும் இழந்த நிலையிலும் உண்மையே பேசி, அறவழி நின்று வாய்மைக்கோர் அரிச்சந்திரன் ஆனான்.

வாள்முனை - தோள்வலி இவை மாறி, A.K.47 ஆகிய காலம் இது! கண்டம் விட்டுக் கண்டம் பாயும் ஏவுகணைகள் உள்ள நேரம்!

ஒழுக்கத்தால் வருவதே இன்பம்!

போர்முனையில் வெற்றியுணர்வு மட்டுமல்ல, உயிருக்கும் போராடிடும் அறிவும் போர் வீரனிடம் இருக்கும். வெற்றிக்கும் உயிருக்குமான போராட்டத்தில், பொதுவாக அறவழி மாறி நடந்திடும் சந்தர்ப்பங்கள் பலவுண்டு. மிதிவெடியால் பல அப்பாவிகளும் ஆடு மாடுகளும் மாண்டுள்ளனர்.

எனினும், பாரதப்போரில் கர்ணன், கண்ணனின் சூழ்ச்சியால் கவச குண்டலத்தை இழந்தபோதிலும்,

போர்க்களத்திலும் அறவழி நின்று 'கொடைக்குக் கர்ணன்' என்ற பெயரைப் பெற்றான் என்கிறது இதிகாசம்.

சமயச் சடங்குகளில் கலந்து கொள்வதால் - சமயச் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்துவதால் - அதனை ஒழுங்கு செய்வதால் - காலட்சேபத்தைக் கேட்பதால் - கோயிலுக்குச் செல்வதால் - சமயச் சடங்குகளில் பங்குபற்றுவதால் - நீதி நிலைத்திடுமென்பதில்லை. நல்லதைச் செய்திடல் வேண்டும், அதனையும் துணிவுடன் செய்திடல் வேண்டும்.

நல்லதில் இன்பங் காணவேண்டும். நல்லது எது, தீயது எது, சரியானது எது, பிழையானது எது என்பதை அறியவேண்டும். சரியானதிற்குக் கடமைப்பட்டிருக்க வேண்டும். சரியான செயற்பாடுகளின் சிந்தனையைப் பெற வேண்டும். சரியான உணர்வுகளை இயல்பாகப் பெற்றிருக்கவேண்டும்.

நீதி நெறிப்பட்டவரின் சொல்லும் செயலும் ஒன்றாகவே இருக்கும். நல்ல நடத்தையுடையவர் வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கொடுப்பர், தமக்குரிய வரியை ஏமாற்றாது கட்டவே செய்வர்.

அறவழி நடக்கும் ஒருவர் சிறப்பையும் செல்வத்தையும் அடைவர்.

அறத்தான் வருவதே இன்பமற் றெல்லாம்

புறத்த புகழு மில.

(குறள்-39)

என்ற குறளுக்கேற்பத் தமது வாழ்க்கையை அமைத்து, நல்ல ஒழுக்கத்தால் வருவதை இன்பமாகவும், அறமல்லாதவற்றால் வருவதை ஏற்றுக் கொள்ளாது ஒதுக்கியும் விடுவர்.

நல்லது வேறு நன்நடத்தை வேறு

நீதியின் நிலையை உணரலாமேயன்றித் தொடவோ, பார்க்கவோ, மறைக்கவோ முடியாது. இது மனிதனின் செயல் அல்லது நடத்தை சம்பந்தப்பட்டதாகும். நடத்தை ஒன்று சரியோ பிழையோ என்பதில் தங்கியுள்ளது.

கொடுமையான செயலும் ஏமாற்றும் நடத்தையும் பிழையானவை என எடுத்துக் கொள்கிறோம். கடனைத் திருப்பிக்கொடுத்தல், சொன்ன சொல்லைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளுதல் ஆகியவற்றைச் சரியானதாக வைத்துக் கொள்ளுகிறோம்.

நல்லதற்கும் நல்ல நடத்தைக்கும் உள்ள வேறுபாட்டை உய்த்து உணர்ந்திடல் வேண்டும். நல்ல நடத்தையால் நல்லது நடக்கின்றது, நல்லது வருகின்றது. நன்றி மறவாமை, இன்னா செய்யாமை, நம்பிக்கை, நாணயம் போன்ற நல்ல நடத்தைகளின் நல்ல நிலையை அடைய வேண்டும். அந்த உணர்வினைப் பெறவேண்டும்.

நாய்கள் கடிபடும்போது தோற்றுப்போக இருக்கும் நாய், தனது பின்னங் கால்களுக்குள் வாலை வைத்துக்கொண்டு திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்துவிட்டு ஓடும். மற்றைய நாய் குரைக்கும்; ஆனால் துரத்திக்கொண்டு போவதில்லை. அதுதான் நாய்! ஐந்தறிவு! என்னே அறச்செயல்? அது மனிதனுக்கு இல்லை; இருக்குமானால் எங்கும் அமைதி நிலவிடும்.

ஒருவருக்கு அறத்தைவிடச் சிறந்தது வேறொன்றுமில்லை. அறத்தை மறந்து மறவழியில் செல்பவர்களுக்கு அதனைவிடக் கேடு வேறொன்றுமில்லை. அறவழியில் செல்லாது மறவழியில் சென்று 35 இலட்சம் யூதர்களை அழித்த ஜேர்மன் நாட்டுச் சர்வாதிகாரி ஹிட்லர் இதற்குச் சான்றாகும்.

‘தருமம் தலை காக்கும்’ என்றோர் பழமொழியும் அறத்தின் சிறப்பை விளக்குகின்றது.

இன்றே அறம் செய்க!

அறத்தைச் செய்திட நாளும் கோளும் தேவையில்லை. இயன்ற மட்டும் இடைவிடாது செய்திடல் வேண்டும். காட்டில் இருந்த குமணனிடம் வறுமையின் வறட்சியால் வாடிய புலவர் பெருஞ்சித்திரனார் இரந்து நிற்க, வாளைக்கொடுத்து, தன்

தலையையே ஈந்திடச் சித்தமானார் குமணன். அறவழிச் சிந்தனையாளனுக்கு உயிர் பெரிதல்ல.

இன்றைய மனித சமுதாயத்தில் யார் சரி, யார் பிழை எனக் காண்பது கடினமாக உள்ளது. நாட்டின் தலைவர்கள், சமூக சேவையாளர்கள், சமயத் தொண்டர்கள் ஆகியோரிற்குட, பாவம் பழி இல்லாதவர்கள் யார் என்பது தெரியவில்லை. தலைவர்களின் அதிகாரமும், சமூகவியலாளர்களின் பணமும், சமயவாதிகளின் பக்தியும் அவர்களின் பிழைகளை மறைக்கிறது, நீதிபோற் காட்டுகிறது.

ஆனால், அவர்களோ பொறாமை உடையவர்களாக, ஒருவரை ஒருவர் இழித்தும் பழித்தும் தூற்றியுந்திரிகின்றனர். நீதியான அரசியல் தலைவர் என யார் உளர்? எங்கும் போர்! நீதி தவறிவிட்டது என அறிந்த பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் உயிரை விட்டு நீதியை நிலைநிறுத்தினான்; அதனால் அறங் காத்தான்.

மக்கள் பேராசை கொள்வதால் நீதிக்கு முரணான செயல்களில் ஈடுபட்டுக் களவெடுக்கிறார்கள், பொருள்களில் கலப்படம் செய்கிறார்கள், பொய் சொல்கிறார்கள், ஏமாற்றுகிறார்கள். வாங்கிய கடனைக் கொடுக்காதது மட்டுமல்ல தீர்த்துவிட்டதாகப் பொய் சொல்கிறார்கள். 'செத்துங் கொடுத்தான் சீதக் காதி' என்றோர் பழமொழிகூட உண்டு; இருந்தும் பயனென்ன?

நன்மையின் விளைநிலந்தான் அறம்

சிறுசிறு காரியங்களில் சினங்கொண்டு, பொங்கிவரும் கோபத்தால் புண்படுத்தும் சொல்லைச் சொல்லி, இழிவான பழியான செயலில் இறங்கிக் கொலையும் செய்து விடுகின்றனர். இன்னாதனவற்றைத் தவிர்த்து இனியனவற்றைச் செய்ய முடியாதா? இனியன பேசக்கூடாதா? நீதியாக வாழ இயலாதா? நீதியாக இருந்தால் அமைதி நிலவுமே! ஆனந்தம் அதிகமாகுமே, இன்பம் பொங்குமே! உலகத்தில் துன்பம் அல்லவா பெருகுகிறது! ஏன்?

அறம் பேணுபவர்களிடம் பொறாமை, பேராசை, கொடுஞ்சினம், கடுஞ்செயல் ஆகியவை இருக்கக்கூடாது. இந்த நான்கும் அறவழிக்குப் பொருந்தாது என்பதை உணர்ந்தால் உலகில் அமைதி நிலவி இன்பந்தழைந்திடும்.

அதற்கு,

மனத்துக்கண் குற்றமில்லாதவனாக ஒருவன் இருத்தல் வேண்டும்; அது ஒன்றே அறமாகும், மனத்தாய்மையில்லாமல் செய்யப்படுபவை அனைத்தும் ஆரவாரத் தன்மையைக் கொண்டவையாகும். அடுத்தவன் பெண்டாட்டியை வைத்துக்கொண்டு, பிறன் பொருளைத் தன் பொருளாக்கிக் கொண்டு மனத்திலே தூய்மையில்லாது ஆடம்பரமாக வாழ்தல் ஆரவாரமேயன்றி வேறொன்றுமில்லை என்கிறார் வள்ளுவர்.

நன்மைகளின் விளைநிலமாக விளங்கிடும் அறத்தைப்போல ஒருவருடைய வாழ்க்கைக்கு ஆக்கந் தரக்கூடியது வேறேதுமில்லை; அந்த அறத்தை மறப்பதைவிடத் தீமையானதும் வேறில்லை.

பல்லக்கைச் சுமந்து செல்பவனுக்கும் அதில் வீற்றிருந்து செல்பவனுக்கும் இடையே உள்ள இடைவெளியைச் சுட்டிக்காட்டி, இந்த நிலையானது, அறம் செய்யாமைக்கும், செய்தமைக்கும் உள்ள வேறுபாட்டை உணர்த்துவதாகும் எனக் கொள்ளக்கூடாது. கொலை செய்தவர்கள், கொள்ளை அடிப்பவர்கள் படாடோபமாகப் பவனி வருகிறார்கள். ஆனால், நேர்மையாக, நீதியாகவுள்ள பலர் பஞ்சையாகப் பராரியாக உள்ளனர். இவை சந்தர்ப்பமும் சூழ்நிலையின் காரணமுமேயன்றி வேறில்லை என்பதை உணர வேண்டும்.

சிவன் கழுத்தில் உள்ள பாம்பு 'கருடா சௌக்கியமா' என்ற கதைதான்! சந்தர்ப்பமும் சூழ்நிலையும் அவர்களை அப்படி ஆக்கியுள்ளது. ஆனால், காலம் மாறும்; மாறத்தான் செய்யும்; காலம் மாறும்போது அறம் வென்று மறம் தோற்கும். 'ஆற்றங்கரையின் மரமும் அரசறிய வீற்றிருந்த வாழ்வும் விழும் அன்றே' என்பது நல்வழி.

‘Virtue is an Angel; Virtue is beauty; Virtue is harmony’ என்ற ஆங்கில வரிகள் ஐரோப்பிய ஞானிகளின் கருத்தாகும். ஐரோப்பியர்களும் அறத்தை எவ்வளவுக்கு விரும்புகின்றனர் என்பதைக் காட்டுவதாகும்.

எனவே, பயனற்றதாக ஒருநாளாகக் கூடக் கழிந்து போகவிடாது, தொடர்ந்து நற்செயல்களில் ஈடுபடுபவர்களின் வாழ்க்கைப் பாதையை அந்த நற்செயல்களே சீராக்கி வழி சமைக்கும் கல்லாக அமையும் என்பதை உணர, வள்ளுவரின்,

செயற்பால தோரும் அறனே ஒருவற்கு
உயற்பல தோரும் பழி. (குறள்-40)

என்ற குறளுக்கமைய உலகொடுதரினும் உலகம் பழிக்கத்தக்க செயல்களைச் செய்யாமல் உலகம் பாராட்டத் தக்க அறவழிச் செயல்களில் நாட்டங்கொண்டு, புகழ் கிடைத்திடக் கேட்கட்டும் ‘குறளின் குரல்’.

CTR -

11.01.2001

கனடிய தமிழ் வானொலி

அறிவும் உணர்வும் அணைந்ததே இல்லறம்

அதிகாரம் - 5

இவ்வாழ்க்கை

உயிர்த் தன்மையால் பெற்ற சடப்பொருட்கள், கண்களால் பார்க்க முடியாத கிளமொடமினாக போன்ற சிறிய தாவரத்திலிருந்து சஞ்சீவியாகிய பெரிய மரங்களும், அம்பா, பரமேசியம் என்கின்ற விலங்குகளிலிருந்து திமிங்கலம் எனப்படும் மிகப் பெரிய மிருகங்களும் உயிர் வாழ்கின்றன.

வல்லான் வகுத்ததே வாய்க்காலா?

தாவரவியலும் விலங்கியலும் இவற்றின் வாழ்க்கை முறைகளை வகுத்துள்ளன. ஒவ்வொரு உயிரினமும் தங்களது தேவைகளுக்காகப் போட்டி போடுகின்றன; வாழ்க்கைக்காகப் போரிடுகின்றன. Struggle for existence. அதற்காக சில வாழ்க்கை முறைகளையும் அமைத்துக் கொள்கின்றன.

இதில் வல்லான் வகுத்ததே வாய்க்காலாக, வல்லது வாழ அல்லது தாழ்ந்து அழிந்து விடுகிறது. Selection of the fittest என்பது உலகியல்பாகும். இந்தப் போட்டியில் புதுப்புது இனங்களும் தோன்றுகின்றன. ஓநாயும் நரியும் சேர்ந்ததால் நாயினம் உருவானது; குதிரையும் கழுதையும் சேருவதால் கோவேறு கழுதை வருகிறது. புதுப்புது இனங்கள், புதுப்புது வாழ்க்கை அமைப்பு, ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒவ்வொரு பழக்க வழக்கம்.

பழக்கம் வழக்கமாகி, வழக்கம் மரபாகி விடுகின்றது. மரபுக்கேற்றவாறு நடத்தைகள், நடத்தைக்குரிய செயல்கள், செயல்களுக்கான எண்ணங்கள், எண்ணங்களுக்கென

வண்ணங்கள், வண்ணங்களுக்கான உந்தல்கள், உந்தல்கள் செயல்
வடிவம் கண்டிட சந்தர்ப்பமும் சூழ்நிலையும் அமைந்து
கொள்கின்றன.

மனிதன் உட்பட உயிரினங்கள் யாவற்றிற்கும்
மறுவுற்பத்தி என்பது இயல்பானதும் இயற்கையானதுமாகும்.
ஊன், உடை, உறையுள் என்பது பிற்சந்ததியின் உற்பத்திக்கான
தேவைகளாகும்.

மனிதனும் காட்டில் வாழ்ந்த அந்தக் காலத்தில்
மனிதனின் அடிப்படைத் தேவைகள் விலங்குகளை விட
வித்தியாசமாக அமையவில்லை. மனிதனின் ஆறாவது அறிவு,
பேசும் திறமை மனிதனை விலங்கிலிருந்து வேறுபடுத்தியது.

மனிதன் அறிவால் உயர்ந்து, உணர்வால்
கட்டுப்பட்டான், இல்லறம் கண்டான்.

இல்லறமே நல்லறமெனக் கொண்டு, இல்வாழ்வுக்கு
அடிப்படையானவை அன்பும் அறமுமெனப் போற்றினான்.

குடும்பம் உயிரியல் ரீதியானது. அதில் விளக்கேற்றிடத்
தத்துவ ஞானிகள் பலரும் உலகளாவிய ரீதியாக
முனைந்துள்ளனர்.

பொருளாதாரக் கோட்பாடும் குடும்ப அமைப்பும்

சங்க இலக்கியத்தின் எட்டுத்தொகையில்
அநேகமானவை அகவியலாகிய இல்லற இன்பமாகும்;
இல்லறத்தை நல்வழி நடத்திடப் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள்
வழிகாட்டுகின்றன. அதில் திருக்குறளும் ஒன்றாகும்.

குடும்பம் என்பதை உயிரியலான மறுவுற்பத்தி, சமூகம்,
சமயம், அரசு, பொருள், வீட்டில் அடங்குபவர்கள்,
கொண்டாட்டங்கள், கல்வி, மனக்கிளர்ச்சி, தொழில், பால்
வினை, நலவியல், பெற்றோரின் சட்டங்கள் என்ற முறைகளில்
- வகைகளில் குடும்ப அமைப்புக்களை ஆராய்ந்துள்ளனர்.

பெற்றோரைப் பெருமையாக்கி, பெற்றோரைப் பின்பற்ற வேண்டும் - பெற்றோர் சொல் கேட்க வேண்டும் - பெற்றோர் இட்டதே சட்டம் என்ற வகையில் கடந்த 200 ஆண்டுகளுக்கு முன் சட்டங்கள் இறுக்கமாக இருந்தன.

சந்ததிப் பெருக்கத்தையும் பிற சந்ததியின் அவசியத்தையும் தெரிந்து, மறுவுற்பத்தியை இயற்கையானதாக இயல்பானதாக ஏற்று, சமூகவியல் நாட்டத்தைப் பெருக்கி, நாகரிக ரீதியாக ஊர், நகர், பெருநகர் என நகரவாக்க அடிப்படையிலும் குடும்பங்களை அமைத்தனர்.

கார்ல் மாக்ஸ், ஏன்ஜல் போன்றோரின் பெருளாதாரக் கோட்பாடுகளிலும் குடும்ப அமைப்புக்களைப் பார்த்தனர். சார்ள்ஸ் டார்வினின் பரிணாம வளர்ச்சிக் கோட்பாடும், புதிய இன உற்பத்தியால் மறுமணம், கலப்பு மணம், மணமாகாது பிறக்கும் குழந்தைகள், சிறு வீடு வைத்தல், சின்னப் பொண்ணு, இனக் கலப்புப் போன்றவற்றால் உண்டாகும் புதிய இனக் குழுக்கள் - கூட்டங்களால் உண்டாகும் குடும்ப அமைப்புக்கள் பற்றியும் சிந்தித்தனர்.

இலங்கையில் - சோனகர், பறங்கியர், காப்பிலிகள், வடக்கத்தையர் (இந்தியத் தமிழர்) போன்றதெல்லாம் புதிய இனத் தோன்றல்களாகும். இந்தியாவிலும் அங்குளோயிந்திய இனமும் அப்படியானதொன்றாகும்.

குடும்பம் என்பது ஒரு தாய், தந்தை, பிள்ளைகள், உற்றார், உறவினர் என்றதோர் இணைப்பு. குடும்பத்திற்கென அடிப்படைத் தேவைகளும் உண்டு.

குடும்பம் என்றால் மதிப்பாக, பாதுகாப்பாக, உற்பத்தியாக, இணைவாக, ஒருமைப்பாடாக, உறவாக, எதிர் கொள்வதாக, உணர்வாக, உறுதியாக, மகிழ்வாக, தெய்வீகமாக இருந்து, அன்பாக ஆனந்தமாக ஆதிபகவனின் அற்புத ஆட்சியில் மாட்சி பெற்று ஆடுகின்ற - பாடுகின்ற நிலையில் வாழ வேண்டும்.

மாறிவரும் ஆண்டான் அடிமை உணர்வு

நல்ல நலவியலான குடும்பத்தில் சமநிலை பேணப்பட வேண்டும். மனைவி என்றால் அவள் ஒரு பெண், அறிவு ஆற்றல் இல்லாதவள் என்பதாக இருக்கக் கூடாது. பிள்ளைகள் எனின் கீழானவர்கள் என்ற எண்ணம் நீங்க வேண்டும். எல்லோருக்குமே பார்க்க - யோசிக்க - உணர - கேட்க - ஒருவர் சார்பில் முக்கிய பொறுப்பினையும் ஏற்கும் உரிமை இருக்க வேண்டும்.

ஆனால், சமய ரீதியாகச் சமூகம் ஆண்டான்-அடிமையாக ஆக்கப்பட்டுள்ளது. சுதந்திரம், சமநிலை என்கின்ற நோக்கில் சமூகம் மாறிக் கொண்டு வருகிறது. மேலை நாடுகளின் சமூக மாற்றம் மிக வேகமாக நடந்துள்ளது.

எனினும் - உயிரியல், சமூகவியல், பொருளியல், சமயவியல், அரசியல், கலையியல் ரீதியாகக் குடும்பங்கள் சமூக அமைப்பினைப் பெற்றுக் கலாச்சார ரீதியாக வளர்ந்து, பண்பட்ட நிலையினை எய்தி இவ்வாழ்க்கையில் இன்பங் கண்டிட வள்ளுவர் வகுத்திட்ட அமைப்பில் உலகியலை யாரும் கூறிடவில்லை.

சமூகமாக வாழ வேண்டிய மனிதனுக்கு, வாழுவதற்குரிய பொருட்களை ஈட்டுவதில் ஏற்படும் இன்னல்களைத் தவிர்த்திட அரசு, பாதுகாப்பு மற்றும் பொதுத் தேவைகளை அளிக்கின்றது.

இதனால் வாழ்வு வந்திடாது. இல்லம் இலங்கிடவில்லை என்றால் நாட்டில் கொலை, கொள்ளை, போர் போன்றன நடந்து கொண்டே இருக்கும். பயங்கரத்தின் மத்தியில் மனிதன் குடும்பம் நடத்தலாம்; ஆனால், வாழ்வில் இன்பம் காண முடியாது.

இங்கிதமான வாழ்வு இருக்க வேண்டுமானால்...

நல்ல பயிர் வளர்ந்திட நல்ல நாற்றங்கால் தேவை; நல்ல குடும்பம் அமைந்திட நல்ல பெண் தேவை. நல்ல பெண்தான் நல்ல தாய்; நல்ல தாயின் தாலாட்டில் நல்ல பிள்ளைகள் வளரும், நல்ல பிள்ளைகள் நல்ல குடும்பத்தை அமைப்பர்.

குடும்பங்களின் குழப்பம் நாட்டுக் குழப்பமாக வளர்ந்து சாதி, சமய, இன, மொழி, இட, குடும்ப, குழு ரீதியான சண்டையாகி, போராக மாறி இடப் பெயர்வு புலப் பெயர்வாகி இனத்தின் அழிவுக்கே இட்டுச் செல்கின்றது. இலங்கையில் தமிழர்கள், அவ்கனிஸ்தானில் தலிபானியா போன்றோர் போரின் வெம்மையால் கருகிக் கொண்டுள்ளனர்.

இதனை மாற்றிட இல்லறம் நல்லறமாகி, நாட்டரசியல் நல்லதாக அமைந்திட வேண்டும். நல்லரசு அமைந்திடுமானால் சட்டமும் ஒழுங்கும் பாதுகாக்கப்பட்டு, அன்பும் பண்பும் நிறைந்து மக்கள் இன்பமாக வாழ்ந்திடுவர். உலகில் கொலை, கொள்ளை, போர், கற்பழிப்பு, வரைவின் மகளிர் என இல்லாது கபீட்சமாக வாழ்ந்திடுவர்.

இதற்கு -

பழியஞ்சிப் பாத்தூண் உடைத்தாயின் வாழ்க்கை

வழியெஞ்சல் எஞ்ஞான்றும் இல்.

(குறள்-44)

என்னும் வள்ளுவன் வாய்மொழிக்கேற்ப வாழ்வியல் அமைந்திட வேண்டும். பிசினன் - கஞ்சன் எனத் தன்னை உலகம் பழிக்கும் என்றஞ்சி, தான் சேர்த்த பொருளைப் பங்கிட்டு உண்ணும் பண்பிலேதான் வாழ்க்கை இருக்கிறது என்பதை உணர வேண்டும். பாத்திரமறிந்து பிச்சை இட வேண்டும் என்பதற்கேற்ப யார் யாருக்குக் கொடுக்க வேண்டுமோ அவரவர்களுக்கே உதவிட வேண்டும். கொடுப்பதால் குறைவதில்லை. கொடுப்பதால் கொள்ளை அடிக்கும் குறுக்கு மதியும் குறைந்து, இல்லாது போய்விடும்!

மேலும் இல்லறத்தில் இருப்பவர்கள் தமது பெற்றோர், வாழ்க்கைத்துணை, பிள்ளைகள் என உயிரியல் ரீதியாக அமைந்திடும் மூவர்க்கும் துணையாக இருப்பது இல்வாழ்வில் உள்ளோர் கடமையாகும். இல்வாழ்க்கையில் பெற்றோரும் வாழ்க்கைத்துணையும் பிள்ளைகளும் குடும்ப உறுப்பினர்களாவர்.

இம் மூவர்களும் நன்கு மதிக்கப்பட்டுக் கவனிக்கப்பட்டால், ஒருவருக்கொருவர் பற்றுப் பாசத்தோடு பாதுகாப்புக் கருதியும் நம்பிக்கையோடு நடந்து கொள்வர். ஏமாற்றங்களுக்கு இடமில்லை; குழப்பங்களுக்கும் வழியில்லை.

இங்கிதமான வாழ்வு இருக்குமானால் பற்றற்ற துறவிகட்கும், பசித்தவர்களுக்கும், பாதுகாப்பற்றவர்களுக்கும் துணையாக இருக்கலாம். குடும்பம் என்பது சமூகத்தின் உறுப்பாகும். வாடிடும் மக்களுக்கு உதவுவது சமூகவியற் பண்பாகும்.

இத்தகைய தொடர்பில் தென்புலத்தைச் சேர்ந்த தமிழறிஞரை, தெய்வமாகிவிட்ட தம் முன்னோர்களை - பெருந்தலைவர்களை, வருகின்ற விருந்தினர்களை, சுற்றத்தவரை, தன்னைப் போன்றவர்களை அறவழியில் நின்று காப்பாற்றிக் கொள்வது இவ்வாழ்வானுக்கு இன்றியமையாததாகும். இதனால், அல்லலுற்று ஆற்றாது அழுது, அதனால் ஏற்படும் தீமைகளைத் தீண்டி அழிவுறும் நிலைகளுக்கு இடமில்லை.

இல்லற இயலுக்கு முரணான வாழ்க்கை எது?

இல்லறத்தில் அவர் - இவர் என்பதற்கு இடமில்லாது அறவழியில் நடந்து, பிறரையும் அறவழியில் நடக்கச் செய்திடுவோரின் இவ்வாழ்க்கை, துறவிகள் கடைப்பிடிக்கும் நோன்பைவிடப் பெருமை தருவதாம்.

அரசியல், சமூகவியல் போன்ற பலவற்றில் பலர் பலவிதமான அமைப்பில் பெருமைக்குரியவர்களாக இருக்கின்றனர். ஆனால், அவர்களின் இல்லறவியல் துன்பியலாக அமைந்துள்ளது. எங்கள் சாம்ராச்சியத்தில் சூரியன் மறைவதில்லை என்ற மிடுக்குடன் வாழ்ந்த ஐக்கிய ராச்சியத்தில் சார்ள்ஸ் - டயானா குடும்ப வாழ்வு இங்கிதமாக இருக்கவில்லை. ஆபிரகாம் லிங்கனின் மனைவி மிகக் கொடுமையானவளாக இருந்துள்ளாள். அமெரிக்காவின் புகழ்பெற்ற சனாதிபதிகளில் ஒருவர் லிங்கன்!

சிலப்பதிகாரத்தில் கோவலனின் இரட்டை இல்லம் குடும்பங்களுக்கு எச்சரிக்கையை அளிக்கிறது. அமராவதி அம்பிகாபதி காதல் அமரகாவியம், எனினும் வாழ்வுக்கு வழிகாட்டலாக வரவில்லை.

தமிழ்நாட்டிலுள்ள பெரிய - சின்ன வீடுகள், கேரள மாநிலத்திலுள்ள நாயர் சாதியரின் திருமணம் மற்ற வாழ்க்கைமுறை இல்லற இயலுக்கு முரணாக உள்ளதாகும்.

சில முறைகளும் ஒழுங்கும் இல்லறத்தில் இருக்க வேண்டும். தந்தையின் சகோதரங்களும் தாயின் சகோதரிகளும் தந்தை தாயருக்கு ஈடாக மதிப்போடிருக்க, தந்தையின் சகோதரியரும் தாயின் சகோதரங்களும் வாழ்க்கைத் துணைகளாகக் கொள்ளலாமென்ற தேசவழமை தமிழரிடையே இருக்கிறது. வழமைகள் பின்பற்றப்படாவிட்டாலும், மாறாகச் செய்திடும் போது இங்கிதம் இல்லாது இருந்திடக் கூடாது. அன்பும் பண்பும் இணைந்ததுதான் இல்வாழ்க்கை. இதனைத்தான் வள்ளுவர் -

அறினைப் பட்டதே இல்வாழ்க்கை அஃதும்
பிறன்பழிப்ப தில்லாயின் நன்று. (குறள்-49)

என்று இல்வாழ்க்கையின் இலக்கணத்தை வரைந்துள்ளார்.

எனவே, நல்ல வாழ்க்கைத் துணையோடு வல்ல மக்கட் செல்வத்தைப் பெற்று, இல்லற இன்பத்தில் திளைப்பவர்கள். தெய்வத்துக்குள்ள அருங்குணங்களை அடைந்து, வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்வார்களென வலியுறுத்தும் வள்ளுவம் வலிமை பெற்றிடக் கேட்கட்டும் 'குறளின் குரல்'.

CTR -

18.01.2001

கனடிய தமிழ் வானொலி

குடும்பத்தின் பண்பாடுதான் இல்வாழ்க்கை

அதிகாரம் - 6

வாழ்க்கைத்துணை நலம்

உண்பது உறங்குவது உற்பத்தியைப் பெருக்குவது உயிரின வாழ்வில் இயல்பான தொழில்களாகும். தம்முடைய இனத்தைப் பெருக்கி, தம்முடைய இனங்களின் தொடர்ச்சியைப் பேணுவது உயிரினங்களின் முக்கியமான பண்பாகும்.

கண்ணுக்குத் தெரியாத உயிரினங்களாகிய பற்றீரியா, பங்கசு, அம்பா, கிளாமிடொமினாசு போன்றன இரண்டாக, பலவாகப் பிரிந்து தமது சந்ததியைப் பெருக்குகின்றன.

பரிணாம வளர்ச்சியில் உயிரினங்கள் ஆண் பெண் என்ற இருபால் நிலையை அடைந்தன. நத்தை, மண்புழு போன்றனவற்றில் ஆண் பெண் உறுப்புக்கள் ஒரே விலங்கில் இருக்கின்றன. நத்தையில் தனித்தும், மண்புழுவில் இரு புழுக்கள் இணைந்தும் இனவிருத்தியை உண்டாக்குகின்றன. மீன், தவளை, ஆமை என மேலும் விலங்குகள் கூர்ப்படைய ஆண் பெண் தனித்தனி விலங்குகளாக வளர்ந்து, ஆண் பெண் இரண்டும் இணைந்தே இன விருத்தியை உண்டு பண்ணுகின்றன. தாவரங்களிலும் இத்தகைய வளர்ச்சி பொருந்துவதாகும்.

கற்பவள் கற்றவள் - கற்புடையவள்

விலங்குக் கூர்ப்பின் உச்சியில் மனிதன் நிற்கிறான். மூளையின் வளர்ச்சி, பகுத்தறிவு, பேசுந்திறமை, சிந்திக்கும் ஆற்றல் ஆகிய சிலவற்றால் மனிதன் ஏனைய விலங்குகளைவிட மேலானவனாகத் தோன்றுகிறான். ஆனால், அடிப்படைத் தொழில்கள் பலவற்றில் மனிதனும் விலங்கும் ஒன்றாகவே

உள்ளன. மனிதன், குதிரை ஆகியவற்றின் தலை அமைப்புக்களை ஆராய்ந்த விலங்கியல் அறிஞர் மனிதன் குதிரையிலிருந்தும், கொரில்லாவினதும் மனிதனினதும் பொது அமைப்புக்களை ஒப்பிட்டவர்கள் மனிதன் குரங்கிலிருந்தும், மனிதன் - பன்றி ஆகியவற்றின் இனப்பெருக்க உறுப்புக்களை ஆராய்ந்தவர்கள் மனிதன் பன்றியிலிருந்தும் கூர்ப்படைந்திருக்க வேண்டுமெனவும் கூறியுள்ளனர்.

சார்ள்ஸ் டார்வினின் Origin of the New species புதிய இனங்களின் தோற்றம் மனிதனுக்கும் மிருகங்களுக்குமுள்ள தொடர்பினை, அதிலும் பாலூட்டிகள் யாவற்றிற்கும் உள்ள இணைப்பினை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

கூர்ப்பு - பரிணாம வளர்ச்சியில் இனங்களின் தோற்றம் எதிர்ப்பாலாரின் இணைப்பால் வருகின்றன. தமது எதிர்காலச் சந்ததியின் பெருக்கத்தை, வளர்ச்சியை ஆணும் பெண்ணும் சேர்ந்தே ஆக்கிடல் வேண்டும்.

பெண்ணின்றி ஆணில்லை, ஆணின்றிப் பெண்ணில்லை
எண்ணிருவர் சேர்ந்தே இகம்.

என்னும் சுத்தானந்த பாரதியாரின் யோகசித்திக் குறளும் இருபாலாரின் அவசியத்தைத் தெளிவாக்குகின்றது.

உயிரினத்தின் ஆரம்பத்தையும், கூர்ப்பின் தீர்ப்புக்களையும் நன்குணர்ந்த வள்ளுவரும்,

பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னும்
திண்மையுண் டாகப் பெறின். (குறள்-54)

என்னும் குறளால் மனவுறுதியுடைய மனைவியைவிட மேம்பட்டதொன்று, ஒருவனுக்கு வேறொன்றும் இல்லை என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம் எனவும்; இல்லறத்திற்குரிய பண்புகளுடன், பொருள் வளத்திற்குத் தக்கவாறு குடும்பம் நடத்துபவள், கணவனின் வாழ்வுக்குப் பெருந்துணையாவாள்

என்றும் அறியலாம். அவளிடம் மனயிறுக்கமும் நல்ல கல்வியும் நிறைந்திருக்கும். கற்பவள் - கற்றவள் - கற்புடையவள் எனவும் சொல்வர்.

இறைவன் தனக்குப் பதிலாக உலகத்திற்குத் தாயை அனுப்பினான் என்பர். கடவுளும் தாயும் உயர் பண்பால் ஒருவராவர்; இருவரின் தன்மையும் வன்மையும் உரிமையும் கடமையும் ஒன்றாகவே இருக்கின்றன.

அத்தகைய பெருமைக்குரிய பெண்ணினத்தை அடிமையாக ஆக்கி, மிகவும் கேவலமான நிலைக்குத் தள்ளி வைத்தனர். அதனைக் கண்டு திருத்தங்களை மேற்கொண்ட திருவள்ளுவர் பெண்ணை வாழ்க்கைத் துணைநலமாகக் கொண்டு பெண்ணின் நலங்களை - நிலைகளை வகுத்து, அவளின் சமநிலை குன்றாது சமதர்மம் விளங்கிட வரைந்துள்ளார்.

ஆரியர் வருகையால் அடிமைப்பட்டது பெண்ணினம்

ஆணுக்குப் பெண் சமமாக வாழ்ந்த நாடு மகிழ்வாகவும் வனப்பாகவும் விளங்கியது. ஆரியர் வருகைக்கு முன் தமிழகமும் ஆனந்தமாக ஆடிப்பாடிக் களிப்புடன்தான் இருந்தது.

வந்தேறிகளின் வருகையால், ஆனந்தமாக இருந்த தமிழகத்தில் இருள் சூழ்ந்தது. இல்லத்தின் ஒளியாக இருந்த பெண் அடிமையாக ஆக்கப்பட்டாள். அவள் ஆற்றல் அற்றவள், அறிவு அற்றவள், அடங்கி ஒடுங்கி வீட்டிலே முடங்கிக் கிடக்க வேண்டியவள் என ஒதுக்கப்பட்டாள்; ஆவதும் பெண்ணாலே அழிவதும் பெண்ணாலே என இழிக்கப்பட்டாள்.

ஆங்கிலேயர்கள் செய்த அதிர்ச்சி வைத்தியம்

இது மட்டுமல்ல, சமய ரீதியாகப் பெண்ணொரு பாவி எனவும் கணவனை இழந்தவர் கணவனோடு உடன்கட்டை ஏறிய - ஏற்பட்ட கொடுமையும் நடந்துள்ளது. நீண்ட காலமாக இருந்து வந்த இந்தக் கொடுமையைத் தமிழகத்தின் ஆட்சியைக்

கைப்பற்றிய ஆங்கிலேயர்கள் இந்துக்களின் கடுமையான எதிர்ப்புக்களிடையே சட்டம் போட்டு மாற்றினர். இந்தக் கொடுமைகளுக்கு வக்காலத்து வாங்கி, சமயக் கருத்துக்களைச் சொல்லிப் பெண்களை மிகவும் இழிவுபடுத்தியவர்களில் பட்டினத்தடிகள், தாயுமானவர், இராமலிங்க அடிகளாரும் அடங்குவர் என்றால் ஆச்சரியப்படாதிருக்க முடியாது!

உடன்கட்டை ஏறுதல் இல்லாதுவிட்டாலும் கடுமையான பெண்ணடிமை மேலைநாட்டிலும் இருந்துள்ளது. கடந்த 200 ஆண்டுகளாகப் பெண்களுக்குரிய உரிமைகள் படிப்படியாக வழங்கப்பட்டு, பொதுவாக எல்லா நிலைகளிலும் பெண்கள் பங்குகொள்ளும் நிலைகள் உருவாகியுள்ளது. மேலும், நல்ல சாதனைகளையும் புரிந்தும் உள்ளனர்.

பெருமைமிக்க பெண்கள்

பிரான்ஸ் நாட்டின் விடுதலை வீராங்கனையாக ஜோன் ஒவ் ஆர்க், புற்றுநோயின் மருத்துவத்திற்குத் தேவையான ரேடியத்தைக் கண்டு பிடிப்பதில் மடம் குயூறி, உலகின் முதற்பெண் பிரதம மந்திரியான இலங்கைப் பிரதமர் ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கா, இஸ்ரேல் முதல் மந்திரி கோல்டா மேயர், இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் வெளிநாட்டுத் தூதுவர் விஜயலட்சுமி பண்டிற் போன்ற இன்னோரன்ன பெண்மணிகள் காலத்தின் பொன்மணிகளாவர். இவர்கள் மட்டுமல்ல கணிதம், பௌதிகம், இரசாயனம், மருத்துவம், பொறியியல் முதலியவற்றிலும் பெண்களின் சாதனை ஆண்களுக்கு இணையானது மட்டுமல்ல, சில துறைகளில் மேலானதுமாக உள்ளன.

தமிழ் நாட்டிலும் அல்லி, பவளக்கொடி போன்ற அரசிகளும், இராணி மங்கம்மா போன்ற வீராங்கனையுடன் ஒளவையார், பொன்முடியார், வெண்ணிக்குயத்தியார் போன்ற முப்பதிற்குமதிகமான பெண்பாற் புலவர்களும் இருந்துள்ளனர்.

தற்காலத்திலும் இங்கிலாந்தின் பிரதம மந்திரியாக இருந்த தாச்சர், பாரதத்தின் தலைவியான அன்னை இந்திரா, இன்றைய இலங்கையின் சனாதிபதி சந்திரிகா குமாரதுங்கா போன்ற பெண்டிர் அரசியலில் இரும்பு நெஞ்சத்தினராவர்!

ஆரியத்தின் மாயையால் ஏற்பட்ட பெண்ணடிமையை 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே எதிர்த்துக் குரல் கொடுத்தவர் திருவள்ளுவர். அத்தோடு அவள் இல்லறத்தில் வாழ்க்கைத் துணையாக இருப்பதற்கு என்ன தன்மைகளைப் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்பதையும் சொன்னவர்.

இல்லற வாழ்க்கையில் ஈடுபடுகின்ற பெண் நல்ல ஒழுக்க நெறிகளின் பழக்க வழக்கங்களுடன் இருக்க வேண்டும். பெரிய செல்வாக்கும் பெருஞ் செல்வமும் இருந்தாலும் நல்ல ஒழுக்கமுடைய மனைவியாக வாழ்க்கைத் துணை அமையவில்லை என்றால், யாரும் மதித்திட மாட்டார்கள்.

பெருஞ்செல்வமல்ல, பெருமைக்குரிய மனைவியிருந்தால் கணவனும் மனைவியுமாகக் கஞ்சி குடித்து வாழ்ந்தாலும் இல்லத்தில் மகிழ்ச்சி தாண்டவமாடும்.

சுதந்திரம் தந்த சோகம்

கணவனையே பெரிதெனக் கருதிடும் பெண்ணானவள் தம் கணவனைவிட மேலானதென ஒன்றையும் எண்ண மாட்டாள்; கணவனுடன் கலந்து பேசிக் காரியங்களில் ஈடுபடுவாள். இத்தகைய பெண்மேல் மிகுந்த பாசமும் நேசமும் உடையவனாகக் கணவனும் விளங்குவான். இருவரும் வாழ்க்கையின் பங்களாராகத் திகழ்வார்கள். ஒருவருக்கொருவர் மிகுந்த துணையாக இருப்பார்கள். உடலெங்கும் வியர்க்கும் பொழுது மழை பெய்தால் வரும் மகிழ்வுக்கு ஒப்பானவள் பெண்; வறட்சியால் பயிர்கள் வாடிடும் போது மழை பயனைத் தரும். பசித்தால் புசிக்கக் கிடைத்ததுபோல விவசாயிகளின் தேவைக்கு மழை பெய்தால் அவர்கள் மகிழ்வர். அத்தகையதொரு மகிழ்வை - இன்பத்தை, கணவனையே தனது வாழ்க்கையின்

பங்காளனாகக் கொண்டிருக்கும் மனைவியைப் பெற்ற கணவன் அடைந்திடுவான். மழை தேவை என மக்கள் வேண்டும் பருவ காலத்தே பெய்யும் மழை போன்றவள் பெண்.

படித்து விட்டால், பதவியில் இருப்பதால் தன்னைப் பெரிதாக நினைத்திடும் பெண் புதிய இடத்தில் சோரம் போவதும், குழந்தைக்கு இரு தகப்பன் நிலையை உருவாக்குவதும், பதவியின் பெருமிதத்தால் கணவனுக்குத் துரோகமிழைப்பதுவும், கணவனைத் துன்புறுத்துவதும் சுதந்திரம் என்ற காலமாற்றத்தால் நடைபெறுகின்றன.

மனவுறுதியால் தன்னைக் காத்து, கணவனைப் போற்றி, தகுதிமிக்க புகழையும் காத்து நிற்கும் மனச் சோர்வு இல்லாதவளே நல்ல மனைவியாவாள். காலத்திற்கேற்ப உணவூட்டி, குழந்தைக்கேற்ப அன்பூட்டி, வறுமை கண்டு மனந்தளராது மனவுறுதியுடன் கணவனுக்குப் பங்காளியாக நின்று, கணவனையும் அவனது புகழையும் காப்பவளே நல்ல குடும்பத் தலைவியாவாள். கன்னியாகுமரியிலிருந்து டெல்லிவரை நகையணிந்த நங்கை ஒருத்தி நடந்து சென்று திரும்ப முடியுமானால் அப்பொழுதுதான் இந்தியாவுக்குப் பூரண சுதந்திரம் கிடைத்ததாக ஆகும் என்றார் காந்தி.

நல்ல குடும்பம் பல்கலைக் கழகம்

ஒரு பெண்ணை வீட்டிற் பூட்டி வைப்பதால் அவள் களங்கமில்லாதவளாக ஆகிவிடுவாள் என்பதல்ல. மனவுறுதிதான் அவளது ஒழுக்கத்திற்குக் காவலாகும். அத்தோடு வம்பளக்கும் வம்பர்களின் கதைகளுக்கும் ஒரு முடிவு வேண்டும். கதை கட்ட ஆளிருந்தால் கண்ணகியும் கற்பிழந்தவள் ஆகிவிடுவாள் என்கின்ற அளவுக்கு வதந்திகளைப் பரப்பும் சமுதாயத்தில் பல கற்புக்கரசிகளும் வாழ்ந்துள்ளனர்!

கால் முடமாகிய தன் கணவனைக் கூடையில் சுமந்து சென்றாள் நளாயினி; காலனால் கவரப்பட்ட கணவனின் உயிரை மீட்டாள் சாவித்திரி; நாடு, நகர், மகனை இழந்து,

தன்னைக் கூலியாக விற்ற பொழுதும் கணவனின் வெற்றிக்காக நின்றாள் சந்திரமதி; நடுக்காட்டில் தன்னத் தனியளாகத் தன்னை நளன் விட்டகன்ற பொழுதும் கணவனின் நினைவாகவே நின்றாள் தமயந்தி; காலச் சூழலில் அகப்பட்டு அல்லலுற்றாலும் அரிச்சந்திரனோ நளனோ பிறர் பழிக்கும் நிலையில் தவறிழைக்காத மனைவியாகிய சந்திரமதியையும், தமயந்தியையும் பெற்றதால் அவர்கள் மீண்டும் தலைநிமிர்ந்து வாழ முடிந்தது.

மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி மற்றதன்

நன்கலம் நன்மக்கட் பேறு. (குறள்-60)

என்ற குறளால் குடும்பத்தின் பண்பாடுதான் இல்வாழ்க்கையின் சிறப்பாகி நீதி வழுவா நெடுஞ்செழியனின் மனைவி கோப்பெருந்தேவி போல, சேரன் செங்குட்டுவனின் மனைவி வேண்மாள் போல, சிலம்பின் செல்வி கண்ணகி, ஆடலரசி மாதவிபோல வாழ்ந்து, இராவணன் மகன் மேகநாதனைப் போல, இராசராச சோழன் மகன் இராசேந்திரனைப் போல சீரிய மக்களைப் பெற்றிட, நல்லதோர் குடும்பம் நல்ல பல்கலைக் கழகமாக விளங்கிடக் கேட்கட்டும் 'குறளின் குரல்'.

25.01.2001

CTR-

கனடிய தமிழ் வானொலி

வாழ்க்கையின் பயன் மக்கட் செல்வம்!

அதிகாரம் - 7

மக்கட்பேறு

மனிதன் மகிழ்ச்சியுடன் வாழ வேண்டும். சமூகப் பிராணியான மனிதன் மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்வதற்கு மனிதநேயப் பண்புகள் அவனிடம் வளர்ச்சி பெற்றிருக்க வேண்டும். மனிதநேயப் பண்புகள் மனிதனிடம் இயல்பாக அமைந்திருக்க வேண்டும். இயல்பாக அது அமைவதற்கு நல்ல பழக்க வழக்கப் பண்பாடுகள் இல்லத்தில் - சமூகத்தில் வளர்ச்சி பெற்றிருக்க வேண்டும்.

பதினாறு செல்வங்கள்

‘பண்பெனப் படுவது பாடறிந் தொழுகுதல்’ என்ற பண்டைத் தண்டமிழ் மக்களின் வாழ்க்கை முறையினை, இல்லற நெறியினைச் சங்க இலக்கியத்தின் எட்டுத்தொகை நூல்களில் ஒன்றான கலித்தொகையில் காணலாம்.

இல்லறத்தில் ஈடுபடும் ஆணும் பெண்ணும் ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து, கண்ணும் கண்ணும் கலந்து, கட்டுண்டு, காதலித்து, காலம் வரும் போது கணவன் மனைவியாகி இவ்வாழ்வில் இனிதே ஈடுபட்டு, பொருளிட்டி, உற்றார் உறவினரோடு உறவாடி, சமூகத்தில் உறுப்பினராக உயர்ந்து மிளிர்ந்திட வேண்டும்.

இவ்வாழ்வில் ஆணும் பெண்ணும் சேர்வது உடலின்பத்திற்காக மட்டுமல்ல. இவ்வாழ்வென்பது ஒரு குடும்ப அமைப்பாகும்.

தலைவனும் தலைவியும் உவந்து விரும்பும் கூடல், ஊடலால் சிறக்கின்றது. அக்கூடலால் வருகின்ற மக்கட்பேறு தற்செயலானதல்ல. திருமணத்தின் போது பதினாறும் பெற்றுப் பெருவாழ்வு வாழ்க எனத் தமிழறிந்த பெரியவர்கள் வாழ்த்துவார்கள்.

ஆனால் பதினாறு செல்வமாவுன, புகழ், கல்வி, வலிமை, வெற்றி போன்றனவாகும். இவற்றில் நன்மக்கட் செல்வமும் ஒன்றாகும்.

எதிர்காலத் தொடர்ச்சியே மக்கட்பேறு

குடும்பத்தின் உறுப்புக்களில் மக்கள் முக்கியமானவர்கள். உயிரினத்தின் தொழில்களில் முக்கியமானது தமது சந்ததியைத் தொடர வைத்திடும் மறுவுற்பத்தியாகும். மறுவுற்பத்திக்காகவே இனப்பெருக்கம் இருந்திடும்.

கருத்தரிக்கும் காலமென ஒன்று விலங்குகளில் இருக்கின்றது. அக்காலங்களின்றிப் பெண் விலங்குகள் கூடுவதில்லை; கூடியபின், பின் அதற்காக நாடுவதும் இல்லை. பாலூட்டி விலங்குகளில் ஒன்றான மனிதனுக்கும் இது நியதியாயினும் மனிதன் சமூகப் பிராணியாக மாறி நாகரிகமென்ற போர்வையில் பலரையும் சேர்த்துப் பாலியல் இன்பம் என்ற பண்பாடற்ற பழக்கத்தில் பாழாகிப் போகின்றான்.

இதனால், நல்ல மக்கட்பேறு இல்லாதது மட்டுமல்ல, கொனோரியா, சிபிலிஸ் ஆகிய VD நோய்களும், எயிட்சு போன்ற உயிர் குடிக்கும் பயங்கர வியாதிகளும் பரவியுள்ளன.

இதனை நன்குணர்ந்த வள்ளுவர் பிறர்மனை நயவாது, வரைவின் மகளிரிடம் செல்லாது நல்ல வாழ்க்கைத் துணையை அடைந்து நன்மக்களைப் பெற்று வாழவேண்டும் என்கிறார். நன்மக்கள்தான் தாய் தந்தையரின் எதிர்காலம். எதிர்காலத்

தொடர்ச்சி என்பது அவர்கள் பெற்றெடுத்து ஆளாக்கி விட்ட மக்கட் செல்வமே.

மக்கட் செல்வமானது, வாழ்க்கையின் பயனும் உலகியல் நடப்பதற்குக் காரணமும் இனத்தின் தொடர்ச்சியுமாகும். மக்கள் மக்களால் மக்களுக்காக மக்களின் மகத்தான நலனுக்காக வாழ வேண்டும். நாமிருவர் நமதிருவர் என்ற அடிப்படையில், 'ஆசைக்கு ஒன்று ஆஸ்திக்கொன்று' என்ற வகையில், திட்டமிட்ட குடும்பம் மட்டற்ற இன்பந்தரும் என்ற நிலையில் மக்களும் மக்களைப் பெற்ற மகராசிகளாக வாழ வேண்டும்.

அறிவறிந்த மக்களே அவசியம் தேவை!

குழந்தைகளைப் பெறுவதில் மார்க்கண்டேயர், திருஞான சம்பந்தர் ஆகியோரின் புராண வரலாறு நல்ல படிப்பிணையைத் தருகிறது. 16 வயதுப் பண்புடைய மகனா அல்லது 80 வயது நிரம்பிடும் தீக் குணமுடைய குழந்தையா வேண்டுமென, வேண்டுவார் வேண்டுமென ஈயும் விமலமூர்த்தியாகிய சிவன் கேட்ட போது, 16 வயதுடைய பண்பாளக் குழந்தையே போதும் என்றார் மார்க்கண்டேயரின் தந்தை மிருகண்டர். இதே கதைதான் திருஞான சம்பந்தருக்கும். எனவே, பாருக்குப் பயனான பண்புள்ள பிள்ளைகளே மக்களாக இருந்திட வேண்டும். இந்திய நாட்டின் தந்தை அண்ணல் காந்தி அடிகள், ஆங்கிலேயனுக்கு அடிமைப்பட்டுக் கிடந்த பாரத மக்களுக்கு ஆங்கில வல்லரசை எதிர்த்து நிற்பதற்கான துணிவையும் ஆற்றலையும் பெற்று, இந்திய சுதந்திரத்தை வாங்கித் தந்தார்; அவர், மோகன்தாஸ் காந்தியின் தவப் புதல்வர்!

இன்னும் பலர் மருத்துவம், பொறியியல், தொழில் நுட்பவியல், அரசியல், கல்வியியலில் சிறந்து விளங்குகின்றனர். இத்தகைய பெருமைக்குரிய மக்களைப் பெறுதல்தான் பெரும் பேறாகுமென வள்ளுவரும் -

பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை அறிவறிந்த
மக்கட்பே நல்ல ரீற. (குறள்-61)

எனக் கூறி, நமது பேறுகளுள் அறிவுடைய மக்கட் பேற்றைவிடச் சிறந்த பேறு வேறொன்றும் இருப்பதாகத் தாம் கண்டதில்லை எனக் கூறுகிறார்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் சிறந்த கணித மேதை அல்பேட் ஐன்ஸ்டீன், தொலைக்காட்டியை முதன் முதலில் ஆக்கிய விஞ்ஞானத்தின் தந்தையெனப் போற்றப்படும் கலிலியோ, நுண்ணுயிர் பற்றிய ஆய்வில் சிறந்து விளங்கி - வெறிநாய்க் கடிக்கு ஸீரம் என்ற ஊசி மருந்தைக் கண்டுபிடித்த பிரான்சிய விஞ்ஞானி லூயி பாஸ்டர் போன்ற பலர் அறிவறிந்த மக்களாவர். அறிவியல் அறிவினைப் பெற்று, மக்கள் மகிழ்ந்திடப் பெரும் பயனைக் கொடுத்தவர்கள்.

பிறர் பழிக்கத்தக்க கெட்ட குணமுடைய பயனற்ற பிள்ளைகளால் பல தலைமுறைகளுக்குப் பெரும்பழி உண்டாகும். செய்ந்நன்றி மறந்தவர்கள், பிறன்மனை நாடியவர்கள், களவெடுத்தவர்கள், பொய் சொன்னவர்கள், கொலை செய்தவர்கள் முதலியோரால் ஏற்பட்ட பழி பல தலைமுறைகளுக்கும் இருக்குமென அறிவியல் ஆராய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். களவு, பொய் போன்றன பரம்பரையாகப் பரவிவிடுமென்ற கருத்தும் நிலவுகின்றது. கள்ளர் பரம்பரை என்று சொல்வது நன்றாக இருக்குமா? அப்படிச் சொல்லிடச் சந்தர்ப்பங்களைக் கொடுக்கலாமா? பாரதியாரின் பேத்தி கொழும்பு சென்றபோது அவரின் பெயரைவிடப் பாரதியாரின் பேத்தி என்பது அதிக விளம்பரத்தைப் பெற்றது. ஆகவே, பல தலைமுறைகளுக்குத் தொடரும், பேரும் புகழும் தொடர்ந்திட வைத்தல் வேண்டும்.

மழலைமொழி தரும் மட்டற்ற இன்பம்

பெற்றோருக்கு மக்களே பெருஞ்செல்வம். மக்கள் தேடும் பொருளும் அவரவர் தொழிலுடனே பெற்றோர்பால் சேருமாதலால் தம் மக்களைத் தம்பொருள் என்பர் அறிவுடையோர். மக்களின் பொருள்கள் அவரவர் செயல்களின் விளைவாக வரக்கூடியவை.

பிள்ளைச் செல்வத்தைப் பெரிதெனப் போற்றிடுவதால் தங்கள் குழந்தைகளின் சிறிய கைகளால் அளைந்த கூழை அமிழ்தத்தையும் விட இனிமையாகக் கொள்வர் பெற்றோர். அது மட்டுமல்ல, தங்கள் மக்கள் தமது உடம்பைத் தீண்டுதல் உடலுக்கு இன்பந் தருவதாகவும், அந்தக் குழந்தைகளின் மழலைமொழி செவிக்கு இன்பத்தைக் கொடுப்பதுவுமாகும்.

குழந்தைகள் உண்டுவிட்ட மிச்சத்தை எச்சில் எனத் தள்ளாது, சின்னதின் மிச்சம் எனச் சொல்லி மகிழ்ந்து உண்பதும், சொச்சி எனச் சோற்றையும், பாச்சி எனப் பாலையும், வாப்பம் என வாழைப்பழத்தையும் அரைகுறையாகக் குழந்தைகள் செல்லமாகச் சொல்வது பெற்றோருக்குப் பெரு மகிழ்வைக் கொடுப்பதாகும். இந்தச் சொற்களால் வரும் ஒலி, 'குவாக் குவா' என அழும் சத்தம், யாழின் இசையைவிட, குழலின் ஓசையைவிட இனிமை தருவதாகும். குழந்தைகளின் குறுநகை பொன்னகையாக இருப்பது பெற்றோரின் பாசத்தையும் நேசத்தையும் எடுத்துக் காட்டும்.

மின்சாரத்தைக் கண்டுபிடித்த மைக்கேல் பரடே, குருதிச் சுற்றோட்டத்தைக் கண்டறிந்த வில்லியம் ஹார்வே போன்றவர்கள் மக்கட்பேற்றின் செல்வங்களாகும்.

ஈன்ற பொழுதினும் மகிழும் தாய்

நாட்டின் விடுதலைக்காகப் போரிட்டு மடியும் மாவீரர்கள் மக்கள் வாழ்ந்திட மடிபவர்கள். அவர்களைப் பெற்றவர்கள் தியாகத்தின் எல்லையில் இருப்பவர்கள். போர்முனையில் தன் 'மகன் புறமுதுகிட்டால் அவன் பருகிய பால் மார்பை அறுத்தெறிவேன்' என்று கூறிய வீரத்தாயின் வரலாற்றைப் படைத்தவர்கள் தமிழர்கள்!

மக்களை மக்களாக ஆக்கி, மக்கள் மன்றின் முன் வைப்பதே தந்தையின் கடமை. அதேபோன்று இந்தப் பிள்ளைகளைப் பெறுவதற்கு, இந்தப் பிள்ளையின் தந்தை என்ன நன்மையினைச் செய்தானோ என்று அறிவுடையோர் புகழ்ந்து

சொல்லுமளவுக்குப் பிள்ளைகள் வாழ்ந்திட வேண்டும். சிறந்த கல்வியறிவுடையவராகத் தம்மை ஆக்கிய பெற்றோருக்கு மக்கள் செய்யும் எதிருதவி, அவையத்து முந்தி இருப்பச் செய்தமைக்குரிய கைம்மாறாகும்.

தந்தை என்றும், மகன் என்றும் சொல்வதால் தாய், மகள் ஆகியோருக்குக் குடும்பத்தில் உரிமை இல்லை என்பதல்ல. 'அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்' - என்னும் கொன்றை வேந்தன் வரியில் ஔவையார், தாய் தந்தை என்பதைக் காட்டியுள்ளார். இரு பொருளை ஒருமைப் படுத்துங்கால் ஒன்றாக வருவது வழமை. எனவே, மகள் மகனாகவும், தாய் தந்தையாகவும் வருவது மரபு.

எனவே, தாயும் தந்தையுமாகிய பெற்றோர்கள் தம் மக்களைச் சமுதாயத்தில் உயர்ந்திடச் செய்ய, பிள்ளைகளும், அதற்குப் பதிலாகத் தாமும் உயர்ந்து பெற்றோருக்குப் பெருமை சேர்த்திட வேண்டும். பெற்றோராகிய தம்மைவிடத் தம்முடைய மக்கள் அறிவும் ஆற்றலும் வசதியும் வாய்ப்பும் பெற்ற மக்களாக இருத்தல் உலகில் பெற்றோர் அனைவருக்கும் இன்பத் தருவதாகும். இந்த இன்பத்தினை வள்ளுவர் -

ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்கும் தன்மகனைச்
சான்றோன் எனக்கேட்ட தாய். (குறள்-69)

என்கிறார். தன் மகனை அறிவில் நிறைந்தோன் என்று அறிவுடையோரால் சொல்லக் கேட்ட தாயானவள் அவனைப் பெற்ற பொழுதைவிடப் பெரிதும் மகிழ்வாள். நல்ல மகனைப் பெற்றெடுத்தவள் என்று ஊரார் பாராட்டும் பொழுது அவனைப் பெற்ற பொழுது அடைந்த மகிழ்ச்சியை விட மேலான மகிழ்ச்சியைத் தாய் பெற்றிடக் கேட்கட்டும் 'குறளின் குரல்'.

CTR -

01.02.2001

கனடிய தமிழ் வானொலி

அன்பு தரும் இன்பநிலை

அதிகாரம் - 8

அன்புடைமை

கணனியின் கண்டுபிடிப்பு, TVயின் ஒளிநுட்ப வளர்ச்சி, லேசர் முறைச் சத்திர சிகிச்சை, பிறப்பியல் தொழில் நுட்பம் போன்ற பல தொழில் நுட்பங்களில் மனிதன் ஆக்கவியலின் உச்சிக்கே சென்று உலகத்தைத் தனது அறையின் மேசைக்கே கொண்டு வந்துள்ளான்.

கேட்க - படிக்க - அதோடியைந்து தொழிற்பட மகிழ்வாகத்தான் இருக்கிறது. கொழும்பிலிருந்து 14,000 கிலோமீற்றர் தொலைவிலுள்ள சான்ஸ்பிரான்ஸிஸ்கோவில் நடைபெறும் கிரிக்கெற் போட்டியினை அது நடந்து கொண்டிருக்கும் அதே நேரம் பார்க்க முடிகிறது. அவுஸ்திரேலியாவில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் சத்திர சிகிச்சைக்குத் தேவையான மருத்துவத்தை அதே நேரம் அமெரிக்காவிலுள்ள மருத்துவ நிலையத்திடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ள முடியும்.

இது போன்ற எத்தனை இருந்தும் என்ன பயன்? மக்கள் மகிழ்ச்சியாக வாழ்கிறார்களா என்பதுதான் கேள்வி.

மனிதன் தோன்றிய நாளிலிருந்து கொடுமைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. அதனால், காலத்துக்குக் காலம் பெரியார்கள் தோன்றி மக்கள் மகிழ்ந்து வாழ்ந்திட முயற்சித்துள்ளனர்.

பலர் அரசியலாளர்களாகவும் இருந்து, அரசின் துணையுடன், நாட்டை வழி நடத்தப் பார்த்தனர். ஆனால், அரசு செங்கோன்மையைவிடக் கொடுங்கோன்மையாகவே இருந்துள்ளது.

அந்த நிலையில் அரசுகளின் எதேச்சாதிகாரத்தை எதிர்த்து, மக்களின் அடிமை நிலையை அகற்றி, மக்களை விழிப்படையச் செய்திட விழைந்த பலர், மக்கள் படுந்துன்பங்களைக் கண்டார்கள்; அவர்கள் மேல் கழிவிரக்கம் கொண்டார்கள். அதனால், காவலர்களின் கடும் எதிர்ப்பையும் எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது.

மக்கள்பால் அவர்கள் கொண்ட அன்பு அரசர்களின் ஆணையைத் துச்சமென மதிக்கச் செய்தது. அதனால், சாவையும் அணைத்திட அவர்கள் தயங்கவில்லை.

மக்களால் - மக்களின் - மக்களுக்காக மக்கள் பணி அமைந்திட வேண்டுமெனப் பாடுபட்டனர்.

அன்புடன் வாழ்வதே இன்பநிலை

மக்கள்பால் மாமக்கள் கொண்ட அன்பு, மக்கள் பணியாக மாறியது. மணியான அவர்கள் செயல்கள் அகிலத்திற்கு அணியானது. மக்கள்மேல் கொண்ட அன்பு மக்கள் சேவையாக மலிந்தது; அதன் பொலிவில் அரசுகள் மெலிந்தன. ஆத்திரங் கொண்ட ஆட்சியினர் இவர்களை வலிந்திழுத்தனர். அதனால் அறிவினை ஊட்ட முனைந்த அறிஞர்கள் தூற்றப்பட்டனர்; வதைக்கப்பட்டனர்; கொலை செய்யப்பட்டனர்.

மக்களின் கடின நிலைகளைக் கண்ட புத்தர் அரசினைத் துறந்து காடு சென்று, நாடு வாழத் தவமிருந்தார். குழம்பிடும் மக்களிடையே ஒற்றுமை நிலவிட வேண்டுமென்றால் அவர்கள் அன்பினால் அரவணைக்கப் பட வேண்டும் என்பதைப் புரிந்தார். அன்புதான் உலக மகாசக்தி என்பதை அழுத்திச் சொன்னார், 2500 ஆண்டுகளுக்குமுன் நமது வள்ளுவரும்,

அன்பின் வழியது உயிர்நிலை அஃதிலார்க்கு
என்புதோல் போர்த்த உடம்பு. (குறள்-80)

என்று வலியுறுத்தக் கூறியுள்ளார். அன்பு நெஞ்சத்தின் வழியில் இயங்குவதே உயிருள்ள உடலின் செயலாகும். அஃதில்லை என்றால் அது தோலினால் போர்க்கப்பட்ட வெறும் எலும்புடலாகும். தோலினால் போர்க்கப்பட்ட எலும்புடலால் எதுவும் செய்திட முடியாது. உடல் உலாவிட வேண்டுமென்றால் உயிர் உடலில் உலாவிட வேண்டும். உயிருள்ள உடலென்றால் அன்புடன் கூடிய உடலாக இருக்க வேண்டும்.

அன்பு, உலக மகா சக்தியாக மலராத காரணத்தால் சாதாரண மக்கள் மட்டுமல்ல, அரசுகளே ஆட்டங் காணுகின்றன. அரசுகளை ஆட்டங் காணாது பார்த்திட ஆட்சியாளர்கள் அரசினைச் சாடிடுபவர்களை மட்டுமல்ல, தமக்கு வேண்டாதவர்களை உலகிலிருந்து அகற்றிடும் மிகப் பயங்கரமான செயலில் உள்ளனர்.

இன்று பலகோடி மக்களால் போற்றப்படும் புத்தர், இயேசு, நபி ஆகியவர்களில் புத்தர் ஏச்சுக்கும் பேச்சுக்கும் ஆளாகியும், இயேசு சிலுவையில் அறையப் பட்டும், நபிகள் கல்லால் அடிக்கப் பட்டும் கொடுமைப் படுத்தப் பட்டனர். கிரேக்கத்தின் சிந்தனையாளர் சோக்கிரற்றீஸ் நஞ்சு கொடுக்கப்பட்டுக் கொல்லப்பட்டார்.

இவர்கள் போதித்தது அன்பு. அன்பாக வாழ்ந்தால் இன்பநிலை உண்டாகும் என்றனர். ஆட்சியாளரின் ஆக்கிரோசத்தால் அந்த அன்பினை அவர்கள் அடைந்திட முடியவில்லை. எத்துணை இடர் வந்த போதும் அன்பினை அடைந்திடாத போதுள்ள பாசவலையால், மீண்டும் மீண்டும் அதனை வளர்த்திட முயன்ற முயற்சியில் மரணம் சிலரைத் தழுவிவது.

அவர்கள் வைத்த அன்பைத் தடுத்திட முடியவில்லை. உள்ளத்திலிருக்கும் அன்பைத் தாழ்ப்பாள் போட்டுப் பூட்டிட முடியாது. அன்புக்குரியவரின் துன்பங் காணுமிடத்து அது பொங்கி எழுந்து கண்ணீராகக் கசிந்துவிடும். அன்பினால் அரவணைக்கப்பட்டுக் கண்ணீர்

சிந்திடும் பெரியார்களும் இருப்பதாற்றான் உலகம் உருண்டு ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது.

அன்பின் பல நிலைகள்

அன்பின் தன்மையும் நிலையும் சந்தர்ப்பமும் சூழ்நிலைக்கேற்ப வேறுபடுவதோடு ஆளுக்காளும் மாறுபடும். எல்லோரிடமும் காட்டுவது அருளாகவும், பலரிடமும் பழகிட வைப்பது அன்பாகவும், ஒருவரிடம் மட்டும் கொள்வது காதலாகவும் மலர்கின்றது. அதனையும்விட நாடு, மொழி மேலிருப்பது பற்றாகவும், தாய் தந்தை மனைவி மக்கள் மேல் உறவாடுவது பாசமாகவும், உற்றார் அயலார் மேல் நேசமாகவும், கழகம் - பள்ளி நிலையங்களில் பழகுவது நட்பாகவும், கோயில் தலமனைத்திலும் பக்தியாகவும் பரிணமித்துக் காண்கிறது அன்பு.

ஆங்கிலத்திலும் Love, Kind, Compassion, Romance எனப் பல வகையான சொற்கள் புழக்கத்தில் இருந்தாலும் Sympathy என்ற ஒன்றில் அன்பு இரண்டறக் கலந்திருக்கிறது. காமத்தோடு இணைந்த காதல் Romance என ஆங்கிலத்தில் வருகிறது. தமிழில் அகயின்பம் என்றே சொல்லிமிகிழ்கின்றனர். லைலா - மஜ்னூ, ரோமியோ - யூலியற், அன்ரனியோ - கினியோபட்டா காவியங்கள் காதலன்பில் இணையற்றவையாகும். அதுபோல, கவியரசர் கம்பரின் மகன் அம்பிகாபதி - அமராவதியின் காதல் அன்பு வெள்ளத்துக்கோர் உதாரணம். உயிரும் உடலும் போல அன்பும் செயலுமாக இணைந்திருந்தனர்; அந்த உயர்ந்த பொருத்தத்தில் ஒருயிரும் ஈருடலுமாக மரணத்திலும் ஒன்றாகினர். இன்பக் காவியமாக அவை மலர்ந்துள்ளன.

அன்பு பிறரிடம் பற்றுள்ளம் கொள்ளச் செய்து, அந்த உள்ளத்தால் நட்பு என்கின்ற பெருஞ்சிறப்பை உருவாக்கி உலகில் பெருநிலையை உருவாக்கிவிடும். Charles Dickens இன் A tale of two Cities இல் வருகின்ற நண்பர்கள் இதற்கு நல்ல உதாரணம். மரணம் நிச்சயம் எனத் தெரிந்த பின்பும், நண்பனுக்காக ஆள் மாறாட்டம் செய்து மரணத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுதல் நட்பின் அன்பை வெளிக் காட்டுவதாகும்.

தேவைக்கேற்ற சேவை சிறப்பானது!

அன்பு இல்லாதவர்கள் எல்லாம் தமக்கே உரிமை எனக் கொண்டாடுவர். ஆனால், அன்பு உடையவரோ தம் உடல், பொருள், ஆவி ஆகிய அனைத்தும் பிறருக்கென எண்ணிடுவர். நாடு காத்த உத்தமச் சிறுவனின் வரலாறு இதற்கு நல்லதோர் உதாரணமாகும். நாட்டின்பால் சிறுவனுக்கு இருந்த பற்று, தன்னைப் பற்றி நினைத்திட வைக்கவில்லை.

உலகில் இன்புற்று வாழ்கிறவர்களுக்கு வாய்க்கும் சிறப்பு, அவர்கள் அன்புள்ளவர்களாக விளங்குவதன் பயனேயாகும். பாண்டிய நாட்டு அரசவைப் புலவர் பிசிராந்தையருக்கும் கோப்பெருஞ் சோழனுக்கும் இருந்த இணைப்பு இத்தகையதாகும். நேரில் கண்டு பழகிடாத இருவரும் வடக்கிருந்து உயிர் நீக்கும் சம்பவத்தில் இணைந்து கொண்டனர்.

அதேபோல புராண இதிகாசங்களும் பல கதைகளைச் சொல்கின்றன. பாரதக் கதையில் கண்ணன் - அருச்சுனன் நட்பு, இராம காதையில் இராமர்பால் அநுமனின் பக்தி அன்பின் இருப்பிடத்தை விளக்குவன.

அறம் எதுவென அறிந்தும் அதனைக் கடைப்பிடிக்காத வரை, அவரது மனச்சாட்சியே அவரை வாட்டி வதைக்கும் எனவும், அது வெயிலில் வெம்மையால் புழு வாடுவது போல இருக்கும் எனவும் தெரிவிக்கிறார், வள்ளுவர். Lady with a Lamp எனப்படும் Nightingale, இத்தாலியில் பிறந்து இந்தியாவில் சேவை செய்த அன்னை திரேசா போன்றோர் அறமெனக் கண்டதைத் தவிர்த்திட விரும்பவில்லை. தேவைக்கேற்ற சேவையினை மக்கள்பால் வைத்த அன்பினால் ஆற்றினர்.

கடையேழு வள்ளல்களில் கொடைத் திறத்தில், முல்லைக் கொடிக்குத் தேர்ந்த பாரியையும், பறவைக்குப் போர்வை தந்த பேகனையும் அன்பின் அடிப்படையில் நினைத்துப் பார்க்கலாம். குறிப்பாக, புலவர் பெருஞ்சித்திரனாருக்குத் தலையைக் கொடுத்திட முனைந்த

குமண வள்ளலையும், தமிழுக்கே தன்னைத் தந்த நந்திக்கலம்பகத் தலைவன் நந்திவர்மனையும் எண்ணிப் பார்க்கலாம். மொழிப்பற்று, தமிழ்ப் பற்றுக்கு அவர்கள் தந்த விலை, தலையும் உயிருமாகும்.

சாரணியம், செஞ்சிலுவைச் சங்கம், சென் ஜோன்ஸ் அம்புலன்ஸ், அரிமாக் கழகம் ஆகியவற்றின் தொண்டர்களின் சேவை அன்பினால் அமைந்ததாகும். Challenge of the knights என உணர்ச்சியாக உரைத்து விழிப் புலனற்றோருக்கு வாழ்வளித்த அமெரிக்கப் பெண்மணி ஹெலன் கெல்லரையும் அன்பின் அடையாளமாகக் கொள்ளலாம். அன்பு என்னும் அகத்து உறுப்பு இல்லாதவர்களுக்குப் புறத்து உறுப்புக்கள் அழகாக இருந்தும் பயனேதுமில்லை என்பதை உணருகின்றனர். சேவைதான் நாட்டின் தேவை என உழைக்கின்றனர்.

அறத்திற்கும் மறத்திற்கும் அன்பே துணை

அன்பினால் வரும் இரக்கம் - மனித நேயம், பொதுநலம், தைரியம், ஆழமான நிலை, ஈடுபாடு ஆகியவற்றைக் கொடுக்கும். அடுத்தவர் மேல் இரக்கவுணர்வு இருக்குமானால் சமுதாயத்தில் இங்கிதம் நிலவிடும்.

அன்பானது நீதியை, புரிந்துணர்வை, தடையில்லா நிலையை, ஆக்குவதை, மகிழ்வை, கூட்டுறவை, அதிகாரப் பரவலை, செயலில் கவனத்தைத் தரும் நிலைகளை உண்டாக்கி உலகின்பத்தைச் செழித்திட வைக்கும். அத்தோடு அறச் செயல்களுக்கு மட்டுமல்ல, வீரச் செயல்களுக்கும் அன்பு துணையாகத் திகழ்கிறது என்பதை அறியாதவர்களே அறச் செயல்களுக்கு மட்டுமே அன்பு துணையாக இருப்பதாகக் கூறுவார்கள்.

இராம இராவண யுத்தத்தில் இராவணன் மேல் வைத்த அன்பினால் அறவழி நின்று அன்பு செலுத்திய அண்ணனின் செஞ்சோற்றுக் கடன் கழித்திடப் போர்க்களம் செல்கையில் இராவணனிடம் கும்பகர்ணன்-

காதலால் சொன்னேன் அல்லேன் - நான்
கூற்றையும் ஆடல் கண்டேன்.

எனக் கூறும் வரிகளில் வரும் காதல் அண்ணன்பால் தம்பி
வைத்திருந்த அன்பைக் காட்டுகிறது.

எனவே, சும்பகர்ணனின் அன்பால் வந்த மறத்தின்
மானவீரத்தை,

அறத்திற்கே அன்புசார் பென்ப அறியார்
மறத்திற்கும் அஃதே துணை. (குறள்-76)

என்ற குறளால் அறிந்து உணர்ந்திடக் கேட்கட்டும் 'குறளின்
குரல்'.

CTR -

8.02.2001

கனடிய தமிழ் வானொலி

வந்தாரை வரவேற்கும் வள்ளண்மை

அதிகாரம் - 9

விருந்தோம்பல்

அன்றிருந்த நிலையைவிட இன்று சமூகக் காட்சிகள் நெகிழ்வாக உள்ளதால், மக்கள் பலவித செயற்பாடுகளை மகிழ்வுடன் கழிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

சமூக நிலை, அறிவியல் வளர்ச்சியால் உயர்ந்தும் வேறுபட்டும் காணப் படுகின்றது.

பலர், பல பருவத்தினர், சாதி - இனம் - மொழி - சமயம் - பால் ரீதியாக வேறுபட்டவர்கள் பலவித இன்ப நிகழ்ச்சிகளில் ஒன்றாகக் கலந்து மகிழ்ந்திட வாய்ப்பும் வசதியும் நிறைந்துள்ள காலத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நாகரிகம் என்ற நிலையில் வளர்ச்சியுற்ற நாடுகளில் மகிழ்ச்சி தரும் நிகழ்வுகள் மிகமிக விரிந்துள்ளன. வழமையான மரபுவழி கூடிக் குலாவும் நிகழ்வுகள் விருந்தோம்பலால் சிறந்துள்ளது.

விருந்தோம்பல் ஆளுக்காள், இனத்துக்கு இனம், இடத்திற்கு இடம் வேறுபட்டுள்ளது. அதில் சாதி, மதம், ஏற்றத் தாழ்வு, பால் ஆகியன குறுக்கிட்டு விருந்தோம்பலின் உயர்ந்த நிலையை மிகவும் தாழ்த்தியுள்ளது.

வள்ளுவர் வகுத்த விருந்தோம்பல் வையகத்தில் உண்டா?

பெண்ணின் சமநிலை சரியாக வழங்கப்படாத காரணத்தால் விருந்தோம்பலில் பெண்ணின் பங்கு மிகக் குறைவாக உள்ளது. ஆனால் அது மேலை நாடுகளில் ஓரளவு உயர்ந்துள்ளதாகவே இருக்கிறது.

உயர்ந்த தாழ்ந்த சாதிகள் எனப் பாகுபடுத்தி, சில மனிதரைத் தீண்டப் படாதவர்களெனத் தள்ளி வைக்கப்பட்டதால், தாழ்ந்தவர்கள் எனப் பட்டவர்களின் கூட்டினால் விருந்தோம்பல் பரவலாக்கப் படவில்லை.

தீண்டப் படாத நிலை, அல்லாத நிலையிலும் வேறுபாடு காணப்படுவதால் விருந்தோம்பல் விருத்தியாக இருந்திடவில்லை.

பிராமணர்கள், பிராமணர் அல்லாதவர்களுடன் ஒன்று கூடலில் கலந்து கொள்வதில்லை. அதனால், அவர்களுடன் விருந்தோம்பல் பரந்திட வில்லை.

சைவன் வைணவனுடன் கூடவில்லை, இஸ்லாமியன் கிறித்தவனுடன் சேரவில்லை. ஒன்றே குலமும், ஒருவனே தேவனும் எனும் திருமந்திரம் திருப்தியாக இல்லை. யாதும் ஊரே; யாவரும் கேளிர் என்ற புறக் கோட்பாடு பூர்த்தியாகவில்லை.

விருந்தோம்பலின் பண்பாடு வளர்ச்சி பெறுமானால் இத்தகைய வேறுபாடுகள் குறையவோ அல்லது இல்லாது போகவோ முடியும்.

ஒரு தாய் வயிற்றுப் பிள்ளைகள் ஒருவரை ஒருவர் தாக்கிக் கொள்கிறார்கள்; குடும்பப் பங்காளரான கணவனும் மனைவியும் பயங்கரமாக அடித்துக் கொள்கிறார்கள்.

இந்த நிலையில், இல்லத்தில் இருந்து விருந்தோம்பலை இங்கிதமாகக் கைக்கொள்ள முடியுமா? எனினும், விருந்தோம்பல் ஏதோ ஒரு வகையில் நடை பெற்றுக் கொண்டே இருக்கிறது.

வள்ளுவர் வகுத்த விருந்தோம்பலல்ல தற்பொழுது நாட்டில் நிலவுவது... விருந்து நடக்கிறது; உபசரிப்பு இல்லை. ஒப்புதலுக்குரிய பக்குவம் இன்று மக்களிடையே இல்லை எனலாம். இருப்பினும், விருந்தோம்பும் பண்பாடு இருப்பதாற்றான் இடம் பெயரும் மக்களை அயலவரோ மற்றையவரோ ஆதரிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது.

மேலை நாட்டினர், Hospitality என்கின்ற விருந்தோம்பலை, மனம் மகிழ்ச் செய்தல் (Entertainment) என்ற அடிப்படையில் நூற்றுக்கணக்கான புத்தகங்களை எழுதியுள்ளனர். மனம் மகிழ்ச் செய்தலால் Party என்ற விருந்தினர் ஒன்றுகூடல், ஆங்கிலப் பாணியில் கொண்டாட்ட நிகழ்வாக வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. இதில், Party ஆகிய ஒன்று கூடலை எப்படி ஒழுங்கு செய்வது... ஒன்று கூடலுக்கான சமையல் எவ்வண்ணம் இருக்க வேண்டும்... என்னென்ன உணவுகள் - குடிவகைகள், எப்படி எப்படிப் பரிமாறுவது... யார் யார் அதனைப் பரிமாற வேண்டும்... எப்படியான நிகழ்வுகள், எப்படி வரவேற்பது என்றெல்லாம் அப்புத்தகங்களில் விபரிக்கப்பட்டுள்ளன.

மொழி பெயர்ப்பாகவும் தழுவலாகவும் சில தமிழ்ப் புத்தகங்கள் சமையலைப் பற்றி வந்துள்ளனவாயினும் விருந்தோம்பல் பற்றிய கருத்தாக்கம் திருக்குறளைத் தவிர வேறெதிலும் வந்ததாக இல்லை! விருந்தோம்பல் தமிழரின் பண்பாட்டு நிகழ்வுகளில் ஒன்றாகும்.

ஒன்று கூடலுக்கு - வாழ்க்கை முறை, சிறப்பணி, வங்கி மிகுதி தேவை; ஆனால் விருந்தோம்பலுக்கு அவை தேவையில்லை.

உடைமையுள் இன்மை விருந்தோம்பல் ஒம்பா

மடமை மடவார்கண் உண்டு.

(குறள்- 89)

என்கிறார் வள்ளுவர். விருந்தினரைப் போற்றத் தெரியாத அறிவற்றவர்கள் எவ்வளவு பணம் படைத்தவர்களாக இருந்தாலும், தரித்திரம் பிடித்தவர்களாகவே கருதப்படுவார்கள். விரலுக்கேற்றது வீக்கம் என்பது போல மடி கனக்க வேண்டும் என்பதில்லை. வந்தாரை வாழ வைத்த திருநாடு நம் தமிழகம்; வானுயர்ந்த கோபுரம் கட்டிய பொன்னாடு, ஆனால், தாழ்ந்த உள்ளங்களால் துவண்டிடும் மக்களைக் கொண்டு அவதியுறுகின்றது. காரணம், வள்ளுவர் காட்டிய விருந்தோம்பலைக் கைக் கொண்டிட விரும்பவில்லை.

சேவையில் முத்திரை பதித்த சிறந்த அமைப்புகள்

வந்தாரை வரவேற்று விருந்தளிக்கும் மனப்பான்மையோடு கூடியது விருந்தோம்பலாகும். விருந்தோம்பல், அழைப்பில்லாமல் வந்து சேர்பவரை அனுசரித்து உபசரிப்பதாகும். அழைப்பு இல்லை என்பதல்ல; அழைப்பிருந்தால், அழைக்கப் படுபவரின் நிலையும் நினைப்பும் கணித்தே அழைக்கப்படும். அழைப்பை ஏற்றவர் கடமைப்பாட்டிற்காக அழைப்பாளருக்கு நன்றிக்கடன் தீர்க்கும் நிலையும் வரலாம். அதனால், அழைப்பில்லா விருந்து அருமருந்தாகுமென, வரு விருந்துக்காகக் காத்திருக்கும் பண்பாட்டைப் பெற்றதாகத் தமிழர்கள் வாழ்ந்தனர்.

மேலைநாட்டாரின் மனமகிழ்வுக்கான Entertainment இன் ஒன்றுகூடல், Party விருந்தோம்பல் அல்ல. ஒன்றுகூடலின் நிகழ்வுகள் பெரும்பாலும் ஒன்றாக இருக்கும். இவற்றில் விருந்து இருக்கிறது; ஆனால், ஒம்பல் இல்லை.

விருந்தோம்பல் ஆதரவு அற்று வருபவரை அனுசரித்தலாகும். விருந்தினர் கூடல், மகிழ்வாகப் பொழுதைக் கழிப்பதற்குப் பல நிகழ்ச்சிகள் இருக்கின்றன.

மரபான இரவுண்ணல், நண்பகல் உணவுண்ணல், மாலை நேரத் தேநீர், பிரயாணம், திருமணம் - பூப்புநீராடல் - பிறந்த நாள், புதுமனை புகுதல், விளையாட்டுப் போட்டி, பரிசில் நாள், கிறிஸ்மஸ் கரோல், குருபூசை இன்னோரன்ன பல நிகழ்ச்சிகளில் விருந்து நடைபெறுகின்றன.

இன்னும் இரவு நிகழ்ச்சியாக - கூடுதலாக மேலை நாடுகளில் Rock & Roll, Ballroom, Cabare, Ballet, Disco போன்ற நடனங்களில் ஆணும் பெண்ணும் மதுபானம் அருந்துவர்; ஆடிப் பாடி மகிழ்வார். இதில் ஒருவரை ஒருவர் தழுவுதல், கட்டிப் புரளுதல், நிர்வாண நிலைகளில் அசைவதோடு சில வேளைகளில் பால்வினை இன்பக் கேளிக்கைகளிலும் ஈடுபடுவர்.

மக்கள் மகிழ்வாக வாழ வேண்டும்; மகிழ்வுக்காக விருந்து அவரவர் விருப்பத்திற்கேற்ப, பண வசதிக்குத் தகுந்தாற் போல அமைந்துள்ளன. விருந்தினர் கூடினர்; மனம் மகிழ்ந்தனர். ஒருவரை ஒருவர் ஒம்ப வேண்டியது இல்லை.

சேவையில் தனது முத்திரையைப் பதித்துள்ள அரிமாக் கழகம் (Lions Club - International) இன்று 181 நாடுகளில் பரவி 3500க்கு மேற்பட்ட கழகங்களை வைத்துள்ளது. Dining and Wining அவர்களது கோட்பாடுகளில் ஒன்றாகும். அதில் அழைப்புகள் இருந்தாலும் உபசரிப்பினையும் ஓரளவு பார்க்க முடியும்.

குழந்தைகள், குமரப் பருவத்தினர், இளவயதினர், வயதானவர்கள், முதியவர்கள் யாவரும் விருந்தினால் மகிழ்ந்திட வேண்டும். உணவு, நகைச்சுவை, கூடிப் பழகுதல் விருந்தின் உன்னத பண்புகளாகும். இவைகளைக் காத்து நடத்திடவே மனிதன் வாழ்கிறான். இல்லறத்தைப் போற்றி வாழ்வது, விருந்தினரை வரவேற்று, அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்வதற்காகவே ஆகும்.

விருந்தோம்பலின் அவசியம்

தன்னை நோக்கி வரும் விருந்தினரை நாள்தோறும் போற்றுகின்றவனுடைய வாழ்க்கை, துன்பத்தால் வருந்திக் கெட்டுப் போவதில்லை.

உணவு கொடுப்பதுதான் விருந்தென்பதல்ல - ஒருவனின் தேவைக்கேற்றவாறு ஏதேனும் கொடுக்கப் பெறுமாயின் அதுவும் ஒரு வகையில் விருந்தாகும். அதற்காகக் கேட்ப தெல்லாம் கொடுப்பதென்பதுவுமல்ல. பெய் எனப் பெய்யும் மழைபோல ஒம்பல் இருந்திட வேண்டும்.

விருந்தினரை நாள்தோறும் வரவேற்று மகிழ்பவரின் வாழ்க்கை, அதன் காரணமாகத் துன்பமுற்றுக் கெட்டொழிவதில்லை. மனமகிழ்ச்சியை முகமலர்ச்சியால் காட்டி விருந்தினரை வரவேற்பவர் வீட்டில் செல்வம் நிறைந்திடத் திருமகள் வாழ்வாள். எடுக்க எடுக்கக் குறையும்

என்பதுபோல விருந்து கொடுக்கக் கொடுக்க பொருள் செலவாகலாம். ஆனால், விருந்து கொடுப்பவன் வீட்டில் செல்வம் பெருகுவதாக வள்ளுவர் கூறுகிறார்.

ஒன்று விருந்தாளியாக வந்தவர் சில வேளை நன்றியாக நடக்கும் போது வேறு வகையில் உதவி செய்யக்கூடும். இன்னொன்று, விருந்தோம்பி வேளாண்மை செய்வதற்குப் பொருளாண்மையை வளர்த்திட இவன் செய்யும் முயற்சி இவனை உயர்த்திடச் செய்யும். தருமம் தலைகாக்கும், தக்க சமயத்தில் உயிரையும் காக்கும் அல்லவா?

விருந்தோம்பும் பண்புடையவன் விருந்தினர் உண்டு மிஞ்சியதைத் தான் உண்பான், அத்தகைய பண்பாளன் தன் நிலத்திற்குரிய விதையைக் கூட விருந்தோம்பலுக்குக் கொடுத்திடும் பண்பாளனாக இருப்பான். அதனால், தன்னைக் கட்டித் தானம் வழங்கும் நிலை மறந்தவனாக இருக்க மாட்டான். விருந்தோம்பலின் அவசியத்தை விளக்கிட வள்ளுவர் அதனைக் கூறியுள்ளார்.

ஒளவையார் அளித்த விருந்து

நமது தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் வரும் ஒளவையார்க் கிந்த அதியனின் நெல்லிக்கனி இதற்குச் சான்று.

வந்த விருந்தினரை உபசரித்து அவர்களை வழியனுப்பி வைக்கும் போதே, மேலும் வரக் கூடிய விருந்தினரை ஆவலுடன் எதிர்நோக்கி நிற்பவனை, புகழ் வானில் இருப்போர் நல்ல விருந்தினன் என்று வரவேற்றுப் போற்றுவர்.

1996இல் யாழ்ப்பாணத்து வலிகாமம் மக்கள் இடம்பெயர்ந்த போது, தென்மராட்சி மக்கள், வா வா என வரவேற்று, காணி நிலம் கொடுத்து, வீடு கட்டத் தளபாடமும் தந்தனர்; உடை, உணவு, உறையுள் கொடுத்துக் காத்தனர். பின்னர், 2000த்தில் தென்மராட்சி மக்கள் இடம் பெயர்ந்த போது, நன்றி மறக்காது பெருவிருந்தளித்தனர்.

குஜராத் மாநிலத்தின் பூமி நடுக்கத்தின் கோரவிளைவுகளைக் கேட்டு உலகம் உறைந்தது; விருந்தோம்பிடத் துடித்தது. நிகழ்வைக் கேட்ட மறுகணம் கனடா ஒரு மில்லியன் டாலரைக் கொடுத்தது; மேலும் கொடுத்திட விழைந்தது. பரம விரோதியான பாகிஸ்தானில் அடுத்த நிமிடமே உறைவிடத்திற்குரிய பொருட்களுடன் விமானம் தயாரானது.

அமெரிக்க தாக்குதலால் சின்னாபின்னப் பட்டுச் சிதறும் அவ்கானிஸ்தான் மக்களை அயலிடங்கள் ஆதரித்தன. வறுமையால் வாடிடும் சோமாலிய மக்களுக்கு உதவிகள் சேர்ந்தன.

இவரைக் காப்பாற்றுங்கள்; இவருக்கு உதவுங்கள் என்ற நாளிதழ் விளம்பரங்களால் பணம் மட்டுமல்ல சிறுநீரகம், குருதி வழங்குபவர்களும் உண்டு. விருந்தோம்பலின் பண்பு வளர்ந்திட்டால் உலகம் அமைதியில் இன்பங் காணும்.

அனிச்சம்பூ முகந்தவுடன் வாடி விடக் கூடியது. அது போல, சற்று முகம் மலராமல் வேறுபட்டு விருந்தினரை நோக்கினால் அவரது முகம் வாடிவிடும். இதனை

மோப்பக் குழையும் அனிச்சம் முகந்திரிந்து

நோக்கக் குழையும் விருந்து.

(குறள்-90)

என்கிறார் வள்ளுவர். இதனை மனதிற் கொண்டு நாம் நடந்திடக் கேட்கட்டும் 'குறளின் குரல்'.

CTR -

15.02.2001

கனடிய தமிழ் வானொலி

இனிய சொற்கள் இன்பந் தருவன

அதிகாரம் - 10

இனியவை கூறல்

பண்டு தொட்டு மனித இனத்தின் அறிவு, பேச்சு என்னும் மொழியால் வளர்ந்தது. தாய் மடியில் தவழும் குழந்தைகள் தாலாட்டையும் பின்னர் தங்கள் மழலையையும் பேச்சுக்களாக மாற்றியுள்ளனர்.

நாகரிகம் வளர்ந்து, தொழில் நுட்பம் உயர்ந்துள்ள எந்திரமய காலத்தில் பூகோளவியல் ஆக்கத்தில் மனிதன் சென்று கொண்டிருக்கையில் பேச்சு, பேச்சுவார்த்தை என்பவை பெரிதும் விரும்பப்படுவதும் வேண்டப் படுவதுமாக உள்ளது. உலகியலில் அரசியல் போரினால் தீர்ப்பதைவிடப் பேச்சினால் தீர்ப்பதுவே சிறந்ததாமெனக் கருதப் படுகின்றது. எனவே, பேச்சு இங்கிதமாக இனியதாக இருக்க வேண்டுமென்பதாகும்.

மனிதன் தன் எண்ணங்களை வெளியிட, வரி வடிவமும் அதன் வழி அச்சப் பொறிகளையும் ஆக்கினான்; மேலும் அறிவியல் தொழில் நுட்பம், TV - செற் போன்ற வடிவங்களை வளர்த்துள்ளது.

எனினும், ஒருவரை ஒருவர் கண்டு உரையாடுவதால் எய்தும் பயனும் மகிழ்வும், ஊக்கமும் ஆக்கமும் வேறு எந்த வகையாலும் பெற முடிவதில்லை. அன்பும் - நட்பும், காதலும் உறவும், ஒற்றுமையும் - ஒருமைப்பாடும், நம்பிக்கையும் - நாணயமும் உளங் கலக்கும் உரையாடலாலேயே உருவாகின்றன.

கனிவும் திணிவும் இனியவை கூறலின் சிறப்பு

பேச முடியா ஊமை, கை - கண் அசைவுகளாலும் பார்க்க முடியாக் குருடர், பிறெயில் எழுத்துக்களாலும் பேசுகின்றனர்.

பேசந் திறனை இடையில் இழந்தவர்கள் பேச முடியா நிலைக்கு வேதனைப் படுகின்றனர்; எமது அன்புக்குரியவர்கள் பேசும் ஆற்றலை இழந்தால் நாம் எத்துணைத் துயரத்தில் ஆழ்கின்றோம்? பேசும் பருவத்தில் பேசாதிருக்கும் குழந்தைகளைப் பார்த்துப் பெற்றோர் தவிக்கின்றனர்! ஏன்? பேச்சில் இனிமையும் வலிமையும் இருப்பது என்பதனாலாகும்.

ஆனால், மனிதனோ இயல்பாக எளிதில் பேசந்திறனைப் பெற்றுவிடுவதால் அதன் அருமையை - பெருமையை, தனிப்பயனை உணராது உலவுகிறான். 'வாயினால் வந்த வினை' என மரபு வழிப் பேச்சொன்றும் உண்டு. அதனால், நல்லதை நாடி, நல்லதைச் செய்து, நல்லதைப் பேச வேண்டும்; நா அசைந்தால் நல்லதற்காக அசைய வேண்டும்.

பிறருக்கு நன்மையான பயனைத் தந்து, நல்ல பண்பிலிருந்து நீங்காத சொற்களைச் சொல்வோனுக்கு அச் சொற்கள் இன்பந் தந்து நன்மை பயக்கின்றன. நன்மையான பயனைத் தரக்கூடிய நல்ல பண்பிலிருந்து விலகாத சொற்கள், அவற்றைக் கூறுவோருக்கு இன்பத்தையும் நன்மையையும் உண்டாக்கக் கூடியதாக இருத்தலால், நயந் தரக்கூடிய நல்லனவற்றையே நயந்துரைத்தல் வேண்டும்.

அர்த்தமுள்ள பேச்சு ஆக்கநிலை தரும்

போர்க் களத்திலே, சங்கரன் கொடுத்த வானையும் இழந்து நிராயுதபாணியாக நின்ற இராவணனிடம் 'இன்று போய் நாளை வா' என்கிறான் இராமன். தனது சொல்லைக் காப்பாற்றிய இராமனின் புகழ் சொல்லால் உயர்ந்தது. கோதண்டம் எனும் வில், சீதையாகிய இல் இராமனிடம்

இருந்தும் அவனுடைய பிறந்த சொல் இராமனுக்கு நிகரில்லாத நிலையினை வகித்தது என்கிறார் கம்பர். 'இன்று போய் நாளை வா' என்பதிலுள்ள கனிவும் திணிவும் இனியவை கூறலின் சிறப்பு எத்துணையானது என்கிறது இராமாயணம்.

பயங்கரவாதத்திற்கு எதிராகப் போர் என்றார் அமெரிக்க சனாதிபதி ஜோர்ஜ் W. புஷ்; அவ்கானிஸ்தான் அதிர்ந்தது; தலிபான் மக்கள் தவித்தனர். இலங்கையின் இனப் போரில் 'போர் என்றால் போர், சமாதானம் என்றால் சமாதானம்' என்றார் சனாதிபதி ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனா. போரைத் தூண்டினார் என்று சனாதிபதிக்கு எதிராகப் போர்க் கொடி எழுந்தது. போர் உக்கிரமாகி, தமிழீழ மக்கள் இடம் பெயர்ந்து புலம் பெயரலாயினர். சமாதானம் என்றதற்கு மனமகிழாது போர் என்ற முதற் சொல்லிற்குக் கொதிப்படைந்ததால் மீள முடியாத அனர்த்தங்கள் பல நடந்துள்ளன. இனியன பேசி, இனியனவற்றை எடுத்து, இனியன உண்டாக்கி மக்கள் இனிமையாக வாழ வழி வகுக்கவில்லை. இதனையே -

சிறுமையும் நீங்கிய இன்னொல் மறுமையும்

இம்மையும் இன்பந் தரும். (குறள்- 98)

என்கிறார் வள்ளுவர்.

சிறுமைத்தனமற்ற இனியசொல் ஒருவனுக்கு அவன் வாழும் போதும், வாழ்ந்து மறைந்த பின்பும் புகழைத் தரக் கூடியதாகும். பிறருக்குத் துன்பம் விளைவிக்கும் சிறுமையிலிருந்து நீங்கிய இனிய சொற்களைச் சொல்வதால் ஒருவர் மறைந்த பின்பும் அது அவரை வாழ்வித்துக் கொண்டிருக்கும்.

இலங்கையில் இனப்போரைத் தீர்த்திடப் பேச்சுவார்த்தையில் நம்பிக்கை அதிகமாகியுள்ளது. தமிழகத்தில் காவிரி நீர், இந்தியாவில் கஷ்மீர் எல்லை, இஸ்ரேல் - பலஸ்தீனத்தில் ஜெருசலேமின் உரிமை போன்ற யாவும் பேச்சு வார்த்தையால் தீர்த்திடவே முயல்கின்றனர்.

பிறருக்கு நன்மையானவற்றை நாடி, இனிமை உடையனவற்றைக் கூறி, தீவினைகளைத் தவிர்த்து, பிறர் உரிமைகளைப் பறித்திட எண்ணாது, பழையன பேசாது புதியனவற்றிற்கு இடமளித்து இங்கிதமாகப் பேசினால் பேச்சுவார்த்தை அர்த்தமுள்ளதாக அமைந்து ஆக்க நிலையை அடைந்திடும்.

‘முகமலர்ந்து இன்சொல் உடையவனாக இருத்தல், மனம் மகிழ்ந்து பொருள் கொடுக்கும் ஈகையைவிட மேலானதாகும். வடநாடு சென்ற தமிழ்ப் புலவனிடம் தென்நாட்டுத் தமிழ் அரசர்களை இழித்துப் பழித்துப் பேசிய ஆரிய மன்னர்களை அவர்களது இடத்திலேயே சந்தித்து, அவர்களைப் போரில் பணிய வைத்து, “தமிழன் வீரத்தின்மீது வீசினார் ஒரு சொல், அதனால் கண்ணகியின் படிமத்துக்குச் சுமந்தனர் கல்” - என நிலைநாட்டினான் சேரன் செங்குட்டுவன்!

முகத்தால் விரும்பி, இனிமையுடன் நோக்கி, உளம் கலந்த இன்சொற்களைக் கூறும் தன்மையில் இருந்திருந்தால் அறம் நிலைத்திருக்கும்; கனக - விசயர் இருவரும் இழிவான சொற்களால் தமிழனைப் பழித்ததால் மறம் பேசிற்று, பழித்தவர்கள் கல் சுமக்க வேண்டியதாயிற்று.

வணக்கமும் இன்சொலும் அணிகலனாகும்

முகமலர்ந்து இன்சொல் உடையவனாக இருக்கப் பெற்றால், மனம் மகிழ்ந்து பொருள் கொடுக்கும் ஈகையை விட நல்ல பயனை அவனுக்குக் கொடுக்கும். முகம் மலர்ந்து இனிமையாகப் பேசினான் கோவலன்; அகங் குளிர்ந்த மாதவி அவனை அணைத்தாள். ஆனால், அவர்கள் பாடிய ஊடலின் சாடல் அவர்களைப் பிரித்தது. இதனால், சொல்லாடலின் இங்கிதத்தை நன்கு உணரலாம்.

வணக்கம் உடைதலும் இன்சொல் வழங்குதலும் ஒருவனுக்கு அணிகலனாகும். மற்றைய அணிகலன்கள் அணிகலன்களல்ல. இதனைச் சுவாமி விவேகானந்தரின் அமெரிக்க நாட்டுத் தரிசனம் வலியுறுத்துகிறது; சுவாமி

அவர்கள் பேச எடுத்த போது சட்டை செய்யாது ஏளனமாக அவருடைய கோலத்தைப் பார்த்தவர்கள் 'Brothers and Sisters of America' (அமெரிக்க நாட்டின் சகோதர சகோதரிகளே!) என அவர் விளித்தபோது அசந்து, அமைதியாகினர்; நிமிடப் பேச்சு மணித்தியாலமாக மாறியது. இனிமையான விளிப்பு, மணியான பேச்சு, கனிவான கவர்ச்சி, அமெரிக்க மக்களை ஈர்த்தது.

அறிஞர் அண்ணா, ஜி.ஜி. பொன்னம்பலம், சீனிவாச சாஸ்திரி போன்றோர் 'Silver tongued' எனப் பெயர் பெற்றனர்.

அருமையான தமிழில் பெருமைக்குரிய இலக்கியக் காட்சிகளை மாட்சிமையாக நல்ல சொற்களில் எழுதியதால் ஆர்.பி. சேதுப்பிள்ளை 'சொல்லின் செல்வரா'னார்.

சிசரோவின் பேச்சு, ரோம சாம்ராச்சியத்தை நடத்திட வழி வகுத்தது; வின்ஸ்ரன் சேர்ச்சிலின் பேச்சு, இரண்டாம் உலக மகா யுத்தத்தில் வெற்றியைத் தேடிக் கொடுத்தது.

யாரிடத்திலும் இன்புறத்தக்க இன்சொல் வழங்குவோர்க்குத் துன்பத்தை மிகுதிப் படுத்தும் வறுமை என்பது இல்லை. மறைமலை அடிகளாரின் கோகிலாம்பாள் கடிதங்கள், பண்டித நேருவின் 'Letters from father to his daughter,' அறிஞர் அண்ணாவின் 'தம்பிக்கு'; டாக்டர் மு.வ.வின் 'தம்பிக்கு, தங்கைக்கு, அன்னைக்கு', இன்னும் இவைபோன்றன இனியவை கூறலின் அருமையை விளக்குகின்றன. 'Letters from father to his daughter' மு.வ.வின் 'தம்பிக்கு' பாடப் புத்தகங்களாக அமைந்திருந்தன.

அன்பு கலந்த வஞ்சம் அற்றதாகிய சொற்கள், மெய்ப் பொருள் கண்டவர்களின் இன்சொற்களாகும். ஒரு வாயிலிருந்து வரும் சொல் அன்பு கலந்ததாகவும் வஞ்சனை அற்றதாகவும் வாய்மையுடையதாகவும் இருப்பின் அதுவே இன்சொல்லாகும்.

பேசாதிருத்தலும் பெருமைக்குரியதே!

ஒருவரோடு ஒருவர் பழகும் போது மிகப் பண்பாகப் பேசிப் பழகிடல் வேண்டும். Please, Thank you, Have a nice - day,

Take-care, bye - bye எனச் சொல்லும் பண்பை மேலை நாடுகளில் சிறுவர்களிடையேயும் காணலாம். இஸ்லாமிய சமயப் புத்தகங்களில் ஆரம்ப நிலைப் போதனையாக சமயக் கதைகளைவிடச் சமூகப் பழக்க வழக்கங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அத்தகைய பண்பாடுகள் வளர்க்கப்பட வேண்டும்.

ஒருவரின் கதை இங்கிதத்தால் காரியம் வெற்றி பெறுவதும் உண்டு, தோற்பதுவும் உண்டு. 'கதை காரியத்தைக் கெடுத்துவிட்டது' என்பதால் பேச்சு எவ்வளவு முக்கியம் என்பது புரிகிறதல்லவா!

பேச்சைப்பற்றி எச்சரிக்கையாக இருக்கவேண்டும். உரையாடிடும்போது கடுஞ்சொல், இன்னாச்சொல், இழி சொல், பழிச்சொல், கடுசொல் சொல்லிப் பகையை உண்டாக்கக் கூடாது. ஆளில்லாதபோது புறம் பேசுவது, ஆளிருக்கும்போது நக்கல் அடிப்பது சினத்தை வளர்ப்பதாகும். நாவடக்கமற்ற பேச்சினால் தீவினை - பழி பல உண்டாகலாம். நல்லது நவில நாவடக்கம் இல்லை என்றால் பேசாதிருத்தல் மேலானது. 'பேச்சற்ற நிலை பெருநிலை' என்றனர் பெரியோர்.

பேச்சில் வெற்றி காண்பதற்கு ஒருவரை வாழ்த்துவது, பாராட்டுவது உதவியாக இருக்கும். இழிப்பது - பழிப்பது - நகைப்பதைவிடப் பாராட்டுவது பயனளிக்கும். தற்செயல் தவறு நடந்தால், 'மன்னியுங்கள்' எனப் பணிந்தால் நன்றாகும். நடந்த பிழையை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்குப் பரிகாரம் தேடவேண்டும். அதை விடுத்து, 'பிழை என்றால் இப்ப என்ன செய்யப் போகிறாய்?' எனக் கூவினால் அது கோபத்தை உண்டுபண்ணும். கோபம் உண்டாக இடமளிக்கக் கூடாது.

சினமானபொழுது சினக்கவே செய்வர்; சொற்கள் இனிமையாக வராது. சினப்பவரைப் பார்த்துப் பொறுத்துப் போவது பெருமையளிக்கும். Real manners, for real people in real situations எனப் பண்பாடு வளர வேண்டும்.

'பேசு' - என்பதற்குத் தமிழில் பல சொற்களுண்டு - சொல், கூறு, மொழி, நவில், பகர், பறை, சாற்று, உரை, செப்பு

என்பனவற்றோடு மேலும் வினவ, கடாவ, விடையிறு, கூவி, முழங்கி, ஏசு முதலாக இன்னும் பல சொற்கள் உள்ளன. நிகழ்வுகளின் நிலைப்பாட்டை ஒட்டி அச்சொற்கள் வடிவு பெற்றுள்ளன.

‘சித்திரமும் கைப்பழக்கம்; செந்தமிழும் நாப்பழக்கம்’ என்பதற்கேற்ப இனிய சொற்களால் பேசிப் பழக வேண்டும். ‘வாடா போடா, எடி - பிடி’ என்று சொல்ல வேண்டுமா? தம்பி ‘வாருங்கோ, தங்கைச்சி போறீங்களோ?’ எனப் பேசலாமே! இனிமையாக - இங்கிதமாகப் பேசுவதற்குக் காசு கொடுக்க வேண்டுமா? தேங்காய் உடைக்க வேண்டுமா?

‘தொட்டிலிற் பழக்கம் சுடுகாடு மட்டும்’ - என்பதால் தொட்டிலிலிருந்தே இனியதைப் பழக வேண்டும். ‘ஐந்தில் வளையாதது ஐம்பதில் வளையுமா?’ எனவே சிறு வயதிலேயே இங்கித மொழிகளை வழக்கப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

இனிய சொற்கள் இன்பந் தருதலைக் காண்கின்றவன், அவற்றிற்கு மாறான வன் சொற்களை வழங்க மாட்டான். கடன் வாங்க வரும்போது தேனொழுகக் கதைத்தவன், கடனைத் திருப்பிப் பெற முயற்சிக்கும் போது நாயைப் போல வள்ளென விழுவர். கடன் கொடுக்கவில்லை என்றால் கடன் தராதவரைப் பற்றிப் பழி வரும் கதைகளைக் கட்டி விடுவர். ‘தீதும் நன்றும் பிறர்தர வாரா’ தென்பதை இனியவை கூறும் இனியர் உணர்வர். அதனால், காய்தல் உவத்தலின்றி வாழ்வார்.

தீயினால் சுட்ட புண் ஆறும்; ஆனால், நாவினால் சுட்ட புண் ஆறாது என்பதை அறிந்து, வாழ்வில் இன்பம் பெற இனியவற்றைக் கூற வேண்டும். அதனை -

இனிய உளவாக இன்னாத கூறல்

கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று. (குறள்-100)

என்ற குறளால் புரிந்திடக் கேட்குடும் ‘குறளின் குரல்’.

22.02.2001

CTR -

கனடிய தமிழ் வானொலி

நன்றிக்கு வித்தாகும் நல்லொழுக்கம்

அதிகாரம் - 11

செய்ந்நன்றியறிதல்

‘வாராது வந்த மாமணி’ என்பது போல செய்யாமற் செய்த உதவி என்று புகழ்த்தக்க அரிய உதவி வழங்கப்பட்டால், அதற்கு இந்த வானமும் பூமியுங்கூட ஈடாக மாட்டாது. இதனை மக்கள் உணர்ந்து ஒழுகிடத் தலைப்பட்டால் குரோதமும் விரோதமும் நாட்டில் நிலவிட ஏதுவில்லை. ஒருவன் செய்த நன்றியை நாம் மறக்கக் கூடாது. மனிதன் மனிதனாக மனிதநேயத்துடன் வாழுவதற்கு மனிதப் பண்புகள் தேவை.

மனித நேயத்திலிருந்து விலகலாமா?

ஒருவன் ஒரு உதவி செய்திருந்தால் அதனை மனதில் வைத்துக் கொண்டு, வாய்ப்புக் கிடைக்கும் போது உதவி செய்தவருக்குத் திரும்ப ஒரு உதவியைச் செய்தல் நன்று; நன்றி மறவாதிருத்தல் நன்றாகும்.

கடமைப்பாடு ஒன்றினால் செய்த உதவி பண்பாட்டை விளக்கும். ஆனால், ஒருவனை எமக்குத் தெரியாது; தெரிந்தாலும் தொடர்பில்லாத ஒருவனுக்குத் தேவை ஒன்று ஏற்படுகின்றது; அந்தத் தேவையினை எமக்குப் பூர்த்தி செய்து உதவிட முடியும். எமக்கென்ன என்று நாம் விட்டு விலகிபாது அந்த உதவியினைச் செய்திடத் தலைமேற் கொள்ள வேண்டும்; அதனைப் பொறுப்பேற்க வேண்டும்.

அவன் அந்நியன்! மொழியால் - சாதியால் - மதத்தால் வேறுபட்டவன்; நம்மிடம் பழக்கப் படாதவன். ஆனாலும், அவன் மனிதன்! நம்மைப் போன்றவன். ‘பசி’ - என்கிறான், பசிக்கக் கொடுக்கக் கூடாதா? வலிப்பு வந்து மூர்ச்சையாகிவிட்ட குழந்தையைத் தூக்கி தோளில் போட்டுக் கொண்டு ஓடுகிறாளே

தாய்! உதவக் கூடாதா அந்தக் குழந்தையை மருத்துவமனைக்குக் கொண்டு செல்வதற்கு? உன்னிடம் வாகனம் இருக்கிறது; மருத்துவ மனையும் அண்மையிற்றான்! நீயும் ஏழையல்ல, அந்த ஏழைத்தாய் பணந் தரமாட்டாளே எனக் குழந்தைக்கு உதவாது விடலாமா? குழந்தையின் உயிரா அல்லது அக்குழந்தையை மருத்துவமனைக்குச் செல்வதால் ஏற்படப் போகும் செலவா - நேரமா - பணமா பெரிது? நீங்கள் இன்னொரு அலுவலுக்கு அவசரமாகப் போக வேண்டி இருக்கலாம், உங்கள் அலுவலகத்திற்கு வேலைக்குப் போவதாகக் கூட இருக்கலாம். அந்தக் குழந்தையின் உயிர் முக்கியமானது. அந்தத் தாய் உனது பரம விரோதியின் மனைவியாகக் கூட இருக்கலாம். அக்குழந்தையின் உயிர் மகத்தானது; மனித நேயத்திலிருந்து நீங்கள் விலகிவிடக் கூடாது.

வானகமும் வையகமும் ஈடாகுமா?

சில வேளை உங்கள் எதிரியே தவறுதலாகக் கிணற்றில் விழுந்துவிட்டான். அவன் மனைவியும் பிள்ளைகளும் கூக்குரலிடுகிறார்கள். அங்கு பலர் அலறி அடித்துக் கொண்டு கூடிவிட்டனர்; ஆனால், யாரும் கிணற்றில் இறங்கத் தயாராக இல்லை! நின்றால் கடினம் என்று சிலர் நழுவவும் செய்கின்றனர்! கிணற்றில் விழுந்தவனோ மதுபோதையில் இருக்கின்றான் - மாரிகாலம் - ஆழமான கிணறு - சுரியுண்டு - கோறையும் உண்டு. யாரும் அதற்குள் இறங்கிடப் பயப்படுவர். மனைவி மக்களின் அலறல் வானைப் பிளக்கின்றது. என்ன செய்வீர்கள்? 'ஆபத்தை விலைக்கு வேண்டலாமா? விழுந்தவனுமோ ஒரு கயவன்!' என்று நினைப்பீர்களா? சாக விடலாமா? நீங்களுமோ ஆபத்தாக இருக்கும் உங்கள் குழந்தையை மருத்துவ மனையில் பார்த்திடப் புறப்படுகிறீர்கள். சாட்டுச் சொல்லிட நல்ல வாய்ப்பு. அதனால், அவனைக் காப்பாற்றுவதிலிருந்து விலகிடலாமா? கிணற்றில் வீழ்ந்து மூழ்கியவன் நீண்ட நேரம் நீருக்குள் இருக்க முடியாது. உங்களுக்கும் கழியோட நன்கு தெரியும். பொது நலம் பெரிதா? சுயநலம் பெரிதா? என்ற சொல்லின் தன்மையை எண்ணிப் பார்த்திட வேண்டும். இதில் யோசிப்பதற்கு ஒன்றுமில்லை.

ஒருவனின் உயிர்! கிணற்றண்டையுள்ள மரமொன்றில் நன்கு கட்டிய கயிறொன்றைக் கிணற்றுக்குள் தொங்கவிட்டு, அதனைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டு கிணற்றுள் குதித்து அவனைக் காப்பாற்ற வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நீங்கள் 'வாராது வந்த மாமணி' ஆவீர்கள். இதனைத்தான் வள்ளுவர்

காலத்தி னால்செய்த நன்றி சிறிதெனினும்
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது. (குறள் - 102)

என்கிறார். இக்குறளுக்கேற்ப அவர்களுக்கு நீங்கள் நடந்திருக்கிறீர்கள். தேவைப்படும் காலத்தில் செய்யப்படும் உதவி சிறிதளவாக இருந்தாலும் அது உலகத்தைவிடப் பெரிதாக மதிக்கப்படும். தான் எதுவுமே செய்யாதிருக்கவும், பிறன் தனக்குச் செய்த உதவிக்கு, இவ்வுலகமும் வானுலகமும் ஈடாக முடியாது.

அதன் தன்மையை ஆராய்ந்தால் ஒருவர் செய்த நன்றியை மறவாதிருத்தல் எத்துணைப் பெரிதாகும் என்பது புரியும்.

ஒருவருக்குத் தண்ணீர்த் தாகம்; இனிப் பொறுக்க முடியாது. அவனோ ஊமை, அத்தோடு முடவனும் கூட, அவனால், தனக்குத் தாகம் என்பதைச் சொல்ல முடியாது; நடந்து சென்று நீரினைப் பெறவும் இயலாது. சைகையால் காட்டலாம். ஆள் அரவம் தெரிந்தால் அல்லவா சைகையைக் காட்டுவதற்கு. நீங்கள் அவனைக் காண்கிறீர்கள்; தேவையை உணருகிறீர்கள். அவனுக்குக் குடிக்கத் தண்ணீர் கொடுக்கிறீர்கள். அவன் மகிழ்வடைகிறான்.

அன்பின் அரவணைப்பு அவசியம்

நீங்கள் கொடுத்தது தண்ணீர். பெறுவதற்கு அருமையான பொருளா? அதியன் ஓளவைக்கீந்த நெல்லிக்கனி போன்ற சாகாவரம் ஈந்திடும் தேவாமிர்தமா? இல்லை! வெறுந் தண்ணீர்! ஆனால் அது தேவையான காலத்தில் கொடுக்கப்பட்டதால் உலகமே அதற்கு ஈடாக இல்லை என்கிறார் வள்ளுவர்.

எனவே, மனிதனாக இருந்தால் அவன் உதவி செய்திடும் சிந்தையனாகவே இருக்க வேண்டும். அதுவும் கைம்மாறு கருதாது செய்ய வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அது 'மாணப் பெரியதாக' இருக்கும். 'இன்ன பயன் கிடைக்கும். இதனைச் செய்தால்' என்று ஆராயாமல் அதனைச் செய்திடல் வேண்டும். வெப்பத்தால் வாடிய மூல்லைக் கொடிக்குத் தேரினை விடும்பொழுது மூல்லைக் கொடி தனக்கு ஏதாவது தந்திடும் எனப் பாரி எண்ணிட முடியுமா? பாரியின் செயலில் இரக்கம் தெரிகிறது; அன்பு மிளிர்கிறது. மனிதரிடத்திலும் அன்பின் அரவணைப்பு இருக்க வேண்டும்; இரக்கம் தோன்ற வேண்டும். கண்ணோட்டம் இருக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அதனை உதவி எனக் கொள்ளலாம்.

மருத்துவமனையில் மருத்துவரின் தொழிலைச் சேவை என்று தான் சொல்கின்றார்கள்; ஆனால், ஒரு பொறியியலாளரின் தொழிலைச் சேவை எனப் பெரிதாகச் சொல்வதில்லை. காரணம், மருத்துவத் தொழிலின் பயன்பாடு உடனே தெரிகிறது; பொறியியலாளருடையது தெரிவதில்லை!

கடுமையான வயிற்றுக்குத்து Renal Colic என்கின்ற சிறுநீரகக் குத்து; ஆளைக் கொல்லாது; ஆனால், உடலுக்குக் கடுமையாக இருக்கும், பெரிய அந்தரமாகவும் இருக்கும். தாங்க முடியாத வேதனை, வாகனம் ஒன்றில் மருத்துவமனைக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டுச் சிகிச்சை அளிக்கப்படுகிறது; பதிடின் (Pathidine) என்றொரு ஊசி மருந்து ஏற்றப்படும்; உடன் நித்திரை வரும்; நிலைமையைப் பொறுத்து 5, 6 மணித்தியாலங்கள் அசைவற்ற தூக்கம். கண் விழித்தால் உடல் குணமடைந்த நிலை. இங்கே மருத்துவர் பெரிய சேவையாளனாகவும், காரோட்டியோ ஊசி மருந்தைக் கண்டு பிடித்தவரோ, சிறிஞ்சை உற்பத்தி செய்தவரோ ஒரு பொருளாகத் தெரிவதில்லை. இடம் காலம் ஏவலால் மருத்துவர் பெரியவராகிறார்! பதிடின் மருந்தின் மகத்துவத்தைச் சிறிதும் உணருவதில்லை. சந்தர்ப்பமும் சூழ்நிலையும் சிலரைப் பெரியவராக்கி விடுகிறது! மருத்துவர் சேவை செய்யவில்லை என்பதல்ல; 'நோயாளி விதியாளி

என்றால் மருத்துவர் பேராளியாகி விடுவர்' - என்ற கதை போல இருக்கக் கூடாது. மருத்துவர் தனது வேலை நேரங்களில் கடமையாகவும், வேலை முடிந்த காலங்களில் சேவையாகவும் உதவிட முடியுமானால் அவர் உண்மையில் சேவையாளர்தான்.

ஆசிரியத் தொழில் ஒரு மகத்தான தொழில் என்பது உண்மை; எழுத்தறிவித்தவன் இறைவன். ஆனால், பாடசாலைக்கு விடுகை கொடுத்துவிட்டுத் திருமண விழாவுக்கும் தனியார் கல்வி நிலையத்திற்கும் செல்பவர்களை ஆசிரியர்கள் எனக் கருதிச் சேவையாளர்கள் எனலாமா?

நன்றி மறவா நல்ல மனிதர்களாவோம்!

ஒருவன் தினையளவாகிய உதவியைச் செய்த போதிலும் அதனை ஆராய்கின்றவர், அதனையே பனையளவாகக் கொண்டு போற்றுவர். தாகத்திற்கு நீர் கொடுத்தல், நோய்க்கு நோய்க்குரிய மருந்தைக் கொடுத்தல், பொத்தகத்தில் இருப்பதைப் படித்துக் கொடுத்தல் ஆகியன ஆழமாகச் சிந்தித்தால் பெருஞ்சேவையாகும்.

எழுத்தறிவித்துத் தம்மை ஆளாக்கிய ஆசிரியரை, தமது கடின உழைப்பில் பெரிய சத்திரசிகிச்சையைச் செய்து மறுபிறவியைக் கொடுத்த மருத்துவரை மிகவும் நன்றி கலந்த நிலையில் போற்றுகின்றனர். தமக்கு ஏற்பட்ட துன்பத்தைப் போக்குகிறவர்களின் நட்பை, உயர்ந்தோர்கள், வாழ்வின் எல்லா நிலைகளிலும் மறக்காமல் போற்றி வாழ வேண்டும்.

ஒருவருடைய துன்பத்தைப் போக்கியவரின் தூய்மையான நட்பை நினைத்துப் போற்றுதற்குக் கால எல்லையே கிடையாது. அதனால், ஒருவர் நமக்குச் செய்த நன்மையை மறப்பது நல்லதல்ல, அவர் தீமை செய்திருந்தால் அதை அக்கணமே மறந்து விடுவது நல்லது.

செய்ந்நன்றி மறந்து வாழ்பவனுக்கு எப்பொழுதும் நல்வாழ்வு இல்லை. ஏறிய ஏணியைத் தள்ளிவிடல் புத்திசாலித்

தனமல்ல; உதவியவனை உதைப்பது கீழ்த்தரமானதாகும். ஒருவர் செய்யும் மிகக் கொடுமையான தீமைகூட நமது உள்ளத்தைப் புண்படுத்தாமல் அகன்றுவிட வேண்டுமானால், அந்த ஒருவர் செய்த நன்மையை மட்டும் நினைத்துப் பார்த்தாலே போதும். அதே போலக் குற்றமற்றவரின் உறவை எப்பொழுதும் மறத்தலாகாது. துன்பம் வந்த காலத்தில் உறுதுணையாக நின்று உதவியவர்களின் நட்பை என்றும் விடலாகாது.

பாரத நாட்டின் விடுதலையில் பெரும் பங்குகொண்டு, அறிவு ஆற்றல் எல்லாம் இருந்தும் எந்தவித உழைப்பும் இன்றி, வறுமையில் வாடி, மனைவி இரு பெண் குழந்தைகள் பசித் துன்பத்தால் துவழவும் பாரத நாட்டின் விடுதலையே தனது இலட்சியமாகக் கொண்டு வீர முழக்கம் செய்தவர் பாரதி, அவரது கவிதைத் தொகுப்பு பதிப்பகத்தாருக்கு நல்ல வருமானத்தைத் தருகிறது இன்று. ஆனால் அவரது மரணவீட்டில் கலந்து கொண்டவர்கள் பதினாலு பேர் மட்டுமே!

சிறந்த வக்கீல்! நல்ல வசதி! இருப்பினும் இந்திய விடுதலைக்காகத் தன்னை அர்ப்பணம் செய்து சிறை சென்ற உத்தமர் காந்திக்கு உலுத்தன் விநாயகம் கோட்சே தந்தது மூன்று குண்டுகள்! நன்றி கெட்ட செயல்! எனினும், இந்தியா அவரைத் தந்தையாக ஏற்று மகாத்மா ஆக்கியுள்ளது. பாரதிக்குச் சென்னை கடற்கரையில் சிலை எழுப்பியுள்ளது.

எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு. (குறள் - 110)

என்ற குறள்வழி நாம் நின்று, நன்றி மறவா மனிதர்களாக நாம் நிலைத்திடக் கேட்கட்டும் 'குறளின் குரல்'.

CTR-

01.3.2001

கனடிய தமிழ் வானொலி

நடுவு நிலைமை நாட்டுக்கு நல்லது!

அதிகாரம் - 12

நடுவு நிலைமை

உற்றார், உறவினர், அயலார், நண்பர், பகைவர் எனப் பகுத்துப் பார்த்து ஒரு பக்கம் சார்ந்து நிற்காமல் நடப்பதே நமக்கு மட்டுமல்ல - நாட்டிற்கு மட்டுமல்ல - நானிலத்திற்கே நல்லது. நமது இனம் - நமது சாதி - நமது சமயம் என்று வெறி கொண்டு தன்னைச் சேர்ந்தவரை உயர்த்தியும் தன்னைச் சாராதவரைத் தாழ்த்தியும் நடந்து கொள்ளக் கூடாது.

மாற்றான் தோட்டத்து மல்லிகையும் மணக்கும்

‘ஒன்றே குலமும், ஒருவனே தேவனும்’ - எனத் திருமூலரின் திருமந்திரத்திற்கேற்ப நாம் வாழ வேண்டும். இனத்தால் மனிதன் வேறுபடக் கூடாது; சமயத்தால் அவன் மாறுபடக் கூடாது. இனம் எதுவானாலும், சாதி எதுவென்றாலும், சமயம் என்னவென்றாலும் என்ன? நாம் மனிதர், நமது குலம் மனித குலம் எனக் கொண்டு மனித நேயத்துடன் நாம் வாழ வேண்டும்.

இத்தகைய நிலைகளில் நாம் இருந்திட்டால், பனிங்கின் மேல் உராய்தல் எதுவுமின்றிப் பம்பரம் தொடர்ச்சியாக உருளுவதைப் போல மக்கள் சண்டை சச்சரவுகள் எதுவுமின்றி வாழ்ந்திடுவர்.

‘நாடும் மொழியும் நமதிரு விழிகள்’ என்பது போல ‘அன்பும் பண்பும் நம்மிரு கண்கள்’ என வாழ்ந்திட வேண்டும். அப்படி நாம் வாழ்வோமேயானால் பிரச்சினை என்ற சொல்லுக்கே இடமில்லை. Take the word impossible from the dictionary - என்று சொன்னவன் Napoleon அது போல், பிரச்சினை என்ற பிரச்சினைக்கே இடமில்லாது பிரச்சனையை நீக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

ஆனால் இன்று எங்கும் எதிலும் பிரச்சினையாகவே உள்ளது. ஈறாக் நாட்டில் அமெரிக்கா குண்டுகளைப் போட்டதனால் பல வீடுகள் உடைந்தன, சிலர் உயிர்களை இழந்தனர், பலர் உறுப்புக்களை இழந்தனர். அல்லோல கல்லோலமாகியது ஈறாக். ஒருவர் பக்கமும் சேராமல் நடுவு நிலைமையோடு இருந்திருந்தால் சச்சரவுகளுக்கு இடமில்லாது போகலாம். ஈறாக், சச்சரவை மட்டுமல்ல இழப்புகளையும் சந்தித்திருக்கிறது.

நடுவுநிலைமையாகச் சிந்திக்காத காரணத்தால் பாகிஸ்தானும் இந்தியாவும் இருமுறை பெரும்போரைச் சந்தித்திருக்கின்றன. கஷ்மீரைப் பற்றிய தீர்வினை நடுநிலை கொண்டு தீர்த்திட முடியவில்லை. கஷ்மீரை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு பாகிஸ்தானில் வாழும் இந்து மக்கள் கொல்லப் படுகின்றனர்.

ஒருவர் நடுவுநிலைமை உடையவர், இன்னொருவர் நடுவு நிலைமை இல்லாதவர் என்பது அவரவருடைய மக்களின் ஒழுக்கத்தைக் கொண்டு அறியலாம் என்பர். ஒருவர் நடுநிலைமை உடையவர் நடுநிலைமை இல்லாதவர் என்பது அவரவர்கட்குப் பின் எஞ்சி நிற்கும் புகழாலும் பழியாலும் காணப்படும். எல்லோரும் நமது சகோதரர்களே என்று கூறிய அல்லாவின் கொள்கை கோட்பாட்டைத் தமதாகக் கொண்டு வாழ்ந்திடும் பாகிஸ்தானிய இஸ்லாமியர்களுக்கு பாகிஸ்தானில் வாழும் இந்து சமயத்தவர்கள் வேப்பங்காயாக இருக்கின்றனர்.

மாற்றான் தோட்டத்து மல்லிகைக்கும் மணமிருக்கும் என்ற அறிஞர் அண்ணாவின் பொன்மொழிக்கிணங்க எதிரியிடத்தும் நல்ல குணங்கள் இருக்கும் - நல்ல ஆற்றல்கள் இருக்கும், அதனை நாம் போற்ற வேண்டும், மதிக்க வேண்டும். மாற்றான் என்பதற்காக அவனை நாம் அழித்திடக் கூடாது.

சாத்வீகம் நிறைந்த சனநாயகம்

காட்டில் வாழும் சந்தனமரக் கடத்தல் மன்னன் வீரப்பன் நடிகர் ராஜ்குமாரைக் கடத்திய போது ஆந்திரநாட்டில் வாழ்ந்த

தமிழ் மக்கள் கலவரக்காரர்களால் கலக்கமடைந்தார்கள். தமிழ் நாட்டில் எத்தனையோ ஆந்திரக்காரர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். தொழில் ரீதியாக இருக்கிறார்கள். சினிமாத் துறையில் பலர் உள்ளனர். நடுவு நிலமை என்று ஒன்றிருந்ததால் எந்தத் தெலுங்கரும் தமிழகத்தில் பாதிக்கப்படவில்லை. மத ரீதியாகப் பாகிஸ்தான் கஷ்மீரைப் பற்றிக் கதைப்பதல்ல - போரினையே செய்து கொண்டிருக்கிறது. கோடிக் கணக்கான இஸ்லாமியர்கள் இந்தியாவில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். ஜகீர் உசேன் என்பவர் இந்திய நாட்டின் சனாதிபதியாகவும் இருந்துள்ளார். இப்பொழுது இருப்பவர் K.R. நாராயணன் ஒரு தமிழர். இந்திய மக்கள் தொகை 100 கோடியில் ஆறு கோடிதான் தமிழர்! ஆனால், ஒரு தமிழன் இந்திய சனாதிபதி! அரசியல் நடுநிலைமை - சனநாயகம் வியந்து பாராட்டப்பட வேண்டியதொன்றாகும்.

செப்பம் உடையவன் ஆக்கம் சிதைவின்றி

எச்சத்திற் கோம்பு உடைத்து. (குறள் - 112)

எனும் குறளிற்கேற்ப இந்தியா மொழிவளம் அழிவில்லாதிருந்திட அதனுடைய வழியிலுள்ளார்க்கும் உறுதியான நன்மையைத் தந்து கொண்டிருக்கிறது. நடுவு நிலையாளனின் செல்வத்திற்கு அழிவில்லை. அது வழிவழித் தலைமுறையினர்களுக்கும் பயன் அளிப்பதால் இனக்கலவரம், சமயக்கலவரம் வந்துவிடாது மொழி, சமய வேறுபாடற்ற நடுநிலையான நடுவண் அரசை இந்தியா நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது.

கேடும் ஆக்கமும் கேட்டு வருவதில்லை!

வாணிபத்தில் தமது பொருளை எப்படி விற்க வேண்டுமென ஒருவர் எண்ணுகிறாரோ அப்படியே பிறர் பொருளைத் தாம் வாங்கும் போதும் எண்ணுதல் வேண்டும். கொள்வது மிகையும் கொடுப்பது குறையுமாகலால் மனித வாழ்வின் சகல துறைகளுக்கும் இது பொருந்துவதாகும். பிறர் பொருளையும் தம்பொருள் போல் போற்றிச் செய்தால், அதுவே

வாணிகம் செய்வார்க்கு உரிய நல்ல வணிக முறையாகும். அதேபோல, இலங்கை மக்களில் தமிழரைத் தம் மக்கள் போல இலங்கை அரசு கருதுமானால், அந்த நடுநிலைமை சிங்கள அரசியல்வாதிகளுக்கு வருமானால் இலங்கையில் தமிழரும் சிங்களவரும் ஒன்றாக வாழ்ந்திடுவர்! நடுவுநிலை இல்லாததால் இலங்கையில் இனப்போர் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. பாதிக்கப்படுவது தமிழர்களாயினும் சிங்களவர்களும் நிம்மதியாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கவில்லை. தமிழர் மத்தியிலும் நடுவுநிலை இல்லாததால் ஒற்றுமை இல்லாதுள்ளனர். சிங்களவர்களால் மட்டுமல்ல - தமிழர்கள் தமிழர்களாலும் துன்பப் படுகின்றனர்.

கேடும் ஆக்கமும் வாழ்வில் இல்லாதவை அல்ல; ஆகையால் நெஞ்சில் நடுவுநிலைமை தவறாமல் இருத்தலே சான்றோர்க்கு அழகாகும். அதனால், இலங்கையில் தமிழினம் தனது விமோசனத்தைக் காண வேண்டுமென்றால் முதலில் தனது ஒற்றுமைக்குப் பச்சைக்கொடி காட்ட வேண்டும். சாதி சமய வேறுபாடுகளை மறந்து ஒன்றுபட வேண்டும். பாகிஸ்தானில் இந்துக்களுக்குப் போல இலங்கையில் இஸ்லாமியர்களுக்கு இருக்கக் கூடாது, அவர்களையும் சேர்த்து வாழ வேண்டும்.

நடுவுநிலைமை உடையவன் வறுமையுறுவானானால் அதை உலகத்தார் வறுமையாகக் கொள்வதில்லை. வறுமை என்பது சந்தர்ப்பமும் சூழ்நிலையுமாகுமேயன்றி வேறொன்றல்ல. அந்நெறியில் நின்று தமிழர்கள் வாழ வேண்டும். மதப் பிரிவு, சாதிப் பிரிவு இருக்கக் கூடாது. நடுவுநிலை தவறாமல் அறவழியில் தமிழர்கள் ஒழுகிட வேண்டும்; தமிழர் செயல் கண்டு உலகம் போற்றிட வேண்டும். இலங்கையர் நாம் என்பதை இலங்கை அரசு மதிக்க வேண்டும்; தமிழ் பேசும் மக்கள் நாம் என்பதைப் போராட்ட வீரர்கள் உணர வேண்டும். நடுவுநிலை தவறாமல் செயற்படுவதானால் நோர்வே நாட்டு ராசதந்திரி சொல்ஹெய்ம் சமாதானப் பேச்சுக்கு வரத் தேவையில்லை. 1957இல் திருச்சி மாநில மாநாட்டில் அறிஞர் அண்ணா விட்ட அழைப்பைப் போல, 'தம்பி, வா, தலைமை ஏற்க வா, உன்

ஆணைப்படி நாம் நடப்போம்' என்ற அமைப்பில் நடுவு நிலைமையோடு நடுவண் அரசு, - 'தம்பி வா, தலைமை ஏற்க வா, உன்னுடன் நாமும் கூட்டாட்சி அமைத்திடுவோம்' என அழைப்பு விடுத்தால் போராட்டச் செலவுக்கு 2500 கோடி தேவையில்லை, நோர்வே நாட்டு இராசதந்திரியின் பயணம் அவசியமில்லை. ஈழத் தமிழ் மக்கள் அகதிகளாக அலையத் தேவையில்லை, புலம் பெயர்ந்து இன்னல்பட இடமில்லை.

தீமை பயக்காமல் நன்மையே தருவதானாலும் நடுவு நிலைமை தவறி உண்டாகும் ஆக்கத்தை அப்போதே விட்டு விட வேண்டும். தரகு முறையான ஆதாயம், காகக்காகக் கல்விப் போதனை, பரலோக சிந்தனைக்கான வந்தேறிகளின் கிருத்தியங்கள் போன்றன தீமையில்லாதன - தொழில் போன்றன என்றாலும் ஊதியத்திற்காகச் செய்யக் கூடாது. அதனால் வரும் ஆக்கம் நன்மையானதல்ல.

ஊதியத்திற்காக நீதியைச் சிதைக்கலாமா?

வயது வந்த ஓர் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் திருமண ஒழுங்கைச் செய்வதால் நன்மை உண்டாகிறது. ஒருவருடைய வாகனத்தை இன்னொருவருக்கு விற்பதற்குச் செய்யும் ஏற்பாட்டால் பயன் உண்டாகிறது. இவற்றில் வரும் ஆக்கம் உழைப்பில்லாது உண்டாவதால் தரகுமுறையால் வரும் ஆக்கத்தை விரும்பக் கூடாது. பள்ளிக் கல்வியைவிட மேலதிகமான கல்வி எனத் தனியார்துறைக் கல்வி, நீதிமன்றில் வழக்குரைத்தல் போன்ற எல்லா இடங்களிலும் தீமையில்லாத நன்மை கிடைப்பதானாலும் ஆழமாகச் சிந்தித்தால் இன்னோர் பகுதியில் தீமை உண்டாவதை நீங்கள் உணரலாம். வல்லமைமிக்க வக்கீலின் வாதத்தால் குற்றவாளி விடுதலையாகி விடுகிறான்; சிலசமயம் குற்றமற்றவன் தண்டனை அனுபவிக்கவும் நேரிடுகிறது. எனவே, நடுவுநிலையான செயற்பாடுகளில் நுகர்வோர் நேரடியாகக் கலந்திடும் நிலை வருவதால் எங்கும் தரகற்ற தொழிற்பாடே சிறந்ததாகும்.

நடுவுநிலைமை தவறிச் செல்வத்தை ஒருவன் சேர்க்கக் கூடாது. நடுவுநிலை தவறி தரகு முறையால் செல்வம் சேருமாயின் அதனை அப்பொழுதே ஒழித்துவிட வேண்டும்.

ஈறாக்கில் இருப்பது ஈறாக்கிய பிரச்சனை - இஸ்லாமியரோடு சம்பந்தப்பட்டதாகும். அமெரிக்க பிரச்சனையல்ல. இலங்கையில் இருப்பது தமிழர் பிரச்சனை - போராளிகளின் பிரச்சனை அல்ல. அமெரிக்கா நடுவுநிலைமையோடு நடந்து கொள்ள வேண்டும் - பக்கம் சாரக் கூடாது. போராளிக்கெதிராகவே யுத்தம் எனச் சொல்லித் தமிழினம் அழிக்கப்படுகிறது. வடகீழ் மாகாணம் தமிழர் வாழும் பிரதேசம். இரட்டை ஆட்சிமுறை உருவாகி சமதர்மம் நிலவிடுமானால் இலங்கை உண்மையில் இந்து மாவாரியில் 'கடலின்கண் முத்தாகவே' திகழும். நடுவுநிலையாகச் சிந்திக்கச் சிங்கள அரசு மறுப்பதுதான் இலங்கையின் இனப்பிரச்சனைக்கு அடிப்படைக் காரணமாகும். தன் நெஞ்சம் நீங்கிய தவறையே சிங்கள அரசு செய்கிறது. அதனால், உலக அரங்கில் தான் கெடப் போகிறது என்பதைச் சிங்கள நடுவண் அரசு உணரவில்லை.

உள்ளத்தில் கோணுதல் இல்லாத தன்மையை உறுதியாகப் பெற்றால் நேர்மையும் நெஞ்சுறுதியும் ஒருவருக்கு வரும், நீதியும் நியாயமும் பிறக்கும். அதற்குப் பெயர்தான் நடுவுநிலைமை.

ஒரு பக்கம் சாய்ந்து விடாமல் நாணயமான தராக முன் போல இருந்து நியாயம் கூறுவதுதான் உண்மையான நடுவுநிலைமை என்பதற்கு அணியாக வரும்.

சமன்செய்து சீர்தூக்கும் கோல்போல் அமைந்தொருபால்

கோடாமை சான்றோர்க் கணி. (குறள் - 118)

என்ற குறளுக்கமைய உலகம் அமைந்து, உலக மக்கள் அனைவரும் இன்புற்று வாழக் கேட்கட்டும் 'குறளின் குரல்'.

08.3.2001

CTR -

கனேடிய தமிழ் வானொலி

அடக்கம் அழியாப் புகழ்தரும்!

அதிகாரம் - 13

அடக்கமுடைமை

அடக்கமுடைமை என்னும் ஆற்றலானது, தன்னைத் தன் செயல்களுக்கு வழி நடத்தலும் அல்லது தன்னைத் தன்னுடைய தனித்தன்மையான ஆற்றல்களுக்கு ஒழுங்கு படுத்தலும் அல்லது தன்னின் இசைவுகளுக்கு இங்கிதமாக இசைதலும் ஆகும். அநேகமாக முழுவதையும் அல்லது ஒன்று இரண்டையோ கொண்டு இயங்கும்.

அடக்கம், அழியாத புகழைக் கொடுக்கும்; அடங்காமை வாழ்வையே இருளாக்கிவிடும். மிக்க உறுதியுடன் காக்கப்படவேண்டியது அடக்கமாகும். அடக்கத்தைவிட ஆக்கம் தரக்கூடியது வேறொன்றுமில்லை.

உதைபந்தாட்டப் போட்டியில் கலந்து கொள்ள வேண்டிய வீரர் ஒருவர் ஒன்றுகூடல் ஒன்றிலிருந்து, அது ஆரம்பமாகிய சிறிது நேரத்தில் வீடு சென்று நிறைய ஓய்வெடுக்கிறார்; அவர் தன்னுடைய சுயவிருப்பில் அத்தகையதொரு தன்னடக்கத்தைக் கொள்கிறார்.

இன்னொருவர் ஒன்று கூடலுக்கே போகாது தவிர்த்துக் கொள்கிறார், அவர் சமய பண்பாட்டுக் கோட்பாடுகளை உடையவர்; ஒன்றுகூடலைத் தவிர்த்துத் தன்னடக்கத்தால் தனது குணநலத்தை வெளிப்படுத்துகிறார்.

வேறொருவர் ஒன்றுகூடலுக்குச் சென்று, ஒன்று கூடலின் நிகழ்வுகளில் கலந்து மகிழ்வடையவில்லை. ஆனால், அவர் தனது குமரிநண்பியுடன் கடற்கரையில் காற்று வாங்கியபடி நடந்து சென்றார்; இவர் ஒன்றுகூடலுக்கு எதிர்பார்க்கப் பட்டிருந்ததால் சென்றிருந்தார். தனது தனித்துவத்தை தன்னடக்கத்தால் நிலை நாட்டினார்.

அடக்கமின்மை அன்றையே அழிக்கும்

தன் அடக்கம் பல சமூகங்களில் உயர்வாக மதிக்கப்படுகின்றது. நீங்கள் ஒருவர்தான் ஒரு தீவில் வாழுவதென்றால் உங்களுக்குத் தன் அடக்கம் தேவையில்லை; நீங்கள் விரும்பியபடி நடந்து கொள்ளலாம்; உங்கள் நடத்தை யாரையும் தீங்குக்குள்ளாக்காது. உங்கள் தனித்தன்மை, குணநலம் யாராலும் கேள்வியாக்கப்பட மாட்டாது.

‘தனிமரம் தோப்பாவதில்லை’ - என்பது முதுமொழி. அதுபோல ஆங்கிலத்தில் John Donne இன் புகழ்பெற்ற மொழி மிகுந்த சிந்தனைக்குரியதாகும். ‘No man is an island unto himself’ அவனுடையதாக ஆகுமட்டும், தனிமனிதன் ஒரு தீவாக ஆவதில்லை. இது தன்னடக்கத்தின் அவசியத்தைப் பெரிதும் விளங்கப் படுத்துகிறது. நாம் யார் என்பதைத் தனித்துவப்படுத்தி நமது விருப்பத்தைப் பாதுகாக்க நாம் நல்ல குணத்தை வளர்த்து அதனைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளவேண்டும். அடக்கமின்மை - ஆட்சியின்மையை, குழப்பத்தை வளர்த்து, கடைசியாகத் தன்னையே அழித்துவிடும்.

வாய்மை - தூய்மை - நேர்மை தேவை!

அறியவேண்டியவற்றை அறிந்து அதற்கேற்ப அடக்கத்துடன் நடந்து கொள்பவரின் பண்பைப் பலரும் பாராட்டுவர். தன் நிலையிலிருந்து மாறுபடாமல் அடங்கி ஒழுகுவோருடைய உயர்வு, மலையின் உயர்வைவிட மிகவும் பெரியதாகும். இயல்பாகவே அசைகின்ற மனிதன், தன் ஒழுக்க நிலையில் மாறுபடாது இருப்பானேயானால், அவனது தோற்றப் பொலிவு, இயல்பாகவே அசையாத அசலத்தின் தோற்றத்தைவிடப் பெரியதாகும். உறுதியான உள்ளமும், அத்துடன் ஆர்ப்பாட்டமற்ற அடக்க உணர்வும் கொண்டவரின் உயர்வு மலையைவிடச் சிறந்தது எனப் போற்றப்படும். ஆதலால், மன அடக்கம் - தன் அடக்கம் நல்ல நடத்தையின் உச்சிக்குச் சென்று அறவுணர்வினைப் பெரிதும் வளர்த்திடும்.

ஒவ்வொரு சமூகமும் தமக்கெனச் சில விதிகளைக் கொண்டு வாழ்கின்றன. நடத்தைகளின் மேன்மையை மக்கள் நிலை நாட்டும்போது அது பண்பாடாக மிளிர்கிறது. குழந்தையிலிருந்தே அந்தப் பண்பாடு கற்பிக்கப்பட்டு அது உறுதி செய்யப்படுகிறது.

ஒரு பண்பாட்டின் விதிகள் சட்டமாக வைக்கப் படுகின்றன. பெரும் பண்பாட்டு இயல்புகள் அரசினால் சட்டமாக உருவாக்கப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப் படுகின்றன. சிறிய பண்பாட்டு விதிமுறைகள் பெரியோர்கள், ஆலோசகர்கள், சமயத் தலைவர்கள் போன்றோரால் அமைக்கப்பட்டு வழிமுறைப் படுத்தப்படுகின்றன.

சம்பிரதாய ரீதியான விதிகள் அல்லது சட்டங்களைவிட மென்மையான அமைப்புகளான நடத்தைகளை மக்கள் பின்பற்றுவது எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இவை அறச் செயல்களின் நல்லம்சங்களாகும். இவை நீதிச் செயல்களாயினும், இவை பின்பற்றப்படாவிட்டாலும் நீதிமன்றத்தில் தண்டனைக்குரியதாக மாட்டாது. வாய்மை - தூய்மை - நேர்மை ஆகியன குடும்பத்தின் சட்ட அமைப்புக்குள் சொல்லிக் கொடுக்கப்படுகின்றன.

நேர்மை எதிர்பார்க்கும் நல்ல நடத்தை

பழக்கவழக்கம் அல்லது சமூகத் தொடர்பு மக்களிடையே உள்ள இன்னொரு மென்மையான அமைப்பாகும். அந்நியரைச் சரியாக அணுகுவது, மூத்தோரோடு பேசுவது போன்றன படிப்பிக்கப்படுகின்றன. என்ன பேசுவது என்பது மட்டுமல்ல, என்ன தொனியில் பேசவேண்டும், பேசும்போது உடலின் நிலை - அசைவு - கதைப்பவருக்கு எவ்வளவு தூரத்தில் நின்று உரையாடவேண்டும் என்பதெல்லாம் படித்துக் கொடுக்கப் படுகின்றன.

இந்தச் சரியான நடத்தைகள் எல்லாம் தன் அடக்கத்தால் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன. எதிர்பார்க்கப்படும்

நடத்தைகளின் சட்ட திட்டங்கள் எல்லாம் ஒருவருக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கலாம்; அவற்றை அவர்கள் பின்பற்ற வேண்டுமென வலியுறுத்த முடியாது. ஒவ்வொருவரும் தாம் எவ்வளவு தன் அடக்கத்தைக் கையாள வேண்டுமென்பதை அவர்களே தீர்மானிக்கிறார்கள்.

நேர்மை ஓர் எதிர்பார்க்கப்படும் நல்ல நடத்தையாகும், ஆனால், எப்படி நேர்மையாக இருக்கவேண்டும் என்பதை தாங்களே தீர்மானிக்கவேண்டும். வீட்டில் நேர்மையாக இருப்பவர்கள் பள்ளிக்கூடத்தில் நேர்மையாக இருப்பதில்லை; சிலசமயம் சமயத் தலைவரிடம் செலுத்தப்படும் நேர்மை விளையாட்டிடத்தில் வைத்திருப்பதில்லை; கோயிலில் காட்டப்படும் நேர்மை சந்தையில் விடப்பட்டுவிடுகிறது. ஆகவே, நாங்கள் கையாளும் நேர்மையின் அளவு எமது தன் அடக்கத்தால் தீர்மானிக்கப்படும்.

பணிவுடையோராக ஒழுகுதல் பொதுவாக எல்லோருக்கும் நல்லதாகும்; அவர்களுள் சிறப்பாகச் செல்வர்க்கே மற்றொரு செல்வம் போன்றதாகும். இதனையே வள்ளுவரும் -

எல்லார்க்கும் நன்றாம் பணிதல் அவருள்ளும்
செல்வர்க்கே செல்வந் தகைத்து. (குறள் 125)

எனும் குறளால் சொல்கிறார். நியாயமாக நடத்தல் எல்லோருக்கும் வேண்டியதாகும். அதிலும் வணிகர்கள் மிகுந்தளவு நியாயமாக நடந்து கொள்ளவேண்டும். ஒரு லீற்றர் பெற்றோல் 50 ரூபாதான் கொழும்பில், இதுவே யாழ்ப்பாணத்தில் 77 ரூபாவாகும். கப்பல் வராதாம் என்றால் காலையில் 100 ரூபா, நண்பகல் 150 ரூபா, மாலையில் 200 ரூபா, அடுத்த நாள் கப்பலைப்பற்றிப் பத்திரிகையில் புதினம் எதுவுமில்லை என்றால் 250 ரூபாவாக விற்கப்படும். விலை இப்படி உயர்த்தப்பட்டது மட்டுமல்ல, ஒரு லீற்றருக்குக் கால் லீற்றர் மண்ணெண்ணெய் கலந்திருப்பர்! இந்த 50 ரூபா பெற்றோலையே 60 ரூபாவுக்கு வாங்கக்கூடிய காலத்தில் 1000

ரூபாவுக்கு விற்றனர் யாழ்ப்பாணத்தில்! இதனால், பெற்றோலில் ஓட வேண்டிய வாகனங்கள் மண்ணெண்ணெய்க்கு மாறின அங்கு! கட்டுப்பாடு எப்படி இருக்கிறது? தன் அடக்கம் எப்படியாகி உள்ளது? நியாயம் போற்றப்பட்டதா? வள்ளுவர் வழியில் தன் அடக்கத்தைக் கொள்ளவில்லை என்றால் - தமிழ் மக்கள் தம்மைத்தாமே அழித்துக்கொண்டு, சந்தர்ப்பங்களைப் பயன்படுத்திப் பழியைப் பிறர்மேல் போடுவதால் மாற்றம் ஏற்படப்போவதில்லை. நாமும் நியாயமாக நடந்து பிறரையும் நியாயமாக நடந்திட வைக்கவேண்டும். இதற்குத் தன்னடக்கமாகிய அடக்கமுடையமைகை கையாண்டு நடந்திடவேண்டும்.

குதும் வாதும் வேதனை செய்யும்

உறுப்புக்களை ஓர் ஓட்டுக்குள் அடக்கிக் கொள்ளும் ஆமையைப்போல ஐம்பொறிகளையும் அடக்கி ஆளும் உறுதி, காலமெல்லாம் வாழ்க்கைக்குக் காவலரணாக அமையும்.

ஐம்பொறிகளின் உணர்வுகளுக்கு அடிமைப்பட்டு, ஐம்புலன்களின் செயற்பாடுகளுக்கு இடமளித்து அழிந்து போகாமல் ஐம்புலன்களால் வரும் ஆசைகளை தன் அடக்கத்தால் வென்றிட வேண்டும்.

குசுகுசுப்பு என்பது வதந்திகள் அல்லது இயற்கையான செயற்பாடு ஆகும். 'தன்னெஞ்சறிவது பொய்யறக்' - என்று இருக்கவேண்டிய நிலையில் கொஞ்சமேனும் உண்மையில்லாத வதந்திகளை - புழுகுகளைக் கதைக்கலாமா? வதந்திகளால் பலரின் வாழ்வு அழிந்துள்ளது; கொலையும் நடந்துள்ளது. தன் அடக்கம் என்னும் கட்டுப்பாட்டால் புனித நிலையை உருவாக்கிட வேண்டும்.

அத்தோடு மரியாதையற்ற - அசிங்கிதமான வார்த்தைகளைப் பேசுவதையும் தவிர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். கோபம் வரும்போது மானமற்ற சொற்பிரயோகங்கள் வருவதுண்டு. 'சினங் காக்க' - என்பதைக் கடைப்பிடித்தால்

கடுமையான சொல்லாடல்களை விலக்கிக் கொள்ளலாம். 'குதும் வாதும் வேதனை செய்யும்' என்பர்.

உண்மை பேசுதல் - சத்தியத்தைக் கடைப்பிடித்தல் போன்ற அறங்களைக் கடைப்பிடித்தல் நன்மை தருவதாகும். அரிச்சந்திரன், மகாத்மா காந்தி போன்றோர் சத்தியத்தால் உயர்ந்தவர்களானார்கள்.

மன்னிக்கும் மனப்பான்மையே மனித நேயம்

ஒருவரின் உயர்வு, வாய்ப்பு, வசதி, கல்வி, ஆற்றல், விழுமியம் போன்றனவற்றைக் கண்டு பொறாமைப்படவோ, பார்த்துப் பரிகாசம் செய்யவோ கூடாது. பரிகாசம் செய்பவர் தனது எதிரியைப் பற்றிய சந்தேகமுள்ளவராகும்; சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி சிறிது சந்தோசமாக இருந்திட முயற்சித்தலாகும். வதந்திகளைப் பரப்புபவர்களைப் போலப் பொறாமைக்காரரும் பரிகாசம் செய்பவர்களும் வீண் கதைகளை - வீண் செயல்களை - வீண் புரட்டுக்களை வளர்ப்பர், பரிகாசமும் பொறாமையும் மனிதனை நிம்மதியாக வாழ விடுவதில்லை. பரிகாசம் சந்தேகத்தைத் தருகிறது. சந்தேகம் ஒரு பொல்லாத வியாதி; சந்தேகம் வந்துவிட்டால் நிம்மதியை அழிப்பதோடு வாழ்வினையும் கெடுத்துவிடும். எனவே, மன அடக்கத்தால் தீங்குகளை வென்று இன்பமாக வாழ்ந்திட வள்ளுவன் குறள் வழிவகுக்கும்.

அடக்கமின்மை கடுஞ்சொல்லால் பேசிடும் சந்தர்ப்பத்தை உருவாக்கிவிடும். கடுஞ்சொல்லால் ஏற்பட்ட மனப்புண், ஒருபோதும் நீங்காது. நெருப்புச் சுட்ட புண்கூட ஆறிவிடும். ஆனால் வெறுப்புக்கொண்டு திட்டிய சொற்கள் விளைத்த துன்பம் ஆறவே ஆறாது.

கற்பவை கற்றுச் சினம் காத்து, அடக்கம் எனும் பண்பு கொண்டவரை அடைந்திட அறமானது வழிபார்த்துக் காத்திருக்கும். நடத்தையில் மிதமாக இருந்தல் உங்கள் மனக்கட்டுப்பாட்டை ஆட்சிப்படுத்தி வைத்திருத்தலில்

தங்கியுள்ளது. நீரிழிவு நோயுள்ளவர் உணவில் மிதமாக இருக்கவேண்டும், இதய நோயுள்ளவர் எண்ணெய் சேர்த்துக்கொள்ளாது பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். எங்கும் எதிலும் மிதமாக இருத்தல் எல்லோர் கவனத்தையும் ஈர்த்து அன்பைப் பெருக்கிடும். அண்ணல் காந்தி மிதவாதியாகவும் சுபாஸ் சந்திரபோஸ் தீவிரவாதியாகவும் இந்திய அரசியலில் இருந்தனர். 'கண்டது தின்ன வண்டியனாவான்' - என்பர். உடல் நலமாக இருந்தாலும் உண்பதற்கும் ஒரு கட்டுப்பாடு வேண்டும்.

ஒரு குடம் பாலில் ஒரு துளி நஞ்சுபோல, பேசும் சொற்களில் ஒன்றேனும் தீயதானால் பேசிய ஏனைய அனைத்துச் சொற்களும் துன்பமாகிவிடும். இரக்கப்படுதல், பங்காளராகக் கொள்ளல், மன்னிக்கும் மனப்பான்மையோடு வாழ்தல் மனிதநேயத்தை வளர்த்திட வல்லனவாகும். எனவே யாதும் ஊரே, யாவரும் கேளிதாக மனிதன் வாழ்ந்து இன்பம் பெற்றிட-

யாகாவா ராயினும் நாகாக்க காவாக்கால்
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு. (குறள் 127)

எனும் குறளுக்கேற்ப வாழ்ந்திடக் கேட்கட்டும் 'குறளின் குரல்'.

15.03.2001

CTR -

கனேடிய தமிழ் வானொலி

பகுதி - 2

ஒழுக்கத்தைவிட உயர்ந்த குணம் இல்லை!

அதிகாரம் - 14

ஒழுக்கமுடைமை

அறிவியலில் வளர்ச்சி இன்னமும் பல இருக்கிறது. என்றாலும் வளர்ச்சியுறாத மூன்றாம் நாடுகள் கற்பனைகூடப் பண்ண முடியாதளவுக்கு அறிவியல் வளர்ந்துள்ளது.

மனிதன் மனிதனாக இல்லையே!

இதயமாற்றுச் சிகிச்சை முதன் முதலில் செய்யப்பட்ட பொழுது ஆச்சரியமாக இருந்தது; டாக்டர் கிறிஸ்ரியன் எட்வோர்ட் சாதனையை உலகம் முழுவதும் பாராட்டியது. மறுவுற்பத்திக் கலமல்லாத பிறகலத்திலிருந்து உயிரினத்தைத் தோற்றுவிக்கக் கூடியளவிற்கு கலப்பிரதி (cloning) முறையை மூளையப் பொறியியல் வளர்த்துள்ளது. வானத்தில் விமான நிலையம்! அதிலிருந்து கிரகங்களுக்குச் செல்லுவதற்கும் திரும்பி வருவதற்கும் வசதியாக அதனைக் கட்டவுள்ளனர்.

இவை எல்லாம் ஆச்சரியமும் அதிசயமாகவும் இருக்கின்றன; என்றாலும் செயற்பாடுகள் நடைமுறையில் உள்ளன. விமானமோட்டி இல்லாது விமானமும் சாரதி இல்லாது றையிலும் ஓடுகின்றன. கடவைக்குக் கிட்டப்போனால் கதவு திறக்கிறது, ஆள் அரவம் இருந்தால் மணி அடிக்கிறது - மின் குமிழ் எரிகிறது - வெளிச்சம் வருகிறது, கைகழுவக் கையைக் குழாய்க்குக் கீழே பிடித்தால் நீர் வருகிறது. கையை அலம்பி எடுத்தவுடன் நீர் வருவது நின்றுவிடுகிறது. உணர்வு அலைகளால்

எந்திரங்கள் இயக்கப்படுகின்றன. மனிதனின் சிந்தனை ஆற்றல் இயற்கையில் மறைந்துள்ள சக்தியை வெளிக்கொணர்ந்து செயலாக்குகிறது.

அல்பேர்ட் ஐன்ஸ்டீனின் பெளதிக - கணிதவியல் அறிவு $E = mc^2$ என்பது, ஒரு துளி நீரிலிருந்து உலகத்தைப் பலமுறை சுற்றக்கூடிய ஒரு வாகனத்தை இயக்கும் நீரியல் சக்தியைப் பெறவும், யுரேனிய மூலகத்தை அணுவாகப் பிரித்து அணுகுண்டையும், ஐதரசன் மூலகத்தை ஐதரசன் அணுவாகப் பிரித்து ஐதரசன் குண்டையும் செய்ய உதவியது. அணுகுண்டு 1945இல் இரண்டாவது உலகயுத்தத்தின் போது ஜப்பானிலுள்ள ஹிरोஷிமா, நாகசாகி ஆகிய நகரங்களை அழித்து, லட்சக் கணக்கான மக்களையும் கொன்று குவித்தது. செய்தியைக் கேட்டு உலகம் அதிர்ந்தது.

இது அழிவுச் செயல், எனினும் விஞ்ஞான விந்தையின் ஆழத்தைத்தான் இங்கே கவனிக்கவேண்டியதாகும். இந்த அளவிற்கு மனிதனின் அறிவாற்றல் வளர்ந்து செல்கிறது!

இதயமாற்றுச் சிகிச்சையின் மூலம் மனிதன் நோயிலிருந்து தப்பி வாழ முடிகிறது. சாரதியில்லாத வண்டிமூலம் மனித வாழ்வின் செயற்பாடுகளை இலகுவாக்கிக் கொள்ளப்படுகிறது. பல பகுதிகளாகவுள்ள அகராதிகள் கைக்கடங்கிய கணனி தட்டில் (disk) உள்ளன. மனிதனது வசதிகளும் வாய்ப்புகளும் அலாதிதாக உள்ளன.

ஆனால் என்ன பயன்?

மனிதன் மனிதனாக இல்லை! ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக்கொடுத்து, ஒருவருக்கொருவர் உதவி, ஒருவரின் கடின நிலைகளில் இரக்கங் காட்டி, அவர்கள் கடின நிலைகளில் பங்கு கொண்டு மனித நேயத்துடன் வாழவேண்டும். அதுதான் சமூக அமைப்பின் நோக்கமாகும். தனிமரம் தோப்பாவதில்லை. தனியே ஒருவன் வாழமுடியாது; அது வாழ்வும் ஆகாது.

கூடி வாழ்ந்தால் கோடி நன்மை

கூட்டு வாழ்க்கை - குடும்ப வாழ்க்கை - சமூக வாழ்க்கை - தேசிய வாழ்க்கை என விரிந்துள்ளது.

கூட்டு வாழ்க்கை மகத்தானது, அவசியமானதுங்கூட. எமக்கு, தேனீயும் கறையானும் வழிகாட்டுகின்றன, புலுணியும் மைனாவும் நெறிப்படுத்துகின்றன, அன்றில்பட்சி உணர்வைத் தருகின்றது, ஏறும்பின் துரிதம் உற்சாகப்படுத்துகின்றது, அடம்பன் கொடி பெரியதொரு தத்துவத்தைத் தருகின்றது.

‘அடம்பன் கொடியும் திரண்டால் மிடுக்கு’ - என்பது பழமொழி.

‘கூடி வாழ்ந்தால் கோடி நன்மை’ - என்பது முதியோர் வாக்கு. ‘தம்பி உடையான் படைக்கு அஞ்சான்’ - என்பது ஓர் கிராமிய மொழி. இவைகள் யாவும் மனிதன் கூடி வாழவேண்டும் என்ற அவசியத்தை விளக்குகின்றன.

துணிவு இருக்கிறது, நம்பிக்கை இல்லையே!

இன்று பூகோளமயமாக்கலில் உலகம் கவனம் செலுத்துகின்றது. உலகம் என்ற ஒன்றில் நாடு - இனம் - மொழி - சமயம் - கலாச்சாரம் என்ற வேறுபாடின்றி எப்படி மனிதன் வாழலாம் என்ற சிந்தனை அரும்பிய காலம் இது! விஞ்ஞான வளர்ச்சியின் காரணமாக, விஞ்ஞான சிந்தையான மொழி மேலோங்கியுள்ளது. மின்சார காலத்தில் கணனியின் கலாச்சாரம் வளர்ந்துள்ளது. நல்லதுதான், மகிழ்ச்சி தருவனவாகவே உள்ளன. இறப்பின் வயதுகூட மிக உயர்ந்துள்ளது. வளர்முக நாடாகிய என் தாய் நாடு - இலங்கையில் இறப்பு வயது வீதம் 75 ஆக உயர்ந்துள்ளது. எதிர்வரும் 2016இல் இளைஞரைவிட முதியோர்களின் தொகை அதிகமாக இருக்குமென நலவியற் பகுதியின் மக்களியல் புள்ளிவிபரம் காட்டுகிறது. அந்த ஆண்டில் நானும் ஒரு சராசரி வயதினன். இந்த நிலைகளால் எனது நூற்றாண்டை நான் காணலாம் என்ற துணிவு எனக்கிருக்கிறது.

துணிவு இருக்கிறதேயன்றி நம்பிக்கை இல்லை. காரணம், நாட்டில் ஒழுங்கும் சமாதானமும் நிலைத்திடவில்லை. கொலையும் கொள்ளையும் கற்பழிப்பும் மிகவும் மலிந்துள்ளன.

ஒருவருக்கு உயர்வு தரக்கூடியது ஒழுக்கமே! ஒழுக்கம் உயர் குலமாகும். ஒழுக்கம் இருந்தால் எல்லாம் இருந்ததற்குச் சமனாகும். ஒழுக்கம் - பழக்க வழக்கத்தால் வர வேண்டியதாகும். பெற்றோர் ஒழுங்காக இருந்தால் பிள்ளைகள் ஒழுங்காக இருப்பர் என்பது ஒரு நியதி. ஒவ்வோர் பெற்றோரும் ஒழுக்கமாக இருந்தால் சமூகம் ஒழுக்கமாக இருக்கும். சமூகம் ஒழுக்கமானால், நாடு - தேசம் ஒழுக்கமாகிவிடும்.

ஒழுக்கம் உயிரினும் மேல்!

மக்களை வழிநடத்தவும், மக்களை நிர்வகிக்கவும் தலைமைச் செயலகமான பேரவையாகிய பாராளுமன்றத்தில் ஓர் எதிர்க்கட்சி இருக்கிறது. இனப்போர் நடந்து கொண்டிருக்கும் இலங்கையில் 15 இலட்சம் வாக்காளரைக் கொண்ட தமிழரில் ஏறத்தாழப் பத்துக் கட்சி உள்ளது; இயக்கமாக இருப்பதுக்குமேல்! ஒழுங்கமைப்பு என்று ஒன்றிருக்குமானால் ஒன்றுதான் இருக்கும், இரண்டிற்கு இடமில்லை! இரண்டும் இரண்டும் நாலுதானே! இதில் இன்னொரு பேச்சிற்கு இடமேது? இராவண நாடு - இலங்கை - ஈழநாடு - சிலோன் - ஸ்ரீலங்கா என்பது எல்லாம் ஒன்றைத்தானே குறிக்கின்றன. ஒன்றைக் குறிப்பதற்கான குலைச் சொற்களாக அவையுள்ளன. தேவைக்கேற்பச் சொல்லப்பட்டாலும் ஈழமணித் திருநாட்டையே அது குறிக்கின்றது. ஆனால், எழுதுவதில் கேட்பதில் ஒழுங்கு குழம்பினால் பெருங் குழப்பமாகவே முடிந்துவிடும். “கொண்டு கொணர்க” - என்பதைக் ‘கொன்று, கொணர்க’ எனக் குழப்பியதால் கோவலன் கொலையுண்டான். எனவே, எங்கும் எதிலும் ஒழுங்காக ஒழுக்கமாக இருக்கவேண்டும்.

ஒழுக்கம் வீழ்ப்பந் தரலான் ஒழுக்கம்

உயிரினும் ஒம்பப் படும்.

(குறள் - 131)

என்பது பொய்யாமொழியாரின் குறளோவியமாகும். ஒழுக்கத்திற்குள் உலகமே தங்கியுள்ளதால் 'உயிரினும் ஒம்பப் படவேண்டும்' என்று உயிரைவிட மேலானதாக வள்ளுவர் ஒழுக்கத்தைக் கொள்ளுகிறார்.

மனித வாழ்க்கை கூட்டாகவே இருப்பதால் ஒருவருக்கொருவர் ஒழுங்கினைப் பேணவேண்டும். ஒழுக்கம் இல்லை என்றால் கூட்டு வாழ்க்கை தோற்றுவிடும். தனியாட்சி சர்வாதிகாரியின் ஆட்சி என்பதால், அடிமைநிலை அமையும் என்பதால் மக்களாட்சியை மலர வைத்தனர். கூட்டாட்சியின் அமைப்பால் மக்கள் மன்றம் - பாராளுமன்றம் உருவாகியுள்ளது. சங்கம், கழகம், குழு, மன்றம் முதலியன கூட்டு நிலைகளைக் காட்டுவதாகும். ஒழுங்கு, ஒழுக்கம் இங்கே தவழவில்லை என்றால் குழப்பமாகவே எல்லாம் இருக்கும். ஆங்கிலத்திற்குட Assembly, Association, Board, Club, Committee, Society, Corporation, Forum, Parliament, School இதுபோன்று இன்னும் பல சொற்கள் கூட்டு வாழ்வின் சிறப்பையும் ஒழுங்கின் மகத்துவத்தையும் காட்டுகின்றது.

எந்தெந்த வழிகளை ஆராய்ந்தாலும் வாழ்க்கையில் ஒழுக்கமே சிறந்த துணை என்பதால், எத்தகைய துன்பத்தை ஏற்றாவது அதனைக் காப்பாற்றவேண்டும். ஒழுக்கம் உடையவராக வாழ்வதுதான் உயர்ந்த குடிப்பிறப்புக்கு எடுத்துக்காட்டாகும். ஒழுக்கம் தவறுகிறவர்கள் யாவராயினும் அவர்கள் இழிந்த குடியில் பிறந்தவர்களாகவே கருதப்படுவர்.

'காலை எழுந்தவுடன் படிப்பு, மாலை முழுவதும் விளையாட்டு' - என்பதே ஓர் ஒழுங்குதான். ஒழுங்கை நிலை நாட்டவே சட்டங்கள். சில சட்டங்கள் தண்டனைக்குரியனவாகும்; சில சட்டங்கள் சம்பிரதாயமானவை. 'காலையும் மாலையும் பஸ்துலக்கவேண்டும்' என்பது நலவியற் சட்டமாகும். ஆனால் தண்டனைக்குரியதல்ல.

இன்னொருவன் மனைவிமேல் ஆசை கொள்வதால், பல விளைவுகளுக்கு இலக்காகலாம். கொலையும் நிகழலாம். பிறன்மனை நயத்தல் தண்டனைக்குரிய குற்றமாகும்.

அழுக்காறு, அவா, வெகுளி, இன்னாச்சொல்லம் நான்கும் அறம் அல்லாதனவாகும், ஒழுக்கமான ஒருவர் செய்யத்தகாதனவாகும். இவற்றின் செயற்பாடுகளால் சிலவேளை பெருந்துன்பம் நிகழலாம். கோபத்தால் கொலை உண்டாகலாம், அவாவினால் கொள்ளை அடிக்கலாம். எனவே, ஒழுக்கம் உயிரினும் ஒம்பப்பட வேண்டும் என்பது முக்கியமானது.

நல்ல நடத்தைகளே ஒழுங்குவிதிகளாம்!

கற்றதை ஒருவன் மறந்துவிட்டாலும் மீண்டும் அவற்றைப் படித்துக் கொள்ளமுடியும். ஆனால், பிறப்புக்குச் சிறப்புச் சேர்க்கும் ஒழுக்கத்திலிருந்து ஒருவன் தவறினால் அவன் இழிமகனே ஆவான்.

எனவே, மக்கள் அனைவரும் மன உறுதியோடு வாழவேண்டும். மன உறுதி கொண்டவர்கள் ஒழுக்கம் தவறுவதால் ஏற்படும் இழிவை உணர்ந்தவர்களாக இருப்பதால், நல்லொழுக்கம் குன்றிடும் அளவிற்கு நடக்க மாட்டார்கள்.

நல்ல நடத்தையினால் உயர்வு ஏற்படும், இல்லையேல் இழிவான பழி வந்து சேரும் என்பதை உணரவேண்டும். தீய சொற்களைத் தவறியும் தம் வாயால் சொல்லுதல் என்பது நல்லொழுக்கம் உடையோர்க்கு ஒருநாளும் பொருந்திவராது. நல்லொழுக்கம், இன்பமான நல் வாழ்க்கைக்குக் காரணமாக இருக்கும்; தீய ஒழுக்கம் எப்போதும் துன்பத்தைக் கொடுக்கும் என்பதை உணர்ந்தவர்கள் எஞ்ஞான்றும் ஒழுங்கு தவறுவதில்லை.

பாடசாலைக்கு நேரத்திற்குப் போவதே ஓர் ஒழுங்கு, புகைக்காது விடுதல் இன்னோர்வகை ஒழுங்கு; மதுபானம் அருந்தாதிருந்தால் வேறோர்வகை ஒழுங்கு, ஏழைக்கு உதவுதல் - அறம் செய விரும்புதல் என்பதாகியவை அறவழி ஒழுங்காகும். 'ஈவது கரவேல்; ஊக்கமது கை விடேல்' - என்பதெல்லாம் ஒழுங்கானவைதான். இவைகள் அறவழிச் சிந்தனைகள்.

சமூகவழி நடத்தைகளாகிய வலது பக்கத்தால் செல்லல், வைகறைத் துயிலெழுதல் எல்லாம் நல்ல நடத்தைகளின் ஒழுங்குகளாகும். இத்தகைய சிறு செயல்களில் கவனம் செலுத்துபவர்கள் பொய் சொல்ல மாட்டார்கள், கொலையை எண்ணமாட்டார்கள்.

நல்லொழுக்கம், வாழ்க்கையில் நன்மைக்கு வித்தாக அமையும், தீயொழுக்கம் என்றும் தீராத துன்பத்தையே தரும் என்பதை உணர்ந்து -

உலகத்தோ டொட்ட ஒழுகல் பலகற்றுங்

கல்லா ரறிவிலா தார்.

(குறள் 140)

என்ற குறளுக்கேற்ப, உயர்ந்தோர் ஏற்றுக்கொண்ட ஒழுக்கம் எனும் பண்போடு வாழக் கற்காதவர்கள் பல நூல்களைப் படித்திருந்துங்கூட அறிவில்லாதவர்களே ஆவார்கள் என்பதை உணர்ந்திடக் கேட்கட்டும் 'குறளின் குரல்'.

22-03-2001

CTR -

கனேடிய தமிழ் வானொலி

பிறன்மனை நாடிப் பெருமை பறிபோகும் !

அதிகாரம் - 15

பிறனில் விழையாமை

நம்பிக்கை, நாணயம் ஆகிய இரு பண்புகளும் வாழ்க்கையின் முன்னேற்றத்திற்கு இன்றியமையாதவை. மனிதன் தனித்து வாழ முடியாது; கூட்டு வாழ்க்கையின் பயனைப் பெற்று வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மனிதன் ஒருவருக்கொருவர் நம்பிக்கையானவர்களாகவும் நாணயம் மிக்கவர்களாகவும் வாழ்ந்து கொள்ளவேண்டும்.

சந்தேகம் கொடுமையான வியாதி

நம்பிக்கையும் நாணயமும் ஒருவர் மேலொருவர் விகவாசத்தை வளர்த்துவிடும். விகவாசம் என்ற தனிப்பண்பு இல்லை என்றால் சந்தேகம் என்ற கொடுமையான வியாதிக்கு ஆளாக நேரிடும். சந்தேகம் மனித வாழ்வில் ஒரு பொல்லாத நோயாகும்.

சந்தேகத்தின் விளைவாற்றான் பல குடும்பங்கள் பிரிந்திட நேர்ந்துள்ளன. கணவன் மனைவிக்கிடையே ஏற்படும் சந்தேகம் நாளைடைவில் பலத்து, விரிந்து, பிரிவில் முடிந்துள்ளது. சந்தேகம் உண்டாவதற்குரிய சந்தர்ப்பங்களை நாம் விலக்கி நடந்து கொள்ளவேண்டும்.

காமவுணர்வு இயற்கையானது. எதிர் பாலாரிடையே தோன்றும் உணர்வு இயல்பானது. ஒரு ஆண் ஒரு பெண்ணுடன் பழகும் தேவை, வாய்ப்பு இந்தக் காலத்தில் மிக அதிகமாக உள்ளது. பல மணிநேரம் ஆணும் பெண்ணும் ஒரே இடத்தில்

தனித்திருக்க வேண்டிய சந்தர்ப்பங்களும் அவசியங்களும் பலவாக உள்ளன.

மேலைநாட்டு கலாச்சாரம் மேன்மை தருகிறதா?

அலுவலகங்களில் தொழில் பார்ப்பவர்கள் பெரும்பாலும் ஆணுக்குப் பெண் சமனாக இருக்கும் காலமிது. அலுவலகத்தின் தலைவருக்கு ஒரு செயலாளர், தட்டச்சாளர், மருத்துவமனையில் தாதியர் எனப் பல்வேறு துறைகளிலும் ஆண் பெண்ணென்ற வேறுபாடின்றி இருபாலாரும் தொழில் பார்க்கின்றனர். தொழில் ரீதியான நெருக்கம் அதிகமாகவே சுதந்திரமான பழக்க வழக்கங்கள் கூடியுள்ளன. அதனால் அடக்கவொடுக்கப் பண்பாடுகள் குறைந்து, காம ரீதியான கட்டுப்பாடுகள் சில இடங்களில் அறவே இல்லாது போய்விட்டன.

நிர்வாகத்துறையில் நிர்வாகத் தலைவரோ அதிகாரியோ அல்லது பணிப்பாளரோ அல்லது செயலாளரோ தனக்குக் கீழே தொழில் புரியும் தனிப்பட்ட செயலரிடமோ, அல்லது தட்டச்சாளரிடமோ அல்லது வேற்றாளரிடமோ தனது காம உணர்வுகளைத் தீர்த்துக்கொள்ள முயற்சிப்பதுண்டு, அல்லது அவரது நிலையைப் பயன்படுத்தி முன்னேறிட, கீழே தொழில் புரியும் பெண் தொழிலாளர்கள் இங்கிதமாகப் பழகிக் காமமின்பத்தில் ஈடுபடும் நிலைகளும் இருக்கின்றன.

அலுவலகத்தில் வேலை செய்யும் பெண்கள் திருமணமானவர்களாக இருக்கலாம்! இருவரும் உழைத்தாற்றான் குடும்பத்தைக் காப்பாற்றலாம் என வேலைக்கு வந்திருக்கலாம்; வருமானம் கூடினால் வாழ்க்கையின் வசதியையும் கூட்டிடலாம் என எண்ணியிருக்கலாம்; படிப்புக் கூடுதலாக இருந்ததால், படித்ததை ஏன் வீணாக்குவான் எனத் தொழில் தேடியிருக்கலாம்; உத்தியோகம் ஒரு கௌரவம் என மேன்மையாக இருந்திட வேலைக்கு வந்திருக்கலாம்; ஆண்களும் பெண்களும் சமனாக வாழ்ந்திட வேண்டுமென, பெண் சுதந்திர விருப்பத்தினால் சமனாகப் பழகிடும் பெண்கள் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கலாம்.

இதற்கு மேலாக, கணவன் வேலை இழந்திருந்தால், கணவனுக்கு வேலை கிடைக்கவில்லை என்றால், கணவன் குடித்து வெறிப்பவனாக இருந்தால், கணவன் ஊதாரியாக இருந்தால், திருமண விலகல் ஏற்பட்டிருந்தால், கணவனை இழந்திருந்தால், கணவனைப் பிரிந்து வாழ்ந்தால் இப்படி ஏதோவொரு காரணத்தால் பெண்கள் வேலைக்கு வரக்கூடும். அவர்கள் என்ன காரணத்திற்காக வேலைக்கு வந்தாலும் அவர்கள் இன்னொருவர் - இன்னொருவரின் உடைமை என்பதை ஆண்கள் நினைவில் கொள்ளவேண்டும்.

அடக்கவொடுக்கமான காலமல்ல, இது; பெண்கதந்திரம் என்பதால் எதையும் செய்யலாம் என்று வளர்ந்து செல்லும் வேளை இது; மேலை நாட்டுக் கலை கலாச்சாரம் தாராளமாகத் தமிழர்கள் மடியில் தவழ்ந்து கொண்டிருக்கும் நேரம் இது; தமிழ்ப் பெண்களும், தேவை கௌரவம் என்ற போர்வையால் தாராளமாக மேலைநாட்டுக் கலை கலாச்சாரத்தைக் கைக்கொண்டு வாழும் காலம் இது. முட்டினால் புன்முறுவலையும் இழுத்தால் இங்கிதத்தையும் தந்திடும் விதமாகச் சில பெண்களே மாறிக்கொண்டு செல்லும் வேளையில் பிறனில் விழையாமை என்னும் விரதத்தை ஆண்கள் கைக்கொள்ளவேண்டும்.

பிறன்பொருளாட் பெட்டொழுகும் பேதைமை ஞாலத்
தறம்பொருள் கண்டார்க ணில். (குறள் 141)

என்பது குறளாகும். பிறன் மனைவியிடத்து விருப்பங் கொள்ளும் அறியாமை, உலகில் அறநூல்களையும் பொருள்நூல்களையும் ஆராய்ந்து உணர்ந்தவர்களிடம் இல்லை.

அகமும் புறமுமாய் அமைந்ததே தமிழ்ப்பண்பாடு

வாழ்க்கையின் உரிமைகள் அனைத்தையும் தாங்களே வைத்துக்கொண்டு, பெண் மக்களை அடிமைகளாக ஆண்மக்கள் நடத்தி வருவதால், ஆண்களே இக் குற்றத்தைச் செய்தற்குரியராகையால் 'பிறன் இல்' - என ஆண்பாலால் கூறி

உள்ளார் வள்ளுவர். அதனால், 'பிறன் இல்' - இல் பெண்கள் தங்கள் கவனத்தைச் செலுத்தலாம் என்பதல்ல. திருக்குறளின் ஆறாம் அதிகாரமாகிய வாழ்க்கைத் துணை நலத்தில் பெண்களின் மனத்திண்மை பற்றிக் கூறியுள்ளார். பெண்ணோ அல்லது ஆணோ பிறருடைய வாழ்க்கைத் துணை நலத்தில் ஆசைப்படக் கூடாது.

பூகோளமயமாக்கல் மிக வேகமாக வளர்ச்சி பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. கிழக்கு மேற்கு என்ற வேறுபாடு குறைந்து செல்கின்றது. அறிவியலின் வளர்ச்சி கற்பனைக்கும் அப்பால் சென்றுவிட்டது; மேலும் வளர்ந்திடும் வாய்ப்பும் வசதியும் உள்ளது. ஆதலால், நாகரிகம் என்ற போர்வையில் மேலை நாகரிகம் கீழைத் தேசத்தவர்களிடையே கூடுதலாக ஊடுருவிச் செல்கிறது. கீழ்மேல் வேறுபாடு தெரியாது ஐக்கியப்படும் சூழ்நிலை வளர்கிறது. அதனால், ஆண் பெண் உறவு சகோதர மனப்பான்மையைவிட களியாட்டமான இன்பியல் நிலைக்கு அதிகரிக்கின்றது. அதனால், சந்தேகம், குடும்பச்சண்டை, குடும்பப் பிரிவு, திருமணப் பிரிவு எனச் சச்சரவுகள் வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன.

தமிழன் பண்பாடு அகமும் புறமுமாகவே இருந்தது. ஆண் பெண் உறவுக்குரியனவற்றை அகப்பொருளாக்கி அதற்கு அகவிலக்கணம் கண்டவன் தமிழன். அகமாகிய உள்ளத்தில் எழும் உணர்ச்சிகள், இரகசியமாகவும் பிறருக்குத் தெரியாமலும் நடக்கும் செயலே அகமாகவும், எல்லோருக்கும் தெரியக் கூடியதான செயல்கள் - வீரம், கொடை போன்ற யாவும் புறமாகவும் கொண்டு மிகவும் கட்டுப்பாடாக வாழ்ந்தவன் தமிழன்.

புறத்தைக்கூடப் பிற்காலத்தில் அறம் பொருள் எனப் பிரித்து, அகத்தைத் தனி ஒன்றாக வைத்து, பொருளுக்கும் இன்பத்திற்கும் அறம் முக்கியமானதென அழுத்தமாக்கி வாழ்ந்தவன் தமிழன்; சொல்லும் செயலும் ஒன்றெனக் கொண்டவன் தமிழன்.

பிறன்மனை நாடுதல் பெருங்குற்றமாம்!

2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே பிறன்மனை நயக்கும் மனப்பான்மை சரளமாக இருந்த காரணத்தாற்றான் 'பிறனில் விழையாமை', 'வாழ்க்கைத் துணைநலம்' போன்ற தலைப்புக்களில் வள்ளுவர் தமிழனின் வாழ்க்கையின் வரப்பினை மிகக் கடுமையாகச் சுட்டியுள்ளார். நாலடியாரிற்குட,

“காணில் குடிப்பழியாம், கையுற்ற கால்குறையும்,
மாணின்மை செய்யுங்கால் அச்சமாம்”

எனக் காணலாம். பிறன் மனைவியிடம் முறை கேடாக நடக்க நினைப்பவனிடமிருந்து பகை, தீமை, அச்சம், பழி ஆகிய நான்கும் நீங்குவதில்லை.

அடுத்தவன் பெண்டாட்டிமேல் விருப்பம் கொள்பவன் பகையை உண்டுபண்ணி பெருந்தீமையை விளைத்துவிடலாம். வேறொருவன் மனைவியிடம் தொடர்புகள் வைத்திருந்ததால் கொலைகள் நடந்துள்ளன. குற்றவியல் சட்டத்திற்குட பிறன்மனை நயத்தல் என்பது குற்றமாகும்; தன் மனைவியை இன்னொருவருடன் கட்டிலிற் கண்ட கணவன், மனைவியையோ அல்லது இருவரையுமோ கொலை செய்தால் Sudden Provocation என்ற அடிப்படையில் தூக்குத் தண்டனை இல்லாதது மட்டுமல்ல, சிறைத் தண்டனையும் குறைவாகப் பெறுகிறான். ஆகவே, இன்னொருவன் பெண்டாட்டியைக் கைப்பிடிக்க மனதாலும் நினைக்கக் கூடாது.

அறநெறிப்படி இல்வாழ்க்கையை நடத்துகிறவன் என்று சொல்லப்படுபவன் யாவன் என்றால், பிறன் ஒருவனுடைய மனைவியைப் பெண்மை இன்பத்தை விரும்பாதவன் ஆவான். பிறன் மனைவியிடம் பெண்மை இன்பத்தை நாடிச் செல்லாதவனே அறவழியில் இல்வாழ்க்கை மேற்கொண்டவன் எனப்படுவான்.

பெண்ணே விரும்பி அழைத்தாலும் பிழைதான்!

பிறன் மனைவியை அடைவதற்குத் துணிந்தவர்கள், அறவழியை விடுத்துத் தீயவழியில் செல்லும் கடைநிலை மனிதர்களைக் காட்டிலும் கீழானவர்களாவார்கள்.

பலவிதமான இன்னல்கள் இடைஞ்சல்களில் உள்ளவர்கள் மனத்தளர்ச்சி அடைந்து சோம்பித் திரிவர். அவர்களால் மனைவியைத் திருப்திப்படுத்த முடியாதிருக்கலாம். அந்த நிலையில் மனைவியானவள் காம தாகத்தோடு இருக்கலாம். அவர்கள் தமது தாகத்தைத் தணித்திட விரும்பிய நிலையில் உலவிடக்கூடும். சில இல்லங்களில் கணவன் தூர இடங்களில் தொழில் செய்பவனாக இருக்கலாம், சில ஆண்கள் சிறைத் தண்டனையைப் பெற்றிருக்கலாம். பசி கூடியும் கட்டுப்பாடு குறைந்துமுள்ள பெண்கள் இத்தகைய நிலையில் தவறிழைக்க நேரிடலாம். இந்த இடங்களிலெல்லாம் ஆண்கள் தமது விரதத்திலிருந்து விலகிவருக்க வேண்டும். ஆண்கள் தமது கட்டுப்பாட்டை இறுக்கமாக வைத்திருந்தால் தீங்கு நிகழ்வதற்கு இடமேயில்லை.

அயல் வீட்டார், கூடி வேலை செய்பவர்கள், சத்திரங்களில் தங்குபவர்கள், கோயில் மண்டபங்களில் இருப்பவர்கள், நண்பர்கள், சகோதரர்கள் ஆகியோரின் குடும்பங்களில் பெண்கள் ஒரு நம்பிக்கையுடன் பழகுவவர்களிடம் விசுவாசமாக இருத்தல் வேண்டும். இவர்கள் எல்லாம் வேற்றுப் பிரிப்பின்றி நண்பர்கள் போல - சகோதரர்கள் போலப் பழகுவவர்கள். இவர்களிடம் தாரத்திற்குரிய காமத்தைக் கொள்ளலாமா? நம்பிப் பழகியவர்கள் வீட்டில், அவரது மனைவியிடம் தகாத செயலில் ஈடுபடலாமா? அப்படி ஈடுபடுகிறவன், உயிர் இருந்தும் பிணத்திற்கு ஒப்பானவனேயாவான்.

பெண்ணே விருப்பங்கொண்டு அழைத்திடக் கூடும். ஆனால், அவள் இன்னொருவன் மனைவி என்பதை நினைவில் கொள்ளவேண்டும். பிறன் மனைவியிடம் இன்பங்கொள்ள விழைவது தவறாகும். அவளே விரும்பினாலும், அவள் வேறொருவன் மனைவி என்பதை மறக்கக்கூடாது.

ஓர் ஆண் இன்னொருவன் மனைவியை விரும்பினால், அவனது மனைவியை வேறொருவன் விரும்புவதைச்

சம்மதிப்பானா? தன் மனைவி இன்னொருவனை விரும்புவதையோ அல்லது வேறொருவன் தன் மனைவியை விரும்புவதையோ ஏற்காத ஒருவன், தான் வேறொருவன் மனைவியை நாடுவது சரியாக முடியுமா? தற்செயலாகத் தனது மனைவியை வேறொருவன் விரும்புவதை ஒருவன் ஏற்றுக்கொண்டாலும், இன்னொருவன் மனைவியை இவன் விரும்புவது பிழையானதாகும்.

பிழை புரிகிறோம் என்பதைத் தினையளவுகூடச் சிந்தியாமல், பிறன் மனைவியிடம் விருப்பம் கொள்வது எத்துணைப் பெருமையுடையவரையும் மதிப்பிழக்கச் செய்துவிடும். எளிதாக அடையலாமென எண்ணிப் பிறருடைய மனைவியிடம் முறைகேடாக நடப்பவன் என்றும் அழியாத பழிக்கு ஆளாவான். பிறன் மனைவியை விரும்பிச் செயற்படுவது அறவழியில் நடக்காதவர் செயலைவிடத் தீமையானதாகும்.

AK-47 ஐவிட, கிறேனேட் குண்டைவிட ஆண்மையைத் தருவது பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மையாகும். தாரம் இழந்த பொழுது மறுமணம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டாலும் திருமண விலகலால் மறுமணம் என்ற ஒன்றைத் தவிர்த்தல் பெருமையைத் தேடித் தரும்.

எனவே -

பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்கு
அறனன்றோ ஆன்ற வொழுக்கு. (குறள் 148)

என்ற குறள்வழி நடந்து பேராண்மை பெற்றுச் சான்றோனாகத் திகழ்ந்திடக் கேட்கட்டும் 'குறளின் குரல்'.

CTR -

29-03-2001

கனேடிய தமிழ் வானொலி

பொறுமை பெருமையளிக்கும்!

அதிகாரம் - 16

பொறையுடைமை

‘பொறுமை எனும் நகையணிந்து பெருமை கொள்ளவேண்டும் பெண்கள்’ - என்ற பாடலை இசைப் பேரரசி K.B. சுந்தரரம்பாளின் குரலில் கேட்கும்போது, 40 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஒரு தனி இன்பம் இருந்தது. சுந்தரரம்பாளின் கணீரென்ற குரல் பொறுமையின் பெருமையைப் பெண்களுக்கு மட்டும் அழுத்தி இருந்தது.

ஆணாதிக்கம் மிக்க உலகில் ஆண்களால் பல துன்பங்களைப் பெண்கள் அடைந்தனர். இன்றும் பலர் அடைந்து கொண்டிருக்கின்றனர். இல்லாத பொல்லாத அலுவல்களில் எல்லாம் அடி உதைபடவேண்டிய சந்தர்ப்பங்களில் பெண்கள் இருந்தனர். பொறுமையை அவர்கள் கையாளவில்லை என்றால் குடும்பம் குலைந்துவிடும்; அவள் பெற்ற எதிர்காலச் செல்வங்களாகிய பிள்ளைகளின் வாழ்வு சீர்குலைந்து விடும்.

நான்கு பிள்ளைகள் இருந்துவிட்டால் நாலாயிரம் பிரச்னைகள் இருக்கும். பொறுமை இல்லை என்றால் சமாளிக்கமுடியாது திண்டாட வேண்டி வரும். அதனால், மிக அதிகமாக ஒவ்வொரு பிள்ளைகளின் தேவைகளை அறிந்து அதற்கேற்றவாறு நடக்கவில்லை என்றால் பிள்ளைகளின் எதிர்காலம் சூன்யமாகிவிடும்.

குடும்பத்தின் தலைவியாகப் பெண்ணே இருத்தலால் உற்றார் உறவினரின் உறவுகள், அயலாரின் சேர்ப்புக்கள், சமூகத் தொடர்புகள் என்று பல இருக்கும். விரல்கள் எல்லாம் ஒரே அளவினதல்லாதனபோல மனிதர்களும் ஒருவருக்கு ஒருவர் வேறுபாடாக இருப்பர். அதனால், பிரச்சனைகளும் ஒருவருக்கு

ஒருவர் வேறுபடும். மிகப் பொறுமையுடன் நாமதனைக் கையாளவில்லை என்றால் பிரச்சனைகளும் வலுத்துவிடும். பிரச்சனைகளைச் சமாளிக்க முடியாததாகிவிடலாம். எனவே 'பொறுமை பெருமையளிக்கும்' என்றார் நரை மூதாட்டி ஔவையாரும். குடும்பத் தலைவர்களாக இருந்து குடும்பத்தை வழி நடத்தவேண்டிய பெண்களுக்கு அது அணிகலமுமாகும் என்றார் ஔவையார்.

அதனால் ஆண்களுக்கு அது தேவையற்றது என்பதல்ல. வெளியுலகச் சிந்தனையில் கூடுதலாக ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கும் ஆண்களுக்குக் கூடுதலாகப் பொறுமை அவசர அவசியமாகின்றது.

பொறுமையுள்ளவரே நிறைவான மனிதர்

பொறுமை என்பது ஒரு பொருளாகக் கொள்ளப்படுமானால் எங்கும் அமைதியைக் காணக் கூடியதாக இருக்கும்.

பாராளுமன்றத்தில் அரசின் செயற்பாடுகளைக் குறை கூறுவதும் வேலை நிறுத்தம் போன்ற பல எதிர் நடவடிக்கைகளைச் செய்வதும் எதிர்க்கட்சியினருக்கு ஒரு பொழுதுபோக்கு! அதனால் கொலை, கொள்ளை, கற்பழிப்பு, அடிதடி, சண்டை, சச்சரவு, குரோத விரோதச் செயல்கள் மிக அதிகமாகி உள்ளன. எதிர்க்கட்சியினர் மறுமுறை தாங்கள் அரசைக் கைப்பற்றச் செய்யும் நடவடிக்கை இது என்பதை இதில் ஈடுபடும் மக்கள் உணர்வதில்லை! மக்கள் பகடைக் காய்களாக உருட்டப்பட்டு அழிந்து போகின்றனர்.

அரச அதிகாரத்தில் உள்ளவர்களும் இதற்கு விதி விலக்கல்ல. தம்மை எதிர்த்தார்கள் என்பதற்காகப் பழி வாங்கும் பல செயல்களைச் செய்வர், இதனையே அரசியல் பழிவாங்கல் - Political Revenge என்பர். அரசியல் செல்வாக்கு, அதிகார மமதை, எதையும் செய்துவிடலாம் என்ற நம்பிக்கை. ஆனால், சிவன் கழுத்துப் பாம்பு 'கருடா சௌக்கியமா?' என்ற கதை

கடவுள் அவதாரத்திலும் பொருந்தாது என்பதை, வரங் கொடுத்துவிட்டுக் கடவுள்களே பின்னர் பயந்து ஒடி ஒளிந்ததாகவே கதைகள் உள்ளன. காலம் மாறும், மாறத்தான் செய்யும், காலம் மாறும்போது நாம் நாமாக இருக்கமாட்டோம். மலை உச்சிக்குச் சென்றவர் இறங்கியே ஆகவேண்டும். உச்சியிற்றானே நிற்கிறோம் என்று எண்ணுவது தவறாகும். சக்கரம் சுழலவே செய்யும். ஒருக்கால் மேலிருந்த சக்கரத்தின் பகுதி சுழலும்போது கீழே வரும். நிலைமை மாறும், மாறவே செய்யும். எனவே, உச்சத்தின் மச்சமாகப் பொறுமையே பெருமை அளிக்கும். ஓளவைப் பாட்டியின் வாயில் பொங்கலைப் போடவேண்டும். பொறுமை எனும் நகை அணிந்து மக்கள் பெருமை கொள்ளவேண்டும். பொறுமையின் உறைவிடமாக இருப்பவரைத்தான் நிறைவான மனிதர் என உலகம் புகழும் என்று வள்ளுவரும் வலியுறுத்தியுள்ளார்.

பூமியை உவமை காட்டுவது பொருந்துமா?

‘பொறுத்தார் அரசன்வார் பொங்கினார் புகை தின்பார்’ - என்ற பழைய மொழி ஒன்றும் இதனை உணர்த்துகின்றது. பொங்கியவர்கள்தான் புகை தின்பார்கள், அதேபோல பொறுமையைப் பெருமையாகக் கொள்ளாதுவிட்டால் இன்னல் - இடைஞ்சல்கள் பலவற்றைக் காணவேண்டி வரும்.

தன்மீது குழி பறிப்போரையே தாங்குகின்ற பூமியைப்போலத் தம்மை இகழ்ந்து பேசுகின்றவர்களின் செயலையும் பொறுத்துக் கொள்வதே தலைசிறந்த பண்பாகும். கிணறு தோண்டுகின்றனர், வாய்க்கால் வெட்டுகின்றனர், இதுமட்டுமா இப்பொழுது நடக்கின்றது? குழி தோண்டப்படும் அளவு குண்டு வெடிப்பதனால் - வானத்திலிருந்து போடப்படும் குண்டு சிதறுவதால், எறிகணையின் தாக்கத்தால் பூமாதாவின் இயற்கை எழிலின் வனப்புக் குன்றி விடுகின்றது. பூமாதா கோபித்துக் கொள்கிறாளா? இல்லை! அந்தக் கொடுமைகளைச் செய்தவர்களைத் தாங்கிக் கொள்கிறாள். அமெரிக்காவின் ஏவுகணைகளால் பலஸ்தீனமும், பாகிஸ்தானின் குண்டு

மழையால் கார்க்கில்லும், ஈழப் போரினால் யாழ்க்குடாவின் பல கிராமங்களும் அழிவுற்றுள்ளன. இதனைச் செய்தவர்கள்மேல் பூமாதா என்ன பொங்கி எழுந்துள்ளாளா?

அகிலத்தை ஆட்டிப் படைக்கும் சக்தியாக அமெரிக்கா உள்ளது; இஸ்லாமிய சாம்ராஜ்யங்களின் சக்தியாகப் பாகிஸ்தான் விளங்குகிறது; நோர்வே, பிரிட்டன் ஆகிய நாடுகளைக் கவர்ந்ததாகவும் இந்தியாவை ஈர்த்ததாகவும் ஈழப்போர் விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், பலஸ்தீனிய மக்களும், கஷ்மீரிய மன்பதையும் இலங்கைத் தமிழர்களும் படும் இன்னல்கள் பத்திரிகை விளம்பரங்களாகவே உள்ளன. இவற்றுக்குப் பொறுப்பானவர்களைப் பூமி தாங்கிக் கொண்டுதான் உள்ளது.

அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போலத் தம்மை

இகழ்வார் பொறுத்தல் தலை.

(குறள் 151)

என்ற குறளுக்கேற்ப அந்த அழிவுகளுக்குப் பொறுப்பானவர்களும் வாழ்ந்து கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள்; அவர்களைப் பூமி தாங்கிக் கொண்டுதான் இருக்கின்றது. பூமி ஒரு சடப்பொருள்; அதனால், அதற்கு விருப்பு வெறுப்பு இருக்கமுடியாது. தாங்குவது - தாங்காது என்று வேதாந்தம் பேசலாமா என வேதாந்தம் பேசுவோருமுண்டெனினும், ஒரு ஒப்பீட்டிற்காக வள்ளுவர் சொன்னாரெனினும் அதில் பொருள் இல்லாமலில்லை.

குற்றம் இழைத்தவர்களுக்குத் தண்டனை வழங்கப்படுவதால் ஏதாவது பயனுண்டா? மறியலில் இருந்துவிட்டால் திருத்தப்பட்டு விடுவானா எனச் சொல்பவர்களும் இருக்கிறார்கள். மீண்டும் அத்தவறினைச் செய்திட மனம் ஒவ்வாது என்பதால் அப்படித் தண்டனை வழங்கப்படுகிறது.

மன்னித்தால் நாளும் மகிழ்ச்சியே!

பூமி ஒரு பௌதிகப் பொருள்; இயல்பான, இயற்கையான பல செயல்கள் நடைபெற்றுக்

கொண்டிருக்கின்றன. சாப்பிட்ட மண்ணளவிற்கேற்பக் காமாலை வருமென்பர். அதுபோல, பொறுமையிழந்து செய்கின்ற துன்பங்களுக்கேற்பத் தீங்குகள் இயற்கையாக வந்து சூழ நேரிடும்.

இதனாற்றான் இயேசுபிரான் அவர்கள் ஒரு கன்னத்தில் ஒருவன் அடித்துவிட்டால், அடித்த அவனுக்கு மறு கன்னத்தைக் காட்டு என்று சொன்னார். இதனால், அடித்தவன்மேல் வருகின்ற கோபத்திற்குப் பதில் இரக்கம் உண்டாகிறது. பொறுமையைக் கையாள்கிறோம். தீங்கு அடியுடன் மறைந்து விடுகிறது. அவன் கையால் அடித்துவிட்டானே என்று நாம் தடியால் அடிக்கப்போக, அவன் கத்தியால் குத்த வர, அவன் கத்தியால் குத்த வந்தானே என்று நாம் துப்பாக்கியைத் தேட... நிலைமை கொலையாகி, எமக்கும் தூக்குத் தண்டனையும் உடைமைகளின் அழிவும் உண்டாகிவிடும்! ஆனால், பொறுமையாக நாம் இருந்துவிட்டால் நம்மை அடித்தவனுக்கு உடனுக்குச் சந்தோசமாக இருந்திருக்கலாம்; ஆனால் பொறுமையாக நாம் இருந்தால் காலவோட்டம் நமக்கல்லவா பெரும் பயனைத் தருகிறது!

தீங்கு செய்தவர்களைத் தண்டித்தால், அந்தப் பொழுதில் மட்டும் செருக்கை நிறைவேற்றிய இன்பம் ஏற்படும்; அப்படித் தண்டிக்காமல் பொறுத்துக் கொண்டால், வாழ்நாள் முழுவதும் பிறர் புகழ்வதால் ஒருவருக்கு இன்பம் ஏற்படும். தமக்கு இழைக்கப்படும் தீமையைப் பொறுத்துக் கொள்பவர்களை உலகத்தார் பொன்னாக மதித்துப் போற்றுவார்கள். பொறுத்துக் கொள்ளாமல் தண்டிப்பவர்களை அதற்கு ஒப்பாகக் கருத மாட்டார்கள். அளவு கடந்த தீங்கைப் பொறுத்துக் கொள்வதைக் காட்டிலும், அந்தத் தீங்கை அறவே மறந்துவிடுவதே சிறந்த பண்பாகும்.

ஆரவாரத்தை அமைதியால் வெல்லலாம்!

பொறுக்கக் கூடியதைத்தான் பொறுக்கலாம், பொறுக்க முடியாததற்கு என்ன செய்வது என்ற சிந்தனையும் இருக்கத்தான்

செய்கின்றது. பொறுமை கடல்போலப் பரந்து விரிந்து, ஆழமாக இருக்கவேண்டும். ஆனால் கடலின் ஆழத்திற்கோ கரைக்கோ எல்லை உண்டு. ஆனால், எல்லைக்கப்பாலும் பொறுமையைக் கையாளவேண்டும். எல்லை கடந்து, நடந்து கொள்பவர்கள் தூய்மையான துறவிகளைப் போன்றவர்களாவார்கள்; பசி பொறுத்து உண்ணா நோன்பு இருக்கும் உறுதி படைத்தவர்கள்கூடப் பிறர்கூறும் கொடுஞ்சொற்களைப் பொறுத்துக் கொள்பவர்களுக்கு, அடுத்த நிலையிற்றான் வைத்துப் போற்றப்படுவார்கள்.

பிறர் செய்திடும் இழிவான காரியங்களுக்காகத் துன்பமுற்று வருந்தி, பதிலுக்கு அதே காரியங்களைச் செய்து பழி வாங்காமல் இருப்பதுதான் சிறந்த பண்பாகும். தகுதி அல்லாதவைகளைத் தனக்குப் பிறர் செய்த போதிலும், அதனால், அவர்க்கு வரும் துன்பத்திற்காக நொந்து, அறம் அல்லாதவைகளைச் செய்யாதிருத்தல் நல்லதாகும்.

அறிவிலிகள் செய்த குற்றத்தை, ஒருவர் பொறுத்துக் கொள்வதே மிக்க வல்லமையான செயலாகும். ஒருவருக்கு வறுமையுள் வறுமை, விருந்தினரைப் போற்றாமல் நீக்குதலாகும்; வல்லமையுள் வல்லமை அறிவிலார் தீங்கு செய்தலை பொறுத்துக் கொள்ளுதலாகும். இதனையே 'எதனையும் தாங்கும் இதயம் வேண்டும்' - என்றார் அறிஞர் அண்ணா.

மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாந்தத்
தகுதியான் வென்று விடல். (குறள் 158)

என்ற குறளுக்கேற்ப, ஆணவங்கொண்டு அநீதி விளைவிப்பவர்களையும், நாம் நமது பொறுமைக் குணத்தால் வென்று, வாழ்வில் அமைதியாகவும் இன்பமாகவும் வாழ்ந்திடக் கேட்கட்டும் 'குறளின் குரல்'.

மனம் அழுக்கானால் மகிழ்ச்சி மறைந்துவிடும்!

அதிகாரம் - 17

அழுக்காறாமை

மனத்தில் பொறாமை இல்லாமல் வாழும் இயல்பை மனிதன் ஒழுக்கத்திற்குரிய நெறியாகப் பெற்று விளங்கிட வேண்டும். ஒருவன் அடையும் கல்வி, செல்வம், மக்கள் ஆகிய பேறுகளின் பயனைவிடப் பொறாமை கொள்ளாதிருத்தல் சிறந்த பயனைத் தருவதாகும். பிறர் பெருமை கண்டு மகிழவேண்டும்; பொறாமை அடையக்கூடாது. பொறாமையின்மையே நல்லொழுக்கமாகும். யாரிடமும் பொறாமை கொள்ளாத பண்பை ஒருவர் பெறுவாரேயானால் அதற்கு மேலான பேறு அவருக்கு வேறு எதுவுமேயில்லை.

ஒருவருடைய நல்வாழ்வைக் கண்டு மற்றையவர் பொறாமை கொள்வதனால் ஏற்படும் எரிச்சல் மனதில் பெரிய கெட்ட எண்ணங்களை உருவாக்கி, மனத்தினை மாகபடச் செய்து, மனத்தினை அழுக்காக்கி விடுகிறது. அதனால், பொறாமை கொண்டுள்ளவர்களை அழுக்காறுடையவர்கள் என்று கூறுவர்.

மல்லிகை மணக்கட்டும்!

அறத்தை வலியுறுத்த வள்ளுவர் அழுக்காறு, அவா, வெகுளி, இன்னாச்சொல் ஆகிய நான்கும் இல்லாதிருப்பதுதான் அறமெனக் கூறும்போது முதலில் அழுக்காறு எனக்கூறி, அழுக்காற்றின் பெருந்தீமையை முதலில் கருத்திற்கொண்டு கூறியுள்ளார்.

தீயவொழுக்கங்களுக்குக் காரணமாக அமைவது பொறாமையாகும். பொறாமை என்பது ஒரு பொல்லாத

வியாதியாகும். அதனை மாற்றுவது எந்த மருத்துவராலும் முடியாததாகும். பொறாமையால் வந்த அழிவுகள் ஒன்றல்ல இரண்டல்ல. பொறாமையால் சரிந்த சாம்ராச்சியங்கள் பல, அழிந்த குடும்பங்கள் அதிகம், சிதைந்த மனிதர்களின் தொகை எண்ணிலடங்காது.

பொதுவாக எழுதப்படும் கதை, நடிக்கப்படும் நாடகங்களின் கருப்பொருள்களில் ஒன்று பொறாமையின் அடிப்படையில் ஏற்பட்டதின் விளைவாக இருக்கும். பொறாமையால் ஏற்பட்டதென்று பகிரங்கமாகக் கூறப்படாது விட்டாலும் ஆழமாகச் சிந்தித்தால், அழுக்காறு இல்லை என்றால் அந்த நிகழ்வைத் தவிர்த்திருக்கலாம் எனத் தோன்றும்.

அவாவினால் ஒருவனின் பொருள்மேல் ஆசைப்பட்டு அதனைப் பெற முடியவில்லையென்றால் அப்பொருளைத் தான் அடைய முடியவில்லை என்பதற்காக, பொருளுக்குச் சொந்தக்காரனும் அனுபவிக்க விடாது அப்பொருளை அழித்து விடுபவர்கள் இருக்கிறார்கள். பொருளைக் கண்டு ஆசைப்படுவதால் தீங்கு ஒன்றுமில்லை. ஆனால், அதனை அடைய எடுக்கப்படும் முயற்சியில் தோல்வி காணவே, அதனை அழிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் பொறாமையால் உண்டாகிறது. அப்பொருளை அழிக்கும்போது தீங்கு உண்டாகிறது.

மல்லிகைப்பூ நல்ல ரம்மியமாக மணக்கிறது. பூ நன்றாக மணக்கிறதே எனச்சொல்லி மகிழ்ந்து செல்பவர்களால் பூவுக்கோ கொடிக்கோ தீங்கொன்றுமில்லை. ஆனால், அதனை எட்டிப் பறிக்க முடியாதிருக்கிறதே, அல்லது கொடிக்குச் சொந்தக்காரன் பூவினைப் பறிக்க விடுகிறானில்லையே என்பதற்காகக் கொடியினை வெட்டுவதோ அதனை அழிப்பதோ சரியானதல்ல, தீங்கானது. பொறாமையால் ஏற்பட்டதன் விளைவாகும்.

மல்லிகைப்பூ மாற்றான் வீட்டில் மட்டுந்தான் கிடைக்குமா? அவன் தராதுவிட்டால் இன்னொருவன் வீட்டில் கேட்டுப் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடாதா? தன்மானம்

இருக்குமானால் தானே ஒரு மல்லிகைக் கொடியினை உண்டாக்கிக் கொள்ளலாமே! அதை விடுத்து அடுத்தவனுடையதை அழிக்கலாமா? மாற்றான் தோட்டத்து மல்லிகைக்கும் மணமிருக்கும், நம்முடையதுபோல அதனையும் பாதுகாக்கவேண்டும் என்ற உணர்வே மிஞ்சி நிற்கவேண்டும்.

நல்ல பாம்பு என நவில்வது ஏன்?

பிறனுடைய செல்வச் செழிப்பைக் கண்டு பொறாமைப்படுபவன், அறத்தின்மூலம் வரும் பொருளின் நன்மையைப் பெறமாட்டான். தனக்கு அறமும் ஆக்கமும் விரும்பாதவன் என்று கருதத்தக்கவனே பிறனுடைய ஆக்கத்தைக் கண்டு மகிழாமல் அதற்காகப் பொறாமைப்படுவான்.

ஆட்சியாளர்கள்மேல் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் கொள்வது பொறாமையால் எழுந்த ஆத்திரத்தால் வந்த கோபமாகும். தற்பொழுது ஆட்சியிலுள்ளவர்களின் பொறுப்பில் அரசு கட்டிடங்களோ பேருந்துகளோ இருப்பதால், வரிச்சலுகை தரவில்லை, சிகரட்டின் விலையை ஏற்றியது என்பதற்காகப் பேருந்தினையோ, றையிலையோ, அரசு கட்டிடத்தையோ கொளுத்தலாமா? இன்று கொளுத்துபவர் நாளை அரசாட்சியைப் பிடித்தால் எப்படி நாடிருக்க வேண்டுமென எண்ணுகிறார்களோ அப்படியே நாட்டினை இப்பொழுது இருக்கவிடவேண்டாமா?

ஆட்சியைப் பிடிக்கவேண்டும், அரசைக் கவிழ்க்க வேண்டுமென்பதெல்லாம் அதிகார மமதை, அழுக்காறால் எழுந்ததாகும். ஆட்சியில் விருப்பமென்றால் ஆட்சியைப் பிடிக்கக்கூடிய வழி முறைகளில் அதனைப் பிடிப்பதே முறை. அதனை விடுத்து, மக்களைத் தூண்டிவிட்டு, மக்களால் செய்யப்படும் செயல்களுக்கு அரசினால் விதிக்கப்படும் தண்டனைகளை மனித உரிமைமீறல் எனப் புலம்பிப் பயனில்லை. மக்களின் பொருளிழப்பு, இடப்பெயர்வு, மனிதப் படுகொலை, கற்பழிப்பு, காணாமல் போதல் இன்னோரன்ன

துன்பங்களை மக்கள் அனுபவிக்கின்றனர். சிலரின் அதிகார ஆசைக்கு மனிதர் கேடயங்களாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றனர். போர்க்காலத்தில் மக்கள் படுந்துன்பம் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. ஆட்சி அதிகார மமதையால் மக்கள் படும் தொல்லைகள் துன்பங்கள் விளங்கப்படுத்த முடியாநிலை. மக்கள் அழிவில் - மக்கள் துன்பத்தில் மிதக்கும் ஆட்சியாளர்களோ, அதனை அடைய நடவடிக்கை எடுக்கும் எதிர்கட்சியினர்களோ எதிர்காலத்தில் ஒருவரின் நல்லாட்சிக் காலத்தில் மிகுந்த துன்பத்தில் சிக்கக்கூடும்.

இரண்டாம் உலக மகா யுத்தத்தில் ஜேர்மன் அரசில் ஹிட்லர் உடனிருந்த அதிகாரிகள் சிலரில் யூதர்களைக் கொலை செய்த குற்றத்திற்காக, ஒருவருக்கு அவரது 80க்கு மேலான வயதில் 10 ஆண்டுகள் சிறைத்தண்டனை விதிக்கப்பட்டுள்ளது. முன்னைய யுகொஸ்லாவியாவின் புரட்சியாட்சியாளர் ஸ்லொபொடொன் மில்சொவிக் மக்களைக் கொலை செய்தார் என்பதற்காகச் சிறைபிடிக்கப்பட்டு நீதிமன்றில் நிறுத்தப்பட்டுள்ளார்.

அவ்விய நெஞ்சத்தான் ஆக்கமுஞ் செவ்வியான்
கேடும் நினைக்கப் படும். (குறள் 169)

என்று வள்ளுவரும், பொறாமைக் குணம் கொண்டவனின் வாழ்க்கை வளமாக இருப்பதும், பொறாமைக்குணம் இல்லாதவனின் வாழ்க்கை வேதனையாக இருப்பதும் வியப்புக்குரிய செய்தியாகும் என்றார். சந்தர்ப்பமும் சூழ்நிலையும் அப்படி ஆக்கிவிடுகிறது. அண்ணாத்தில் கொடிய நஞ்சையுடைய நாகம் கடித்தால் மரணம் நிச்சயம். அது, மனித அரவத்தை உணர்ந்தவுடன் ஓடி விடுவதால் அதனை நல்ல பாம்பு என்கின்றனர். அதேபோல மனித இரத்தத்தையே சிந்திக் கொண்டிருக்கும் கொடிய யுத்தம், இறைமை பாதுகாக்கப்படவேண்டும் என்ற தோரணையிலோ அல்லது விடுதலை என்ற போர்வையிலோ நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

பொறாமைக்குணம் பொல்லாத பகைமையாம்!

நீயா நானா என்ற மமதை, பொறாமை! மனிதன் கூலியாகப் பயன்படுத்தப் படுவதால் நடைபெறுகின்றது. இதனை நடத்துபவர்கள் நேருக்குநேர் போர்க்களத்தைச் சந்தித்தால் போர் விநாடிக் கணக்கில் நின்றுவிடும். ஆனால் அமைதி, பேச்சுவார்த்தை, சமாதானம், விட்டுக் கொடுப்பு என்றெல்லாம் தத்துவம் பேசி மக்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும், மக்கள் இன்பமாக வாழவேண்டும் என்றெல்லாம் இனிப்பான வார்த்தைகளால் இழுத்தடிப்பார்கள். பொறாமையால் தம்மைவிட மற்றையவர்கள் கடுமைக்கு உள்ளாக்கப்படுவது அரசியலில் மிக அதிகமாகும்!

தம்மைவிடக் கல்வியில் ஒருவன் உயர்வதை விரும்பாதவர்கள் உண்டு; அதனால், இன்னொருவனின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு உதவிடாதவர்கள் பலர் உள்ளனர். குறிப்பாக, இதில் தமிழர்களின் செயற்பாடுகள் பலவற்றைச் சொல்லலாம்.

போர்ப் பயிற்சியை அரசு குலத்தவரன்றி வேறு யாரும் கற்றுக்கொள்ள முடியாது. பாரதக் கதையில் கர்ணனின் கதை இதனை விளக்குகிறது. நுண்கலைகள் யாவும் குரு-சிஷ்ய முறையில் இருந்தது; அதற்குப் பாடசாலைகள் அமைக்கப் பெறவில்லை, குறிப்பாக மருத்துவம் பரம்பரையாக இருந்ததேயன்றிப் பரவலாக்கப்படவில்லை. அதிலும் தமக்கு விருப்பமான மகனுக்கோ மகளுக்குக்கோ கற்றுக் கொடுத்தனர் - எல்லா மக்களுக்கும் அல்ல.

நடனம், இசை, சித்திரம் பயில வேண்டுமென்றால் குருவின் வீட்டில் மாணவனாக அல்ல, சிஷ்யராக இருந்தே அக்கலைகளைப் பயிலவேண்டும். மாணவராகில் நட்பு - சகோதரத்துவ நிலையிருந்திருக்கும்; ஆனால் சிஷ்யர் என்ற நிலையில் ஒருவரை அடிமையாகவே வாழ்ந்தனர்.

ஆங்கிலேயன் வரவால் காலம் மாறியது. கல்வி எல்லோருக்கும் பொதுவாயிற்று. நடனம் யாரும் ஆடலாம்,

மருத்துவம் யாரும் படிக்கலாம் என்றானதால் ஒரே வீட்டில் மருத்துவம், நடனம், பொறியியல் என்றாயிற்று.

பொறாமைப் படுதலாகிய தவறான நெறியில் துன்பம் ஏற்படுதலை அறிந்து, பொறாமை காரணமாக, அறமல்லாதவைகளைச் செய்யாத அறமுடையோராகப் பலர் மாறிக்கொண்டனர். பொறாமைக் குணம் கொண்டவர்களுக்கு அவர்களை வீழ்த்த வேறு பகையே வேண்டாம் என்றும், அந்தக் குணமே அவர்களை வீழ்த்தி விடும் என்பதையும் உணர்ந்த பலர் உளராயினும் கல்வியில் உயருபவர்களை, தொழிலில் வளருபவர்களைக் கண்டு பொறாமை கொள்பவர்கள் பலர் இருக்கவே செய்கின்றனர். கல்வியில் உயர்பவர்களை மட்டந்தட்டி மனத்தளர்ச்சியை உண்டாக்கி, தொழிலில் உயர்பவர்களுக்கு எதிராக இல்லாத பொல்லாத எல்லாம் சொல்லி, மொட்டைக் கடதாசி எழுதிடும் இழிஞர்களும் இருக்கவே இருக்கிறார்கள்.

பொறாமை என்று கூறப்படும் ஒப்பற்ற பாவி, ஒருவனுடைய செல்வத்தையும் கெடுத்துத் தீய வழியில் அவனைச் செலுத்திவிடும் என்பதை அவர்கள் உணர்வதில்லை. பொறாமைக் குணம் கொண்டவர்களை வீழ்த்த வேறு பகையே வேண்டுவதில்லை. அழுக்காறு என்கின்ற அந்தக் குணமே அவர்களை வீழ்த்திவிடும்.

அவ்வித்து அழுக்காறு உடையானைச் செய்யவள்

தவ்வையைக் காட்டி வீடும்.

(குறள் 167)

என்றதொரு வழமைக் கருத்தையும் கூறுகின்றார், வள்ளுவர். செல்வத்தை சீதேவி என்றும், வறுமையை அவளது அக்காள் மூதேவி என்றும் வர்ணிப்பதுண்டு. பொறாமைக்குணம் கொண்டவனை அக்காளுக்கு அடையாளம் காட்டிவிட்டுத் தங்கை சீதேவி அவனைவிட்டு விலகிவிடுவாள் என்பதாகும். பொறாமையால் ஏற்படுந் தீங்குகளினால் ஒருவன் அழிய நேரிடலாம்.

மங்கை நல்லாள் ஒருத்தியின் அழகைக்கண்டு அவளை அடைய எடுக்கும் முயற்சிகளில் தோல்வி காணவே, அதன் பொறாமையால் அவளைப்பற்றிய அவதூறுக் கதைகளைக் கட்டி, வேறும் பல தீவினைகளால் கொலையும் நடைபெற்றுத் துன்பங்கள் பல உண்டாகி அழியவும் நேரிடலாம்.

பிறருக்கு உதவியாகக் கொடுக்கப்படும் பொருளைக் கண்டு பொறாமைப் படுகின்றவனுடைய சுற்றங்கூட உணவும் உடையுமில்லாமல் கெட்டுவிடக்கூடும் என்பதை அறிந்திடல் வேண்டும். மேலும், பொறாமை கொண்டதால் புகழ் பெற்று உயர்ந்தோருமில்லை; பொறாமை இல்லாத காரணத்தால் புகழ் மங்கி வீழ்ந்தோருமில்லை என்பதை உணர்ந்திடக் கேட்கட்டும் 'குறளின் குரல்'.

12-4-2001

CTR -

கனேடிய தமிழ் வானொலி

பிறர்பொருளை விரும்பும் பேதைமை தகுமா?

அதிகாரம் - 18

வெஃகாமை

ஒருவனின் எல்லா விரல்களும் ஒரே அளவினதல்ல; மக்களின் அமைப்பு, நிறம், உயரம் எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரியானதல்ல; ஒருவன் ஆண்டானாகவும் மற்றவன் அடிமையாகவும் வாழ்கிறான்; உலகமும் வட - தென் துருவங்களில் மக்கள் வாழ முடியாதளவு குளிரும் பனிப்பாறையும் நிறைந்துள்ளது; ஐரோப்பா - அமெரிக்கா போன்ற இடங்களில் மூன்று மாதங்களுக்கு மட்டுமே வெப்பம், ஏனைய காலங்களில் குளிரும் பனிக்கட்டிகளும் இருக்கும். இப்படிப் பலவும் ஒரே மாதிரியாக இருப்பதில்லை.

ஒரளவுக்கு ஒரே மாதிரியெனச் சொல்லப் படுபவைகள்கூட குறைந்தளவு அல்லது மிகமிகக் குறைந்தளவேனும் வேறுபாடுகள் இருக்கும். ஒரே சூலில் உருவான இரட்டைகள் கூடப் பிறப்பிலேயே ஐந்து வீத வேறுபாட்டைக் கொண்டு பிறக்கின்றன; மேலும் வளர்ப்பால், வாழுமிடத்தால் வேறுபாடுகள் அவர்களுக்கு அதிகரிக்கின்றன.

சந்தர்ப்பமும் சூழ்நிலைகளும் வேறுபாட்டை அதிகரித்துள்ளன; அதேபோன்று அவரவருடைய சூழ்நிலைகளால் ஏற்படும் மனநிலைகளுக்கேற்பச் சேகரிப்புகளும் அமைந்து விடுகின்றன.

இரட்டிப்பு இலாபம் ஏற்படுத்தும் பாவம்!

ஒப்பந்த அடிப்படையில் தொழில் பார்ப்பவர் தனது வசதி வாய்ப்புக்கேற்ப வருவாயைப் பெருக்கிக் கொள்கிறார். கட்டிடம் கட்டும் ஒப்பந்தக்காரர் ஒருவர் கலவை பத்திற்கு ஒரு

பெட்டி மண் மேலதிகமாகக் கலந்ததில் பெறும் இலாபத்தைவிட, அதே கலவையில் இரண்டு பெட்டி மண்ணைக் கலப்பாராயின் இலாபமும் இரட்டிப்படி ஆகும். இப்படி அவர் இலாபம் பெறுவது சரியானதல்ல - அறமுமாகாது. ஆனால், அவர் அப்படிப் பெறுகிறார் என்பதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு நாம் அதில் பங்கு போடவோ திருடவோ முயற்சிக்கக் கூடாது. அவர் அடைந்த பொருள் உண்மையில் அவருடையதல்ல, எனினும் எம்முடையதுமல்ல என்பதை நாம் உணரவேண்டும். அதனால், அதனை எந்த வழியிலும் அடைவதற்கு ஆசைப்படக்கூடாது.

வெஃகாமை - கள்ளாமை இரண்டும் ஒன்று போல்வதாயினும், வெஃகாமை பிறர்பொருளை விரும்பாமையும், கள்ளாமை அப்பொருளை வஞ்சித்துக் கருதாமையும் ஆகும்.

நடுவு நிலைமையில்லாது பிறர்க்குரிய நல்லபொருளை ஒருவன் விரும்பினால், அவனது அந்த விருப்பம் அவன் குடியைக் கெடுத்துப் பல குற்றங்களையும் அப்போதே அவனுக்குக் கொடுத்துவிடும். அதனால் பிறர் பொருள்மேல் ஆசை வைக்கக்கூடாது. ஒப்பந்தக்காரரின் கலப்படத்தால் ஏற்பட்ட இலாபப் பொருள்மேல் விருப்பங்கொண்டு, அதனை ஒப்பந்தக்காரருக்குத் தெரியாமல் அடையப்போன சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி, ஒப்பந்தக்காரர் தன்னால் உருவாக்கப்படும் வேறு பல குற்றங்களையும் இவர்மேல் கமத்தி, தான் சிக்கிக்கொள்ளாததோடு, இந்த நெருக்கடியால் இவரது குடும்பத்தையும் அழித்துவிடக்கூடும். பிறர் பொருளைக் கொள்ள விரும்பின், குடிகெட்டுப் பல குற்றமும் உண்டாகும்.

காதல் வேறு, காமம் வேறு!

நீதிமன்ற நீதிபதி தராசுபோலத் தொழிற்படுவதால் நீதிமன்ற இலச்சினை தராசாக இருக்கின்றது. நீதிமன்றத்தோடு சம்பந்தப்பட்ட அனைவருமே தராசுக்கோல்போல இருக்கவேண்டும். இலஞ்சத்திற்கு இடமில்லாத இடமாக

நீதிமன்றம் விளங்கவேண்டும். வழக்குக் கோவையை இடமாற்றி வைத்திட - ஒழித்திட - இல்லாது செய்திட, உட்பதிவுகளை வாய்ப்பாக மாற்றிட நீதிமன்ற ஊழியர்கள் இலஞ்சம் பெற்றால், நீதியை நிலைநாட்டிட முடியாது. நீதிமன்றத்திற்கு உதவிடும் காவற்றுறையின் பொதுத்தன்மை வேண்டிப் பொதுப்பணி ஆற்றுகின்றவர்கள் இலஞ்சம் பெற்று குற்றவாளியைக் குற்றமற்றவனாகவும் நிரபராதியைத் தண்டிக்கவும் செய்வதால் நாட்டில் குற்றச்செயல்கள்தான் அதிகரிக்கும். அதனால் நீதிமன்றுக்குரியவர்கள், காவற்றுறையினர்கள் -

படுபவன் வெல்கீப் பழிப்படுவ செய்யார்

நடுவன்மை நாடு பவர். (குறள் 172)

என்ற குறளுக்கேற்ப நடுவு நிலைமை தவறாது நாணித் தலைகுனியத் தக்கது என்று நினைப்பவர், தமக்கு ஒரு பயன் கிடைக்கும் என்பதற்காக, பழிக்கப்படும் செயலில் ஈடுபடாது விலகிக் கொள்ளவேண்டும். நீதி வழுவா நெடுஞ்செழியனாக வாழவேண்டும். உண்மைச் சாட்சிகளாக வந்தவர்கள், நீதி தவறாது தீர்ப்பு வழங்கிய நீதிபதிகள், நீதிக்காக வாதாடிய வக்கீல்கள் துன்புறுத்தப்பட்டும் கொல்லப்பட்டும் உள்ளார்கள் என்பதும் நினைத்துப் பார்க்கவேண்டியது ஒன்றாகும். காட்டிக்கொடுத்துக் கபடரை ஒழிப்பது கடினமாக இருக்கலாம். ஆனால் பிறர் பொருள்மேல் விருப்பங்கொள்ளாது விடுவது கடினமானதல்ல. எனவே, நடுவுநிலைமை அல்லாத செயலுக்கஞ்சி, தமக்குப் பயன் கிடைக்கும் என்பதற்காக அறமல்லாத செயலைச் செய்யாதிருக்கவேண்டும்.

பொதுவிடம் ஒன்றிற்குச் செல்கிறோம்; அங்கு பலரும் வருவார்கள், கோயிலாக இருந்தால் கும்பிடுவதற்கு, நேர்த்தி வைத்தவர்கள் அதனைக் கொடுப்பதற்கு, இன்னும் விரதம் இருப்பவர்கள், ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று என்று கருதும் பக்தர்கள் பலரும் வரக்கூடும். அதுபோலவே சந்தை, அலுவலகம், பாடசாலை எனப் பொதுவிடங்கள் பலவுண்டு. அங்கு வருகின்ற ஒருத்தியைப் பார்த்து அவள் அழகாக

இருக்கிறாள் என்பதற்காக அவளை அடைய ஆசைப்படக்கூடாது. கவர்ச்சியாக இருக்கிறாளே என்பதற்காக கவர முயற்சிக்கக் கூடாது; அவளும் பார்க்கிறாள் - சிரிக்கிறாள் - சிமிட்டுகிறாள் என்பதனால் மையல் கொள்ளக்கூடாது. அதனால், காதல் கொள்ளக்கூடாது என்பதல்ல. காதல் வேறு காமம் வேறு. காதல் என்பது சொற்றிறம்பாத, ஆதரவுபட்டதே இன்பமாக, கண்ணும் கண்ணும் கலந்ததாக, ஒருவருக்கொருவராக இருக்கவேண்டும். அழகாக இருப்பதால் - கவர்ச்சியாக அமைவதால் - பிடித்தால் பிறளுகிறாள், இழுத்தால் இழுபடுகிறாள் என்பதற்காக அவளை அடைய முயற்சிக்கக் கூடாது. கனியக் காதலராயினும் வழு எனில் கொள்ளாத பெருந்தன்மையை; காட்டுவதுதான் காதல். காதலால் வரும் காமத்தை மனைவியிடத்தில் பெறுவதே பேரின்பமாகும். 'காதல் புரிவதும் கலையே, கடவுளின் இன்பமும் அதுவே' என்பதாகும். ஆதலால், பேரின்பத்தைப் பெறுவதேயன்றிச் சிற்றின்பத்திற்கு அடிமையாகக் கூடாது.

பன்றி - குரங்கின் பரிணாமமே மனிதன்

அறத்தால் கிடைக்கக்கூடிய நிலையான இன்பத்தை விரும்புபவர்கள், பிறருடைய பொருளைக் கவருவதன் மூலம் கிடைக்கக்கூடிய நிலையற்ற சிற்றின்பத்தை ஒருபொழுதும் விரும்பமாட்டார்கள். நிலையான இன்பத்தை விரும்புவோர் நிலையற்ற இன்பத்தை விரும்பிப் பிறர் பொருளைக் கொள்ளக் கருதமாட்டார்கள்.

அவாவை அடக்கத் தன்னடக்கந் தேவை; வெஃகுதலை வென்றிடப் புலன்களை வென்றிடவேண்டும். புலனடக்கமானவர்கள் தாம் வறுமை உற்றார் என்பதற்காகப் பிறர் பொருள்மேல் ஆசையை வைத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள். போதுமென்ற மனமே பொன்கொழிக்கும் மனமாக, முயற்சியுடையார் இகழ்ச்சியுடைய மாட்டாரென, முயற்சி திருவினையாக்குமெனத் தளர்ச்சியற்று முயற்சியில் இறங்குவர் யாராக இருப்பினும் அவரது உடைமையை அறவழிக்குப் புறம்பாகக் கவர

விரும்பினால் ஒருவருக்குப் பகுத்துணரும் நுண்ணிய அறிவு இருந்துதான் என்னாகும் என்பதை உணர்வர்.

அருளை விரும்பி அறநெறியில் நிற்பவர்கள், பிறருடைய பொருளை விரும்பிப் பொல்லாத குற்றங்களைச் செய்ய எண்ணினால் கெட்டொழிவர் என்பதை உணர்வர். ஆனால், நாட்டு நிலைமை அப்படியானதாக இல்லை. மக்கள் பணியே மகேசுர பூசை என்றில்லாது தேர் - திருவிழா என்ற பெயரினால் பலர் ஏமாளியாக்கப் படுகிறார்கள். பள்ளிக்கூட வளர்ச்சிக்குப் பங்களிப்புச் செய்யாதவர்கள், ஏழைக்கு இரங்காதவர்கள் எல்லாம் ஆண்டவன் என்ற பெயரால் செலவிட்டு மக்களை ஏமாளியாக்குகிறார்கள்.

அறநெறி உணர்ந்த அறிஞர் பெருமக்கள்

பிறர் பொருளை வஞ்சித்துக்கொண்ட செல்வம், அப்படி வஞ்சித்துக் கொண்டவருக்கு நல்ல பயனைத் தராது என்ற மெய்யில்புலவன் கருத்தினை அவர்கள் கொள்வதில்லை. மடாலயங்களும், மடாதிபதிகளும், கோயிலும் கோயிற்கர்த்தாக்களும் பிறர்பொருளை, கோயிலின் பெயரால் - ஆண்டவன் பெயரால் அபகரிக்கிறோம் என்பதை உணரவேண்டும். ஏழு பிள்ளை நல்ல தங்காள் கதைதான் நாம் கேள்விப்பட்டது. அன்றைய புலவர்களின் வரலாறு தெரிந்ததுதானே. குழந்தைக்குக் கொடுக்கப் பாலில்லாததால் பசி தாங்காத 'பிள்ளை தாய்முகம் பார்க்க, தாய் என் முகம் நோக்க, நான் உன் முகம் காண வந்தேன்' என்று தமிழ் வளர்த்த புலவன் அரசனிடம் கூறும் காட்சி இது! புலவரைப் போன்று இலட்சக் கணக்கானவர்கள் இன்றும் உள்ளனர்.

இலங்கையில் நடக்கும் போரினால் இடம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர் பலர் பசியால் வாடுகிறார்கள். பிள்ளைகளைக் காப்பாற்ற முடியாது தற்கொலைகள் பல நடந்துள்ளன; மனத்தளர்ச்சியால் நடைப்பிணமாக உள்ளவர்கள் இருபது வீதத்திற்கும் அதிகமானோர். இத்தனையும் இருக்கும்போதும்

அருளின் பெயரால் அடுத்தவன் பொருளைச் சுரண்டும் கூட்டத்திற்குக் குறைவில்லாதுள்ளது; பக்தியின் பெயரால் பகுத்தறிவற்றவர்கள் ஏமாற்றப்படுகிறார்கள். பிறர்பொருளைக் கவர்ந்து ஒருவன் வளம் பெற விரும்பினால் அந்த வளத்தின் பயன், நலம் தருவதாக இருக்காது.

விளைவுகளைப்பற்றி நினைக்காமல் பிறர் பொருளைக் கவர்ந்து கொள்ள விரும்பினால் அழிவும், அத்தகைய விருப்பம் கொள்ளாதிருந்தால் வாழ்க்கையில் வெற்றியும் கிட்டும் என்பதை மக்கள் உணர வேண்டும். ஒருவனுடைய செல்வத்திற்குக் குறைவு நேராதிருக்க வழி எது என்றால், அவன் பிறருடைய கைப்பொருளை விரும்பாதிருக்கவேண்டும்.

ஈழத் திருநாட்டில் 60 வயது சென்ற சிலர் திரும்பவும் அதே தொழிலில் ஒப்பந்த அடிப்படையில் உள்ளனர். பட்டதாரியான பல இளைஞர்கள் வேலையற்று வீதி வழியே மனமுடைந்து திரியும் வேளையில், இது தேவைதானா என எண்ணிடத் தோன்றுகிறது. விளைவை எண்ணாமல் பிறர்பொருளை விரும்பினால் அஃது அழிவைத்தரும்; அப்பொருளை விரும்பாமல் வாழும் பெருமை வெற்றியைத்தரும் என்பதை நம்பவேண்டும்.

பாராளுமன்றம் என்பது மக்கள் மன்றமாகும். ஒருமுறை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர் அதனை விட்டுவிட விரும்பாத நிலையில் உள்ளனர். 30-40 ஆண்டுகள் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக உள்ளவர்கள் இருக்கின்றனர். ஆனால், முதுகலைமாமணிப் பட்டத்தை அரசியல் பாடத்தில் பெற்ற இளைஞர்கள் இருக்கின்றனர்; நடுத்தர வயதுள்ள அனுபவசாலிகள் பலர் உள்ளனர்; ஓய்வு பெற்ற அரசியலில் பழுத்த பழங்கள் பலர் உள்ளனர்; அவர்களில் யாரும் மாறி வரக்கூடாதா? பிறருக்கும் உரிய பொருளைத் திருட்டாக வைத்திருக்கலாமா? ஒருவனுக்குச் சொந்தமான பொருளைக் களவாடியவனிடமிருந்து பணங்கொடுத்துப் பெற்றதால் சொந்தமாகிவிடாது. அதுபோலவே, சங்கங்களும் கழகங்களும்,

20-25 ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்தும் தலைவர் - செயலாளராக உள்ளவர்கள் உள்ளனர். மாணவர்களை ஆற்றுப்படுத்த வேண்டிய ஆசிரியர் கழகங்களே அப்படி உள்ளன!

அறனறிந்து வெஃகா அறிவுடையார்ச் சேரும்
திறனறித் தாங்கே திரு. (குறள் 179)

என்ற குறளுக்கமைய, பிறர் பொருளைக் கவர விரும்பாத அறநெறி உணர்ந்த அறிஞர் பெருமக்களின் ஆற்றலுக்கேற்ப, அவர்களிடம் திருமகள் சேர்வாள் என்பதை உணர்ந்திடக் கேட்கட்டும் 'குறளின் குரல்'.

19-4-2001

CTR-

கனேடிய தமிழ் வானொலி

புறங்கூறீனால் அறந்தீரும்பிவீடும்!

அதிகாரம் - 19

புறங்கூறாமை

பிறரைக் கண்டவிடத்து அவனிடமோ அல்லது அவன் நிற்கும் சந்தர்ப்பங்களிலோ அல்லது அவன் இருக்கும் அவைதனிலோ அவனைப்பற்றிப் புகழ்ந்து பாராட்டிவிட்டு, அவன் இல்லாத இடங்களில் அவன் சமூகமில்லாத நேரங்களில் அவனைப்பற்றி இகழ்ந்து பேசுவது புறம் சொல்வதாகும்.

ஒருவர் தனது எண்ணங்களை மற்றையவர்களுக்குக் கூறி, அவர்களுக்கு அவற்றை விளக்க வைப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் ஊடகமே மொழியாகும். மொழி எப்பொழுதுமே நல்லன செய்யப்பட - நல்லன நாடிட - நல்லனவாக இருந்திடவே பயன்படுத்தப்படவேண்டும். நல்லன அல்லாதனவற்றை நாடிடும் செயல்களுக்காகப் பயன்படுத்தப்படும் மொழி குற்றமுடைய மொழியாகும். மொழிக்குற்றம் என்றும் தீமையைத் தரும்.

கரைச்சலும் கச்சேரியும் தேவையா?

“நாவசைந்தால் அது நல்லதற்குத்தான் அசைய வேண்டும்” என்ற நன்மொழி ஒன்றுண்டு. அதேபோல, ‘நான் ஆணையிட்டால் அது நடந்துவிட்டால் ஏழைகள் வேதனைப்பட மாட்டார்’ எனவரும் சினிமாப்பாடல் ஒன்றும் உள்ளது. ஏழைகள் இன்பமாக வாழ்வதற்கு நமது நாவசையவேண்டும். ‘உலகத்திலே பொல்லாத ஆயுதம் எது? - அது நயவஞ்சகரின் நாக்குத்தான்’ என்று இன்னொரு உரையாடலும் பாடலும் சினிமாவில் வந்துள்ளது. நரம்பில்லாத நாக்கால் எதையும் சொல்லலாம் என்பது கிராமிய மொழி. “யாகாவாராயினும் நா காக்க” என்று இன்னோர் இடத்தில்

வள்ளுவரும் நாக்கின் வலிமையைக் குறிப்பால் சொல்லி அதனைக் காத்திட வேண்டும் என்கிறார்.

கோள் சொல்லாதிருப்பதுவும் அறமாகும்; கோள் சொல்லுதல் என்பதுவும் புறங்கூறுதலாகும். மனிதநேயமுள்ள யாரும் கோள் மூட்டுதலைச் செய்யமாட்டார்கள். எம்மைப்பற்றி வேறு யாராவது நாம் இல்லாத வேளையில் இழிவாகச் சொன்னால் எமக்கு எப்படித் தோன்றும்? சொன்னவன்மேல் எமக்குக் கோபம் வரும். 'அவனை என்ன செய்கிறேன் பார்; அவனென்ன பெரியானோ? அவனைப்பற்றி எனக்குத் தெரியாதோ? சங்கக் கடையிலே அவர் செய்த விளையாட்டுக்கள்' என்று கதைகள் பெருகும்; ஆத்திரம் ஆத்திரமாக வரும். அவனைத்தேடி அவன் வீடு செல்லக்கூடும். அவனை எதிரில் கண்டால் கோபத்தால் எரிந்து விழுந்து பேசக்கூடும். அவனும் திருப்பி உங்களைப் பேசக்கூடும். வாக்குவாதம் முற்றிக் கைகலப்பு, அடிதடி, கத்திக்குத்து, கொலையும் கிலையும், கோடும் கச்சேரியுமாக ஆகி வீண்தொல்லைகள் எல்லாம் எல்லை கடந்தும் வந்திடக்கூடும். பிறரைப் பற்றிய கதைகளை நாம் கதைக்காதிருந்தால் நமக்கு இந்த கரைச்சல்கள் வந்திடத் தேவையில்லை. அதனாலேதான் வள்ளுவனாரும் -

கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினுஞ் சொல்லற்க

முன்னின்று பின்னோக்காச் சொல்.

(குறள் 184)

என்றார். ஒருவன் இதிரே நின்று கண்ணோட்டமில்லாமல் கடுஞ்சொற்களைச் சொன்னாலும், ஒருவனைக் காணாதவிடத்துப் பின்பு அவனைப் பார்க்கமுடியாத பழிச்சொற்களைச் சொல்லக்கூடாது. புறங்கூறியபின் வரக்கூடிய தீங்கினை எண்ணிப் பின்னோக்கிப் பார்க்கவேண்டும். பின்னோக்கிப் பார்க்காத சொல்லாகக் கோள்கள் இருக்கக்கூடாது.

அறநெறியைப் போற்றாமலும், அவ்வழியில் நடக்காமலுங்கூட இருக்கின்ற சிலர் மற்றவர்களைப் பற்றிப்

புறம் பேசாமல் இருந்தால் அது அவர்களுக்கு நல்லது. ஒருவரை நேரில் பார்க்கும்பொழுது பொய்யாகச் சிரித்துப் பேசிவிட்டு, அவர் இல்லாத இடத்தில், அவரைப் பற்றிப் பொல்லாங்கு பேசுவது அறவழியைப் புறக்கணித்துவிட்டு, அதற்கு மாறான காரியங்களைச் செய்வதைவிடக் கொடுமையானது.

பாராளுமன்றத்தில் பழிச்சொல் பேசுவது புறம் ஆகுமா?

சட்டத்தைப் பேசும் வக்கீல்களும், சட்டத்தை ஆக்கும் அரசியலாளர்களும் புறந்தான் பேசுகிறார்கள். ஆனால் அவை புறம் சொல்வதாவது இல்லை. நீதிமன்றத்தில் வாதாடும் வக்கீலும் சட்டசபையில் விவாதிக்கும் சட்டசபை உறுப்பினரும் தமது எதிரணியினரைப் பற்றி இழித்தும் பழித்துமே பேசுகின்றனர். நீதிமன்றத்தில் எதிரி இல்லாது இருக்கலாம், ஆனால் எதிரியின் ஆட்கள் பலர் இருப்பர். அதேபோலப் பாராளுமன்றத்திலும் எதிர்த்தரப்பில் குறிப்பிடப்படுபவர் இல்லாதிருக்கலாம். ஆனால் அவரது ஆட்கள் பலர் இருப்பர். நீதிமன்றத்திலும் நாடாளுமன்றத்திலும் சொல்லப்பட்ட புறங்கூறலுக்கு விடையளிக்கமுடியும். எதிர்த்தவர்கள் மன்றங்களின் நேரம் முடியத் தேநீர்ச் சாலையில் கூடியிருந்து ஒருவர் செலவிலேயே தேநீர் அருந்துவர். இது ஒரு நாகரிகமாக, கலையாக வளர்க்கப்பட்டுள்ளது. இதனைப் பேசுவதற்கு அவர்களுக்கு வருமானம் வழங்கப்படுகின்றது. இதனை ஒரு சாதாரண குடிமகன் தனது சமூகத்தில் செய்திட முடியாது. செய்திட்டால் செயற்பாடு சச்சரவாக அமைந்திடும்.

நீதிமன்றத்திலும் நாடாளுமன்றத்திலும் அரிச்சந்திரன்கள் இருக்கவேண்டும். கோவலன் குற்றமற்றவன் என்று நன்கு தெரிந்த பின்னும் கோமகனிடம் வஞ்சிப் பத்தன் சொன்ன கோளினால் கோவலன் கொல்லப்படுவது மட்டுமல்ல, கோமகனாம் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனே உயிர் துறக்க வேண்டி வந்தது. புறங்கூறிப் பொய்யாக நடந்து உயிர் வாழ்தலைவிட, அவ்வாறு செய்யாமல் வறுமையுற்று இறந்துவிடுதல் அறநூல்கள் சொல்லும் ஆக்கத்தையே தருவதாகும்.

குற்றம் குற்றம்தான்!

சிலர் கோபத்தால் கோள் சொல்கிறார்கள்; வேறுசிலர் பொறாமையால் புறம் சொல்கிறார்கள். இன்னும் சிலர் தத்தமக்குள்ள தன்னலங்களுக்காக இல்லாதவைகளையோ இருக்கின்றவற்றையோ உரியவர் இல்லா இடங்களில் வேண்டுமென்றே சொல்லிப் பரிசு பெறுவர். சொல்லப்படும் கதைகள் உண்மையாக இருக்கலாம், உண்மை இருக்கிறது என்பதற்காக நாம் அவைகளை ஆளில்லா வேளைகளில் சொல்லலாம் என்பதல்ல. ஆளிருக்கும் வேளைகளிற்குட நம்மோடு சம்பந்தப்படாத கதைகளை நாம் கதைத்துக் கொள்ளக்கூடாது.

இணைபிரியா நண்பர்களாக இருந்தவர்கள் ஏதோ சில காரணங்களால் பகை வந்துவிட்டால் ஒருவரை ஒருவர் தூற்றுவர். அரசியலில் இது மிகவும் சகசமாக இருக்கின்றது. ஒரே கட்சியில் இருந்தவர்கள் சட்டசபைக்கு இடமில்லை என்றவுடன் 10 ஆண்டுகளுக்குமுன் நடந்த சம்பவங்களில் ஆதாரங்காட்டி லஞ்சம், மோசடி, கொலை, கொள்ளை என்று பலப்பல செயற்பாடுகள் மக்கள் மத்திக்கு வருகின்றன. குற்றம் குற்றந்தான்; சட்டத்தின்முன் எல்லோரும் சமம்; குற்றவாளி தண்டிக்கப்பட வேண்டும் எனக் கங்கணம் கட்டும் பலர் இன்று அரசியலில் உள்ளனர்.

இந்திய அரசியலில் - குறிப்பாகத் தமிழ் நாட்டில், கூடுதலாக இலங்கைப் போரில் இது மிக மோசமாக உள்ளது. வேட்பு மனுத் தாக்கல் செய்கின்ற அன்றும் ஒருவர் புதுக்கட்சி உண்டாக்கி அதன் பெயரில் சுயேட்சையாகப் போட்டியிடும் நிலை இருக்கிறது. அரசியல் யோக்கியம் இல்லாத காரணத்தால் புல்லுக்குள் பாம்புபோல அடிவயிற்றில் குத்துபவர்களின் கேவலம் மிக அதிகமாக உள்ளது.

நட்பைப் பிரிப்பது நல்லதா?

உயிருக்குயிராக ஆபத்த நண்பர்களிடையே பகையை மூட்டிவிடும் பொறாமைக்காரர் பலர் உண்டு. நட்புக்கு

இலக்கணமாக அர்ச்சனனையும் கிருஷ்ணரையும் பாரதக்கதை சொல்கிறது; பிசிராந்தையரையும் கோப்பெருஞ்சோழனையும் தமிழ் இலக்கியம் கூறுகிறது. அத்தகைய நண்பர்களைப் பார்ப்பது கடினம். நண்பர்களுக்காக உயிர் விட்டவர்கள் பலர் உண்டு. இவை எல்லாம் ஆயிரத்தில் ஒரு செயலாகும். சாதாரணமாகப் பொறாமைக்காரர் பலர், நண்பர்கள் பலரைக் கோள் சொல்வதால் பிரித்துள்ளனர்.

உறவின் பயன் அறியாரே புறங்கூறுவர்; புறங்கூறுவானுக்கு இன்னார் என்றில்லை. அயலாரோடு கூடி மகிழ்ந்து, அன்போடு இனிமையாகப் பேசிப் பழகி நட்புறவைத் தொடரத் தெரியாதவர்கள், நட்புக் கெடுமளவுக்குப் புறங்கூறி நண்பர்களை இழந்துவிடுவர். ஆப்பிழுத்த குரங்குபோல புறங்கூறலால் தம்மைத்தாமே அழித்துங் கொள்வர்.

நல்லாசிரியர் ஒருவரைப் பற்றி அவதூறாக அதிபரிடமோ அதிகாரியிடமோ கோள் சொல்லி நல்லாசிரியரின் வாழ்வில் மண்ணைப்போடும் தறுதலைகள் நிறைய உண்டு. நல்ல கல்வியை ஊட்டி நாடு செழித்திட எதிர்காலச் சமுதாயத்தை உருவாக்கிடும் நல்லாசிரியனைப் பொறாமை காரணமாகக் கெடுப்பர். தொழிலிலிருக்கும் ஒருவரின் வளர்ச்சியைக் கண்டு எரிச்சல்பட்டு மோசடிக் குற்றச்சாட்டுக்கள் பலவற்றைச் சோடிப்பர்.

குடும்ப - சமூகக் கூட்டு குலையலாமா?

கன்னிப்பெண்ணை மட்டுமல்ல குடும்பப் பெண்ணைக்கூட தமது மனத்தெழுந்த காம உணர்ச்சிக்கு வாய்ப்பில்லாது போனதற்காகப் பழிவாங்கும் எண்ணத்தோடு புறஞ்சொல்லிப் பலரின் வாழ்வை அழித்த பல சம்பவங்கள் உண்டு. உங்களது ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் ஏதோவொரு சம்பவம் இதற்குச் சான்றாக அமையும். சிறுகதைகள் - நாடகங்கள் - சினிமாக்களில் பொறாமையால் அல்லது அரசைப் பிடிக்கும் அவாவால் தனது வெற்றிக்காகச் சொல்லப்படும் கோள்களைப் பார்க்கலாம். மந்திரிகுமாரி, மகாதேவி படங்கள்

இதனைத் தத்ரூபமாகக் காட்டுகின்றன. இத்தகைய புறங்கூற்றுக்களைப் பகுத்தறிவு வாதிகளால் உணர்ந்து கொள்ளமுடியும்; சாதாரண மக்களால் அதனைப் புரிந்து கொள்ளமுடியாது. கணவன் மனைவிமேலே, தனயன் தாயின்மேலே, காதலன் காதலிமேலே சந்தேகம் கொள்ளும்படி சதிசெய்து விடுவர். சந்தர்ப்பங்களையும் தமது கதைகளுக்கு ஆதாரமாக்குவர். இவற்றால் பல குடும்பங்கள் அழிந்துள்ளன. புறங்கூறிக் குடும்பங்களை அழிப்பது புன்மையான செயலாகும்.

அறத்தை நல்லதென்று போற்றும் நெஞ்சம் இல்லாத தன்மை, ஒருவன் மற்றவனைப் பற்றிப் புறங்கூறுகின்ற சிறுமையால் காணப்படும். கட்டையராக இருக்கலாம், மனத்தால் சிறியவர்களாக இருக்கக்கூடாது. நெருங்கிப் பழகியவரின் குறையைக்கூடப் புறம்பேசித் தூற்றுகின்ற குணமுடையவர்கள், அப்படிப் பழகாத அயலாரைப் பற்றி என்னதான் பேசாது விடமாட்டார்கள்?

ஏன்? எதற்கு? எப்படி? என்ற கேள்விகளை எழுப்பக்கூடிய பகுத்தறிவுவாதிகளால், புறங்கூறும் செயற்பாடுகளை ஓரளவு எதிர்கொள்ள முடியும். இலங்கையில் நடக்கும் போரினால் மட்டும் பலர் இறக்கவில்லை; கோள் சொல்லும் கோட்டான்களாலும் பலர் மாண்டுள்ளனர். அழுக்காறு, அவா, வெகுளி, இன்னாச்சொல்லு என்ற மறங்களால் எரிச்சல் - பொறாமையைத் தீர்த்திட ஒருவரின் செயற்பாடுகளுக்கு வால், கால் வைத்து இராணுவத்துக்குக் கோள் மூட்டுவதும், சரிவராவிடின் இயக்கங்களுக்குப் புகார் சொல்வதுமாகப் பலர் உள்ளனர். ஆபத்தை எதிர்நோக்கி நிற்பவர்களுக்கு ஆத்திரம் அதிகமாகும், ஆத்திரத்தால் புத்தி மட்டமாக இருக்கும், நியாயம் நீதியை விசாரிக்க நேரமிருக்காது. கையில் இருப்பது கொலைக்கருவி, வில் தட்டப்பட்டவுடன் தீர்வு உண்டாகிவிடுகிறது. துன்பம் ஏதுமறியாத அப்பாவிகள் மரணத்திற்காளாகின்றனர்.

ஒருவர் நேரில் இல்லாதது கண்டு பழிச்சொல் கூறுவோனுடைய உடற்பாரத்தை, 'இவனையும் சுமப்பதே

எனக்கு அறம்' எனக் கருதி நிலமும் சுமக்கின்றது. பிறர் குற்றத்தைக் காண்பவர்கள் தமது குற்றத்தையும் எண்ணிப் பார்ப்பார்களேயானால் புறங்கூறும் பழக்கமும் போய்விடும், வாழ்க்கையும் நிம்மதியாகவும் அமைந்துவிடும். பிறர் குற்றத்தைப்போல தங்கள் குற்றத்தையும் எண்ணிப் பார்த்தலே புறங் கூறாதிருத்தற்கு ஏதுவாகும். புறங்கூறுதலால் ஏற்படும் பழியை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். 'இகழ்வது உரைக்காது' இருக்கவேண்டும். பாக்குச் சாக்கு அவுண்டால் பாக்குகள் அதற்குள்ளிருந்து விழுந்து ஓடும். அதேபோல புறஞ்சொல்லுதலால் குடும்ப - சமூகக் கூட்டுக் குலைந்துவிடும். அதற்கு-

பிறன்பழி கூறுவான் தன்பழி யுள்ளும்
திறன்தெரிந்து கூறப் படும். (குறள் 186)

எனும் குறள் வழிநின்று, ஒருவனுடைய குற்றங்களைக் கூறுகின்றவனது இழிச்செயல்களை மற்றவர் ஆராய்ந்து எடுத்துக் கூறுதலால் நாம் அப்பழியில் அகப்படாது தவிர்த்து, கூட்டுக் குடும்ப - சமூகத்தில் இன்பமாக வாழ்ந்திடக் கேட்கட்டும் 'குறளின் குரல்'.

26-4-2001

CTR -

கனேடிய தமிழ் வானொலி

பயனில சொல்வதால் பழிவந்து சேரும்!

அதிகாரம் - 20

பயனில சொல்லாமை

நாக்கு ஒரு வலிமையான ஆயுதம் என்பதால் நாக்கின் அசைவினால் உதிர்ந்திடும் சொற்களில் கவனமாக இருக்கவேண்டும். அதனால் தமக்கோ பிறருக்கோ யாதொரு பலனும் பயவாத சொற்களைச் சொல்லாதிருத்தல் சாலவும் சிறந்ததாகும். பேசத் தெரியும், கதைக்கத் தெரியும் என்பதால் எல்லாவற்றையும் சொல்லலாம் என்று எண்ணக்கூடாது. உண்மையான சம்பவத்தைக்கூட உரைத்திடல் தீங்காக வருமானால் அதனைக்கூடச் சொல்லிடக்கூடாது என்பதே நியதியாக இருக்கும்போது, யாதொரு பயனுமில்லாத சொற்களைச் சொல்வதைத் தவிர்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

பொய்யாமை அறத்தின் அடிப்படையாம்!

மனிதனைக் கொல்லக்கூடிய கருவிகளை வைத்திருப்பவன் பயங்கரமானவன்; அவனுடன் பகை கொண்டாலும், சொல் வலிமையுடையாரோடு பகைத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்பதனால், சொல்லின் வலிமையை நாம் அறிந்து கொள்ளலாம். வில்லை ஏராகவுடைய உழவரான மறவரோடு பகை கொண்டாலும், சொல்லை ஏராகவுடைய உழவரான நுண்ணறிவை உடையவரோடு பகை கொள்ளக்கூடாது. கொலைக் கருவியை வைத்திருப்பவர்கள் பயங்கரமானவர்கள். கொலைக்கருவியால் உயிரே போய்விடும், உயிரையே போக்கக்கூடிய கொலைக்கருவியை வைத்திருப்பவர்களையே பகைத்துக்கொண்டாலும் சொல்லாட்சியுள்ள சொல்லேருழவர்களோடு பகைத்துக்

கொள்ளக்கூடாதென்பதால், சொல்லின் வலிமையை நாம் உணர்ந்து கொள்ளலாம். அதனால் மக்களுக்குத் தீங்கு தரக்கூடிய பயனில்லாத சொற்களைப் பயன்படுத்தாது தவிர்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

பல்லார் முனியப் பயனில சொல்லுவான்

எல்லோரும் எள்ளப் படும்.

(குறள் 191)

என்கின்ற குறள் பயனில சொல்லாமையை வலியுறுத்திக் கூறுகின்றது. பலர் வெறுக்கும்படி பயனில்லாதவற்றைச் சொல்லுபவன் எல்லோராலும் இகழ்ந்து பேசப்படுவான் என்பதாகும். எனவே, கேட்போர்க்கும் பேசுவோர்க்கும் பயனில்லாத வீண்பேச்சுக்களைப் பேசுபவன் பழிக்கப்படுவான் என்பதால் பயனில்லாதவற்றைப் பகர்ந்து கொள்ளுதலைத் தவிர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். பலபேர் முன்பாகப் பயனற்ற பேச்சைப் பேசுதல், நன்மை அல்லாத செயலை நண்பர்களிடத்தில் செய்வதைவிடத் தீமையானதாகும். ஆதலால் பயனற்ற வீண்பேச்சுப் பேசுதலைப் பேசாத இலட்சியத்தைக் கைக்கொள்ளவேண்டும். 'பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின் அறம்பிற செய்யாமை செய்யாமை நன்று' என்ற வள்ளுவரின் வாய்மை அறத்தைப் பெற்றிடப் பயனில சொல்லாமை வாய்ப்பளிக்கும். எனவே, பொய்யாமை அறத்தின் அடிப்படை, பயனில சொல்லாமை ஆகும்.

நன்மை இல்லாத ஒருவன் சாரமற்றவன் - பயனற்றவன் என்பதை அவன் பேசும் பேச்சாலேயே அறிந்து கொள்ளலாம் என்பது குறளமுதமாகும். ஒருவன் பயனில்லாத பொருளைப்பற்றி விரிவாகச் சொல்லும் சொற்கள், அவன் அறம் இல்லாதவன் என்பதை அறிவிக்கும் என்பதை அறியலாம்.

தினாப்படம் மூலம் தேசப்பற்றினை வளர்க்க இயலுமா?

இன்றைய நாட்களில் பொதுவாக மக்கள் பேசிக்கொள்வது சினிமாவைப் பற்றியதாகும் - சினிமாவிலும்

கதை எழுதியவரை, வசனம் அமைத்தவரை, பாடல் கோத்தவரை, பாடலைப் பாடியவரை, காட்சி அமைப்புக்களைச் செய்த ஓவியரை, பொறிநுட்பவியலாளரை, ஒளிப்படக் கலைஞரை, இசையமைப்பாளரை, சண்டைப் பயிற்சியாளரை, நடன நட்டுவாங்குனரை, நெறியாளரை எவரையும் போற்றுவதில்லை. இத்தனை பேரும் சேர்ந்து நடிக்க லைத்தவரை, திரையில் தெரிகிறார் என்கின்ற காரணத்தால் மக்கள் இரசிக்கிறார்கள். நடிகருக்கு ஓர் இரசிக மன்றம், அவரை வாழ்த்த, பாராட்டப் பல பத்திரிகைகள். ஒரு நெறியாளருக்கு இல்லாத வருமானம் நடிகருக்கு இருக்கும். மக்களின் மனநிலை நடிகரின் பக்கம் இருப்பதால் சினிமாப் பேச்சே எங்கும் எதிலும் பேசப்படுகிறது. ஆனால், என்ன ஆகிறது, என்ன வரப்போகிறது என்பதை யாரும் யோசிப்பதில்லை. மனிதனது நேரமும் பொருளும் செலவாகிறதேயன்றி வேறு பயனேதுமில்லை. சினிமா பார்க்கக்கூடாது என்பதல்ல. சினிமா ஒரு மகிழ்ச்சிதரும் பொழுதுபோக்காக இருக்கிறது என்பது உண்மையானாலும் சினிமாவினால் பெரிய ஆக்கங்கள் எதுவும் வருவதில்லை. நல்ல கதையாக இருந்தால் சில கருத்துக்களை மக்கள் பெறுகின்றனர். திருடாதே படத்தின் மூலம் களவு செய்யக்கூடாது என்பதைப் பெறக்கூடியதாக இருந்தது. படையப்பா படம் வந்தது, எங்கும் ஒரே பரபரப்பு. சாப்பிடும் இடியப்பத்திற்குப் 'படையப்பா இடியப்பம்' என்று விளம்பரம் செய்தனர். அண்மையில் ஒரு படத்திற்குப் பெயர் டும்டும்டும், சுமாராகவும் ஓடி, வசூலையும் கொடுத்துள்ளது. ஆனால், 'கப்பலோட்டிய தமிழன்' படம் வசூலைக் கொடுக்காது தோல்விப் படமாக ஓட்டம் நின்றது. படத்தயாரிப்பாளர் B.R. பந்துலு கடனாளியானார். தேசப்பற்றினை வளர்த்திட, கப்பலோட்டிய தமிழன் வ.உ. சிதம்பரம்பிள்ளையின் விடுதலை வேட்கையை, சுதந்திர தாகத்தை எதிர்காலச் சமூகத்தினருக்குத் தெரியப்படுத்த எடுத்த முயற்சி தோல்வியில் முடிந்தது.

காரணம், நற்பயனில்லாத சொற்களைப் பலமுறை சொல்லிக்கொண்டே இருப்பவர்களை மக்கட் பதர்களாகக் கருதி ஏற்றுக்கொள்ளாத நிலை மக்களிடையே இல்லாது, கீழான

ரசனைகளுக்கு மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்கு இருத்தல் ஆகும். மக்களின் ரசனை கீழ்ப்போக்கி இருத்தலை உணரும் தயாரிப்பாளர் காம ரசனைகளைக் கூட்டிடப் பாலியல் தொடர்புகளை அதிகப்படுத்துகின்றனர். கொஞ்சல் - மிஞ்சல், அம்மணமும் தெரிந்திடக் கூடியளவுக்கு ஆடைக் குறைப்பு, கற்பழிப்பினை அப்பட்டமாக வெளிப்படுத்தும் காட்சிகளால் கிழடுகளுக்கும் உணர்வினைத் தூண்டும் உடலின்ப நிகழ்வுகளைக் காட்டுகின்றனர். இதனால் காமயின்பம் கூடாதென்பதல்ல, அறையில் இருக்கவேண்டிய அகப்பொருள் அம்பலத்துக்கு வரக்கூடாது என்பதுதாம் அம்பலத்தில் இருப்பவர்கள் காம இன்பத்தால் திளைக்கவேண்டிய குமரப் பருவத்தினர் மட்டுமல்ல குழந்தைகள், பாலகர்கள், சிறுவர்கள் என எல்லாப் பருவத்தினரும் இருக்கின்றனர். ஆதலால் காம இன்பக் கதைகள் கணக்கு வழக்காக, கட்டுப்பாடாக இருக்க வேண்டுமேயன்றிக் கட்டுக்கடங்காது இருக்கக்கூடாது.

இலக்கியங்களால் யாது பயன்?

இன்றைய இலக்கியங்களும் பச்சை பச்சையாகப் பாலியலாகவே உள்ளன. உடலின்ப ஏடுகள், நிர்வாணப் படங்கள் புணர்தற் காட்சிகளுடனான கதைகள் கசெற்றுக்களாக, வயதானவர்களுக்கு மட்டும் என்ற ரீதியில் சினிமாப் படங்கள், இவைகளை வயதானவர்கள் மட்டுமல்ல, சிறுவர்களுக்குங் காட்டப்பட்டு, சிறுவர்களைப் பாலியலில் ஈடுபடுத்தும் பயங்கரங்களைப் பார்க்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. அதேபோல பருவ உணர்ச்சிகளைப் பயன்படுத்தி, பால்வினைப் படங்களைக் காட்டிப் பருவப் பெண்களையும் கெடுத்திடும் கொடூரங்கள் நடைபெறுகின்றன.

பயனோடு பொருந்தி வராத பண்பற்ற சொற்களைப் பலரிடத்திலும் சொல்லுதல், அறத்தோடு பொருந்தி வராதவையாகி, அவனை நன்மையிலிருந்து நீங்கிப் போகவே செய்யும். நயந் தராததும் நன்மையற்றதுமான சொற்கள் நன்மையை அழித்துத் தீமையை உண்டாக்குவனவாகும்

என்பதைக் குறளார் வலியுறுத்துகிறார். பயனோடு சேராத பண்பற்ற சொற்களைப் பலரோடும் சொல்லுதல், எந்த நன்மையையும் தராததோடு, உள்ள நன்மையையும் போக்கிவிடும். ஆதலால் பயனற்றதான பல சினிமாத்துறை வசனங்களும் பாலியல் ரீதியான பண்பற்றதுமான சொற்களும் பலர்முன் பயன்படுத்துவதால் அவை மகிழ்ச்சியைக் குலைத்து, நன்மையை மாய்த்துவிடும்.

குறைவாகப் பேசி நிறைவாகச் செய்த அரசியல்வாதி

நல்ல பண்பு உடையவர்களும், பயன் இல்லாத சொற்களைச் சொல்வார்களானால், அச்சொற்கள் அவர்களுடைய சிறந்த நன்மையையும் சிறப்பையும் நீக்கிவிடும். கனக்கக் கதைக்கின்றவர்களை வாயாடி என்பர்; கனக்கக் கதைப்பதால் தீங்கு நிகழும் என்றில்லை என்றாலும் பேச்சற்ற நிலையே பெருநிலையாகும். ஞானிகள் அதிகம் பேசுவதில்லை; முனிவர்கள் தியானத்திற்றான் இருப்பர். ஆனால் அரசியல்வாதிகள் அதிகம் பேசிடுவர். உலகினை ஆட்டுவதும் அசைப்பதும் நடத்துவதும் அரசியல்வாதிகள்தான். ஆனால் Politics is a dirty game என்றான் ஓர் ஆங்கில அறிஞன். காரணம், அரசியல்வாதியின் கதைகளில் உண்மை காண்பதுவும் கடினமானதாகும். நன்மை இல்லாதவற்றைச் சொன்னாலும் பரவாயில்லை, ஆனால் பயனில்லாத சொற்களை எப்போதுமே சான்றோர்கள் சொல்லாமல் இருத்தல் நல்லது என்பதை அரசியல்வாதிகள் உணர்வதில்லை.

அரசியலில் குறைந்தளவு பேசி நிறைந்தளவு சாதனை புரிந்த அரசியல்வாதிகள் இருவர். மிகமிகக் குறைந்தளவு பேசி ஆட்சி பீடத்தின் தலைவராக, தமிழகத்தின் முதல்வராக, இந்திய காங்கிரசின் வழிகாட்டியாக இருந்தவர் கனம் காமராசர் அவர்கள். மற்றையவர் இலங்கைத் தமிழருக்குச் சுயாட்சித் திட்டத்தை வகுத்து இரட்டை ஆட்சி முறையில் இலங்கை அரசு வரவேண்டுமென வாதாடிய இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியின் தலைவர் தந்தை S.J.V. செல்வநாயகம் அவர்கள்.

அருமையான பயன்களை ஆராய்கின்ற அறிவாளர்கள் பெரும்பயன் இல்லாத சொற்களை மறந்துங்கூடச் சொல்லமாட்டார்கள். கனம் காமராசர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபொழுது 8½ நிமிடங்கள் மட்டுந்தான் சட்டசபையில் பேசியிருக்கிறார் என்றால் பயனில்லாத ஒரு சொல்லென்றாலும் அவர் பேசியிருக்க முடியாது. வாயசைவு ஒவ்வொன்றிலும் உதிர்ந்தவை மாணிக்கங்களாகவே இருந்திருக்கும்.

அறிஞர்கள் அதிகம் பேசுவரா?

ஒளவையாரின் ஆத்திகுடி இரண்டு மூன்று சொற்களில் எவ்வளவு அழகாக அற்புதமான நீதிகளைக் கொண்டுள்ளன. 'அறஞ் செய விரும்பு' என்ற மூன்று சொற்களில் மகா பாரதமே அடங்கி இருக்கிறது; பாரத யுத்தம் என்பது தருமம் தலைகாக்கும் என்பதை உணர்த்துவதற்கான கதையாகும். அறம் செய விரும்பு என்கின்ற மிகச் சுருங்கிய அளவான சொற்களால் பெரும் தத்துவமே உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது. அடுத்தாற்போல 'ஆறுவது சினம்' என்கிறார். 14,000 பாடல் கொண்ட இராமாயணம், அதனுள் கிடக்கிறது. எல்லைக் காவலுக்கிருந்த தங்கை சூர்ப்பனகையின் மூக்கையும் முலையையும் வாளால் வெட்டிக் காயப்படுத்தி, மானபங்கப் படுத்தினான் ஆரியகுலத் தலைவன் இலட்சுமணன் என்பதைச் சூர்ப்பனகை சொல்லக் கேட்டவுடன் சினத்தால் வெகுண்டெழுந்தான் இராவணன். இராம இராவண யுத்தம் உண்டாகியதில் இலங்கை அழிந்தது. 1983இல் யாழ்ப்பாணம் கல்வியங்காட்டுச் சந்தியில் வெடித்த குண்டினால் சிங்கள மக்களுக்கு ஏற்பட்ட கோபம் பெரும் இனக் கலவரமாக வெடித்து இன்றுவரை தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. 'ஆறுவது சினம்' என்ற இரண்டே இரண்டு மிகப் பயனான சொற்கள் இரண்டையும் கேட்டிருந்தால், அதன்வழி நடந்திருந்தால் பத்துத் திசை முகத்தும் தன்னாட்சியை நிறுவிய இராவணன் அரசு நிலைத்திருக்கும். இனக்கலவரம் வெடித்திடாது மிகமிகக் கட்டுப்பாடாக வைத்திருக்கும். இன்றைய நிலைபோல 1983ம் இருந்திருந்தால் தமிழர் புலம் பெயர்ந்து வாழும் நிலை ஏற்பட்டிருக்க அவசியம் இருக்காது.

இவை இரண்டும் போன்றதே 'இளமையில் கல்' என்பதுவும். வயதான முதுமையில் இயல்பாக ஞாபகம் நிற்பது குறைந்து போகும் காலத்தில் கற்பதைவிட பசுமரத்தாணிபோல ஏறக்கூடிய இளமையில் கல்வியைக் கற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்பதை 'இளமையில் கல்' என்னும் இரு சொற்களால் சொல்லியுள்ளார் ஓளவை.

அருமையான பயனை ஆராய்கின்ற அறிவாளர்கள் பெரும்பயன் இல்லாத சொற்களை ஒருபோதும் பேசுவதில்லை. நாம் நலமாக வாழ, நலமின்றி வந்தால் மீண்டும் நலமாக வாழ்ந்திட மருத்துவம் செய்யும் மருத்துவர்கள் நம்மிடம் கேட்பார்களேயன்றிச் சொல்வதில்லை. எழுதிக்கொடுத்து எம்மை நலமாக வாழ வைக்கும் வைத்தியர்கள் கதைப்பதில்லை. விஞ்ஞானிகளும் குறைந்தளவே பேசியுள்ளனர். மின்சாரப் பொறியியல் நுட்பத்தால் கிரகங்களுக்குச் சென்று வருகின்றளவு வளர்ச்சி அடைந்துள்ளனர். இருபதாம் நூற்றாண்டின் இணையற்ற கணித மேதை அல்பேர்ட் ஐன்ஸ்டீன் $E=mc^2$ என்றளவே பேசி அணுயுகத்திற்கு வழி வகுத்தார். அறிவியல் அறிஞர்கள் மனமயக்கம் இல்லாதவர்கள். மன மயக்கம் நீங்கிய குற்றமற்ற அறிவை உடையவர்கள், பயனில்லாத சொற்களை மறந்துங்கூட ஒருகாலத்திலும் சொல்லமாட்டார்கள்.

எனவே அன்பும் பண்பும் நிலைத்து நாம் இன்பமாக வாழ்ந்திட, சொல்வதானால் பயனுடைய சொற்களையே சொல்லி, பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லாதிருக்கவேண்டும். இதனை-

சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க

சொல்லிற் பயனிலாச் சொல். (குறள் 200)

என்னும் வள்ளுவரின் குறளுக்கேற்ப வாழ்ந்து, இன்பம் கண்டிடக் கேட்கட்டும் 'குறளின் குரல்'.

3-5-2001

CTR -

கனேடிய தமிழ் வானொலி

தீவினை அச்சம் யாவினும் சீறப்பே!

அதிகாரம் - 21

தீவினை அச்சம்

அறஞ்செய விரும்பு எனச் சொல்லும்போது மறச்செயல்கள் மலிந்துள்ளன என்றுதான் கருத்து. இன்று நேற்றல்ல 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே குற்றச் செயல்கள் நடைமுறையில் இருந்திருக்கின்றன. பிறருக்குத் துன்பம் விளைக்கும் செயல்களை அரசு சட்டம் போட்டுத் தடுக்கின்றது. அதற்கென காவற்றுகிறதும் வைத்து சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் நிலைநாட்டுகின்றது. ஆனால் இதனையும் மீறிப் பல சம்பவங்கள் நடந்து விடுகின்றன.

பிறர் வளர்ச்சி கண்டு பெருமிதம் கொள்வோம்!

நாட்டில் சட்டமும் ஒழுங்கும் இல்லையாயின் மக்கள் நிம்மதியாக வாழமுடியாது. சட்டமும் ஒழுங்கும் இல்லாத நாடுகள் கொடும்புலி வாழும் காடுகளைவிடப் பயங்கரமானதாகும். தற்பொழுது பலஸ்தீன நாட்டின் எல்லைக் கிராமமாகிய காசாப் பகுதியில் இஸ்ரேலிய இராணுவத்தினரின் தாக்குதல்களால் அங்குள்ள குடும்பங்கள் அல்லோலகல்லோலப் படுகின்றன. இலங்கையில் பெற்றோரின் முன்னிலையிலேயே தனயன் சல்லடைக் கண்களாகச் சுடப்படுகிறான்; ஒருவருக்கொருவருக்கான போட்டியில் எதிரியெனக் கருதப்பட்டு, மற்றையவரால் கால்வேறு, கைவேறு, தலைவேறாக வெட்டப்படும் கொடிய நிலை! இதனால் பயப் பீதியில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் தமிழர்கள். உலகிலேயே இலங்கையிலும் இந்தியாவிலுந்தான் மக்கள் கூடியளவு சித்திரவதைப்படுவதும் காணாமற் போவதும் என உலக மன்னிப்புச் சபை அறிக்கை விடுகிறது.

தமிழ் நாட்டில் சட்டமும் ஒழுங்கும் இல்லை என ஒருவர் அரசை மற்றவர் குற்றம் சாட்டிக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

நீதியை வழங்க வேண்டிய நீதிபதியே குற்றத்தைச் செய்தால் எப்படி இருக்கும்? யாரை நம்பி மக்கள் வாழுகிறார்களோ அவர்களே கொடுமைகளைச் செய்தால் எப்படி நாடு நிலைத்திருக்க முடியும்? 'மன்னன் எவ்வழி, குடிகள் அவ்வழி' என்பதற்கிணங்க அரச அதிகாரிகளைப் பின்பற்றி அல்லது அரச அதிகாரிகளின் துணையோடு தமது தன்னலத்திற்காகப் பல கொடுமையான தீச்செயல்களைச் செய்கிறார்கள்.

மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழின்

அறஞ்சூழும் சூழ்ந்தவன் கேடு. (குறள் 204)

என்ற குறள் வழியினை அத்தகையவர்கள் சிந்திப்பதில்லை. மறந்தும் பிறருக்குக் கேடு செய்தல் கூடாது, அப்படிச் செய்பவருக்குக் கேடு இயல்பாகவே வந்துவிடும்.

ஒருவருக்குப் பல ஏக்கர் நிலமிருக்கிறது; பொன் விளையும் பூமி அது; அதனைப் பண்படுத்தி நல்ல விளைச்சலைப் பெற்று வசதியாக இருக்கிறார். எந்தத் தீய வழியிலும் அவர் அதனைச் சம்பாதிக்கவில்லை; தன்னுடைய உற்றார் உறவினருக்கும் மற்றும் ஏழைகளுக்கும் தன்னால் இயலுமான வரை கொடுக்கிறார். அதனால் சமூகத்தில் நல்ல மதிப்பு உண்டாகிறது; பேரும் புகழும் வளருகிறது. இதைப் பார்த்துப் பொறாமைப்படலாமா? பிறனுடைய ஆக்கத்தைக் கண்டதும், அதனைப் பாராட்டாமல் பொறாமைப்படுகிறவன், தனக்கு அறனும் ஆக்கமும் சேர்வதை விரும்பாதவனே ஆவான். பொறாமை உடையவரைக் கெடுப்பதற்கு எந்தப் பகையும் தேவையில்லை. பொறாமையே தீய செயல்களைச் செய்திடத் தூண்டிவிடும்.

அதனால் ஒருவருடைய வளர்ச்சியைக் கண்டு நாம் பெருமிதம் அடைய வேண்டும். காலச் சூழ்நிலையால் நமக்குக் கிடைக்காதது மற்றவனுக்குக் கிடைத்திருக்கிறது என்று

மகிழவேண்டும். அத்தகைய செயல் தம்மைவிட உயர்பவர்களைக் கண்டு அழுக்காறு கொண்டிட வைக்காது. தீவினை அச்சத்தை உண்டாக்கும். தீச் செயல்கள் பிறருக்கு மட்டுமல்ல, தமக்கும் தீமை விளைவிக்கும் என்கின்ற பகுத்தறிவினைத் தந்து மேலோராக, சான்றோராக ஆக்கிவிடும்.

அதுமட்டுமல்ல, தமக்குத் தீமை செய்தவருக்கும், தாம் பதிலுக்குத் தீமை செய்யாது மன்னித்து விடுகின்ற மனநிலையை உருவாக்கும். அதனால், மன்னிக்கும் மனப்பான்மை வாய்ந்தவன்தான் மனிதன் என்ற நிலையையும் உருவாக்கிவிடும்.

அறிவினுள் சிறந்த அறிவு யாது?

தமக்குத் தீமையைச் செய்தவருக்கும், தாம் பதிலுக்குத் தீமை செய்யாது மன்னித்து விடுவதை அறிவினுள் எல்லாம் சிறந்த அறிவாகவே கொள்வார்கள்.

அறிவுடையவர்கள், சான்றோர்கள், பகுத்தறிவு உடையவர்களாதலால் பிறருக்கு வந்துற்ற செல்வத்தைக் கண்டு பொறாமை கொள்ள மாட்டார்கள். ஒவ்வொருவருக்கு இருக்கும் செல்வம் அவரவர் எச்சத்தால் கிடைத்தவையாகுமென எண்ணி அதனைக் கண்டு அழுக்காறு கொள்ளமாட்டார்கள். பிறரிடம் இருக்கும் பொருளை அடைந்திட எந்தத் தீய வழியையும் கைக்கொள்ள மாட்டார்கள்.

மற்றும் எளிமை காரணமாகவும் தீமையைச் செய்யாதிருக்க வேண்டும். எளிமையைத் தீர்க்கத் தீமையைச் செய்து, மீண்டும் எளியவனாகாதிருக்கவேண்டும் என்ற இலக்கணமாக வாழத் தலைப்படவேண்டும். வறுமையின் காரணமாக ஒருவன் தீய செயல்களில் ஈடுபடக்கூடாது. அப்படி ஈடுபட்டால் மீண்டும் அவன் வறுமையில் வாடவேண்டி வரும் என்பதை உணரவேண்டும்.

சிறு வயதிலிருந்தே சிலர் நண்பர்களாக இருப்பர்; காலப்போக்கால் உயிர்த் தோழர்களாகவும் ஆகியிருப்பர். ஆனால், தற்செயலாக ஒருவர் வசதியில்லாதவராகவும்

இருக்கக்கூடும். நண்பர்கள் என்றால் அடிக்கடி வீட்டிற்குப் போய் வருவதும் இருக்கும். வசதியானவர் வீட்டிற்குப் போய் வரும் இன்னொருவர், வசதியானவர் வீட்டுப் பீரோவிலிருந்த பணத்தைத் திருடிக்கொண்டு சென்றபின் அந்தப் பழியை அந்த ஏழை நண்பன் மேல் சுமத்தி, நட்பைப் பிரித்ததுமல்லாமல் ஏழையின் குடும்பத்தையும் அழிக்கும் அளவிற்குச் சிறைச்சாலைக்கும் அனுப்பி விடுகின்றனர். களவு தீமையானது, களவைக் கனவிலும் கருதாது, அதனை அடியோடு மறந்துவிடவேண்டும் என்பார்கள். இந்த நிலையில் ஒருவன் பொருளைத் திருடியதுமல்லாமல், அதனை இன்னொருவன்மேல் சுமத்துவது மிகவும் பாதகமான செயலாகும். ஒன்று களவெடுத்தது, இன்னொன்று தானில்லாத மாதிரி ஏமாற்றுவது, வேறொன்று இன்னொருவன்மேல் பழி சுமத்துவது. இதில் வெற்றி கண்ட கவையானது மேலும் பல திருட்டுக்களைச் செய்யத் தூண்டி, பலநாள் கள்ளன் ஒருநாள் அகப்படுவதுபோல ஒருநாள் அதில் மாட்டிக்கொண்டு, வட்டியும் முதலுமாக அனுபவிக்க வேண்டி வரும்.

நிழல் போல் தொடரும் அழல்போலும் தீமை!

துன்பங்களை விளைவிக்கும் தீய செயல்கள் தன்னை வாட்டி வருத்துதலை விரும்பாத ஒருவன், தீமைகளைப் பிறர்க்கு அவன் முதலில் செய்யாமல் இருக்கவேண்டும். துன்பம் தருவனவான தீவினைகள் தன்னைத் தொடர்ந்து வருத்துதலை விரும்பாதவர்கள், தீய செயல்களைத் தான் பிறரிடம் ஒருபோதும் செய்திட விரும்பமாட்டார்கள்.

படிப்பில், தொழிலில், பொருளிட்டலில் தனக்கு ஒருவன் போட்டியாக இருந்தால் அவனை அழித்தே அந்தப் போட்டியில் வெற்றியைப் பெறுபவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒருவன் பொருளைக் களவெடுத்துவிட்டால் பொருளுக்கு உரிமையானவன் வாழ்வதில் கடினநிலைகள் வரலாம். ஆனால், அதைவிட மோசமானது ஒருவனை அழித்துவிடலாகும். மிக வசதியானவர்கள் தமது வசதிக்கு இடைஞ்சலானவர்களைக் கொன்றழித்து விடுவது உலகில் எல்லா நாடுகளிலும்

இருக்கின்றன. சிலரின் மிகுந்த வசதியானது சிலர் கொலை செய்யப்பட்டதால் வந்துள்ளதாகும்.

ஒருவருடைய நிழல் அவருடனேயே ஒன்றியிருப்பது போல, தீய செயல்களில் ஈடுபடுகிறவர்களை விட்டுத் தீமையும் விலகாமல், தொடர்ந்து அவர்களை ஒட்டிக்கொண்டு இருக்கும் என்பதை மக்கள் உணரவேண்டும். தீய செயல்களைச் செய்தவர் கெடுதல் உறுதியானதாகும். அதனை அவனது நிழலுருவம் அவனை விட்டு விலகாது தொடருவது போன்றதாகும் என்பதிலிருந்து உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும்.

பிறருக்குத் தீய செயல்களைச் செய்தவர்கள், கேட்டினை அடைதல் என்பது, ஒருவனுடைய நிழல், அவனை விடாமல் தொடர்ந்து வந்து, அவனது கால்களின் அடியிலே தங்கியிருத்தலைப் போன்றதாகும். கூடாவொழுக்கத்தால் கெடுதல் உண்டாவதைத் தடுத்திட முடியாதிருக்கலாம். ஆனால் என்றோ ஒருநாள் செய்த குற்றத்திற்கான தண்டனையை அனுபவித்தே ஆகவேண்டும்.

களவு, கொலை போன்றதே மாற்றான் மனைவியை அடைய எண்ணுவதும். அறத்தின் இயல்போடு பொருந்தி இல்வாழ்விலே வாழ்பவன் பிறருக்குரிய பெண்மையை விரும்பமாட்டான். கற்பரசி கண்ணகிக்குச் சிலை எடுத்த வரலாற்றைப் பெற்றவன் தமிழன். எனினும், பாவையரின் கற்பை விலை பேசியவர்களும் தமிழர்களிடையே பலர் இருந்துள்ளனர். நாடு பிடிப்பதற்காக மட்டுமல்ல கன்னிப் பெண்ணையோ... மாற்றான் மனைவியையோ அடைவதற்காகவும் தமிழ்நாட்டில் போர்க்களங்கள் பல அமைந்திருந்தன. சில சிற்றூர் அரசர்களின் அழிவே மாற்றான் மனைவியை அடைவதில் எழுந்த போரால் நிகழ்ந்துள்ளது. அறத்தையே கருதாமல் ஒருவன் அறமல்லாதனவற்றையே செய்தாலும், பிறனுக்கு உரியவளின் பெண்மையை விரும்பாதிருத்தலே நல்லதாகும். ஒருவன், தன்னைத்தான் விரும்பி வாழ்பவனானால், அவன் எத்தகையதொரு தீய செயல்களிலும் ஒருபோதுமே ஈடுபடாமல் இருக்கவேண்டும்.

தீவிர மது தீமைசெய்த தூண்டும்!

கள்ளாண்ணல் தண்டனைக்குரிய குற்றமல்ல என்றாலும் கள்ளாண்ணலால் பல தீங்குகள் நடந்துவிடுகின்றன. கள் என்பது மதுபானமாகும்; மதுபானங்கள் பலவுண்டு. கள்ளு, சாராயம், பியர், பிறாந்தி, வைன், றம் எனப்பலவாகும். புளித்த நிலையில் அற்ககோல் என்கின்ற மது, நொதித்தல் மூலம் வருதலால் வெறிக்குந் தன்மையைப் பெறுகின்றது. மது மதியை மயக்கித் தன்னிலையை இழக்கச் செய்கின்றது. மதுவுக்கு அடிமையானவனுக்குப் பணத்தேவை அதிகமாகும், பணத்தேவை வரக் களவு செய்யத் தூண்டும், களவு செய்துவிட்டால் பொய் தானாகவே வந்துவிடும். களவும் பொய்யும் தீமையாகிய குற்றச் செயல்களாகும். மதுவின் மயக்கம் மங்கையின் தோளில் கையைப் போடத் தூண்டும். அதனை மறுக்காத மங்கையில் கூடத் தீங்கு நிகழ்ந்துவிடுமென்றால், மறுத்துவிட்ட மடந்தையால் விளையும் தீங்குகள் கொலைக்குக்கூட இட்டுச் செல்லலாம். எனவே, தீங்கில்லாத மதுபானம் பல தீங்கு தரும் தீயதாகக் கொண்டு அதனை ஒதுக்கிவிடவேண்டும். பெற்ற தாயின் முகத்திலும் கள்ளாண்டு மயங்குதல் துன்பம் தருதலால், சான்றோர்கள் கடியும் மதுவை அறவே நீக்கிவிடவேண்டும். கொலை உட்படப் பல தீய செயல்களைச் செய்வதற்குப் பலர் மது அருந்துவதைக் காணலாம். ஒருவனைக் கேவலமாகப் பேசுவதற்கே மது அருந்துபவர்கள் உண்டு.

மிருகங்கள் யாவும் கூட்டமாக வாழ்கின்றன, பறவைகள் கூட்டமாகத் திரிகின்றன. கூட்டமாக வாழ்வதற்கு ஒருவருக்கொருவர் தீமையில்லாது இருக்கவேண்டும். ஒருவன் தவறான வழியில் சென்று தீய செயல்களைச் செய்யாதிருப்பானானால், அவன் கேடற்று இன்பமாக வாழலாம் என்பது உறுதியானதாகும். எனவே

தீயவை தீய பயத்தலால் தீயவை

தீயினும் அஞ்சப் படும். (குறள் 202)

எனும் குறள்வழி நடந்து மகிழ்ந்திடக் கேட்கட்டும் 'குறளின் குரல்'.

10-5-2001

CTR -

கனேடிய தமிழ் வானொலி

ஒப்புரவறிந்தால் அப்புறம் ஏது துயர்?

அதிகாரம் - 22

ஒப்புரவறிதல்

உலக நடையில் ஒப்புரவு இல்லாதிருந்த காரணத்தாற்றான் பொதுவுடைமைத் தத்துவப் புரட்சி ரஷ்யா, சீனா போன்ற நாடுகளில் வெடிக்க, முதலாளித்துவத்திற்கு எதிராகப் புயல் கிளம்பியது. அதனால், முதலாளிகள் தாமாகப் பகிர்ந்தளித்ததைவிட, சட்டத்தால் அவர்கள் உடைமைகளை வறியவர்களுக்கு சேரக்கூடியதாக அமைந்தது.

பொதுவுடைமை சரியோ பிழையோ என்பதல்ல, எல்லோரும் வாழவேண்டும்; மாளிகையில் உள்ளவர்கள் மரத்தடிக்கு வருவதென்பதல்ல, மரத்தடியில் உள்ளவர்கள் மாளிகைக்கு வரவேண்டும் என்பதுதான் ஒப்புரவாகும்.

தா தா என வேண்டி, போ போ எனத் துரத்தும் தாசித்தன்மையாகச் சமன் செய்தல் அமையக்கூடாது. தரட்டும் பிழைத்துக்கொள்வோம் எனவும் இருக்கக்கூடாது. முயற்சி எதுவும் இல்லாத சோம்பேறிகளைச் சமன்செய்தல் எனும் கோட்பாட்டில் வாழ வைப்பது மேலும் சோம்பேறித்தனத்தை வளர்ப்பதாகும். சோம்பேறியானவர்கள் சுயநலவாதிகள் என்பதே கருத்தாகும். 'கொண்டு வா திண்டு பார்ப்பம்,' என்றிருப்பவர்கள் அவர்கள். அவர்களுக்கு இரங்குவது ஒப்புரவு என்கின்ற தத்துவத்தில் அமையாது.

முயற்சிக்க முடியாதவர்கள், முயற்சித்தும் முறிந்து போனவர்கள், வஞ்சனையால் வாடுபவர்கள், பகைவர்களால் பழிவாங்கப்பட்டவர்கள், எத்தர்களால் ஏமாற்றப்பட்டவர்கள், காழகர்களால் காயப்படுத்தப் பட்டவர்கள், தீராத நோயினால் தீங்குற்றவர்கள், இன்னோரன்ன வேறும் பல கடின நிலைகளால்

அல்லலுற்று ஆற்றாது கண்ணீர் சிந்துபவர்களின் கவலையைப் போக்கலாம்.

கைம்மாறு கருதாது காட்டுக ஒப்புரவு!

எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர்கள் என்ற எண்ணத்தோடு, எல்லோரும் ஒரு தாய் பெற்ற பிள்ளைகள் என்ற உணர்வோடு உதவிட உந்தப்பட வேண்டும். ஒரு மனிதன் இன்னொரு மனிதனுக்கு உதவுகிறான் என்ற மனித நேயத்தோடு வாழவேண்டும். கைம்மாறு கருதாது உதவ வேண்டும்.

கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்டு
என்ஆற்றுங் கொல்லோ உலகு. (குறள் 211)

என்பது வான்மறையாரின் வாக்காகும். மழை பெய்வதனாலே தான் உலக உயிர்கள் வாழ்கின்றன. ஆதலால், மழையே உயிர்களுக்கு அமிழ்தமாகும். காலத்தால் மழை பெய்யவில்லை என்றால் ஞாலத்தில் பசி பட்டினி மட்டுமல்ல அதன் வளத்திற்குத் தளமான கடலும் தன்னுடைய தன்மையை இழந்து வற்றிவிடும். இத்துணையான நன்மையைச் செய்திடும் மழைக்கு எதிருதவியாக இவ்வுலகம் எதுவும் செய்வதில்லை. அதுபோலவே, உலக நன்மைகளைக் கருதிச் சான்றோர் செய்யும் கடமைகளும் ஒப்புரவறிதலாகும்.

அண்ணல் காந்தியடிகள் காதகனால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டபோது, ஏழிசைவள்ளல் M.K. தியாகராசப் பாகவதரின் குரலில் கவிஞர் பாபநாசம் சிவத்தின் பாடலொன்று, 'கைமாறு செய்வதுண்டோ, காந்திஜிக்குக் கைமாறு செய்வதுண்டோ, எம்மானெல்லோரும் இன்புற்றிருக்க வேண்டினரல்லால் வேறொன்றுமறியார், காந்திஜிக்குக் கைமாறு செய்வதுண்டோ' என்பதாகும். யுத்தமின்றி, இரத்தமின்றி தன் சொத்துச் சுகமிழந்து இந்திய சுதந்திரத்திற்காக உழைத்திட்ட உத்தமர் காந்தியடிகள் எந்தக் கைமாறும் கருதாது பாரத நாட்டு மக்களின் விடுதலைக்காகப் பாடுபட்டார்.

அண்ணல் காந்தியடிகளைப் போன்ற நிலையில் இல்லாது விசுவாசமாக உழைப்பவர்கள் பலர் உள்ளனர். விசுவாசமிருப்பதால் சிறிய செயல்களெல்லாம் பெரிய செயல்களாக மாறிவிடுவதும் உண்டு. பத்திரிகைச் செல்வாக்கு, வானொலி, TV போன்ற வசதிகள், விளம்பரத்திற்கென ஆட்கள் வைத்திருப்பவர்களும் உண்டு. அரசியல்வாதிகளின் அனேகமான செயற்பாடுகள் எல்லாம் விளம்பரமாகவே இருக்கும். செய்தியாளரைக் கையுடனும், படப்பிடிப்பாளரைப் பக்கத்திலேயும் வைத்திருப்பவர்கள் அவர்கள்.

பெற்ற பொருள்நலம் மற்றோர்க்குதவுதலே!

ஒப்புரவாளன் ஒருவன், பெரிதும் முயன்று ஈட்டிய பொருள் எல்லாம், தகுதியுடைய பிறர்க்கு உதவி புரிவதற்காகவே என்ற குறள் தத்துவத்திற்கமைய வாழும் பலர் உள்ளனர். தன் முயற்சியினால் தான் சேர்த்த பொருளெல்லாம் தக்கவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்காகவே தன்னிடம் சேர்ந்தது என்று எண்ணிடும் தற்காலக் குமண வள்ளல்களும் இருக்கின்றனர். இதற்கமைய வாழ்ந்து காட்டிய வள்ளல் யாழ்ப்பாணத்து மில்க் வைற் (Milk White) முதல்வர் கனகராசாவைக் குறிப்பிடலாம். பணமாகக் கொடுத்தது மட்டுமல்ல, பனைவளம் செழிக்க, பனம் விதைகளைச் சேகரித்து நாடு முழுமையிலுமுள்ள வெற்றிடங்களில் நாட்டியுள்ளார். எந்தவித கைமாற்றையும் அவர் எதிர்பார்க்கவில்லை. இத்தகையதோர் தருமவள்ளல் தரும மருத்துவமனையில்தான் காலமானார்!

ஒப்புரவைப்போலப் பலருக்கும் நன்மையான வேறொரு பண்பை வானுலகத்தும் மண்ணுலகத்தும் பெறமுடியாது. எதிர்நாடா உதவியைவிட நல்லதொன்று எங்குமில்லை. உலகம் ஒழுங்காக நடைபெறவேண்டும்; உலகம் ஒழுங்காக நடந்திட உலக மக்கள் அனைவரும் உண்டு உடுத்து வாழவேண்டும். அவ்வாறு வாழுவதற்கு ஒழுங்கு செய்தலே சமன் செய்தல் என்னும் ஒப்புரவறிதலாகும். விதைத்த நிலத்தில் வாய்க்கால் வெட்டிப் பாத்திகட்டுவோர், தண்ணீர் சமனாகப் பாயும்

பொருட்டு, மேட்டு மண்ணை வெட்டிப் பள்ளத்தில் போட்டுச் சமன் படுத்தல் ஒப்புரவு செய்தலாகும். அதுபோல, உள்ளவர் இல்லார்க்கு உதவி, உலக வாழ்வைச் சமன் செய்வது ஒப்புரவு செய்தல் என்னும் உலக நடையாகும். பதிலுதவி கருதாப் பயனுடைய செய்பவர், உலக நடையைச் சமன் செய்து, ஒப்புரவு காண்டல் தம் கடனெனக் கொண்டவராவார். இல்லார்க்குக் கொடுத்தல் உள்ளார் கடன் என்பதை உணர்தலாலாகும்.

‘எவ்வுயிரும் ஒத்த தன்மையானது’ என்று அறிந்து உதவி செய்து வாழ்பவனே உயிர் வாழ்கின்றவனாவான், சமன் செய்யாது ஒப்புரவற்று வாழ்பவன் செத்தவருள் வைத்துக் கருதப்படுவான். உலக வாழ்க்கையின் அச்சாணிபோன்ற ஏழைப் பாட்டாளிகளே ஏற்கத் தகாதவராகத் தள்ளிவிடப்படுகிறார்கள். ஆனால், அன்னாரின் ஓயாத உழைப்பால் வந்ததே செல்வரின் செல்வமாதலால் அப்பாட்டாளி மக்களுக்குக் கொடுத்தவே செல்வர் கடமையாகும். செல்வம், நல்ல பண்பு உடையவனிடம் சென்று சேருதல் வேண்டும்; அப்பொழுதுதான் ஊருக்குள்ளே பழமரம் பழுத்திருப்பதுபோல அந்தச் செல்வனாலும் பலருக்குப் பயனளிக்க முடியும்.

ஆறுதல் உரையும் அரிய ஒப்புரவே!

நீரிழிவு, இதய அழுக்கம், மனத்தளர்ச்சி போன்ற நோயினால் பலர் அவதிப்படுகின்றனர்; பாடசாலை, பொதுவிடம் போன்றவற்றில் இவைபற்றி விளக்கம் தரலாம்; மக்கள் செல்லும் நேரத்தில் மருத்துவமனைக்குச் சென்று நோயாளிகள் சிலரிடம் அன்பாக உரையாடி ஆறுதலளிக்கலாம்.

ஓய்வு நேரங்களில் வீதியோரங்களில் நின்றால் தெருவைக் குறுக்கறுக்க இருக்கும் முதியவர், விழிப்புலனற்றோர், சிறுவர்கள் முதலியோருக்கு, குறிப்பாகப் பாடசாலை தொடங்குகின்ற விடுபடுகின்ற நேரங்களில் வீதியை கடக்கவேண்டிய மாணவர்களுக்காக வாகனப் போக்குவரத்துக்கான வீதி ஒழுங்கைக் கவனிக்கலாம்.

உங்கள் உயலில் ஒரு மரம் நடலாம். மேலை நாடுகளில் - குறிப்பாக இலண்டன், கனடா போன்ற நாடுகளில் வீதி, பூங்கா போன்றவற்றில் மரங்கள் நட்டுப் பாதுகாக்கின்றனர். தமிழகத்திலும் சில இடங்களில் நல்லபடி மரங்கள் நட்டுப் பயன்பெறுகின்றனர்; அதுவும் புளி போன்ற பழமரங்களை நட்டுள்ளனர். ஈழத்தில் இத்தகைய மரம் நடுகை பேச்சளவில்தான் இருக்கின்றது; பாடசாலைகள் ரீதியாக ஊக்கம் அளிக்கப்பட்டது; இளைஞர் இயக்கம் வீதிகளில் மரம் நடுவதற்கு ஊக்கம் கொடுத்தது. ஆனால், தெரு மரங்களை மட்டுமல்ல, காணிகளிலுள்ள வேலிகளிலும் மரம் வளர்ப்பது கடினம். ஆடுமாடு வைத்திருப்பவர்கள் அவைகளுக்கு உணவாக இலை குழைகளை இரவிலேயே களவாக வெட்டி மரத்தினை அழிப்பர். 'இவர்களென்ன மரம் நட்டுப் புகழெடுப்பது' என்று அவற்றைப் பிடுங்கியோ வெட்டியோ எறியும் புண்ணியவான்களும் உள்ளனர். ஒப்புரவறிந்து ஒழுகவேண்டிய மனிதன், தமிழன், அதிலும் நம் நாட்டானுக்குப் பொறாமை, அழிவெண்ணம் இருக்கிறது. விந்தையாக இருக்கிறது!

புத்தக ஒப்புரவும் போற்றற்குரியதே!

"The purpose of life is a life of purpose" - என்றான் ஆங்கிலக் கவிஞன் Robert Byrne. வாழ்வின் நோக்கம் என்பது நோக்கத்திற்காக வாழ்வதாகும். எமது வாழ்வின் கருத்து நாம் வாழ்வது மட்டுமல்ல, பிறரையும் வாழ வைப்பதாகும். "Love is not getting, but giving" என்றார் இன்னோர் கவிஞர் Henry Van Dyke. அன்பு பெறுவதல்ல, கொடுப்பது. எனவே, பிறருக்கு ஒன்று ஈவதே ஈகையாகும். செல்வமானது பெருந்தகுதி உடையவனிடம் சேர்தல், பிணி தீர்க்கும் மருந்தாகிப் பயன்தரத் தவறாத மருந்துமரம்போல எப்போதும் பயன் தருவதாகும். ஆயிரம் சத்திரங்கள் கட்டிப் பத்தாயிரம் பேருக்கு அன்னதானம் இடுவதிலும் அங்கோர் ஏழைக்கு எழுத்தறிவித்தவன் இறைவனாவான். கேரள நாட்டில் எழுத்தறிவில்லாதவர்கள் இன்று ஒருவருமில்லை. பல நாடுகளில் படிப்பறிவில்லாத பலர் உள்ளனர். கூடுதலாகவும் குறிப்பாகவும் தமிழர்களிடையே

படிக்காதவர்கள் பலர் இருக்கின்றனர். கைமாறு ஏதுமின்றி நமது தமிழர்களைக் கல்வியில் உயர்த்திட முடியாதா? ஊதியம் பெறாது தமிழ் வளர்த்த காரணத்தால் நம் தமிழ்ப் புலவர்கள் ஏழைகளாக இருந்துள்ளனர். இன்று அந்தநிலை மாறியுள்ளது. எழுத்தாளர்களும் புத்தக விற்பனை நிலையங்களும் பெரும் லட்சாதிபதிகளாக உள்ளனர். டாக்டர் மு.வ., கலைஞர் கருணாநிதி ஆகிய சிலரை உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம். யாழ்ப்பாணத்தில் பூபாலசிங்கம், சென்னையில் மணிமேகலைப் பிரசுரம் போன்றன புத்தகசாலைகளாக விளங்குகின்றன.

ஒப்புரவு செய்தலாகிய கடமையை அறிந்த அறிவாளர்கள், அதற்கேற்ற பொருள்வசதி இல்லாத காலத்திலும் முடிந்தவரை உதவத் தளரமாட்டார்கள். இதுபோன்று தளராதவர்கள் உலகில் பலருளர். வட்டிக்குக் கடனெடுத்து, வங்கியில் பொறுப்பாளராக நின்றெல்லாம் உதவி செய்தவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். இந்த வகையில் காலஞ்சென்ற கலைவாணர் N.S. கிருஷ்ணன் அவர்களைச் சொல்லலாம். கொடுத்துக் கொடுத்து, கடனாளியாக மட்டுமல்ல, மருத்துவமனையில் மருந்துச் செலவுக்கு வசதியில்லாதவராக இருந்துள்ளார்.

ஒப்புரவு என்னும் பண்பை உணர்ந்து, அதன்படி நடக்கும் கடமையை உணர்ந்த அறிவுடையார், தாம் வறுமையுற்ற காலத்திலும், ஒப்புரவு செய்யத் தவறமாட்டார்கள். எனினும், தன்னை அறிந்துதான் தானஞ்செய்யவேண்டும் என்பதையும் மறத்தலாகாது. ‘பாத்திரமறிந்து பிச்சை போடு’ என்பதை நினைவுபடுத்திக் கொள்ளவேண்டும். கொடுக்கப்பட வேண்டியவனுக்குத்தான் கொடுக்கவேண்டும். வளத்தோடு பெற்று அளவோடு கொடுத்தால் தேய்வு என்பதற்கு இடமில்லாது ஆகலாம். பேரும் புகழுக்கும், விலாசத்திற்கும் விளம்பரத்திற்கும் தேவையற்ற இடங்களில் கொடுத்து, உதவிடுவதாகச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதில் அர்த்தமில்லை. பெற்றோர் பிச்சை எடுக்க, உடன் பிறப்புக்கள் வறுமையால் வாடிடக் “கொடைக்குக் கர்ணனாக” வாழும் பெருமக்கள் பலர்

இருக்கின்றார்கள். பேரும் புகழும் கூடாததல்ல, “விளம்பரம் இல்லாதவன் பாதி மனிதன்”. ஈசுவரங்கள் பல இருக்க இராசராசசோழனும் இராசேந்திர சோழனும் உலகப் புகழ்பெற்ற ஈசுவரங்களைக் கட்டியுள்ளனர். ஈசுவரங்களும் அவரவர்கள் பெயராலேயே விளங்குகின்றன. இதில் சமயம் மட்டுமல்ல, அவர்கள் விளம்பரமும் அதற்குள் இருக்கிறது.

ஒப்புரவினாலே கேடு வரும் என்றால், அந்தக் கேடனாது தன்னை விற்றாவது ஒருவன் பெறுவதற்குத் தகுந்த சிறப்பை உடையதாகும். உதவி செய்யும் நற்குணமுடையவன் பிறர்க்கு உதவ இயலாமையே வறுமை எனக் கூறுவான். எனவே, உலக வாழ்வைச் சமன்செய்து எல்லோரும் இன்புற்று வாழ்ந்திடக் கைமாறு கருதாது உடல் பொருள்தனை ஈந்து, தேவையெனின் உயிருக்கு ஈடாகச் சிறுநீரகம், குருதி போன்றவற்றைக் கொடுத்து-

ஊரணி நீர்நிறைத் தற்றே உலகவாம்
பேரறி வாளன் திரு. (குறள் - 215)

என்ற குறளுக்கமைய உலக நலந்தரும் அறிஞனது செல்வம், ஊரிலுள்ள பொதுக்குளம் போன்று விளங்கிடக் கேட்கட்டும் ‘குறளின் குரல்’.

17-5-2001

CTR-

கனேடிய தமிழ் வானொலி

கொடுப்பதால் குறைவின்றி வாழலாம்!

அதிகாரம் - 23

சுருது

இல்லாமை என்பது இன்று நேற்றல்ல உலகில் மக்கள் தோன்றிய நாளிலிருந்தே நிலவி வருவதால் பகிர்ந்துண்ணும் பண்பும் அதன் பக்கத்தே வளர்ந்துள்ளது. இல்லா நிலையில் இருப்பது தனி மனிதன் மட்டுமல்ல, நாடுகள் பலவும் இரந்து பெற்று வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன.

சோமாலியா போன்ற நாடுகள் இன்று பஞ்சத்தால் பதறிக் கொண்டிருக்கின்றன. வறுமையின் வரட்சியால் வாடுகிறார்கள், என்பதைவிடச் செத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதே பொருந்தும். பொதுவாக, மூன்றாந்தர வளர்முக நாடுகளில் இத்தகைய தொல்லை இருந்துகொண்டே இருக்கிறது. வளர்ந்த நாடுகளென உள்ள அமெரிக்க ஐக்கிய நாடு, பிரித்தானியா, ரஷ்யா கூடுதலாக ஐக்கிய அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகள் வளர்ந்துவரும் நாடுகள் பலவற்றிற்கு உதவிகளை அளித்து வருகின்றன.

கொடிது கொடிது வறுமை கொடிது!

பல நாடுகளில் இலவச ஊதியம் பெறுபவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஈழநாட்டில் பிச்சைச் சம்பளம் என்றே பெறுகின்றார்கள்.

வறுமை பரம்பரையாக வருகிறது, வசதியும் வாய்ப்பும் படைத்தவர்கள் ஊதாரிகளாக வாழ்ந்ததால் வறுமையுற்றுள்ளார்கள். தாசியர் வீடுகளைத் தஞ்சமாகக் கொண்டவர்கள், மதுவுக்கு அடிமையானவர்கள், பிறரால் ஏமாற்றப்பட்டவர்கள், தீயினால் பொருள் அழிக்கப்பட்டவர்கள், வெள்ளத்தின் வேகத்தில்

அள்ளுண்டதால், புயலின் வீச்சால் வீசப்பட்டதால், பூகம்பத்தால் பொலிவிழந்ததால் வறுமைக்குள்ளானவர்கள் உலகில் பலருண்டு. கள்ளரின் தொல்லையால் கடைநிலையடைந்துள்ளார்கள் பலர். வெயிலில் புழுப்போல் இவர்கள் எல்லோரும் வாழத் துடிக்கிறார்கள்.

நடுத்தரக் குடும்பத்தினரிடையே குழந்தைகள் அதிகரித்ததால் வாழ்க்கைச் செலவு அதிகரித்து வாழ்க்கைக்குப் போராடுபவர்களும் உண்டு. கூலிவேலை செய்யும் ஒருவருக்கு ஆறு பிள்ளைகள் இருந்தால் அவரால் குடும்பத்தை நடத்திட முடியுமா? அரிசி இடித்துப் பிழைக்கும் ஒருவர் ஐந்து பிள்ளைகளுக்குத் தந்தையானால் செலவுக்கு என்ன செய்யமுடியும்? கூலி வேலை செய்பவர்களுக்கு நித்தமும் வேலை கிடைக்குமென நம்பமுடியாது.

சில இடங்களில் முதியவர்கள் ஒரு பாரமாக உள்ளனர். தீராத நோயினால் வாடுபவர்கள் இருக்கிறார்கள். நோயுள்ளவர்கள் தம்மைப் பெற்றவர்களாகவோ, தாம் பெற்றவர்களாகவோ இருக்கக்கூடும். யாராக இருந்தாலென்ன? அவர்களின் நோயைத் தீர்த்திட முயற்சிக்கத்தானே வேண்டும். நோய்க்கு மருத்துவம் செய்திடப் பணமில்லாததால் மருத்துவம் செய்யாது, நோய் பெருகி இறந்தவர்கள் உண்டு. நோய்க்கு மருந்து வாங்கப் பணமில்லை, பார்த்திட வசதியில்லை. பேசாது விட்டால் நோய் பெருகிப் பெருங் கடினமாக இருக்குமே எனக் கிணற்றில் விழுந்தோ, தொங்கியோ, ஆற்றிலோ, கடலிலோ, மாடியிலிருந்து பாய்ந்தோ, எப்படியோ உயிரை மாய்த்துக் கொண்டவர்கள் உண்டு.

“கொடிது, கொடிது வறுமை கொடிது; அதிலும் கொடிது இளமையில் வறுமை” - ஓளவையின் பாடலை K.B. சுந்தரரம்பாளின் குரலில் கேட்க உள்ளம் உருகிடவே செய்கிறது. எமது பள்ளிப் பிராயத்தில் பலரைப் பார்த்திருக்கிறோம். மதிய உணவைக்கொண்டு வராது புளுக்கொடியல் ஒன்றைச் சப்பித் தண்ணீர் குடித்தவர்கள், சக மாணவர்கள் உண்ணுகின்றபோது அதனை ஓரக் கண்ணால் பார்த்து உமிழ்நீர் விழுங்கியவர்கள்,

மாதக் கணக்காக தோய்க்காத ஒரே உடுப்பு, மெலிந்த உடல், குழி விழுந்த கண்கள், உணவில்லாததால் பாடசாலைக்கு வராது தவிர்த்தல், பயிற்சிக்குச் சுவடிகள் - படிக்கப் பொத்தகங்கள் இல்லாதவர்கள், வசதிகள் இல்லாததால் பாடசாலைப் பொதுநிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொள்ளாமை, குறிப்பாகச் சப்பாத்து இல்லாததால் விளையாட்டுக்களிலிருந்து தவிர்த்தல் போன்ற பலவற்றைப் பார்த்திருக்கிறோம்.

சேவையைச் சொந்த தேவைக்குப் பயன்படுத்தலாமா?

நோய்களுக்கான மருத்துவங்களைச் செஞ்சிலுவைச் சங்கம் ஓரளவு கவனிக்கிறது; வரட்சியான சில இடங்களில் முடிந்தளவு ஈரப்பதனை அரிமாக் கழகம் செய்கிறது; இன்னும் சிற்சில உதவிகளை கிராம அபிவிருத்திச் சங்கங்கள் செய்கின்றன. இன்னும் தனிப்பட்டவர்களும் சில உதவிகளைச் செய்திட முயற்சிக்கின்றனர்.

இவைகள் எல்லாம் இரக்க சிந்தையோடு, சமூகப் பணியெனச் சிலரும், சமயப் பணியெனச் சிலரும், தம்பணி எனச் சிலரும் செய்து கொள்ளுகின்றனர். இதனைப் பிழையாகப் பயன்கொள்பவர்களும் இருக்கின்றார்கள். வசதியும் வாய்ப்பும் இருந்தும், 'கொடுக்கிறார்களாம் நாமும் அதனைக் கொள்ளலாமே' எனக் கொண்டிட முயற்சிப்பவர்களும், பலர் உள்ளனர். இது கடைந்தெடுத்த அயோக்கியமாகும். இல்லாதவன்தான் இருப்பவனிடம் பெற்று இல்லாத நிலையைப் போக்கிடவேண்டும். இருப்பவன் இல்லாதவன்போல நடித்தால், உண்மையாக இல்லாதவனுக்குக் கொடுக்க இல்லாததாகியோ அல்லது கொடுக்கப்படும் தொகை குறைந்தோ காணப்படும். இல்லை என்று இரப்போர் யாவர்க்கும், இல்லை என்னாது கொடுத்தால்தான் கொடை என்னும் ஈகையாகும். யார் பெறலாம் என்பதும் யாரிடம் பெறலாம் என்பதும் யாருக்குக் கொடுக்கலாம் என்பதெல்லாம் அறத்தின் அடிப்படையாக இருக்கவேண்டும். இல்லை என்றால், கொடுப்பதென்ற புனிதமான செயல் புனிதமில்லாததாகிவிடும்.

வறியார்க்கொன்று ஈவதே ஈகைமற் றெல்லாம்
குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்த. (குறள் - 221)

என்ற குறளால் வள்ளுவர் கொடையின் வரைவிலக்கணத்தைக் கூறுகிறார். இல்லாதவர்களுக்கு வழங்குவதுதான் ஈகையின் பண்பாகும். மற்றவர்களுக்கு வழங்குவதென்பது ஏதோ ஓர் ஆதாயத்தை எதிர்பார்த்து வழங்கப்படுவதாகும். வறுமையின் வறட்சியால் வாடுபவனுக்கு வழங்கவேண்டும்.

கொடுப்பது நல்ல குடிப்பிறந்தார் பண்பே!

வறுமை பலவித தீய செயல்களில் மனிதனை இறக்கிவிடும். வறுமையின் காரணத்தால் களவு செய்தல்... களவு செய்தலையே தொழிலாக வளர்த்துள்ளனர். இன்று களவு பயங்கரவாத அடிப்படையில் உலகளாவியதாகப் பெரியமைப்பில் உள்ளது. கத்தி, துப்பாக்கியைக் காட்டி, மிரட்டிப் பறிப்பதல்ல, ஆளையே தீர்த்துக் கட்டிவிடும் நிலையாக உள்ளது. வறுமையால் உடலைப் பலியாக்கி, உடலை விற்று, உடலை மூலதனமாக்கிப் பிழைப்பு நடத்தும் நிலை உலக ரீதியாக வளர்ந்து, அதற்கெனச் சங்கம் அமைத்து, சங்க ரீதியான போராட்டங்களால் சில நாடுகளில் இது தொழில் நிலையாக உள்ளது. மேலும், வயது வந்தவர்களுக்கான Sex Films, Adult Cassettes, Nude Pictures என உள்ளறைச் சங்கதிகள் வெளியறை நிகழ்ச்சிகளாக உள்ளன. சமூகச் சினிமாக்களிலும் வருவாய் அடிப்படையில் பாலியல் சம்பந்தமான காட்சிகளைக் காட்டுகின்றனர்.

வறுமையால் தொடங்கிய தீங்குகள் இன்று சமூகப் பார்வையில் சில இடங்களில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. களவு ஏற்றுக்கொள்ளப் படாவிடினும் பயங்கரவாதிகளுடன் போரிடுவது மிகக் கடினமாகவே அரசுக்குள்ளது. சந்தனமரக் கடத்தல் வீரன் வீரப்பன் கதை நாடறிந்ததாகும்.

பிறரிடமிருந்து பொருள் பெற்றுக்கொள்ளுவது நல்ல நெறி என்றாலும், பொருளை ஏற்றுக் கொள்ளல்

தீமையானதாகும். கொடுப்பதால் ஏற்பவன் சோம்பலாக்கப் படுகிறான் என்றமையால் கொடுப்பதை அயலவர் மதிப்பதில்லை; எனினும் கொடுக்கப்பட வேண்டியவன் இருக்கும்போது கொடுத்தல் நன்றாகும்.

அதிலும் 'யான் வறியவன்' என்னும் துன்பச் சொல்லை ஒருவன் உரைப்பதற்குமுன் அவனுக்குக் கொடுத்துவிடுதல் நல்லதாகும்; அதேபோலத் தமக்குள்ள வறுமைத் துன்பத்தைக் காட்டிக் கொள்ளாமல் பிறருக்கு ஈவது உயர்ந்த குடிப்பிறந்தவரின் பண்பாகும். இரந்தவருக்கு இல்லை என்று கூறித் துன்பங் கொடாமல், கொடுப்பது நல்ல குடிப்பிறந்தவர்கள் பண்பாகும்.

கொடுத்து மகிழும் இன்பம் கோடிபெறும்!

ஈதல் பண்புடையவர்களுக்குத் தம்மை நாடி வரும் இரவலரின் புன்னகை பூத்த முகத்தைக் கண்டு இன்புறும் வரையில், அவருக்காக இரக்கப்படுவதும் ஒரு துன்பமாகவே தோன்றும். இரவலரின் இனிய முகத்தைக் காணும் வரையில், ஈவோர் மனம் அமைதி பெறாமல், இரக்கப்பட்டு மன நோவினை அடைவர். இரப்பவரின் மகிழ்ச்சியைக் காணும்வரை இரக்கவைப்பது, கொடுப்பவர்க்கு இனியதல்ல. பசியைப் பொறுத்துக்கொள்பவரது ஆற்றலே சிறந்த ஆற்றலாகும்; அதுவும் அப்பசி நோயை உணவளித்து மாற்றுவாரின் ஈகைக்குப் பிற்பட்டதே. பசியைப் பொறுத்துக்கொள்ளும் நோன்பைக் கடைப் பிடிப்பதைவிடப் பசித்திருக்கும் ஒருவருக்கு உணவு அளிப்பதே சிறந்தது. தமக்கு நேரும் பசியைப் பொறுப்பது தவவலிமை பெற்றவருக்குப் பெருமை அளிப்பதாயினும், அப்பெருமையைவிடப் பெருமையளிப்பது பிறர் பசியை அகற்றுவதாகும்.

'சாப்பிட்ட கையால் காகமும் கலைக்கார்' - என ஒரு பழமொழி உண்டு. தாம் தாம் சேர்த்துக் கொள்வார்களேயன்றி பிறருக்குக் கொடுக்க மாட்டார்கள். கொஞ்சமும் மசியுந்தன்மை இல்லாதவர்கள், ஈகையிரக்கம் அற்றவர்கள், பிசினர்கள்,

சர்ச்சப்பிகள் என்றெல்லாம் கூசாமல் சொல்வார்கள்; கசவாரம் என்று மிக இழிவாகவும் பழிப்பார்கள். எனினும் பொருளில் கவனமாக இருந்து, தான் மட்டும் வாழ்ந்தாற்போதும் என்று எண்ணுபவர்கள் இதற்கெல்லாம் வெட்கப்படுவதில்லை. பகிர்ந்து உண்பவனுக்குப் பலரும் உதவுவர். அதனால், அவர்களுக்குப் பசியால் வரும் நோய் வருத்துவதில்லை.

கொடுப்பதால் வரும் இன்பத்தை அறிந்தோர் கொடுத்து மகிழ்வார். ஏழை எளியோருக்கு எதுவும் அளித்திடாமல் சுட்டிய பொருள் அனைத்தையும் இழந்திடும் ஈவு இரக்கமற்றோர், பிறருக்கு வழங்கி மகிழ்வதில் ஏற்படும் இன்பத்தை அறியமாட்டாரோ? பொருளைச் சேர்த்து வைத்துப் பின் அதனை இழந்துவிடும் கொடியவர், பொருளைப் பிறருக்குக் கொடுத்து மகிழும் இன்பத்தை அறிவதில்லை.

பணத்தை வைக்கும் கல்லாப்பெட்டி எது?

நமது தமிழகத்தில் கடையெழு வள்ளல்களின் இலக்கிய வரலாறு சகையின் பெருமையை எடுத்து விளக்குவதாகும். பாடும் பாணர்களுக்கு, தமிழ் தந்த புலவர்களுக்கு தம் உயிரையே ஈந்திடத் துணிந்தவர்கள் நம் அரசர்கள். அதன் வரலாற்றில் காஞ்சித் தலைவன் நந்திவர்மன், முதிர்மலையரசன் குமணன், தலைசிறந்து விளங்குகிறார்கள். பறம்புமலை மன்னன் பாரியின் புகழ், சேர, சோழ, பாண்டியப் பேரரசுகளையே நிலை குலையச் செய்ததாக இலக்கியம் காட்டுகிறது. புராண காவியங்களில் கர்ணனின் கொடை, பெருமிதமானது. 'கொடை எனில் அது கர்ணன்' எனும் மரபுத்தொடர் கொடையின் சிறப்பினை விளக்குவதாகும்.

இத்தகைய நிலையில் நம் அரசர்கள் இருக்க, பொருள் தேட, மதம் பரப்ப வந்த ஐரோப்பியர் பொருள் வளம் தாழ்ந்திருந்த சிற்றரசர்களுக்குப் பொருள் கொடுத்து, நாட்டைத் தம் வசமாக்கினர். அவர்களைப் பின்பற்றி அவர்களுக்குக் கீழ் வேலை செய்த அரச அதிபர், மணியகாரன், உடையார், விதானை முதலானோர் ஒருசதம் ஐந்து சதம் பத்து சதத்திற்கு ஏழைகளின்

காணிகளைத் தமதாக்கினர். ஈகையின் பண்பினை அறியாது ஏழையாயினர்; ஏழ்மையைத் தமக்கு மூலதனமாக்கினர் கயவர்கள்.

தாம் பெற்ற உணவைப் பலரோடும் பகுத்து உண்ணும் பழக்கம் உடையவனைப் பசி என்று கூறப்படும் தீய நோய் அணுகுவதில்லை. கா கா எனக் கரைந்து அவர்கள் உண்பதால், வா வா என அவர்கள் வரவைக் கூட்டுவதால் அவர்களுக்குப் பஞ்சம் வருவதில்லை.

சாவு எனும் துன்பத்தைவிட வறியவர்க்கு எதுவும் வழங்க இயலாது என்கின்ற மனத்துன்பம் பெரியதாகும். சாதலைக் காட்டிலும் துன்பமானது யாதுமே இல்லை; ஆனால், வறியவர்க்கு ஒரு பொருள் கொடுக்கமுடியாத நிலை வந்தபோது அச் சாதலும் இனியதே ஆகும்.

‘இல்லானை இல்லாளும் வேண்டான், ஈன்றெடுத்த தாய் வேண்டான், செல்லாது அவன் வாய்ச்சொல்’ - என்று இன்னோர் நீதிநூல் வரிகள் இல்லாநிலையின் கொடுமையை மலை விளக்காக்கி உள்ளது. எனவே-

அற்றார் அழிபசி தீர்த்தல் அஃதொருவன்
பெற்றான் பொருள்வைப் புழி.

(குறள் 226)

என்ற குறளுக்கமைய, ஏழைகளின் பசியைப் போக்கிடும் பேராற்றல் வேண்டும். அதுவே, செல்வர்களுக்குச் சேமிப்பிடமாகும் என்பதை உணர்ந்து, ‘இல்லை’ என்பதை இல்லை என்றாக்கிடக் கேட்கட்டும் ‘குறளின் குரல்’.

24-5-2001

CTR -

கனேடிய தமிழ் வானொலி

புகழோடு வாழ்தல் பூமியில் அரிதே!

அதிகாரம் - 24

புகழ்!

தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக அஃதிலார்
தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று. (குறள் - 236)

என்ற குறளால் வள்ளுவர் எடுத்த எடுப்பிலேயே பிறந்தால் புகழொடு பிறந்திருத்தல் வேண்டும், இல்லாவிடின் பிறக்காதிருக்கவேண்டும் எனப் புகழின் அருமையைப் பெருமையாகக் கூறியுள்ளார்.

‘அரிது, அரிது மானிடனாகப் பிறத்தல் அரிது’ என்ற ஓளவை மொழியில் மனிதனாகப் பிறந்து மேலான இடத்தை வகிப்பதன் சிறப்பை வலியுறுத்துகிறார். மனிதனுக்கும் மிருகத்திற்கும் வேறுபாடு இருக்கின்றது; மிருகத்தைவிட மனிதன் உயர்ந்தவன் என்பதை விளக்கவே மனிதனாகப் பிறத்தல் அரிது என்கிறார். உணவு, உடை, உறையுள் ஆகியவற்றுள் உணவினை மட்டும் தேடிடும் மிருகங்களின் வாழ்வில் சமூக வாழ்வு பற்றிச் சிந்திக்கத் தேவையில்லை.

சமூக அமைப்பைப் பார்த்திட, பாதுகாத்திட, மேம்படுத்திட, நிர்வகித்திட அரசு தேவை. அரசின் ஆட்சியை மாட்சிமைப்படுத்திட பொருள் தேவை. பொருளை ஆக்குவதில் தேக்குவதில் அடிப்படைப் பண்பாடுகளைக் காத்திடவேண்டும்.

பழி ஏற்படாமல் வாழ்பவரே உயிர் வாழ்பவர்!

பொருளைத் தேடுவதில், தேக்குவதில் ஆளுக்காள் வேறுபாடுகள் தோன்றலாம். பொருளாதார வேறுபாடுகளால் வரும் ஏற்றத் தாழ்வுகளை நீக்கிட இல்லாதாருக்கு ஈந்து புகழைப் பெற்றிடவேண்டும். கைம்மாறு கருதாது வாரி வாரி வழங்கிடும்

மாரியைப்போல, தானம் தவம் இரண்டும் தக்காருக்காக்கித் தகுதியுடையவராக உயர்ந்திடவேண்டும்.

உலகில் வாழும் மூன்று வகையான பக்ரீறியாக்களில் ஒன்று நன்மை செய்வன, இன்னொன்று தீமை செய்வன, மற்றையது நன்மையும் தீமையும் செய்யாதன. அதுபோலவே மனிதனும் நன்மை செய்பவனாகவும், தீமை செய்பவனாகவும் நன்மையும் தீமையும் செய்யாதவனாகவும் வாழ்கிறான். நன்மை செய்பவர்களுள்ளும் நன்மை செய்யாமலே நன்மை செய்யும் பனையைப் போலவும், முன்னர் நன்மையைப் பெற்றால் திரும்ப நன்மை செய்திடும் தென்னையைப் போலவும், தொடர்ந்து நன்மையைப் பெற்றால் மட்டும் நன்மையைத் தந்திடும் கழுகைப்போலவும் வாழ்கிறார்கள். பனை, தென்னை, கழுகு மூன்றுமே நன்மைதான் தருகிறதென்றாலும் பனையின் கொடைத் திறத்திற்கு ஈடாக முடியாது. பனையை நட்டுப் பண்ணைப் படுத்துவதும் மிக அருமையாகவே நடக்கிறதென்றாலும், பனை தான் தன்னுடைய இயல்பான முறையில் மிருகங்களின் பரம்பல் மூலம் பெருகி, தன்னினத்தைப் பாதுகாத்து மனித இனம் நல்லபடி வாழத் தனது முழுப் பயனையும் அளிக்கிறது.

பனையைப்போன்று மனிதனும் தன்னலமில்லாது கொடுத்துக் கொடுத்துப் புகழ்பட வாழவேண்டும். 'முடத்தெங்கு' - என்றோர் வசைமொழி தென்னைக்கு உண்டு. அதுபோல கழுகும் பழமாகிய பாக்குச் சேர்ந்த வெற்றிலை, புற்று நோய்க்குரிய காரணங்களில் ஒன்று என மருத்துவவியல் கூறுகின்றது. பனம்பழமோ கல்சியம் என்னும் கனிப்பொருளால் நிரம்பி எலும்பு, மூளை, குருதி போன்ற உடலின் முக்கிய உறுப்புக்களின் வளர்ச்சிக்கு மூலமாக விளங்குகின்றது. பனை தமிழ் மக்களின் கற்பகத்தரு. தமிழரின் தேசிய சின்னம்போல விளங்குகிறது. மனிதனும் பனையைப் போன்ற பண்புள்ளவனாகி, பேரும் புகழுடனும் வாழவேண்டும்.

தம்முடைய வாழ்க்கையில் பழிப்பு நீங்க வாழ்பவரே, உயிரோடு வாழ்பவர் ஆவார். புகழ் நீங்க வாழ்பவர், உயிருடன்

வாழினும், உள்ளபடியே வாழாதவர் என, வாழும் முறையை வள்ளுவர் வரையறுத்துக் கூறுகின்றார். பிறர் பழிப்பின்றிப் புகழுடன் வாழ்வதே வாழ்வாகும். தாம் வாழும் வாழ்க்கையில் பழி உண்டாகாமல் வாழ்கின்றவரே உயிர் வாழ்கின்றவர்; தமது வாழ்க்கையில் புகழ் உண்டாகாமல் வாழ்கின்றவர் உயிர் வாழாதவராகும்.

இந்த உலகத்தில் ஒப்பற்றதாகவும் அழிவில்லாததாகவும் நிலைத்திருப்பது புகழைத் தவிர வேறெதுவுமில்லை.

வாழ்வில் புகழ் சேர்த்தால் வரலாறு பேசும்!

மனித வாழ்வு சிறந்திட மனிதனுக்குச் சமய நெறிகளைச் சொன்ன புத்தர் - இயேசு - முகமது நபி, வாழ்வுத் தத்துவங்களை வழங்கிய பிளாற்றோ - அரிஸ்ரோற்றல் - கன்பூசியசு, அரச ரீதியாக அலெக்சாந்தர் - யூலியஸ் சீசர் - நெப்போலியன், அரசியல் அடிப்படையில் ஜோர்ஜ் வாசிங்ரன் - வின்ஸ்ரன் சேர்ச்சில் - லெனின், நாட்டு விடுதலையில் நெல்சன் மண்டேலா - மகாத்மா காந்தி - சுபாஸ் சந்திரபோஸ் - ஈழத்தின் விடுதலை வரலாற்றில் பல இளைஞர்களின் தியாகத் தோளில் பிரபாகரன், சுற்றுலாப் பயணத்தில் இடங்களைக் காணுவதில் கொலம்பஸ் - ரொலமி - வஸ்கொடகர்மா, அறிவியலில் கலிலியோ, நியூட்டன், விஞ்ஞானத்தில் லூயி பாஸ்ரர் - வில்லியம் கார்வே - மைக்கேல் பரடே, இயற்கை இயலில் சார்ள்ஸ் டார்வின் விண்ணியலில் - நிக்கொலஸ் கொபெனிக்கஸ் - ஜோகனெஸ் கெப்ளர், கணிதத்தில் பைதகரஸ் - லாமி - ஐன்ஸ்டீன், மருத்துவக் கண்டுபிடிப்பில் கொன்றாட் றொன்ஜன் - அலெக்சாண்டர் பிளேமிங் - எட்வர்ட் ஜென்னர், பொறியியற் கண்டு பிடிப்பில் றைற் சகோதரர்கள் - அலெக்சாண்டர் கிறகாம்பெல் - குக்ளைற்மொ மார்கோனி, பொருளியலில் கார்ள்மாக்ஸ், உளவியலில் சிக்மண்ட பிரயிட், அரசியலில் அசோகன் போன்ற இன்னோரன்ன பலர் புகழின் உச்சியில் நிற்கின்றனர். வரலாறு அவர்களைப் பற்றிப் பேசிய வண்ணம் உள்ளது.

வள்ளல்களின் வரிசையில் வாழும் குமணன்!

ஒருவன், பிறரால் பழிக்கப்படாமல், ஈதல் புரிந்து, அதன் மூலம் புகழ்பெற்றுப், புகழுடன், வாழக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அதுவே நன்மை தருவதாகும். தமக்குப் புகழ் உண்டாகும்படி வாழாதவர்கள், தம்மை நொந்து கொள்ளாமல், தம்மை இகழ்கின்ற உலகத்தாரை நொந்து கொள்வதால் பயனேதுமில்லை. தமக்குத் தாம் புகழைத் தேடிக் கொள்ள வேண்டும். அவனவன் செய்கின்ற அரும்பெரும் செயலால் புகழ் வரும் போது, அதனைக் கண்டு பொறாமைப்பட்டு வீண்பழி சொல்லிடும் வீணர்களும் வாழ்கிறார்கள். புகழ் இல்லாது வாழ்வது மட்டுமல்ல, வீண்பழி சுமத்திடும் வீம்பர்களையும் இந்தப் பூமி சுமக்க வேண்டி இருக்கிறது. புகழ் இல்லாதவனுடைய உடம்பைத் தாங்கிக் கொண்டிருக்கும் பூமியுங்கூட, வசையில்லாத வளமான பயணைத் தருவதில் குறைபாடடையும் புகழ்ச்சிக்காகப் பேசுகிறவர் பேசுகின்றவற்றுள் எல்லாம், இரப்பவர்க்கு ஒன்றைக் கொடுத்து உதவுகின்றவரின் மேல் நிற்கின்ற புகழே எப்போதும் நிலையானது எனப் பேசுவர். அதனாற்றான் கொடுப்பவர்களைப் புகழ்ந்து பாடுகின்றவர்களும், கொடுத்தவர்களைப் புகழ்ந்து பேசுகின்றவர்களும் உள்ளனர். அதனாற்றான் நமது இதிகாசங்களும், புராணங்களும் இலக்கிய வரலாறுகளும் கொடைச் சிறப்பினைப் புகழ்ந்து பாராட்டுகின்றன. உயிரைப் பாதுகாக்கின்ற உடற் கவசத்தை அதுவும் போர்க்காலத்திலே ஈந்ததனால் கொடைக்குக் கர்ணன் எனக் கர்ணனின் புகழைப் பாடுகிறது பாரதம். தமிழின் இனிமையில் இசைந்து, தமிழுக்காக உயிர் கொடுத்து இசை கொண்டான் பல்லவ மன்னன் நந்திவர்மன். கொடுக்கக் கையில் ஒன்றும் இல்லை, ஆனால் தலையைக் கொடுத்தால் புலவருக்குப் பரிசில் கொடுப்பான் தம்பி இளங்குமணன் என்றறிந்த - அரச பதவியைத் தம்பிக்கு ஈந்து காட்டில் வாழ்ந்த - அண்ணன் குமரனன், புலவர் பெருஞ் சித்திரனாரிடம் தன் தலையை வெட்டிக் கொண்டு போகச் சொல்லி வாள் கொடுத்து, வள்ளல்களின் வரிசையில் முன்னணியில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறான்.

அறிவுடையார்க்கு ஁டுமே ஆகும் செயல் எது?

உலகத்தின் எல்லைவரை பரவி நிற்கும் புகழுக்குரிய செயலை ஒருவன் செய்வதால், வானுலகமும் தேவர்களைப் போற்றாது, அப்புகழானையே விரும்பிப் போற்றும். இனிவரும் புதிய உலகங்கூட இன்றைய உலகில் தன்னலம் துறந்து புகழ் ஈட்டிய பெருமக்களை விடுத்து, அறிவாற்றல் உடையவரை மட்டும் போற்றிக் கொண்டிருக்க மாட்டாது. உலகளவு புகழ் பெற்றவர்களை வானுலகம் போற்றுமேயன்றித் தேவர்களை மட்டும் போற்றிக் கொண்டிருக்க மாட்டாது. மாவலியின் புகழ் தேவருலகையும் எட்டிய பொழுது, தேவர்கள் மாவலியைப் போற்றியதைக் கண்டு தேவர்கள் தலைவனாகிய இந்திரனும் பொறாமை கொண்டான் என்கிறது புராணம். அறிவு, அதிகாரம் முதலிய ஆற்றல்களால் ஆட்டிப் படைப்பவர்களின் புகழைவிட, கொடுப்பதால் பெறும் புகழ், வியந்து பாராட்டப்படும் ஒன்றாக அமைகின்றது. அறிவுள்ளவர்களும் அதிகாரமுள்ளவர்களும் தங்கள் செயற்பாடுகளைச் செய்திட, பழம் பழுத்தால் பழுத்த மரத்தை நாடி வெளவால்கள் செல்வது போல கொடுப்பவர்களையே நாடிச் செல்கின்றனர். கொடுத்துவிட்டால் அவர்களையும் அழைத்து, பெற்றதற்கு மட்டுமல்ல மேலும் பெற்றிடும் நோக்கோடு புகழ்ந்து பாராட்டுகின்றனர்.

புகழ் வளர வளர அதனால் வரும் புகழுடம்பு நிற்கும்; புகழ் வளர வளர பூதவுடல் வறுமையுறும். புகழ் வளர வறுமையுறுதலும், புகழை நிலைநிறுத்தி இறத்தலும் அறிவாளிகட்கே முடியுமானதாகும். கொடுத்து வறுமையுற்றார் பொருளிழந்தாராயினும் புகழ் வளரப் பெறுவர்; புகழுடையார் இறந்தாலும் புகழ் இறவா நிற்கும். வறுமையுறினும் கொடுத்துப் புகழை வளர்த்தலும், உலகில் புகழை நிலைநாட்டி இறத்தலும் அறிஞர் கடமையாகும். அறிஞர் என்பது கல்வியில் உயர்ந்தவர் என்பது மட்டுமல்ல, பல்கலைக் கழகப் பட்டதாரி கல்வியில் உயர்ந்திருக்கலாம், பொறியியலாளர் பொறியியற் கல்வியிலும், வைத்தியக் கலாநிதி மருத்துவக் கல்வியிலும் உயர்ந்திருக்கலாம், ஆனால் அவர்களிடம் பட்டப் படிப்பு மட்டும் இருந்து புகுத்தறிவு

இல்லை என்றால் அவர்கள் கல்வியியலாளர்களன்றி அறிஞர்களல்ல, பகுத்தறிவுடையவர்களே அறிஞர்கள். செல்வம் கொடுக்கக் கொடுக்கக் குறையும், வாரி வழங்க வழங்க வறுமையுண்டாகும், ஆனால் புகழுடம்பு வளரும், பூதவுடம்பு தேயும் என்பதை உணர்பவனே அறிஞன். பொருள் கொடுத்துப் பெற்ற பெரும் புகழுடம்பை இவ்வுலகில் விடுத்து, இறப்பது அறிவுடையார்க்கு மட்டுமே இயலும் என்பதை உணர வேண்டும்.

பொருள் சேர்ப்பதிலும் புகழ் சேர்ப்பதே நல்லது!

தம் வாழ்நாளில் புகழை நிலைநாட்டாதவர்களின் வாழ்க்கை, என்றும் பிறரால் பழிப்புக்கு உரியதாகவே அமையும் என்பதனால், தமக்குப் பின்னரும் எஞ்சி நிற்கும் புகழைப் பெறாமல் விட்டுவிட்டால், அதுவே உலகத்தார்க்கு எல்லாம் பெரிய வசையாகும் என்பதை அறியலாம்.

முன் கூறப்பட்ட யூலியஸ் சீசர் - அலெக்சாந்தர் - நெப்போலியன் - ஐன்ஸரீன் போன்றவர்களைப் போலப் புகழ் படைத்தவர்கள் நம் தமிழர்களிலும் பலர் இருந்துள்ளனர். யூலியஸ் சீசரின் வாள் வலிமைக்கு ஈடாக இருந்தவன் சேரன் செங்குட்டுவன். ரோம சாம்ராச்சியத்தைப் போன்றதொரு சாம்ராச்சியத்தை இமயத்திலிருந்து சிங்கை வரையில் வைத்திருந்தவர்கள் இராசராச சோழனும் அவன் மகன் இராசேந்திரனும். கொப்பனிக்கஸ் - கெப்ளருக்கு ஈடாக வானவியலைக் கண்டிருந்தனர், அலெக்சாண்டர் பிளேபிங். எட்வேட் ஜென்னருக்கு ஈடாக மருந்துகளைக் கொண்டிருந்தனர் தமிழர். தஞ்சைப் பெரிய கோயிலுக்கு ஈடான கட்டிடப் பொறியியல் நுட்பத்திற்கு வேறு கட்டிடம் ஈடாக முடியவில்லை, நாயனத்திற்கு ஈடான இசைக் கருவி இல்லை, பரதக் கலைக்கு ஈடாக ஒரு நடனமில்லை. காதலுக்கு லைலா - மஜ்னூ, அன்ரனியோ - கினியோபாட்றாவுக்கு ஈடாக அமராவதி - அம்பிகாபதி காவியம் உள்ளது.

பாகிஸ்தானுக்கு ஒரு ஜின்னா, பாரத நாட்டிற்கோர் காந்தி, தமிழ் நாட்டிற்கோர் அண்ணா புகழோடு

விளங்கினார்கள், திராவிடர்களின் அறியாமையை நீக்கிப் பகுத்தறிவை விளக்கிடச் செய்தார் தன்மானத் தந்தை வெண்தாடி வேந்தர் ஈ.வெ.ரா.பெரியார், நமது ஈழத்திருநாட்டிலும் Dr. கோவூர் அவர்கள் பகுத்தறிவை வளர்த்துப் புகழ் கொண்டார். விடுதலைப் போரை நடத்துவதில் தென் ஆபிரிக்காவில் நெல்சன் மண்டேலா இந்தியாவில் சுபாஸ் சந்திரபோஸ் புகழ் பெற்றதைவிட ஈழத்திருநாட்டை மீட்கும் போரில் உலகில் கவனத்தை ஈர்த்துள்ளார் பிரபாகரன். எனவே,

ஈதல் இசைபட வாழ்தல் அதுவல்லது
ஊதியம் இல்லை உயிர்க்கு. (குறள் 231)

என்ற குறளுக்கமைய நாமும் வாழ்ந்து, புகழ் பெற்றிடக் கேட்கட்டும் 'குறளின் குரல்'.

CTR -

31.5.2001

கனேடிய தமிழ் வானொலி

அருளுடையோர் ஆண்டவனின் மறுஉருவம்!

அதிகாரம் - 25

அருளுடைய

உயிரினம் அனைத்தும் தமது இனத்தின் பெருக்கத்தையே இலக்காகக் கொண்டு வாழ்கின்றன. ஒரு நெல் மணியிலிருந்து ஒரு நெற்கன்று முளைத்து வரும், அந்த நெற்கன்று பல மட்டங்களை வெடித்துத் தாய்ப் பயிருடன் சேர்ந்து, நெற்கதிர்களை உண்டாக்கும். ஒரு நெல்மணியிலிருந்து சுமாராக நூற்றியைம்பது மணிகளுக்குமேல் கிடைக்கின்றது. அப்படிக்கிடைத்தாலும் அவ்வளவும் நெற்பயிர்களாகப் பின்னர் வருவதில்லை. 10 பரப்பு நிலத்தில் 30 புசல் நெல் விளையக் கூடுமாயினும் அரைப்புசல் நெல் அளவை விடச் சற்று அதிகமாக விதைப்பதற்கு வைத்துக் கொண்டு, மிகுதியை உணவுக்காக மனிதர் பயன்படுத்திக் கொள்வர். அறிவு இருக்கிறதோ இல்லையோ இயல்பான இயற்கையான உணர்வினால் தமது இனத்தைப் பாதுகாத்திட அழிவினைக் கணிப்பிற் கொண்டு அதற்கேற்றவாறு தொகையான நெல்மணிகள் உண்டாக்கப்படுகின்றன.

தமது இனத்தை விருத்தி செய்தல் என்பது உயிரினம் யாவற்றிற்கும் பொதுவானதாகும். மனிதனும் அப்படியே தன்னினத்தை விருத்தி செய்வது. இயல்பாக, மனிதன் ஆரம்பத்திலிருந்தே குழுக்களாக வாழும் முறையைத் தேவைக்காக வளர்த்து, சமூகமாக வாழ்வதே நாகரிகமாகக் கொண்டுள்ளான்.

அருளுடையார்க்கு அச்சம் என்பதில்லை!

சமூகமாக வாழும் போது ஆளுக்காளுள்ள வேற்றுமைகள் கூட்டு வாழ்வில் குழப்பங்களை

உண்டாக்கியதால் சில முறைகள் வகைகளை உருவாக்கி, கட்டங்களை வகுத்து அதன்வழி ஒழுகிடும் நிலைகள் வகுக்கப்பட்டன. அத்தகைய வாழ்க்கையை இல்லறம் எனக் கூறி அதனையே நல்லறமாகவும் கொண்டு வாழ்ந்தனர்.

இல்லறத்தில் இருப்பவர்கள் வாழ்க்கைத் துணை நலத்தை அடைந்து, மக்கட் செல்வத்தைப் பெற்று, அன்பின், வழி நின்று, விருந்தோம்பி, நடுவுநிலை தவறாமல், ஒழுக்கத்தை ஒம்பி, அழுக்காறு - அவா - வெகுளி - இன்னாச்சொல் இல்லாது, தீவினைக்கஞ்சி, வறியார்க்கொன்று ஈந்து இசைபட வாழ்தல் வேண்டும்.

வாழ்வில் ஆடி ஓடி முடிந்துவிட்டால் ஆறடி நிலந்தான் சொந்தம் என்பர். அந்த ஆறடி மண்ணுக்குள் புதைந்தோ - எரிந்து சாம்பலாகவோ செல்லும்முன், நமக்காக வாழ்ந்த நாம், நமது உறவினர்களுக்காக வாழ்ந்த நாம், நமது அயலாருக்காக வாழ்ந்த நாம், எனது - எம்முடையது என வாழ்ந்த நாம், நம் மொழி - நம் நாடு என வழ்ந்த நாம் எங்கும் எதிலும் பற்றில்லாமல் உலகில் ஒருவனாக, யாதும் ஊராக, யாவரும் கேளிராகப் பழகிடும் பொதுநலத்தைப் பெற்று வாழ வண்டும்.

பற்றுக்கள் எல்லாவற்றையும் துறந்திட வேண்டும் என்னும் போது, காவி உடை தரித்துக் காசிக்குப் போவதென்பதல்ல, மரவுரி தரித்து மலை ஏறுவதென்பதல்ல, உடையேதும் இல்லாது அடிவார ஆண்டியாவது என்பதல்ல. இல்லறப் பற்றைத்தான் துறந்ததேயன்றி முற்றுந் துறந்த முனிவராகிக் கானக வாசியாகுவதென்பதல்ல.

மன்னுயிர் ஒம்பீ அருளாள்வாற்கு இல்லென்ப

தன்னுயிர் அஞ்சும் வீனை. (குறள் - 244)

என்கிறது குறள். நிலைபெற்ற உலகத்திலுள்ள உயிர்களைக் காத்து, அருள் செய்து வாழ்கின்றவர்களுக்குத் தமது உயிரைக் குறித்து அஞ்சுகின்ற தீவினைகள் இல்லை என்று கூறுகிறது.

துறவறம் என்பது தொண்டு செய்தலே!

இல்லறம் இனிது நடத்தி ஒழுக்கத்து நீத்தார் ஒழுகும் ஒழுக்கம் துறவறமாகும். இல்லற இன்பத்தைத் துறந்து, தம் இல்லத்திலிருந்தே பொதுநலம் செய்வது துறவறமாகும்.

இல்லற வாழ்வில் இருப்பதற்குச் சில விதிமுறைகளைப் பின்பற்றியே வாழ வேண்டும். இவ்வாழ்வில் இயங்கி விளங்கிட, இல்லற நெறிகளைப் பின்பற்ற வேண்டும். அறமல்லாத மறச் செயல்களால் மகிழ்ந்திருப்பவர்களும் உண்டு. மறத்தின் வழி ஒழுகிடும் மக்கள் தொகை அதிகரித்தே வருகின்றது.

அரசியல்வாதிகள் இதனை வளர்த்து வருகின்றனர். உதாரணமாக, தமிழ்நாட்டின் அரசியல்வாதிகளில் யார் யோக்கியர் என்பது புரியாமல் உள்ளது. அரசியலில் தன்மானம் என்பது இறாத்தல் என்ன விலை என்பதாகும். கட்சி, கழகம், இயக்கம் உறுப்பினர்களின் அடக்கமற்ற செயல்பாடுகளுக்கு அளவில்லை. கொலை, கொள்ளை, கற்பழிப்பு, ஏமாற்று, நம்பிக்கைத் துரோகம் ஆகிய சகலதும் மிக மலிவாகியதோடு, சட்டப்படி நடவடிக்கையும் எடுக்க முடியாததாகியும் உள்ளது. அரசியல்வாதிக்கும் பயங்கரவாதிக்கும் எதிராகக் காவற்றுகிறையின் கண்காணிப்பும் கடினமானதாகும். இதனால் சட்டமும் ஒழுங்கும் கப்பலேறிய கதையாக உள்ளது. இதனைத் தத்ரூபமாகக் காட்டிடும் சில சினிமாப் படங்களும் வெளியாகியுள்ளன. விஜய்காந்த், ராமராஜன் ஆகியோர் முறையே நடித்த வாஞ்சிநாதன், சீறி வருங்காளை ஆகிய படங்களைக் குறிப்பாகக் கூறலாம்.

அரசியல்வாதிகளே இப்படியானால் சாதாரண மக்களைப் பற்றிக் கூற வேண்டியதில்லை.

முனிவர்களிடையே போட்டி அதிகம் இருந்தது!

செல்வங்களில் எல்லாம் மிகச் சிறந்த செல்வம் அருள் உடைமையேயாகும். கீழோரிடத்திலும் காணப்படும் மற்ற செல்வங்கள் எல்லாம், சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும் செல்வங்கள் ஆகாது. பொன்னும் பொருளும் அதிகாரமும் இழிந்தவர்களிடத்திலும் உள்ளதால் அருளாகிய செல்வம் செல்வங்கள் எல்லாவற்றுள்ளும் சிறந்த செல்வமாக இருந்தாலும் அருளாளன் இழிச்சவாயனாகத்தான் இருக்க வேண்டியதான கலியுக வாழ்க்கை அமைந்துள்ளது என்பதை உணர வேண்டும்.

ஆனால், நல்ல வழிகளினால் ஆராய்ந்து பார்த்தால், அருள் வழி நடத்தல் தான் நல்லது என்பதும், அருள் செய்தலே உயிருக்கு உறுதுணையாகும் என்பதும் தெரியவரும். அறியாமையாகிய இருள் பொருந்திய துன்ப உலகில் புகுதல் என்பது, அருள் பொருந்திய நெஞ்சம் உடைய உயர்ந்தவர்களுக்கு என்றும் ஏற்படுவதில்லை என்பதற்கு அமையவேதான் சமயங்கள் யாவும் தத்துவங்களை வகுத்தன. இயற்கைக்கு ஒவ்வாத மூட நம்பிக்கைகள் பல சமயத் துறைகளில் பேசப்படுவதாயினும் மக்கள் சமுதாயம் முன்னேறுவதற்கும் மனித நேயத்தோடு வாழ்வதற்குமாகவே சமயங்கள் அமைக்கப்பட்டன. சில சமயங்கள் ஒன்றுக்கொன்று போட்டி போட்டு அழிந்து அழிக்கப் பட்டுமுள்ளன. இந்தியாவில் பிறந்த புத்த சமயம் இந்தியாவில் இல்லை; தமிழ் நாட்டில் புத்தமும் சமணமும் வேரோடு களையப் பட்டுள்ளன. இவைகளை அழிப்பதில் சைவமும் வைணவமும் முனைப்பாகத் தொழிற்பட்டுள்ளன. அதே நேரத்தில் சைவமும் வைணவமும் தமக்குள்ளும் போராடியும் உள்ளன. இவை இரண்டையும் வேரோடு சாய்ப்பதில் ஆரியமும் தனது கைவரிசையைக் காட்டியுள்ளது. ஆரியத்திலிருந்து சைவத்தைக் காப்பதில் அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர் ஆகிய நால்வரும் நன்கு பாடுபட்டு உயிர்த் தமிழால், ஞானத் தமிழால், சுந்தரத் தமிழால், தேன்

தமிழால் சைவத்தைச் சமஸ்கிருதத்திலிருந்து காப்பாற்றினர். ஆனால், ஆரியத்தின் வாயில் அகப்பட்ட செந்தமிழை, பாலிலிருக்கும் நீரைப் பிரித்து பாலை எடுக்கும் அன்னத்தைப் போலத் தனித் தமிழர்களால் மணிப்பிரவாளமாகிவிட்ட செந்தமிழைத் தனிமைப்படுத்த முடியவில்லை. இப்பொழுது இந்தி - தெலுங்கு - கன்னடம் - மலையாளம் எனக் கலந்து, கூடுதலாகப் பாதி எனச் சொல்லுமளவுக்கு ஆங்கிலமும் கலந்து சென்னையில் தமிழ் விளங்குகிறது. இலங்கையில் மலையகப் பகுதிகளில் சிங்களமும் சேர்ந்து கொள்கிறது, மலாயாவில் மலே மொழியும் கலந்துள்ளது. இப்படி, மக்களுக்கு அருள் மழை பொழிந்து வந்த சமயங்களும் அருளைவிட மருளாகவே விளங்கியுள்ளன.

துறவிகளாக இல்லத்தை விட்டுச் சென்று அருளாளராக விளங்கிய சுக்கிராச்சாரியர் திராவிடர் என்றும் விசுவாமித்திரர் ஆரியர் என்றும் அவர்களுள் யார் பெரிது என்ற போட்டிகள் இருந்ததைப் புராணங்கள் கூறியுள்ளன. அவர்களே. அருளாளர்களாகத் திகழவில்லை. இல்லறத்தாருக்கு இயல்பாக இருக்கும் கோபம், பொய், ஏற்றத்தாழ்வு, பெண்ணின்பம் போன்றவற்றால் தடுமாறியுள்ளனர். முனிவர்களிடையே போட்டி மனப்பான்மை மிக அதிகமாக இருந்துள்ளது. சுக்கிராச்சாரியார், வசிப்டர், விசுவாமித்திரர் கதைகள் இவற்றைக் காட்டுகின்றன.

அருளுடையார் துன்புறுதலை எக்காலத்தும், எவ்விடத்தும் எவரும் கண்டறிய முடியாதவாறு இன்முகத்தோடு விளங்குவார். அருள் கெண்டவராக வாழ்பவர்களுக்கு எந்தத் துன்பமுமே இல்லை, அதற்குச் சாட்சியாக வளமான இந்தப் பெரிய உலகமே உள்ளது.

அருளை இழத்தல் வாழ்வை இழத்தலாம்!

இல்லறத்தில் இருந்து கொண்டே உலகப் பற்றுக்களாகிய குடும்பம், தொழில், சமூகம் என்ற நிலைகளிலிருந்து விடுபட்டு, என் மகன் - என் வீடு - என் தொழில் என்று கடமை - உரிமை

என்றில்லாமல் என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே - என்ற நாவுக்கரசர் கோட்பாட்டுடன் வாழ்வதே அருளுடைமையாகும். அருளாளனாக இருந்ததாற்றான் முல்லைக் கொடியின் வாட்டத்தைக் கண்டிரங்கி தேரை ஈந்தான் பாரி. எல்லாம் சிவமயம் என்பது போன்ற நிலையே அருளாளன் நிலையாகும். இயேசு, ஓர் அருளாளராகத் திகழ்ந்துள்ளார். பற்றற்றான் பற்றினைப் பற்றியவராக இருக்க வேண்டும். இல்லை என்றால் அருளற்றுத் தீமைகளையே செய்து வாழ்பவர்கள், பொருளற்றவர்களாகவும், கடமை மறந்தவர்களாகவும் ஆகி மருளுடையவர்களாகவும் இருப்பர்.

அறிவுத் தெளிவில்லாதவன் ஒரு நூலின் உண்மைப் பொருளைக் கண்டறிய முடியாததுபோலத்தான் அருளில்லாதவன் செய்கின்ற அறச் செயல்களும் இருக்கும், அருளற்றவனின் அறம் என்பது குரங்கு கையிற் பூமாலை போன்றதாகும். பொதுமையை - நீதியை - நியாயத்தை அருளற்றவனிடம் எதிர் பார்க்க முடியாது. குற்றம் செய்தவன் திருந்தினாலும் செய்த குற்றத்தை நினைவு படுத்துவர். விரும்பியோ விரும்பாமலோ கற்பிழந்தவன் கற்பினைத் திருப்பிப் பெறமுடியாது.

அதுபோல, அருளையிழந்தவர் துறவறத்தையே இழந்தவராகையால் மறுபடி பெறமுடியாது. துறவறத்திற்கு அருளே அடிப்படையாக விளங்குவதாகும். பொருளை இழந்தவர்களும் ஒரு காலத்தில் வளமடையலாம். ஆனால், அருளை உடையவர் அதனை ஒருமுறை இழந்தால், வாழ்வை இழந்தவராவார்; அவர் மீண்டும் அந்த அருளைத் திருப்பிப் பெற முடியாது.

அருள் அமைந்திட, அருளை அடைந்திட, அருளின் தன்மையை இலகுவாகப் பெற்றிடத் தன்னைவிட வலியவர் முன்னால் அஞ்சி நிற்கும் நிலைமையை எண்ணிட அருளின் மகத்துவம் புரியும். அதனால் தன்னைவிட மெலிந்தவர்களைத் துன்புறுத்தக் கூடாது என்ற எண்ணம் பிறக்கிறதே அதுதான் அருளுடைமையாகும்.

எனவே, இல்லறமாகிய நல்லறத்தைத் துறந்து, இல்லற இன்பத்தினின்றும் விடுபட்டு, பொது வாழ்வை இல்வாழ்வில் இருந்தபடி பெற்றிட,

அருளில்லார்க்கு அவ்வுலகம் இல்லை பொருளில்லார்க்கு
இவ்வுலகம் இல்லாகி யாங்கு. (குறள் : 247)

என்ற குறளால் மேலும் அருட்பேற்றை விளங்கிடக் கேட்கட்டும்
'குறளின் குரல்'.

CTR-

7.6.2001

கனேடிய தமிழ் வானொலி

புலால் மறுத்தல் பொதுவில் நன்றே!

அதிகாரம் - 26

புலால் மறுத்தல்

புலால் மறுத்தல் ஒரு பிரச்சினைக்குரிய தலைப்பாக அமைவதால் புலால் மறுத்தல் எனும் அதிகாரத்தை வள்ளுவர் அமைத்தாரா என்னும் சந்தேகம் எழுவது நியாயமாக இருந்தாலும் முன்பின் அதிகாரங்களை அலகுகின்ற பொழுது புலால் மறுத்தலை வள்ளுவர் அமைத்திருக்கிறார் என்றே துணிந்து சொல்லக் கூடியதாக உள்ளது.

சைவ சமயத்தின் தனிச் சிறப்பு

புலால் மறுத்தல் என்பது சைவப் பெருமக்களின் கோட்பாடாகும்; சைவ சமயத்தின் அடிப்படைக் கொள்கை புலால் மறுத்தலிற்றான் ஆரம்பமாகிறது என்று சொல்லலாம். சைவர்களின் இறைவன் உயிர்களிடத்தில் பற்று வைத்தலையே முதன்முதலாகக் கொண்டவர் என்றும், அதனாற்றான் சீவன் - சிவன் என்றாயிற்றென்றும் சைவசமயப் பேச்சாளர்கள் கூறுவர்.

புலால் மறுத்தல்பற்றிக் கூறிய ஒரே சமயம் சைவமாகும். மக்களிடத்தில் மதிப்பும் பற்றும் கொண்டது கிறித்துவ சமயம் ஆதம் ரீதியாக மக்களின் விழிப்பில், மனித நேயம் வாழ்ந்திட வாழ்ந்தவர் இயேசுபிரான். திரும்பித் தாக்குவதை விரும்பாமல், திரும்பித் தாக்கினால் கோபதாபம் வரும், சண்டை மூளும் சனங்கள் சாவர், இவையெல்லாம் இங்கிதமானதல்ல, சேர்ந்து வாழ மகிழ்ந்து வாழ மக்களுக்குப் பொருத்தமானதல்ல எனச் சிந்தித்து, தாக்கியவனுக்காக வருந்தி, ஒரு கன்னத்தில் அடித்தால் மறுகன்னத்தைக் கொடு எனச் சொன்னவர் இயேசுபிரான். இரக்க சிந்தை, கோலமற்ற சூழ்நிலை, கடினமற்ற கால

நிலைகளை இயேசுபிரான் விரும்பினாலும் புலால் மறுத்தலைப் பற்றிய கருத்துக்கள் அவரிடமிருந்து வரவில்லை.

அல்லாவின் சிந்தனைகளும் இயேசுவின் சிந்தனைகள் போன்றதாகவே இருந்தன. சகோதர மனப்பான்மையோடு மக்கள் வாழ வேண்டும் எனப் போதித்தார் அல்லா. மிருகங்கள் மேலும் இரக்க சிந்தை கொண்டவராகச் சில போதனைகளையும் கூறியுள்ளார்.

பத்துக் கோழிகளைவிட ஓர் ஆடு நல்லது, பத்து ஆடுகளைவிட ஒரு மாடு நல்லது என இறைச்சிக் கடை வைத்திருப்பவர்களுக்குக் கூறியுள்ளார். பத்து உயிர் போவதைவிட ஓர் உயிர் போவது பரவாயில்லை எனப் போதித்துள்ளார்.

வட இந்தியாவிலுள்ள கபிலவஸ்து நாட்டரசன் கௌதமன் ஆரிய மதத்தைச் சார்ந்தவன். ஆரிய மதத்திலுள்ள கோட்பாடுகளில் முரண்பட்ட கருத்துக் கொண்டதனால், நாடு துறந்து காடு சென்று அன்புதான் உலக மகா சக்தி எனக் கண்டு புத்தர் ஆனார், புத்தரும் அன்பின் வழியது உயிர்நிலை என்றாரேயன்றி புலாலுண்ணலைத் தவிர்க்கவில்லை.

இந்து மதமா? இந்திய மதமா?

இந்து மதமும் புலால் மறுத்தலில் சிரத்தை காட்டியதாக இல்லை. இந்திய மதங்கள் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையதாக இருந்ததால் வேறுபாடறியாத முஸ்லிம்கள் வெளிநாட்டிலிருந்து வந்தபோது, இந்திய நாடு - இந்திய நாட்டு-மதம் இந்து மதம் என அவர்களால் சொல்லப்பட்ட பெயர் தான் இந்துமதம் என்பது. இந்திய மதங்கள் அனைத்தும் அதன் பிரிவுகளாகக் கொள்ளப்படும் பரிணாம வளர்ச்சி காலத்தால் உருவாக்கப் பட்டுள்ளது, தமிழர்களிடையே இந்துமதம் என்பது சைவமும் வைணவமும் ஆகும். வைணவம் ஆரிய சமயக் கோட்பாடுகளையும் ஆரியத் தலைவனையும் கடவுளாகக் கொண்டது. ஆனால், தமிழர்களின் சமயமாகிய சைவத்தில்

ஆரியர்களின் கொள்கை கோட்பாடுகளும் கடவுளர்களும் இரண்டறப் பின்னப்பட்டுள்ளன. இந்து சமயத்திலிருந்து சைவத்தைப் பிரித்தெடுப்பது கடினமானதாகும்.

நாயன்மார்கள் இதனைப் பிரிக்க முயன்றனர். அவர்கள் காலத்தில் அவர்கள் வெற்றி கண்டாலும் அவர்களின் பின் சைவ சித்தாந்தத்தைக் காப்பாற்றிட முடியாதளவுக்கு பாலில் நீர் கலந்துதுபோலக் கலந்துவிட்டது. நீரைப் பிரிக்கும் அன்னத்தைப் போலச் சிலர் இருந்தாலும் அது கடினமான ஒன்றாக இருக்கின்றது. இதனையும் விட இஸ்லாம், கிறித்துவம் போன்றனவும் தமிழரிடையே பரவியதால் சைவத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடாகிய சீவகாருண்யம் நிலை குலைந்துள்ளது.

இந்திய மதமயமாகிய இந்து மற்றும் கிறித்து, இஸ்லாம் சமயங்கள் இறக்குமதியான சமயங்கள். அவற்றிற்கு ஆத்ம சிந்தனைகள் இருந்தாலும், இன்னா செய்தாரை ஒறுத்தல் அவர் நாண நன்னயஞ் செய்துவிடல் என்கின்றளவுக்கு ஆன்ம நேய வளர்ச்சி இல்லாததால் புலால் மறுத்தல் பெரிதாக அழுத்தம் பெறவில்லை. கொல்லாமை அவர்களுக்கும் கோட்பாடாயினும் நடைமுறையில் அது இல்லாதிருந்துள்ளது.

மேலும், மக்களின் ஆரம்பம் ஆற்றோரமாக இருந்து, பின்னர் பல்வகை இடங்களுக்கும் - நெய்தல் நிலத்திலும், மலையும் மலைசார்ந்த இடங்களாகிய குறிஞ்சியிலும், காடும் காடு சார்ந்த இடங்களாகிய மருதத்திலும் பரவியுள்ளனர். நெய்தல் நிலத்தார் கடல் வளங்களையும், முல்லை நிலத்தார் காட்டு வளங்களையும் நிச்சயம் பயன்படுத்தி இருப்பர். நெய்தலர் மற்சத்தையும் முல்லையினர் மாமிசத்தையும் உண்ணாது இருந்திருக்க முடியாது.

மேலும், மக்களின் ஆரம்ப வரலாற்றில் வேட்டையாடுதல் முதன்மையாகவும் வேளாண்மை என்பது தற்செயல் அடையப்பட்ட பரிணாமத்தின் வளர்ச்சியாகவும் உள்ளன.

புலால் மறுத்தல் நடைமுறைக்கு சாத்தியமா?

விலங்குகளிலும் மான், மரை, மாடு, ஆனை போன்ற சில முலையூட்டிகளைத் தவிர ஏனைய விலங்குகள் யாவும் விலங்குண்ணிகளாகவே உள்ளன.

ஆகவே, உயிரின் வரலாற்றில் புலாலுண்ணல் என்பது புதியதொன்றல்ல, பாவ புண்ணியச் சமயக் கோட்பாடுகளெல்லாம் இடைச் செருகலாகும்.

கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி

எல்லா உயிரும் தொழும்.

(குறள் : 260)

என்ற குறளுக்கேற்பப் புலால் உண்ணாதவர்களையும் அதற்காக உயிர்களைக் கொல்லாதவர்களையும் எல்லா உயிரினங்களும் வாழ்த்தி வரவேற்கும் என்பது உண்மையானாலும் நடைமுறையில் சாத்தியப்படாத ஒன்றாக அமைந்துவிட்டது.

புலால் என்பது சத்துணவுகளில் முதன்மையானதாகவும் உள்ளது. புரதம் நிறையவும் கனிப் பொருட்களும் ஏனைய மற்றைய உணவு வகைகளும் அதிகமாகவும் உள்ளன.

பொருளாதார ரீதியாகவும் புலால் லாபமாக உள்ளது. குறைந்த செலவில் நிறைந்த உணவினைப் பெற்றிட முடியும்.

புலால் சத்துணவாகவும் பொருளாதார லாபமாகவும் இருத்தலால் அரசாங்கமே மீன்பிடி இலாகா என ஒரு துறையை வைத்து, அதற்கென ஓர் அமைச்சினையும் வைத்து நடாத்திக் கொண்டிருக்கிறது.

புலால் மறுத்தல் என்பது சைவத்தின் இலட்சியமாக இருந்து வருகிறது. சைவம் தமிழர்களிடையேதான் நிலவி வருகின்றது. தமிழர்கள் இந்து, இஸ்லாம், கிறித்தவ - சமயிகளாக இருத்தலால் புலால் மறுத்தல் தமிழர்களிடையேயும் கணிசமான அளவு இல்லாதுள்ளது. அருளுடைமையை எண்ணிப் பாராது, ஒருவன் ஊன்

உண்பானாயின் அவன் துன்பச் சேறு என்னும் மீளாத் துயரத்தில் அழுந்திப் போய்விடுவான்.

உயிரியல் ரீதியாக உண்டாகும் பயன்!

தமிழைப் பாடமாகக் கொண்டவர்களுக்கு, சைவ சமயத்தைப் பரீட்சைக்கு எடுத்தவர்களுக்குத் தெரியாததல்ல, உயிர்களை உணவாக்கிக் கொள்ள சகதிக் குழியும் வாய் திறவாது என்பதும், புலால் உண்ணாதவர்கள் இருப்பதால் பல உயிர்கள் கொல்லப்படாமல் வாழ்கின்றன என்பதும். ஆனால், அதனை அவர்கள் பின்பற்றுவது இல்லை! காரணம், புலாலைப் புசியாதவர்கள் ஒரு சிலராகவும் புலால் உண்பவர்கள் பலராகவும் இருப்பதால் அதனைப் பின்பற்ற முடியவில்லை.

தமிழர்கள் - சைவர்கள் உலகம் முழுதும் பரந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். தாம் வாழுகின்ற இடத்தின் குழலுக்கேற்பத் தம்மை மாற்றிக் கொண்டும் இருக்கிறார்கள். ஈழத்திலேயோ தமிழகத்திலேயோ விரத நாட்களில் மற்சம் புசியாது மாமிசத்தைத் தள்ளிவிட்டு வாழ்ந்தவர்கள், இடம் பெயர்ந்து புலம் பெயர்ந்த இடங்களில் மொழியை மறந்து, பண்பாட்டை இழந்து வாழ்கின்றவர்கள் புலால் மறுத்தலை மனத்தில் நினைத்து வைத்திருப்பார்களென எதிர்பார்க்க முடியாது.

ஊன் என்பது மற்றோர் உயிரின் உடற்புண்ணாகும் என்பதை ஒருவர் உணருவாராயின் அவர் அந்த ஊனை உண்ண விரும்பமாட்டார். இதனைப் பேசுவதால் பயன் ஏதும் உண்டாகுமா? புலால் வேறோர் உயிரின் உடற்புண் என்பதை உணர்வர்; அதனை உண்ணக் கூடாது என்பதையும் அறிவர். புலம் பெயராத புரோகிதர்களே மதுவில் மயங்குவதாகவும் புலாலை ருசிப்பதாகவும் கதைகள் இருக்கும் போது, புலம் பெயர்ந்த பார்ப்பனியர்களிடையே மதுவும் மச்சமும் கட்டுப்பாடாக இருக்கும் என்பது கடினமானதாகும்.

கவையில் தடுமாறியவர்கள் நாக்குக்கு அடிமையாகி விடுவர். மச்சம் இல்லாவிட்டால் எனக்குச் சரிவராது எனச்

சொல்பவர்களும், கணவனுக்காகச் சமைத்து, பின்னர் தானும் உண்டு பழகிய பெண்களும், வேலைக்காகச் சென்றவர்கள், விடுதியில் தங்கியவர்கள், சைவ உணவைப் பெறுவதில் உள்ள கடினத்திற்கு உள்ளானவர்கள், நோய்க்கான பத்தியவுணவாக உண்டவர்கள், மதுவுடன் சேர்ந்த Taste ஆக ருசித்தவர்கள் ஆகியோரிடம் புலாலுண்ணாமை பற்றிப் பேசுவதால் என்ன பயன்?

குற்றமற்ற அறிவுடையவர்கள், ஓர் உயிரினிடத்திலிருந்து பிரிந்து வந்த உடம்பாகிய ஊனை, ஒரு போதும் உண்ண மாட்டார்கள் என்ற தத்துவத்தை எடுத்துச் சொன்னால் எடுபடுமா? மாசற்ற மதியுடையோர், ஓர் உயிரைப் பிரித்து அதன் ஊனை உண்ணமாட்டார்கள் என்றால் முனகிப் பார்ப்பர்.

உயிரியல் ரீதியாகவும் ஒரு பயன்பாடு புலாலினால் உண்டாகிறது. 1000கிராம். தாவரவுணவை உண்ணும்போது 100கிராம் அளவுதான் உடலில் தேறுகின்றது; தாவரவுண்ணியான ஒரு விலங்கின் இறைச்சியில் 100கிராமினை உண்ணும் போது 10 கிராம் அளவு உடலில் தேறுகின்றமையால் புலால் உண்பதால் சமிபாடு, பொருள் ஆகியவற்றால் பயன்பாடு அதிகமாகின்றது.

எது எவ்வாறு இருப்பினும் புலாலுண்ணல் கொலைக்குக் காரணமாவதால் அதை உண்ணாமையே அருளுடையமையாகும்.

கையிலே கத்தி இருந்தால்...?

துறவறத்தாருக்குப் புலாலுண்ணல் விலக்கப்பட்டுள்ளது. மருதநில மக்கள் புலாலைப் புசியாது அருளுடையவராக வாழ்தலில் கடினமேதுமில்லை.

வாழுமிடத்தாலும் இல்லறத்தில் இருப்பதாலும் புலாலுண்ணலில் கடினங்கள் இருக்கலாமாயினும் புலாலைத் தவிர்த்து வாழ்ந்தால் ஓர் உயிரைப் பிரிந்த ஊனை உண்ணாத மதியுடையோராக வாழ்வர்.

இவ்வாழ்வில் இருந்தாலும் இல்லற இன்பத்தைத் தவிர்த்துக் கொண்டவர்கள் தன்னுடலைப் பெருக்குவதற்கு

பிறிதோருயிரின் உடலை உண்ண மாட்டார்கள். புலால் உண்பவர்கள் அருளாளர் என்னும் சிறப்பையும் பெற மாட்டார்கள்.

படைக் கருவியைக் கையில் வைத்திருப்பவனிடம் கொல்ல வேண்டும் என்கின்ற கொடூர எண்ணம் இருக்குமேயன்றி அன்பு, அருள், இரக்கம் என்று ஏதுமிருக்காது; அதுபோலவே ஒன்றன் உடலைச் சுவையாக உண்டவரது மனம் பிறவுயிருக்கு அருள் செய்தலைப் பற்றி எண்ணிடமாட்டாது.

தானுண்டு தன் குடும்பமுண்டு என்று வாழ்ந்தவர் எல்லோரும் வாழ்ந்திட, பொதுநல எண்ணத்தோடு வாழ்பவர்களுக்குக் கொல்லாமையே அருளாக அமையும். ஓர் உயிரைக் கொல்லுதல் அருளில்லாத தன்மையாகும்; அதன் ஊனைத் தின்னுதலோ சற்றும் முறையில்லாத செயலாகும்.

இறைச்சி விற்பனையாளர்கள் அதிகரித்திருப்பதோடு, கோழி, ஆடு மாடு மற்றும் உண்ணத் தகுந்த மிருகங்களை வெட்டுவதற்கு, பதப்படுத்தி வைத்திருப்பதற்கு, பெரிய பெரிய எந்திரங்களையே கண்டுபிடித்துள்ளனர். இவர்கள் யாருமே இறைச்சியை உண்ணவில்லை என்றால் கண்டுபிடித்திருக்க மாட்டார்கள்.

எனவே, சைவர்களுக்கும் மருதநிலத்தாருக்கு மட்டுமல்ல அருளுடையாளர் அனைவருக்கும் சொன்ன புலால் மறுத்தலைக் கடைப்பிடித்திட,

அவிசொரிந்து ஆயிரம் வேட்டின் ஒன்றன்

உயிர்செகுத்து உண்ணாமை நன்று.

(குறள் : 259)

என்ற குறளால் நெய் ஊற்றி ஆயிரம் வேள்விகளைச் செய்வதைவிட உண்பதற்காக ஓர் உயிரைக் கொல்லாதிருப்பது நல்லது என்பதை உணர்ந்திடக் கேட்குடும் 'குறளின் குரல்'.

CTR-

14.6.2001

கனேடிய தமிழ் வானொலி

தவம் விரதத்தின் தலையாய கொள்கை!

அதிகாரம் - 27

தவம்

விரதமிருத்தல் என்கின்ற ஆரிய சமயக் கோட்பாட்டினைப்போலத் தமிழில் தவமிருத்தல், நோன்பிருத்தல் என வழங்கி வந்தனர். நோன்பிருத்தல் சைவத்தின் நலவழித் தத்துவமாகும். நோன்பிருத்தலை இன்று இஸ்லாமியர்கள் சமய முறையில் ஒன்றாகக் கொள்கின்றனர்.

இஸ்லாமியர்கள் மிகவும் பயபக்தியோடு 40 நாட்கள் நோன்பு இருக்கிறார்கள்; நோன்புக் காலம் என அக்காலத்திற்குள்ளான பள்ளி விடுமுறையும் இஸ்லாமியர்களுக்கு இலங்கையில் கொடுக்கப்படுகின்றது. இஸ்லாமியர்களுக்கான பாடசாலைகளில் அது வசதியாகவும் உள்ளது. இஸ்லாமிய நாடுகளில் நோன்புக்காலம் அவர்களின் சிறப்பான காலமாகும்.

சைவர்களைப் பொறுத்தவரையில் நோன்பு என்பது நலவியலுடன் தொடர்புடையதாகும். உடல் நலமாக இருப்பதற்கு நோன்பிருத்தல் அவசியமாகும். உண்ணப்பட்ட மேலதிக உணவினை உடலில் சமநிலையாக்குவது நோன்பின் நோக்கமாகும். இதனைச் சைவர்கள் சில ஒழுங்கு முறைகளைக் கொண்டு கடைப்பிடித்து வந்தனர்.

ஆரியர்களின் வருகையால் சைவர்களின் ஒழுங்குகள் குழம்பிப் போய்விட்டன. ஆரியத்தின் முறைகளைச் செலுத்தி, கடவுள் கொள்கைகளைப் புகுத்தி நோன்பினை விரதமாக்கியதால் நோன்பு சைவர்களை விட்டகன்றுள்ளது. ஆனால் இஸ்லாமியத் தமிழர்கள் நோன்பினையே தமது செயற்பாட்டிற்கான சொல்லாகத் தொடர்ந்துள்ளனர்.

ஆனால், இன்றும் பிற மொழிக் கலப்பற்ற சொற்களைத் தமது புழக்கத்தில் கையாளும் தமிழர்கள் நோன்பு என்றே கையாளுகின்றனர்.

இல்லறத்தில் தவமிருந்த ஈடற்ற தலைவர்கள்

விரதம் என்றால் உண்ணாமல் இருந்து செய்யும் வழிபாடு ஆகும். கணவனுக்குக் குணமாக வேண்டும் என்று மனைவி கார்த்திகை விரதம், நல்ல வரன் கிடைக்க வேண்டும் என்று ஏழு செவ்வாய்க் கிழமைகளில் துர்க்கை அம்மன் கோவில் செல்வது, தேர்வில் சித்தி பெற என்றெல்லாம் விரதம் பிடிப்பது, இன்னும் நேர்த்திக் கடன் என்ற பெயராலும் கோயிலுக்குச் சென்று பொங்குவது, தலை மொட்டை அடிப்பது, தாடி வளர்ப்பது போன்ற விரதங்களையும் பிடிக்கின்றனர். ஒன்றைச் செய்திட வேண்டும் என்ற உறுதிப் பாட்டைக் கொள்வதற்கு, கடவுள் கிருபையை வேண்டுவதற்கான மன அடக்கத்தைக் கொள்வதற்கான செயற்பாடு விரதங்களாகும்.

உலகம் போற்றும் உத்தமர் காந்தி தனது 37வது வயதில் இல்லறத்தில் இருந்தே பிரம்மச்சாரி ஆனார். பிரம்மச்சாரிய வாழ்வினைத் தமது இலட்சியமாகக் கொண்டவர்கள் சுவாமி விவேகானந்தர், சுவாமி விபுலானந்த அடிகள், நல்லூர் ஆறுமுக நாவலர் ஆகியோர். சொத்துப் பின்னூரிமைக்காகத் திருமணம் செய்தும் மனைவியான மணியம்மையை மகளாகக் கொண்டவர் தந்தை பெரியார்! கௌரவர் நூற்றுவரின் குருதி தடவி தலை முடிப்பேன் என்ற பாஞ்சாலியின் சபதம், குளுரை விரதமாக உள்ளது. இவர்கள் எல்லோரும் பெரும் பேராளர்கள். ஆனால், பண்டிதமணி கணபதிப் பிள்ளை, தொல்காப்பியப் பொருளுரையாளர் கணேசையா போன்றவர்களும் பிரம்மச்சாரிகளாக இருந்துள்ளனர். ஆனால் சாதாரண மக்களில் பலர், கொள்கைகள் - கோட்பாடுகளில் இறை நிலையாகவே இருந்துள்ளனர் - இருக்கின்றனர்.

உண்மைத் தவமே உயர்ந்த தவம்!

பொய் சொல்லாது இருப்பதே ஒரு விரதமாகும். அரிச்சந்திரனின் கதை இதனை விளக்குகின்றது.

தவம் என்பதுகூட ஆரியர்களால் திரிக்கப்பட்டு, கடவுட் கோட்பாடாக ஆக்கப்பட்டுள்ளது. இந்து சமய விருத்திக்காக எழுதப்பட்ட புராணங்கள் தவவலிமை பற்றிக் கூறுகின்றன. இராவணன் தவம் செய்து இதயலிங்கத்தைப் பெற்றது, சூரன் தவம் செய்து அழியா வரம் பெற்றது. அருச்சுனன் தவம் செய்து பாகபதாஸ்திரம் பெற்றது போன்ற கதைகள் மட்டுமல்ல, கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப்படார் என்பதைப் பரப்பவும், கடவுளைத் தியானித்துக் கடுத்தவம் இயற்றினால், நினைத்தது கைகூடும், விரும்பியதைப் பெறலாம் என்ற கருத்தினை வலியுறுத்தி, சமயத்தை விரிவுபடுத்த எழுதப்பட்ட கதைகள் அதிகம் உண்டு. தக்கன் யாகம், கஜமுகாசுரன் யாகம் எல்லாம் தவத்தின் இன்னொரு வகையான அமைப்பாகும்.

தமிழர்களின் தனித்தவம்!

ஒன்றை அடையக் கருதி ஐம்புலன்களையும் அடக்கி, உடல் வருத்தி, மனத்தை ஒருமுகப்படுத்திச் செய்யும் தியானம் என்பதுவும் தவமேயாகும். திருமணமாகி பத்தாண்டுகளின் பின் பிறந்த பிள்ளையைத் தவமிருந்து பெற்ற பிள்ளையெனச் சொல்வது இந்துக்களிடையே ஒரு வழக்கமாக உள்ளது. இப்பொழுது தலைவர்களைப் பார்க்கக் கட்சித் தொண்டர்கள் தவம் கிடக்க வேண்டி இருக்கிறது என்கிறார்கள்.

தவம் என்றவுடன் முனிவர்களின் கதைகள்தான் அதிகமாகச் சொல்லப்படும். அகத்திய முனிவர், வசிட்ட முனிவர், விக்ரமாதித்திர முனிவர் என்பவரெல்லாம் ஆரியர்களின் குருவாகும். திராவிடர்களின் குருவாகக் கக்கிராச்சாரியார் விளங்குகிறார். This is a religious austerity to obtain that which is not normally obtainable என்று ஆங்கில அகராதி ஒன்று விளக்கமளிக்கிறது. சமய ரீதியாகப் பேசப்படும் தவம், நோன்பு,

விரதம் என்பனவெல்லாம் கடவுளிடமிருந்து தாம் விரும்பியதை அடைவதற்காகச் செய்யப்பட்டவை.

ஆனால், தமிழர்களால் கையாளப்பட்ட தவம், சமய தத்துவங்களுக்கு முற்றிலும் மாறானதாகும்; எந்தவித எதிர்பார்ப்பும் அற்றதாகும்.

சமய ரீதியாகத் தவம் செய்பவர்கள் காசாயம் அணிந்து கானகம் சென்று தியானத்தில் இருப்பர். ஊணில்லை, உறக்கமில்லை, தியான நிலையில் ஓம் அல்லது சிவாயநம என்று செபித்துக் கொண்டிருப்பர். மழை, வெயில், பனி, குளிர் இதெல்லாம் அவர்களுக்கு ஒரு பொருளல்ல. சில தபசிகளைப் புற்று மூடியதாகவும் கதைகள் உண்டு. காட்டில் வாழ்ந்ததால் நாட்டுத் தொடர்பற்றும் - வேறு பற்றுகளற்றும் இருந்ததால் ஆடை அணிகளின்றி ஆதிகால மக்கள் போலவும் வாழ்ந்தனர். இன்றும் இமயமலை அடிவாரத்தில் - கைலை மலைச்சாரலில் முனிவர்கள் - தவசிகள் நிலையாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களிற் பலர் முழு நிர்வாணமாகச் சிறப்பு றையில்வண்டியில் கும்பமேள விழாவுக்குக் கடந்த 2000 ஆண்டில் வந்துள்ளனர். முன்னர் ஒருமுறை வந்திருந்தபொழுது, அவர்கள் கோலத்தைக் கண்டு அதிர்ச்சியுற்று, சென்னை மத்திய றையில் நிலையத்தில் அவர்களைக் கீழேயே இறங்கவிடாது திருப்பி அனுப்பப்பட்டது.

ஆனால், தமிழர் தபசிகள் தமது நாட்டிலேயே தமது இல்லத்திலே அல்லது நிலத்திலே ஆசிரமம்போல ஒன்றமைத்து அதில் வாழ்ந்துகொண்டிருப்பர். இல்லற இன்பம் அவர்களிடம் இல்லை, தம் மக்கள் என்ற தனிப்பட்ட பாசம் அவர்களிடம் இல்லை, அவர்களுக்கென்று சொத்து சுகம் எனத் தனிப்பட்டதாக எதுவும் இல்லை. உற்றார் என்றும் உறவினர் என்றும் யாரையும் சொல்லாது 'யாதும் ஊரே; யாவரும் கேளிர்' என்ற நிலையாக இருப்பர்.

இவர்களின் மனவடக்கம் என்பது இல்லற இன்பத்திலிருந்து விடுபடுவதற்கானதாகும். இல்லறத்தில்

இருப்பவர்கள் அன்பின் வழியது உயிர் நிலையாக இருப்பவர்கள். ஆனால் துறவறத்தில் வாழ்பவர்கள் அருளின் வழியது உயிர்நிலையாக இருப்பவர்கள். தமக்குற்ற துன்பங்களைப் பொறுத்தல், பிறருக்கு வரும் இன்பங்களைப் போற்றுதல் இவர்களது இலட்சியமாகும்.

தம் உயிருக்கு நன்மை செய்பவரும் தவஞ்செய்பவரே!

உற்றநோய் நோன்றல் உயிர்க்கு உறுகண் செய்யாமை
அற்றே தவத்திற்கு உரு. (குறள் 261)

என்பது குறளாகும். எதையும் தாங்கும் இதயத்தைப் பெற்றிருப்பதும், எந்த உயிருக்கும் தீங்கு செய்யாமல் இருப்பதுந்தான் 'தவம்' எனக் கூறப்படுகிறது. பிற உயிர்களைப் போற்றுதல் முதலிய நோன்பினை நோற்றலாகும்.

அதனை மேற்கொள்பவர்களுக்கு உறுதிப்பாடும், மன அடக்கமும் இருக்கவேண்டும்; அவர்களன்றி மற்றையவர்கள் தவத்தை மேற்கொள்வது வீண் செயலாகும். தமிழர்களின் தவம் என்பது இலகுவாக மேற்கொள்ளக் கூடியதாயினும் துறவிகளுக்கு உதவுதலில் விருப்பு மிகுதியாக இருப்பதால், இல்லறத்தார் தவத்தை மறந்து வாழ்கின்றார் போலும்.

மன உறுதியும் கட்டுப்பாடும் கொண்டு தவமென்னும் நோன்பு வலிமையுடையதாக இருந்தாற்றான் தாம் எண்ணிய மாத்திரத்தில் நண்பர்களை ஆக்கவும் பகைவர்களை வீழ்த்தவும் முடியும். அதனால் தவத்தினை விரைந்து செய்வதற்கு முயலவேண்டும்.

மன அடக்கத்தின் வலிமையால், தவத்தின் திண்மையால் பெற்ற வரத்தினை, தமக்குற்ற அடக்கத்தின் குறைவால் ஆணவ மமதையால் அழித்துக் கொண்டார்கள் இரணியன், இராவணன், சூரன் போன்றோர் என்கிறது புராணம். இதை ஆரியர் - திராவிடர் போராட்டங்கள் எனச் சுவாமி விவேகானந்தர், பண்டித ஜவகர்லால் நேரு போன்றவர்கள்

கூறியிருக்கிறார்கள்; மேலும், சமயத்தைப் பரப்புவதற்காக, கடவுள் ஆற்றல் வாய்ந்தவர் என நம்பவைப்பதற்காகக் கற்பிக்கப்பட்ட கதைகளானாலும் ஆணவப் போக்கென மனங்குழம்பிய தன்னலத்தை எடுத்துக்காட்டுவனவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. இந்தக் கருத்தில் ஆசைகளைத் துறந்தும் மனத்தை அடக்கி நோன்பு நோற்காமல் பழைய ஆசைகளால் துறவு நிலைக்கு ஏலாதவற்றைச் செய்து காலத்தை வீணாகக் கழிக்கும் மக்கள் பலர். தவமே துறவறத்தின் சிறந்த உறுப்பு என்பதை அவர்கள் உணர்வதில்லை. தம் உயிருக்கு நன்மை செய்பவர் தவஞ் செய்பவரே ஆவார்கள், மற்றையோர் ஆசைகளுக்கு உட்பட்டுத் தம் உயிர்க்குத் தீமைகளைச் செய்பவர்களே.

“தனது உயிர்” என்கிற பற்றும், “தான்” என்கிற செருக்கும் கொள்ளாதவர்களை உலகம் புகழ்ந்து பாராட்டும், யாழ்ப்பாணத்தில் யோகர் சுவாமிகள், கடையிற் சுவாமிகள், சுவாமி ஞானப் பிரகாசர், தனிநாயகம் அடிகளார் போன்றோர் “தமிழர்” என வாழ்ந்து புகழ் கொண்டோராவர்.

‘தருமம் தலை காக்கும்’ என்ற தத்துவத்தின் வழிப்படையானதுதான் தவமாகும். ‘தருமம் தக்க சமயத்தில் உயிர் காக்கும்’ என்பது ஏட்டளவிலல்ல, செயளவிலில் பலரைக் காப்பாற்றியுள்ளது என்பது உலகளாவிய உண்மையாகும். போட்டி, பொறாமை, போர் போன்றனவற்றால் பல அழிவுகள் நேரிடுவது உண்மைதான் என்றாலும் அவை இல்லறத்தாரிடையே நடைபெறுவதாகும். “அவர் ஒரு பச்சைத் தண்ணீர், பாவம்” எனச் சொல்லப்படுவது இயலாதவர்களை, நல்லவர்களானாலும் தவமுடையாரையும் ஒன்றிலும் முட்டுப்படாதவர்களையுமாகும். அவர்களால் சாவையும் வெல்ல முடியும். சுயநலம் காரணமாக, பொதுநலப் போக்கைப் பலர் விரும்புவதில்லை. இல்லறத்தில் செழித்து, விழித்து, பகட்டாக வாழ்வதைப் பலர் விரும்புவதால் நோற்பார் சிலராகவும், நோவாதவர்கள் பலராகவும் காணப்படுகின்றனர்.

ஆனால், ஒரு குறிக்கோளுக்காகத் தம்மைத்தாமே வருத்தி வாழ்பவர்கள்,

கடக்கடும் பொன்போல ஒளிவிடுந் துன்பஞ்
கடக்கட நோற்சிற் பவர்க்கு. (குறள் 267)

என்ற குறளிற் கூறியவாறு வாழ்வார்கள் என்பதை உணர்ந்திடக் கேட்கட்டும் 'குறளின் குரல்'.

21.6.2001

CTR -

கனேடிய தமிழ் வானொலி.

கூடாவொழுக்கம் நாடல் தீதே!

அதிகாரம் - 28

கூடாவொழுக்கம்

மன்னனாட்சி மறைந்து மக்களாட்சி மலர்ந்ததனால் மகிழ்ச்சி பொங்கிடும் என எதிர்பார்க்கப் பட்டது. ஆனால், எதிர்பார்த்தது நடக்கவில்லை. அந்நியராட்சியில் இருந்து அவதிப் பட்டதைவிடக் கூடுதலாக இடைஞ்சற்பட வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப் பட்டுள்ளார்கள் மக்கள்.

நம்மைப் பொறுத்தவரை அந்நியராட்சி என்றால் ஐரோப்பியராட்சியைத்தான் குறிப்பதாகும். ஆனால், அதற்கு முன் ஆரியராட்சி நிலவியதென்றாலும் போர் நடந்து, வெற்றி கொண்டு ஆரியன் கைப்பிடியில் அகப்பட்டுச் சிக்கிச் சீரழிந்ததல்ல.

மலிவாகவும் பொலிவாகவும் உள்ள கூடா ஒழுங்குகள்

இராம - இராவண யுத்தம் என்பது ஐந்து பத்தாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் நடந்ததான கர்ண பரம்பரையான வால்மீகிக் கதையாகும். இராமன் ஓர் ஆரியன், வன வாசத்திற்காகத் தென்னாட்டு எல்லைக்குள் நுழைந்ததன் விளைவாக ஏற்பட்ட சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளால் வளர்ச்சி பெற்று, ஆரிய மதப் பரப்பலில் வைஷ்ணவத்தை விதைத்திட, தென்னிலங்கையைத் தலையாகக் கொண்டு விந்தியம்வரை அரசாண்ட இலங்கைவேந்தன் இராவணனைப் போர்முனையில் சந்தித்துக் கபடமாக வெற்றி கொண்டான் இராமன். ஆனால், ஆட்சியைத் தனக்குச் சாதகமாகயிருந்த இராவணன் தம்பி வீரபீடணனிடம் கொடுத்திருந்தான்; அதேபோல கிட்கிந்தையில் வாலியை வென்று, அவன் தம்பி சுக்கிரீவனிடம் ஆட்சியை விட்டிருந்தான்.

அதுபோலவே, மதுரையில் வீரபாண்டியனை வெல்ல மாலிக்கபூரின் உதவியைப் பெற்றவன் சுந்தரபாண்டியன். நாயக்கர்கள் ஆட்சியும் நடந்துள்ளது. யார் ஆண்டாலும் யார் வெற்றி கொண்டாலும் திரும்ப, கைகட்டி நின்றோ, கப்பம் செலுத்தியோ தமதாட்சியை நிலைநிறுத்தினர்.

தமதாட்சியை நிலை நிறுத்தினாலும் அந்நிய சமயங்களாகிய ஆரியம், வைணவம் சமணம், புத்தம், இஸ்லாம் போன்றன தமிழ்பேசும் மக்களிடையே தங்கிவிட்டன.

ஆனால், ஐரோப்பியர் வருகையால் ஆட்சியோடு கிறித்தவ சமயமும் தமிழ்ப் பகுதிகளை ஆட்சி கொண்டு விட்டன. ஆங்கிலேயர், ஆட்சியை விட்டகன்றாலும் கிறித்தவ சமயம் தமிழரிடையே தங்கிவிட்டது.

ஐரோப்பியர் ஆட்சியை விட்டகலும் போது நாட்டைப் பொதுவான அமைப்பில், தான் வைத்திருந்த முறையில் விட்டுச் சென்றதனால் மீண்டும் தன்னாளல்லாத தன்னைத்தான் என்ற அமைப்பில் ஆட்சி அமைந்துள்ளது.

இலங்கையில் ஈழத்தவருக்கும் சிங்களவருக்கும் ஒற்றையாட்சியும், இந்தியாவில் 14 மாநிலத்தவர்களுக்கும் ஒரேயாட்சி என்றதனால் இலங்கையில் சிங்களமும், இந்தியாவில் இந்தியும் ஆட்சி மொழிகளாகி அவை மற்றைய மொழிகள் மேல் திணிக்கப்பட்டும், தன்னினத்தவர் வசதியும் பெற்றிட வாய்ப்புக்களை அதிகரித்தும் ஆட்சியாளர்கள் நடந்து கொள்வதனால், கூடாத ஒழுங்குகள் மலிவாகவும் பொலிவாகவும் உள்ளன.

அராசகச் செயல்களை அம்பலமாக்கும் அறிஞர்கள்

சமயவாதிகள் தத்தம் சமயத்தைப் பரப்பிடப் பல பொய்களை, வதந்திகளைப் பரப்பிடுவர். ஒவ்வொருவரும் தம் தம் சமயமெனவே வாதிடுவர். நாவுக்கரசரைக் கல்லோடு கட்டிக் கடலில் எறிந்துள்ளனர். அயோத்தியில் மகூதி இடிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆறுமுக நாவலரும் யாழ்ப்பாணக்

கிறித்தவப் பாதிரிமார்களும் சண்டமாருதம் செய்துள்ளனர். புரட்சிக்கவி பாரதிதாசனின் பொன்முடி திரைப்படத்தில் மதவாதிகளின் கொடுமைகளைப் பார்க்கலாம். அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் ஓர் இரவு, சொர்க்கவாசல் திரைப்படங்களும் சமயவாதிகளின் அராசகச் செயல்களை அம்பலமாக்குகின்றன.

தவமறைந்து அல்லவை செய்தல் புதல்மறைந்து

வேட்டுவன் புன்சீமிழ்த் தற்று.

(குறள் : 274)

என்ற குறளில் கூறியிருப்பது போல தமது தவக் கோலத்தில் மறைந்து நின்று தீய செயல்களைச் செய்தல், கொலை குறித்த வேடன் புதரின் பின் மறைந்து நின்று கொண்டு பறவைகளை வலைவீசிப் பிடிப்பது போன்றதாகும். ஆதீனங்களில் காவியுடையிலும், கோவில்களில் வெள்ளையுடையிலும் நின்று பல தீங்குகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. காணிக்கை என்ற பெயரிலும், நேர்த்திக்கடன் என்ற பெயராலும் கன்னிப் பெண்களின் கற்புச் சூறையாடப் பட்டுள்ளது. சமூகப் பார்வையில் அது கடவுளின் செயல் என ஏமாற்றப் பட்டுள்ளது. கன்னியர்களும் காளையர்களும் கடவுளின் பெயரால் ஏமாற்றப் பட்டுள்ளனர்.

பழிவாங்கும் குணம் இழிவானதாகும்!

மனத்தில் பற்றுக்களைத் துறக்காமல், துறந்தவர்களைப் போலப் பிறரை ஏமாற்றி வாழ்பவர்களை விட மிகக் கொடியவர்கள், வேறு யாரும் இருக்கமாட்டார்கள் என்பது போலச் சமயவாதிகள் வாழ்ந்துள்ளனர். மனதாரப் பற்றுக்களைத் துறக்காமல் துறந்தவரைப் போல வாழ்கின்ற வஞ்சகர்களைவிட இரக்க மற்றவர்கள் யாருமில்லை. கோயிலிற் பணிபுரியும் பெண்கள் தேவதாசிகள் எனப் பெயர் கொடுக்கப்பட்டு, கோயில் நிர்வாகத்தினரின் கட்டிற் பொம்மைகளாக ஆக்கப் பட்டிருந்தார்கள். தேவகன்னிகள், தேவதாசிகள் என்று தெய்வ சந்நிதியுடன் தொடர்புபடுத்தி, சமூக அனுசரணையுடன் காமக் கனியாட்டம் நடத்தினர் தெய்வத்தின்

பெயரால்! இவை கூடாதென, கூடாவொழுக்கமென மக்கள் கண்டு கொள்ளாமல் அவர்கள் மனதில் மண் தூவினர், மூளைச் சலவை செய்தனர், திருமணப் பெண்ணானவள் கோயிற் பூசாரியின் படுக்கையறையில் பள்ளி கொண்டபின்தான் மணவாளனுடன் மஞ்சத்தில் இருக்கலாம் எனச் சொல்லி மாதர் குலத்தை அவர்களின் காம இச்சைக்கு இசைவாக்கினர். இவைகள் கூடாவொழுக்கமெனக் கொள்ளச் சமய சம்பிரதாயங்கள் சமூக சட்டம் போல் மக்களின் கண்ணை மறைத்திருந்தன.

மக்களாட்சியில் அரசியலும் அப்படியேதான் விளங்குகிறது. சமயக் கொடுமைகள் பல ஐரோப்பிய ஆட்சியாளர்களால் ஏற்பட்ட சுதந்திரத்தால், தனிப்பட்டவர்களின் ஆக்கிரமிப்புத் தளர்த்தப் பட்டதால் இல்லாது போய்விட்டன. ஆனால், அரசியல் ரீதியான பழக்க வழக்கங்கள் சமயத்தைவிட மிக மோசமாக அமைந்துள்ளன.

அரசியல் ரீதியான ஒழுங்கினங்கள் ஒன்றல்ல - இரண்டல்ல எடுத்துச் சொல்ல, தேர்தல் காலங்களில் மக்கள் வாக்கினைப் பெறுவதற்காக, எதிர்ப்பவரை வீழ்த்துவதற்காக, கிடைத்த அதிகாரத்தை வைத்துக் கொண்டு, தமக்கு வேண்டாதாரைப் பழிவாங்குவதற்காக இழிசொல், கொலை எனப் பல கொடுமைகளைச் செய்திடுவர்.

சமயப் போர்வையில் துறவிகளின் கூடா ஒழுக்கங்கள்

கூடாவொழுக்கம் என்பது, மனவலிமை இல்லாமையால், காம இன்பத்தை விரும்புதல் போன்ற தீய ஒழுக்கங்களை மேற்கொள்ளக் கூடாது என்பதை வலியுறுத்தலாகும். ஒழுக்க சீலரைப் போல உலகத்தை ஏமாற்றும் வஞ்சகரைப் பார்த்து அவரது உடலில் கலந்துள்ள நிலம், நீர், தீ, வளி, வான் ஆகிய பஞ்ச பூதங்கள் யாவும் தமக்குள்ளே சிரித்துக் கொள்ளும். மன வலிமை இல்லாத தன்மையால் தீயவொழுக்கத்தை ஒழுகியவர்கள் பின்னர் தாங்களே வருந்த வேண்டி வரும். பாகிஸ்தானில் நடைபெறும்

அரசியலுக்கு இது ஒரு நல்ல உதாரணமாகும். இருந்த அரசினை இராணுவப் புரட்சி மூலம் கவிழ்த்து ஆட்சி பீடத்தில் அமர்ந்த ஷாஉல்ஹக், பிரதமர் யுல்பிகார் அலி பூட்டோவைச் சிறைக்குள் தள்ளி, தூக்குத் தண்டனை விதித்தார். ஷாஉல்ஹக், அரசியல் சதியான விமான விபத்தில் கொல்லப் பட்டார். தேர்தல் மூலம் ஆட்சிக்கு வந்த நவாப் ஷெரிப்பின் அரசைக் கவிழ்த்து, இப்பொழுது மீண்டும் இராணுவ ஆட்சியை அமைத்துள்ளார் இராணுவத் தளபதி பெர்வேஸ் முஷ்ரப். பிரதம மந்திரி நவாப் ஷெரிப்பைச் சிறையில் தள்ளி நீதி விசாரணை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது; பூட்டோ கதை மீண்டும் நவாப் ஷெரிப்புக்கும் நிகழலாம்!

உலக உத்தமர் காந்தியடிகளின் கொலை சமய - சமூக ரீதியானதாகும். இந்து - இஸ்லாம் ஒற்றுமை என்ற சமரச நோக்கு, மதமாற்றமேயன்றி பிறப்பால் மொழியால் நாம் இந்தியர் என்ற காந்தியடிகளின் சன்மார்க்கம் சிவசேனை இந்துக்களுக்குக் கசப்பாகிக் கொலை வெறியானது. அண்மைக் காலத்தில் அயோத்தியில் இருக்கும் பாபர் மசூதி இடித்துத் தரைமட்டமாக்கப் பட்டுள்ளது; அதே இடத்தில் கிருஷ்ணன் கோயில் கட்டக் கங்கணம் கட்டப்படுகிறது. மேலும், இந்தியாவில் கிறித்தவ ஆலயங்களை அழிக்கும் அராசகம் நடைபெறுகிறது.

சமயம் என்பது சமரசமாக வாழ வேண்டுமென்பதைப் பறைசாற்றுவதாகும். அன்புதான் உலக மகாசக்தி என்பதை புத்தன் முதல் பகவான் சாயிபாபா வரையில் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், மனவலிமை இல்லாதவர்கள் சமயம் என்ற போர்வையில் புலித்தோலைப் போர்த்துப் பயிரை மேய்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். தங்கள் மனத்திற்குக் குற்றம் என்று தெரிந்துங்கூட அதைச் செய்பவர்களின் சமயப் போர்வையாகிய துறவுக் கோலத்தால் எந்தப் பயனும் இல்லை.

இல்லறத்தானே இழிசெயலில் இறங்கக் கூடாதென்றால் துறவறத்தான் கட்ச் கடரும் பொன்போலல்லவா வாழ வேண்டும். எத்தகைய செயல் புரிந்து விட்டோம் என்று தமக்குத் தாமே

வருந்த வேண்டிய துன்பம், பற்றுக்களை விட்டு விட்டதாகப் பொய்கூறி, உலகை ஏமாற்றுவோருக்கு வந்து சேரும் என்பதை உணர வேண்டும்.

பகத்தோல் போர்த்த புலியாக வாழலாமா?

இயற்கையைச் செயற்கையால் மாற்றிடும் போது இயற்கையானது தன்னைத்தான் சமநிலைப் படுத்திட பல மாற்றங்களைச் செய்கின்றது. மருந்தின் மருத்துவத்தால் மாண்பு பெற்று மனிதர்கள் மகத்தான வாழ்வினைச் செயற்கையாக வாழ்ந்திட, இயற்கை - பூகம்பத்தை, வெள்ளத்தை, வெப்பத்தை, பனி உருகுதலை புதிய நோய்களை உண்டாக்கி உயிரின அழிவைப் பெருக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. எயிட்ஸ் இயற்கையின் திருவிளையாடலில் ஒன்றாகும்! உலகம் முழுவதும் நடந்து கொண்டிருக்கும் போர் செயற்கையானாலும் இயற்கை வழித் தோன்றலேயாகும். ஆணவம், அதிகார மமதை இயற்கையானது, அவற்றின் ஆணைப்படி மிதிவெடி, கிறேனேர், AK-47, பீரங்கிகள், ஏவுகணைகள், டாங்கிகள் போன்ற இராணுவத் தளபாடங்கள் செய்யப் படுகின்றன. கிறித்துவ அமெரிக்கா புத்த நாடாகிய ஜப்பானில் 1945இல் அணுகுண்டைப் போட்டு ஹிரோசிமா - நாகாசாக்கி ஆகிய நகரங்களை அழித்தது; ஹிரோசிமாவில் மட்டும் 2, 21, 893 பேர் துடிதுடித்து மாண்டனர்.

எனவே, குண்டுமணியின் நிறம்போலச் செம்மையாக இருந்தாலும், அதன் மூக்கிலிருக்கும் கரிபோல அகவொழுக்கம் குன்றியவர்களும் இருப்பர். நிலவிலிருப்பது கறையல்ல, அது நிலவிலிருக்கும் மலைகளின் மறை என்பதை உணர வேண்டும். நீருக்குள் மூழ்கியோர் தம்மை மறைத்துக் கொள்வது போல, 'மாண்புடையோர்' என்னும் பெயருக்குள் தம்மை மறைத்துக் கொண்டு மனத்தில் மாசுடையோராகப் பலர் உலவிடுகின்றனர். சமயத்தில், சமூகத்தில், அரசியலில் இத்தகையோர் பலர் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். நாட்டுக்குச் சேவை செய்கிறோம் என்ற போர்வையில் ஆசிரமங்கள், இயக்கங்கள், கட்சிகள் கூடவொழுங்கின் அடித்தளமாக விளங்குகின்றன.

நேராகத் தோன்றும் அம்பு, கொலைச் செயல் புரியும், வளைந்து தோன்றும் யாழ் இசையின்பம் பயக்கும். அதுபோலவே, மக்களின் பண்புகளையும் அவர்களது செயலால் மட்டுமே அறிந்து கொள்ள முடியும். ஆதலால், பசுத்தோல் போர்த்த புலியாக வாழாமல் காலைக் கதிரவன் போல உயர்ந்திட, மாலை மதியம் போல மகிழ்ந்திட

மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா உலகம்
பழித்த தொழித்து விடின்.

(குறள் : 280)

என்ற குறள் வழி வாழ்ந்து, துறவறத்தின் பேற்றினைப் பெற்றிடக் கேட்கட்டும் 'குறளின் குரல்'.

CTR -

28.6.2001

கனேடிய வானொலி

பகுதி - 3

கள்ளாமை நன்மைகளை வெள்ளாமை செய்யும்!

அதிகாரம் - 29

கள்ளாமை

தனி மனித வாழ்வு நீங்கிக் குடும்ப வாழ்வு அமைந்து, சமூக வாழ்வில் இணைந்து உலகியலில் உலாவரும் காலத்தில் பலதையும் பலவிதமாகச் சந்திக்க வேண்டியுள்ளது. அதனால், மனத்தில் பலவித எண்ணங்கள் ஆசைகள் அலைமோதிக் கொள்கின்றன.

ஆசை வெட்க மறியாது என்பர். வெட்கத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்காத ஆசை, மரியாதையைப் பற்றி யோசிக்குமென எதிர்பார்த்திட முடியாது. அதனால் பிறரைப் பற்றிச் சிந்திக்காது பிறர் என்ன நினைப்பார்கள் என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ளாது, பிறருக்கு என்ன ஆகுமெனக் கூட எண்ணாது பிறர்பொருளை அடைந்திட முயற்சிப்பதைக் காணலாம்.

கூட்டுறவே நாட்டுயர்வு!

எல்லோருக்கும் எல்லாவற்றையும் பெற்றிட முடியாது என்பதற்காகச் சிலபல தேவைகளுக்குப் பொது நிலையங்களை அமைத்துள்ளார்கள்.

வீட்டுக்கோர் புத்தகசாலை இருக்க வேண்டுமென்றாலும் எல்லோராலும் எல்லாப் புத்தகங்களையும் வாங்கிட முடியாது. மேலும் ஒரு தலைப்பில் நூற்றுக் கணக்கான புத்தகங்கள் இருப்பதால் ஒரே தலைப்பிலுள்ள எல்லாப் புத்தகங்களையும் வாங்குவது முடியாதது மட்டுமல்ல தேவையற்றதுமாகும். உதாரணமாக, ஆண்டவனின் திருவிளையாடல் பற்றி ஆயிரக் கணக்கான புத்தகங்கள் உள்ளன. ஆண்டவனின்

திருவிளையா ல் பற்றி ஆயிரமும் தேவைதானா, ஓரிரு புத்தகங்கள் போதாதா? உடல் நலம் பற்றி நூற்றுக் கணக்கான புத்தகங்கள் இருக்கின்றன. இவற்றுள் சிலவற்றைப் பெற்றுக் கொண்டால் போதுமானதாகும். எனினும், வாசிக்க வேண்டிய சிலவற்றை எம்மால் விலை கொடுத்துப் பெற்றுக் கொள்ள முடியாததுமாக இருக்கலாம். சில புத்தகங்கள் விலைக்கு வாங்க இல்லாதும் இருக்கலாம். இந்த நிலையில் பொது நூலகம் ஒன்றின் பெரும் பணி சிறந்ததாக அமையும், தேவைக்கேற்றவாறு புத்தகத்தைப் பொதுநூலகத்திலிருந்து பெற்றுக் கொள்ளலாம். இதைவிட Lending Library எனக் குறைந்தளவு ஊதியத்தோடு இரவல் கொடுத்து வாங்கும் முறை ஒன்றும் உள்ளது.

இதேபோல, சைக்கிள், கார், மற்றும் வாகனங்கள் வாடகைக்குப் பிடிக்கலாம்; விமானங்கூட வாடகைக்கு வைத்துக் கொள்ளக் கூடியதாக உள்ளது. சில வணிக நிறுவனங்களில் தரகு வாணிகத்திற்கு (Commission) என்றும் பெற்றுக் கொள்ளலாம்; தனியொருவரால் நிறுவிட முடியாத நிலையங்களைக் கூட்டாகச் செய்திடுகின்றார்கள். Samy & co, Raja Corporation, Nathen & Bro, Murugan & Sons எனப் பல நிலையங்கள் இருக்கின்றன. இவைகள் எல்லாம் கூட்டாக இயங்குகின்றன. ஆனால் Ford, Tata, Pirla போன்ற நிறுவனங்கள் தனியவே செயற்படுகின்றன. MPCS எனக் கூட்டுறவுக் கடைகளை உருவாக்கி அதற்கென ஓர் இலாகாவையும் வைத்து, அதிகாரிகளால் சரிபிழைகளைப் பார்த்து நெறிப்படுத்துவதாக உள்ளது. இவைகள் எல்லாம் தனிப்பட்ட நிலையைப் பரம்பலாக்கி வைத்திருப்பதாகும். NOB - என யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு பேருந்து நிறுவனம், மிகத் திறமையாக இலங்கை அரசு இபோச - வைத் தொடங்குமுன் நடந்து வந்தது. இந்தக் கூட்டுறவு முறையால் தேவைகளும் மிக இலகுவாக நிறைவேற்றப் பட்டதோடு, தனிப்பட்ட ஆசையும் பெரிதாக இல்லாது போவதற்கு வழிவகுக்கப்படுகிறது.

இத்தகைய கூட்டு முறைகளால் இல்லாதவர்களும் இருக்கின்றவர்களாவதோடு, பிறரால் இகழப்படாமல் வாழ

வேண்டும், பிறரிடமிருந்து யாதொரு பொருளையும் வஞ்சிக்கக் கூடாது, தனது நெஞ்சைத் தானே காத்துக் கொள்ள வேண்டும், ஒழுக்கமாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்கேற்ப ஒழுகுவதற்கும் வாய்ப்பாக அமையும். கூட்டு இருப்பதால் தானும் ஒரு முதலாளித்துவ பங்காளி என்ற நினைப்போடு வாழுவதற்கும் வழிவகுக்கிறது. உலகினரால் இகழப்படாமல் வாழ விரும்புகின்றவன் எத்தகைய பொருளையும் களவாடிக்கொள்ள நினையாதபடி தன் மனத்தை முதலில் காத்துக் கொள்வதற்கு வழிவகுக்கும்.

‘அடம்பன் கொடியும் திரண்டால் மிடுக்கு’ என்பதைக் கூட்டுறவு விளக்குகிறது. கூட்டுறவே நாட்டுயர்வு என்பதை எண்ணிட வைக்கிறது. அதனால், கூட்டாக வாழ்ந்தே உயருவோம் என எண்ணிட வைத்து,

உள்ளத்தால் உள்ளலும் தீதே பிறன்பொருளைக்

கள்ளத்தாற் கன்வேய் எனல்.

(குறள் : 282)

என்ற குறட் தத்துவத்தை வலிமைப் படுத்துகிறது. பிறருக்குரிய பொருளைச் சூழ்ச்சியினால் கவர்ந்து கொள்ளலாமா என்பதை நினைப்பதே கூடத் தவறு என நினைத்திட வைக்கிறது. பிறர்பொருளை வஞ்சனையால் கொள்ளக் கருதுவது குற்றமுடையதாகுமென்பதை உணரச் செய்கின்றது.

களவினால் தொல்லைகள் அளவின்றி வளரும்!

முயற்சி திருவினையாக்க வேண்டும். முயன்று பெற்ற பொருள்தான் தங்கும், முயற்சித்துப் பெற்ற பொருளை இலேசாக இழந்திட விருப்பமிருக்காது. முயற்சியால் பெற்ற பொருளைக் காத்துப் போற்றிடவும் ஆர்வம் அதிகமாக இருக்கும். ஆனால் களவினால் ஆகிய ஆக்கம் அளவுக்கு அதிகமாக வளர்வது போலத் தோன்றினாலும் அதனைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வகை தெரியாததோடு, களவுப் பொருளின் சொந்தக்காரர்களின் தொல்லையால் வேறும் சட்ட நடபடிகளால் உள்ளதும், அழிந்து விடலாம். ஆகவே, களவு எனக் கனவிலும் எதையும் கருதக்கூடாது.

களவினால் எரத்தவர் என யாரையும் சொல்ல முடியாது; உடனுக்கு அது பெருக்கக் காட்டினாலும் காலத்தால் அது அழிவுற்று, களவெடுத்தவர் குடும்பப் பரம்பரையே தேய்ந்து மறைந்து போனதையே காணக் கூடியதாக இருக்கிறது. களவு கொடுத்தவர் கதறியழுததும், களவினால் ஏற்பட்ட தாக்கத்தால் தாழ்முடியாது தூக்கில் தொங்கியவர்களின் கதைகளும் அதிகம். களவினால் உண்டான தொல்லைகளால், வாங்கிய கடனைக் கொடுக்க முடியாததால், கன்னி கரைசேர இயலாததால், நாணயத்தோடு உலவிடக் கடினமானதால் உலகை வெறுத்தவர்கள், மனத் தளர்ச்சியால் தளம்பியவர்கள், துக்கம் தாழாமல் மதுவைத் தஞ்சமெனக் கொண்டவர்களின் கதைகள் பலப்பல.

இத்தகைய சம்பவங்களை உணர்பவர்கள், அருள் கருதி அன்பாக நடக்க எண்ணுபவர்கள், மறந்திருக்கும் நேரம் பார்த்துப் பிறர்பொருளைக் களவாடக் கருதமாட்டார்கள். களவு, கையுங் களவுமாகப் பிடிபட்டுத் தண்டிக்கப்படுதல் பெருந்துன்பத்தை விளைவிப்பதாகும். களவாடுவதில் ஒருவனுக்கு இன்பம் ஏற்பட்டாலும், அதன் விளைவு அவனுக்குப் பெருந்துன்பத்தையே கொடுக்குமாதலால் கள்ளாமை பற்றிய குறளைக் காயத்திரி மந்திரம் போலச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பார்கள். திருட்டுத் தனத்தால் ஏற்படுகின்ற விருப்பம் இறுதியில் அளவு கடந்த துன்பத்தையே உண்டாக்கும் என்பதைக் கருத்தில் இருத்திக் கொள்வார்கள். களவு என்பது அவர்களது நடைமுறையில் இல்லாததொன்றாகும்.

அரசு ஊழியர்கள் அநியாய வழியில் சம்பாதிக்கலாமா?

அரசு என்பது வேறு, மக்கள் என்பது வேறல்ல, மக்களினால் மக்களுக்காக மக்களுக்கு உண்டாக்கப்பட்டதுதான் அரசு. ஆனால், அரசு சொத்துக்களைச் சூறையாடும் கள்ளர்களும் அரசு சொத்துக்களை அழிக்கும் பயங்கரவாதிகளும் நாட்டில் மலிந்துள்ளார்கள். பள்ளிக் கூடம் கட்டுவதற்கு அனுப்பிய சீமேந்தில் வீடு கட்டியவர்களும்,

அலுவலகத்திற்கு வாங்கிய பொருளைச் சொந்தமாக்கியவர்களும், செய்யப்படாத வேலைகளுக்குச் செய்ததாகக் காட்டிக் கணக்குப் போட்டவர்களும் ஒன்றுக்குப் பத்தாகக் கணக்கு எழுதியவர்களும், சைபருக்கு முன்னால் பிள்ளையார் கழியைப் போட்டுக் கணக்குக் கூட்டியவர்களும், அரசுக்கு வாங்கும் பொருட்களுக்குப் பேரம் பேசுபவர்களும் இன்னும் ஆளின் நிலைக்கும் தரத்திற்கும் இடத்திற்குமேற்ப களவின் அளவு வேறுபடும். ரூபா ஒன்றிலிருந்து பல கோடி சம்பாதித்தவர்கள் உண்டு.

அரசு ஊழியர்கள் மட்டுமல்ல, அதிகாரிகள், அமைச்சர்கள், ஆளுபவர்கள் என வேறுபாடில்லாது லஞ்சம், பேரம், Commission எனப் பலவகை ஊழல்கள் பேசப்படுகின்றன. பிலிப்பைன்ஸ் சனாதிபதி பேடினன்ட் மார்க்ஸ், பாகிஸ்தான் முதன் மந்திரி நவாப் ஷெரீப், இந்திய முன்னாள் முதலமைச்சர் நரசிம்மராவ், தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் செல்வி ஜெயலலிதா எனப் பட்டியல்கள் நீளக் கூடியதாகப் பேசப்படுகின்றது. இவற்றில் உண்மை - பொய் எவை என்பதும் உறுதிப்படுத்த முடியாவிடினும், அரசியல் பணிப்போராகச் சில இருப்பினும் நீதிமன்றப் பொதுத் தீர்ப்புகளும் உள்ளன. கீழைத் தேசங்களில் இது அதிகமானாலும் மேலைத் தேசங்களிலும் இத்தகைய சீர்கேடுகளும் களவுகளும் உள்ளன. இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் - குறிப்பாகத் தமிழ்நாட்டில் லஞ்சம் என்கின்ற களவு மிக அதிகமாகும்!

அளவறிந்து வாழ்ந்தால் அறம் நிலைக்கும்!

தமிழர்கள் என்றால் அன்பே அவர்களின் வழியாகக் கொண்டவர்கள். தமிழ் பக்தி மொழியாகவும், ஆங்கிலம் வர்த்தக மொழியாகவும், பிரெஞ்சு காதல் மொழியாகவும் கிரேக்கம் சட்ட மொழியாகவும் அமைந்துள்ளது என்பர். திருவாசகத் தேனைப் பெற்றதால் மற்றும் திருவாசகத்தையும் அடக்கிய பன்னிரு திருமுறைகளால் பக்தியாகவே விளங்கிடும் தமிழர்களிடையே வஞ்சகமாகப் பிறர்பொருளைக் கவர்ந்திடும்

களவு மலிவாகப் பொலிந்து காணப்படுவதைக் காணக் கவலைப்படாதிருக்க முடியாது.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே பிறர் பொருள் மீது ஆசைவைத்து அவற்றை எடுத்தல், அடுத்தவர் பொருள் மீது அவாக் கொண்டு அதனை வஞ்சனையாக அபகரித்தல், பிறன்மனையாள்மீது மையல் கொண்டு அவனைக் கடத்தல் போன்ற களவுகள் சரளமாகக் காணப்பட்டிருந்துள்ளன. அறவறத்தானும் துறவறத்தானும் மறவறத்தானைப் போல நடப்பதைப் பார்த்த வள்ளுவர் தீவினையச்சத்தை வகுத்துக் காட்டினார்.

மக்கள், வாழ்வை ஓர் எல்லைக்குட்பட்டுச் செம்மையாக அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும்; அப்படி அமைத்துக் கொள்ளாது விட்டால், அவர்கள் பிறர் பொருள்களால் கவரப்பட்டு, அவற்றை அடைந்திட நாட்டங் கொள்வார்கள். அளவறிந்து வாழ்க்கை நடத்துகிற ஆற்றலுடையவர்களிடம், களவாடுதல் எனும் சூதுமதி இருக்க முடியாது.

மனிதன் மனிதனாக மனிதத் தன்மையோடு மனித நேயம் தழைத்திட வாழ வேண்டும். அப்படி வாழ்பவர்கள், பிறர் பொருளைக் கொள்ள நினைப்பதும் முயலுவதும் குற்றமாகும் என்பதை உணர்வர். அளவு அறிந்து வாழ்வதில் ஆர்வமுடையவர்கள் களவு செய்வதென்ற வஞ்சகச் செயலில் ஒரு போதும் ஈடுபடமாட்டார்கள்.

மேலும், அளவறிந்து வாழ்பவன் நெஞ்சில் அறம் என்றும் நீங்காமல் வாழும். களவாடி வாழ்பவன் நெஞ்சில் வஞ்சகம் என்றும் நீங்காது வாழ்ந்து கொண்டே இருக்கும். திருடுவதைத் தவிர மற்ற நல்ல செயல்களை அறியாதவர்கள் பொய், கள், காமம், இன்னா செய்தல் போன்ற வேறு பல தீவினைகளுக்கும் உள்ளாகி அழிய நேரிடும். கள்வர்கள் மனதில் கரவு குடிகொண்டிருக்கும் அதனால் அவர்கள் நல்லவர்களையும் சந்தேகப்பட்டு அவர்களுக்கும் துன்பம் செய்வர்.

களவாடுபவர்களுக்குத் தண்டனை முதலியவற்றால் உயிர் வாழ்வதே கூடத் தவறிப் போகலாம். களவை நினைத்தும் பார்க்காதவர்களுக்குப் புகழுலக வாழ்க்கை தவறவே தவறாது என்பதை -

களவார்க்குத் தள்ளும் உயிர்நிலை; கள்ளார்க்குத்
தள்ளாது புத்தேழு உலகு. (குறள் : 290)

என்னும் குறளால் அறிந்து, மக்கள் களவில்லாதவர்களாக வாழ்ந்து களிகொண்டிடக் கேட்கட்டும் 'குறளின் குரல்'.

5.7.2001

CTR -

கனேடிய தமிழ் வானொலி.

உண்மை பேசுதல் உயர்ந்த அறம்

அதிகாரம் - 30

வாய்மை

உலகியலில் உண்மைகளை உரைப்பது மிகுந்த கடினம் என்பதால், உண்மை என்று உரைத்திடாது உண்மையின் தன்மையை 'வாய்மை' என்னும் சொல்லால் சொல்லியிருக்கிறார் வள்ளுவர்.

நிகழ்ந்ததை நிகழ்ந்தவாறு நிறுத்துவதுதான் உண்மை என்றாலும், நடந்ததை நடந்தவாறு நல்குவதால் நட்புடங்கள் நடப்பதைக் கண்ட வள்ளுவர் செயற்பாடுகளைச் செப்புவதில் செம்மையைக் கையாண்டு, மற்றவர்களுக்குச் சிறிதும் தீங்கினை உண்டாக்காத சொற்களைச் சொல்வதே உண்மை எனும் வாய்மை என்கிறார். உண்மையானது, பிறர்க்குத் தீமை தராதாயின், அதனைக் கூறலாம். அது தீமை பயக்குமாயின் அதனைக் கூறக் கூடாது. நடந்தது, நடவாதது எதுவானாலும் பிறருக்குத் தீமை தராதாயின் கூறலாம்; தீமை தருவதாயின் கூறக்கூடாது என்றார் வள்ளுவர். ஆனால், அவரவர் பயிற்சி, பழக்கம் ஆகியவையைப் பொறுத்து, மக்களும் பலவிதமாக உள்ளனர்.

உண்மை பேசினால் நன்மையே விளையும்!

சத்தியமே இலட்சியமாகக் கொண்ட அரிச்சந்திரன் உண்மையே பேசினான். வாய்க்கப் பெறுவதாகப் பேச வேண்டுமென்று வாய்மையாகப் பேசியிருந்தால் நாடு நகரை அவன் இழக்க நேரிட்டிருக்காது. சத்தியத்திற்கு ஓர் அரிச்சந்திரன் என்ற பெயரைப் பெற்றிருக்க முடியாது. உண்மைக்கு மாறான நிகழ்வுகளை அரிச்சந்திரன் வாயிலிருந்து வருவிப்பதற்காக

விசுவாமித்திரர் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளை உருவாக்கிக் கொண்டேயிருந்தார். ஆனால், அரிச்சந்திரன் உண்மையாகவே இருந்ததனால் இறைவனின் இன்னருளால் மீண்டும் நாடு, நகரை, மனைவி, மகனைப் பெற்றான் என்கிறது புராணம்.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் அரசியல் - சமூகவியல் போராட்டவியலில் பங்கு கொண்டு வாழ்ந்து, பாரத நாட்டிற்குச் சுதந்திரம் வாங்கித் தந்த உலக உத்தமராக விளங்கிய காந்தியடிகளும் அரிச்சந்திரன் நாடகத்தால் கவரப்பட்டு, 'சத்தியமே ஜெயம்' என வாழ்ந்தார்.

உண்மை என்பது துறவறத்தாருக்கு இன்றியமையாதது ஆயினும், உண்மையின் தன்மை இவ்வாழ்வார்க்கே உரியதெனினும் பெரும்பான்மையும் பொருள்பற்றி நிகழும் பொய்யை விலக்கி வாழ வேண்டுமென்பதால் துறவறத்தாருக்குச் சிறந்ததாயிற்று.

துறவறம் என்றவுடன் என்ன காவியா, கௌபீனமா-காடுமேடுகளில் அலைந்து தியானத்தில் இருந்தும் மெய்யுணர்தல் என்பதற்கமைய உண்மைகளை உரைத்துக் கொண்டு உலா வர. இவ்வாழ்வில் இருந்து கொண்டே இவ்வாழ்வுக்குரிய இன்பங்களைத் துறந்து, இவ்வுலகிற்காக இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் ஒருவர் உண்மையை உரைத்து உலா வந்திட முடியாது.

மதுவின் மயக்கத்தில் தடுமாறிக் கொண்டு மனைவியை விரட்டிக் கொண்டே கத்தியுடன் வரும் கணவனிடம் அவன் மனைவி ஒழிந்து கொண்ட இடத்தைச் சொல்லலாமா? முடியாது, கூடாது; அவள் கிழக்குக் கோடியால் சென்றால், அவனிடம் அவள் மேற்குக் கோடி வழியே ஓடினாள் என்றுதானே சொல்ல வேண்டும். மேற்கு வலத்தால் அவள் ஓடியது உண்மையல்ல, ஓடியது என்றது பொய், மேற்கு என்பது வாய்மையேயன்றிப் பொய்யல்ல என்பது நூலோர் தொகுத்துள்ள தத்துவமாகும்.

இதே போன்ற நிகழ்வுகளைப் பலர் மழுப்பி மெழுகுவது உண்டெனினும், அவை கடினமான தொன்றாகும். “நான் ஒன்றும் அரிச்சந்திரன் இல்லை; உண்மையை உண்மையாகச் சொல்வதற்கு” என்று உண்மையைச் சொல்வதிலுள்ள கடின நிலைகளை விளக்குபவர்கள் உண்டு.

உண்மையா? உயிரா? மானமா?

பெரிய அலுவலகம் ஒன்றில் அதன் அதிகாரி பணமோசடி செய்வதை அந்த அலுவலகக் காவலாளி கண்டு கொள்கிறான். அந்த உண்மையை உரியவர்களிடம் உரைப்பது பொதுச் சேவை என்ற அடிப்படையில் அவசியமானினும், சொல்லிவிட முடியுமா? திருடனோ ஆட்டிப் படைக்கும் அதிகாரி! சாட்சியோ சாதாரண காவலாளி! சுற்றி வளைத்து மாட்டி விடலாமென்றால் காவலாளிக்கு மட்டுந்தான் தெரியும், வெளியில் இது தெரிய வந்தால் காவலாளியாற்றான் தெரிந்தது என்பது தெரியவரும். அதிகாரியால் அழிவுகள் பல நேரிடும், எனக்கென்ன என்று இட்டு, உண்டு, இருக்கலாமா? மக்களால் மக்களுக்கு உருவான மக்களின் சொத்தை அதிகாரி தனியொருவனாக மேய்ந்திட விடலாமா?

உண்மையா உயிரா, மானமா என்கின்ற போராட்டம் உருவாகிறது. அரிச்சந்திரன், காந்திபோல உண்மையாக வாழ்ந்த உத்தமர்கள் பல்லாயிரக் கணக்கானவர்கள் உண்டெனினும், அவர்கள் உலகமறியாது உள் தள்ளப் பட்டுள்ளனர். சிலர் முகவரியே இல்லாது ஆக்கப் பட்டுள்ளனர். அதனை நன்குணர்ந்த வள்ளுவர் உண்மையால் உருக்குலையும் மக்களுக்கு வாழ்வு கொடுத்திடக் குறளில் வாய்மைபற்றி வரையறுத்துள்ளார்.

ஆராய்ச்சியாளர்கள் அலசலில் அதிகம் பொய்யே காணலாம்!

குற்றம் நீங்கிய நன்மையைத் தருமாயின், பொய்மைச் சொற்களும் உண்மைச் சொற்களாகும்; பொய்யும் நன்மை தருமாயின் உண்மை என்கிறார். குற்றமில்லாத நன்மையை

விளைவிக்கக் கூடுமானால், பொய்யான சொல்லுங்கூட வாய்மை என்று கூறத்தக்க இடத்தைப் பெறும் என்கிறார்.

அரசியலாளர்களின் அலசல்களில் அதிகமானவை பொய்யானதாகும். இதனை ஆட்சி பீடத்தில் இருப்பவர் எதிர்க் கட்சிகளைப் பற்றிப் பறைசாற்றும் போதும், அதே போல எதிர்க் கட்சிகள் ஆட்சியாளர்களைப் பற்றி முழங்கும் போதும் விளங்கிக் கொள்ளலாம். இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியின் கணக்கைக் கேட்டார் காவலூர்ப் பாராளு மன்ற உறுப்பினர் வி. நவரத்தினம், கட்சியில் சலசலப்பு, நவரத்தினம் தனிக்கட்சியை உண்டாக்கினார். இந்திய தி.மு.க.வில் கணக்கைக் கேட்டார் மக்கள்திலகம் எம்.ஜி.ஆர். கழகத்திற்குள் கலகலப்புக் குறைந்தது. எம்.ஜி.ஆர். அ.இ.அ.தி.மு.க.வை உண்டாக்கினார். உண்மையை உரைத்திருக்கலாம் கோப்பாய்க் கோமான் வன்னியசிங்கம், வாய்மையாக வடித்திருக்கலாம் கலைஞர் கருணாநிதி. அரசியலில் உண்மையுமில்லை, வாய்மையுமில்லை. நவரத்தினம் அவர்களின் கேள்விக்கு விடையாகத் தந்தை செல்வா கணக்கைக் காட்ட முடியாததல்ல, கணக்கு அமரர் வன்னியசிங்கத்திடம் அல்லவா இருந்தது என்றார். அரசியலில் உண்மைக்கேது இடம் என்பதைச் செல்வா அவர்களின் விடையினாலேயே உணரக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

திராவிடர் கழகப் பொதுச் செயலாளர் வீரமணி அவர்கள் இலங்கைக்கு வந்திருந்த போது, அமைச்சர் செளமிய தொண்டைமான் அவர்களைச் சந்தித்த வேளை “உங்களுடைய அறிக்கைகள் காலையில் இருப்பது மாலையில் வேறுவிதமாக மாறிவிடுகிறதே. “உண்மையாக இருக்கக் கூடாது” என்று சிரித்துக் கொண்டே கேட்க, அதற்கு அமைச்சர், அதெல்லாவற்றையும் அரசியல்வாதிகளிடமிருந்து எதிர்பார்க்கக் கூடாது” என விநயமாகச் சொல்லி நகைத்தார்.

உண்மையைச் சொன்னால் உபத்திரவம்தானா?

தன்னெஞ்சு அறிவது பொய்யற்க பொய்த்தயின்

தன்னெஞ்சே தன்னைச் கூடும்.

(குறள் : 293)

என்ற குறள் அரசியல்வாதிகள் பலருக்குப் பொருந்தாது. ஒருவன் தன் மனம் அறிந்து பொய் சொல்லக் கூடாது. அவ்வாறு சொன்னால் அவன் மனமே அவனைச் சுடும் என்கிறது குறள். அதனாற்றான் போலும் அறிவியலாளர்கள் விஞ்ஞான ரீதியாக உண்மைகளையே காண்கின்றனர். பகுத்தறிவாளர்கள் உண்மைகளையே பகருகின்றனர். உலகம் உருண்டை என்ற உண்மையை உரைத்ததால் கலிலியோ சமயவாதிகளால் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டார். சோக்கிரட்டீசு பகுத்தறிவைப் பேசியதால் நஞ்சூட்டப் பட்டார். தந்தை பெரியாரும் உண்மையின் உருவமாகவே காணப்பட்டார். உலகில் உண்மையாய்க் கண்ட பொருள்களுள் வாய்மையே மிகச் சிறந்ததாகும்.

தன்மனம் அறிய உண்மையை உதட்டளவில் இல்லாது உளமாரப் பேசுகிறவர்கள் தவறும் தானமும் செய்பவர்களைவிட உயர்ந்தவர்கள் ஆவார்கள். சமயவழி ஒழுகிடுபவர்கள் அஞ்ஞானத்தை விடுத்து மெஞ்ஞானத்தைக் கண்டவர்களாகவே காணப்படுவார்கள். ஆனால், அவர்களது மெஞ்ஞானமும் உலகியல் உண்மைகளைத் தருவதில்லை என்பதை அவர்கள் உணருவதில்லை.

உண்மையே அறங்களின் ஆணரீவேர்!

உண்மையுடையோனை உலகம் போற்றும்; ஒருவன் மனமாரப் பொய் சொல்லக் கூடாது; மீறிச் சொன்னால், அவனது மனமே அவனை வாட்டி வதைக்கும் என்ற வள்ளுவன் வழி வாழ விரும்புவார்கள். ஆனால், எந்த அளவுக்கு அவர்களது மெஞ்ஞானம் உலகியலுக்குத் துணை போகிறது என்பது கேள்விக் குறியாகும். “வாழ்வாவது மாயம், இது மண்ணாவது திண்ணம்” என்ற மெஞ்ஞானத்தில் எந்தளவு உண்மை இருக்கிறது? இது மண்ணாவது திண்ணமென்றால் மாட மாளிகை ஏன்? மனைவி மக்கள் ஏன்? எனவே, வாழ்வு மண்ணாவது அல்ல, வாழ்வு தொடருகிறது என்பதுதான் உண்மையானது. இதனைத்தான், ஆரியக் கலப்பில்லாது

காப்பாற்றப்படும் சைவசித்தாந்தம் கூறுகிறது. வாழ்வின் தொடர்ச்சியை நம்புவதாற்றான் சித்தாந்தத்தில் வாழ்வியல் முறைகளை வகுத்துள்ளனர். ஒருவனுக்கு வெளிப்புறத்தில் உள்ள தூய்மை நீரினால் ஏற்படும்; அது போல, உள்ளத் தூய்மையானது வாய்மையால் உண்டாகும் என்பது சித்தர்களின் கருத்தாகும்.

உண்மையே அறங்களின் ஆணிவேர். அற மண்டபத்தின் அடிப்படை. பொய்பேசின் பிற அறங்களின் பயன் கெடும். அதனால் பொய்யானது உண்மை என்பதற்கமைய வாழ வேண்டும் என்றுள்ளவர்கள் பலர் இருந்துள்ளனர். இன்னும் இருக்கின்றார்கள். பதினெண் சித்தர்கள் பாடல்களைப் படித்தால் பல உண்மைகளைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். பாரதியார் பாடல்களிற் பல, பாரதிதாசன் பாடல்கள் பிற்காலங்களிற் சிறப்புப் பெற்றவையாகும். உண்மையை உரைத்தல் எவ்வளவு கடுமையானது என்பதை அறிந்திடப் பாரதியார் பாடலைப் பார்க்கலாம். “பார்ப்பனனை ஐயனென்ற காலமும் போச்சே” என்ற வரியை நீக்கிவிட்டே அதனை ஒலிப்பதிவு செய்துள்ளார் எம்.எஸ்.சுப்பலட்சுமி. “வீரமெங்கும் வாழ்கவென்று கொட்டுமுரசே” என்பதை வேதமெங்கும் வாழ்கவென்று கொட்டு முரசே” என மாற்றியுள்ளனர் எனவும் கூறப்பட்டது. உண்மை கசக்கும் என்பது சரியாக உள்ளது. ஆனால், ஒருவன் பொய் சொல்லாமல் வாழ்வதைப் போன்ற புகழுக்கு உரியது வேறொன்றுமில்லை. அவனுக்கு எல்லா நன்மைகளும் அதன் வழி தானாகவே வந்தடையும்.

வணிகத் துறையில் இருப்பவர்களில் நேர்மையானவர் யாராவது இருந்தால் அவர் இறைவனுக்குச் சமமாகவே கருதப்படுவார். பழங்களுக்குப் புகையடித்தல் வர்ணப்படுத்தல், எண்ணெயில் கடலைநெய்யைக் கலத்தல், அரிசியில் கல்லைச் சேர்த்தல் இன்னோரன்ன பலவிதமான கலப்படங்களைச் செய்தும், நிறையைக் குறைத்தும், அளவையைப் பதித்தும், வாங்காத பொருளுக்கு விலை போட்டும், விலை கூட்டியும்,

கூட்டலில் மிகைப்படுத்தியும் பஞ்ச காலத்தில் பொருளைப் பதுக்கியும் அதிக விலை ஏற்றியும், தொழிலாளர்களுக்குப் பாதகங்களில் ஈடுபட்டும், நாட்டின் சந்தோசத்திற்குச் சாவுமணி அடிப்பார்கள். வணிகர்கள் மனிதநேயப் பண்பாட்டோடு உண்மையாக உலவிட வேண்டும். எனவே,

எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல; சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு.

(குறள் : 299)

என்ற குறளை உணர்ந்திட, வாய்மையுடன் வாழ்வில் விளங்கிடக் கேட்கட்டும் 'குறளின் குரல்'.

CTR -

12.7.2001

கனேடிய தமிழ் வானொலி

வெகுளாமை விளைக்கும் மிகலாபமே!

அதிகாரம் - 31

வெகுளாமை

அன்பினால் அரவணைக்கப்பட்டு, வாழக்கூடிய காலமட்டும் இன்பமாக வாழ வேண்டிய மனிதன் சினத்தால் வெகுண்டு, ஒருவருக் கொருவருள்ள இடைவெளியைப் பெருக்கி, துன்பத்தில் உழன்று கொண்டிருக்கிறான். அதனால், அவனது வாழ்நாளில் பெரும்பகுதியைச் சினத்தால் எழுந்த சில செயற்பாடுகளைச் சமாளிப்பதில் காலத்தை வீணாக்கிக் கொண்டிருக்கிறான்.

திட்டமிடப் படாது தற்செயலால் நடைபெறும் செயல்களை எல்லாம் திட்டமிட்டுச் செய்ததாக வீணாகக் கோபிப்பதால், பலத்த சண்டை சச்சரவுகள் உண்டாகி, அடிதடி மட்டுமல்ல கொலையிலும் முடிந்துள்ளது.

சில கடுமையான காரியங்களையே சிலர் இலகுவாக எடுத்துக் கொண்டு, நக்கலாக - பகிடியாக - நகைச்சுவையாகக் கதைப்பவர்களிடம், 'என்ன பகிடியா பண்ணுகிறாய்? உன்னை என்ன செய்கிறேன் பார்' என்று கோபித்து வாக்குவாதப் படுவதுண்டு. சில பேருக்கு எதையும் கடுமையாகக் கொள்ளும் பழக்கமில்லை. நம்முடைய நிலையில் மற்றவர் இல்லை என்பதற்காக அவர்மேல் நாம் சினங் கொள்ளலாமா?

பாண்டவரைப் பார்க்க அத்தினாபுரம் சென்ற துரியோதனன், மண்டப நிலம் பளிங்கினால் தடாகம்போல அமைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை அறியாது, காலை எடுத்து வைக்கும் போது உடையினைத் தூக்கிக் கொண்டு நடந்ததைப் பார்த்த திரௌபதை சிரித்துவிட்டாள்.

திரௌபதையின் சிரிப்பு சினத்தைக் கொடுத்தது. சினங் கொண்ட துரியோதனன் பழிக்குப்பழி வாங்கிடச் சித்தங் கொண்டான். பதினெட்டு நாட்கள் பாரதப் போர் நடந்தது. சித்தப்பா - பெரியப்பா பிள்ளைகள், அந்நியோன்யமாக வாழ வேண்டியவர்கள், அரச குடும்பத்தவர்கள், அகிலத்திற்கு வழிகாட்டியாக இருக்க வேண்டியவர்கள் குருசேத்திர யுத்தமெனப் புராணம் சொல்லிட, பாரதப் போரென இதிகாசம் சொல்லிட அழிவுகளின் தொகை எண்ணிறந்தன என எடுத்தியம்பிட, சண்டையிட்டவர்களின் பிள்ளைகள் குட்டிகள் சகோதரர்கள், உறவினர்கள், நண்பர்கள் யாவரும் அழிந்துற்ற நிலையினைப் பாரதக் கதை எமக்கு எடுத்து விளக்குகிறது.

திரௌபதை மைத்துனிதானே! சிரித்தால் என்ன? சொந்தத்தின் பந்தமாகக் கொண்டிருக்கலாமல்லவா? ஆனால், துரியோதனன் மனம் கொந்தளித்தது, கொழுந்து விட்டெரிந்தது, பழிவாங்கவென வெகுண்டது அவன் சினம்!

துரியோதனன் சாதாரணமான ஆளல்ல, அரசன், ஆண்மை மிக்கவன், கதாயுத யுத்தத்தில் ஈடும் எடுப்பும் இல்லாதவன். நண்பனை நயத்திட வைக்கும் நல்லியல்பானவன். கர்ணனுக்கு நாடு கொடுத்து, அரசனாக்கிப் பார்த்தவன்; சொக்கட்டான் ஆடியபோது எழுந்து செல்ல முயற்சித்த துரியோதனன் மனைவியின் சேலையைக் கர்ணன் பிடித்திழுத்த போதும் கபடங் காணாத கண்ணியவான். இருப்பினும் மனதில் இருந்த பொறாமை, பூசல் துரியோதனனை மிருகமாக மாற்றிடும் சந்தர்ப்பமாகத் திரௌபதையின் சிரிப்பு அமைந்துவிட்டது.

சினம் தன்னையும் தன் இனத்தையும் கொன்றழிக்கும்!

தன்னைத்தான் காக்கின் சினங்காக்க காவாக்கால்

தன்னையே கொல்லும் சினம்.

(குறள் : 305)

என்ற குறளுக்கேற்ப, துரியோதனன் திரௌபதை மேல் கொண்ட சினத்தால் அழிந்து போனான். ஒருவன் தன்னைத்தானே காத்துக்

கொள்ள வேண்டுமென்றால் சினத்தைக் கைவிட வேண்டும், இல்லை என்றால் சினம் அவனை அழித்துவிடும் என்பதை உணர வேண்டும்.

பாடசாலையில், கூடிய புள்ளிகள் எடுத்த மாணவன் மேல் பொறாமை கொண்டதனால், நல்ல உடுப்புப் போட்டவர் மேல் அழுக்காறு அடைந்ததனால், ஆசைப்பட்ட பொருள் கிடைக்கவில்லை என்பதால் ஏற்பட்ட சினத்தால், ஆட்களுக்கு முன் இழித்துப் பேசிவிட்டானே என்ற கோபத்தால், பெருந்தீங்குகள் நடந்துள்ளன.

வெகுளும்படி பிறர் நடந்தாலும் வெகுளாமல் நடந்து கொள்வதே அருளுடைமையாகும்.

சேர்ந்தவரைக் கொல்லும் இயல்புடைய சினமானது, அது அவரை மட்டுமன்றி அவரைப் பாதுகாக்கும் தோணி போன்ற சுற்றத்தவரையும் அழித்துவிடும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

அறிஞர்களின் சினத்தால் வரலாறும் தோன்றலாம்!

எவரிடத்திலும் சினங் கொள்ளாமல், அவர் தீச்செயலை மறத்தலே நல்லதாகும். ஆனால், சினத்தின் விளைவாக வெகுண்டெழுந்தால் சிலவேளை வரலாற்றில் இடம் பெறும் பெருந் தீங்குகளே நடந்துவிடக் கூடியதாக இருக்கும்.

1983 ஆம் ஆண்டு இலங்கை யாழ்ப்பாணத்தில் கல்வியங்காட்டுச் சந்திக்குக் கிட்ட, புதைக்கப்பட்டிருந்த கண்ணிவெடியில் வாகனம் சிதறி 13 இராணுவத்தினர் அகால மரணத்தைத் தழுவிக்கொண்டனர். ஈழத் தமிழர் வரலாற்றின் தாங்க முடியாத ஆடிக் கலவரம் நடைபெற்றது. தமிழர் கடைகள் எரிக்கப்பட்டன, தமிழர் வீடுகள், குறையாடப் பட்டன, தமிழர் உயிருடன் ரயரில் போட்டுக் கொளுத்தப் பட்டனர், மற்றும் சுத்திக் குத்துக்கு, வாள் வெட்டுக்கு, துப்பாக்கிச் சூட்டுக்கு இலக்காகி இறந்தவர் போக, ஊனமுற்றோர் மிகக் கூடுதலாக இருந்தனர். கொழும்பு,

மருதானை கப்பித்தா விநாயக ஆலயக் குருக்களுக்கு நீளமான ஆணி ஒன்றினால் ஒரு காதுக்குள் குத்தி மற்றக் காதுக்குள்ளால் வரச் செய்தனர். பலரின் கற்பு, கணவனுக்கு முன்னால், மகன் பார்த்துக் கொண்டிருக்கச் சூறையாடப் பட்டது, சில பெண்களின் மார்பகத்தில் சிங்களச் ஸ்ரீ-யை எழுதினர். ஆட்சி பீடத்தில் ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனா செய்திகளைக் கேட்டு மகிழ்ந்து கொண்டிருந்தார்; மக்களைப் பாதுகாக்கும் இராணுவம் காதையர்களுக்கு உதவி புரிந்தது; அன்பே வடிவமான புத்த பிரானின் தொண்டர்களான புத்த பிக்குகள் இந்தக் கொடூரச் செயல்களுக்குத் தலைமை தாங்கினர். பூச்செடிகளின் மத்தியில் உண்ண உணவின்றிப் பயத்தினால் பதுங்கியிருந்த பெண்கள், உயிரைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டு மதிலேறிக் குதித்து, அகதி முகாங்களுக்கு ஓடிய ஆண்கள், இத்தனை கொடுமைகளும் கல்வியங்காட்டுச் சந்தியின் சம்பவத்தால் எழுந்த சினத்தில் மூண்ட தியாகும்.

சம்பவம் நடந்ததாயினும் ஒன்றுமறியாத மக்கள் அதற்குப் பொறுப்பாக முடியுமா? ஆடிக் கலவரத்தால் எழுந்த எழுச்சியால் தோன்றிய இயக்கங்கள் பல தமிழர் உணர்வுகளைத் தட்டி எழுப்பின. காலத்தின் சூழ்நிலையால் ஈற்றில் இன்று இளம் போராளிகளின் போர்த் திறமை சிங்கள இராணுவத்தை நிலை குலையச் செய்துள்ளது; சிங்கள அரசைச் சிந்திக்க வைத்துள்ளது. ஈழத்துப் போரில் 60 ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்டவர்கள் கொல்லப் பட்டும் காணாமற் போன பின்புந்தான் அமைதி, போர் நிறுத்தம், பேச்சு வார்த்தை, வெளி நாடுகளின் அக்கறை, நோர்வே நாட்டுச் சிறப்புத் தூதுவர் சொல் ஹெய்ம் சமாதான முயற்சி போன்றன நடைபெற்றன.

சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டதால் இலங்கையில் தமிழர் மட்டுமல்ல, சிங்களவர், முஸ்லீம்கள், உட்பட எல்லோரும் கடின நிலையில் உள்ளனர். நிம்மதியை இழந்துள்ளனர். புத்தம், இந்து, இஸ்லாம், கிறித்துவமென நான்கு சமயங்கள் உள்ள இருமொழிகள் கொண்ட நாடு இலங்கை; நான்கு சமயங்களும் அன்பே வடிவமாக உள்ளன; இருப்பினும்

புத்த பிக்குகளின் தலைமையில் இந்து ஐயரின் காதுக்குள்ளால் ஆணி ஏற்றப்பட்டுள்ளது.

மெலியோரை வலியோர் தண்டிக்கலாமா?

யார் நடத்தினார்கள், என்ன நடந்தது? என்று யோசிக்காது ஏதுமறியாது தம் மத்தியில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த தமிழர்கள் மேல் வெகுண்டு எழுந்தனர் சிங்களவர்! தன் சினம் பலிதமாகுமிடத்தில் சினம் கொள்ளாமல் இருப்பவனே சினங்காப்பவன் ஆவான், தனது சினம் பலிக்காத இடத்தில் சினத்தைக் காத்தால் என்ன, காவாது விட்டால் என்ன? தன்னினும் வலியார், தன்னினும் மெலியார் மேல் வெகுளியை விடாமல் தடுப்பவனே வெகுளியைத் தடுப்பவனாவான், வலியார் மேல் சினந்து செய்வதொன்றுமில்லாதது மட்டுமல்ல எதிர்த்தாக்கத்தால் நசிந்து நலிந்து விடவும் கூடும். மெலியோரிடம் சினங் கொண்டாலும் அதைவிடக் கேடு வேறொன்றுமில்லை.

கறிக்கு உப்புப் போதாது என்பதற்காக மனைவியைக் காலால் உதைத்தல், கணக்கைத் தப்பாகப் போட்டதற்காக மாணவரை ஆசிரியர் அடித்தல், அம்மாவின் கட்டளையையும், மீறாமல், அவ சொன்ன வேலையையும் முடித்துச் செல்கையில், தாமதமாகி விட்டதே - சொன்னவுடன் வரவில்லையே என்பதற்காக வேலையாளை முதலாளி தண்டித்தல் இன்னோரன்ன பல சந்தர்ப்பங்களில் மெலியார் மேல் வலிமையுள்ளவர்கள் தண்டிக்கும் நிலைகள் இருந்துள்ளன.

முகமலர்ச்சியும் மனமகிழ்ச்சியும் மறையும்!

மனிதன் தான் ஏதாவது தவறைச் செய்திருப்பான், மிருகம் ஏதேனும் தீங்கை விளைவித்திருக்கும். ஆனால், தளபாடங்களை அடித்து உடைத்தல், வீடுகளுக்குத் தீ வைத்தல், தாவரங்களை வெட்டுதல் போன்ற அழிவுச் செயல்களும் சினத்தால் நடைபெற்றுள்ளன.

பலமாகச் சீகாமுந்து விட்டெரிந்து வீழ்ந்தாற் போன்ற துன்பத்தை ஒருவன் செய்த போதும் கூடுமானவரை அவன் மேல் கோபப் படாதிருத்தலே சிறந்ததாகும். ஆனால், மனிதன் அப்படி வாழவில்லை; தீயினைத் தமது கோபத்திற்குச் சாதகமாக்கி, கோபத்தினைத் தீர்ப்பதற்குப் பயன்படுத்தியுள்ளான். கோபம் பலரைப் பாழாக்கியுள்ளது.

எல்லையற்ற சினங் கொள்வார் இறந்தவர்க்கு ஒப்பாராவார், சினத்தை அறவே துறந்தவர் துறவிக்குச் சமனாவார். சாந்தமாக வாழ வேண்டும் என்பதைப் போதித்த சமய நூல்களே கோபத்தின் நிலைக்களனாக விளங்கியுள்ளன. சமய நூல்களில் உள்ள வழிகாட்டல்களில் உள்ள சில முறைகள் கோபத்திற்கு ஆதரவாகியுள்ளன.

இலங்கையில் புத்த பிக்குகள் அரசியலில் பிரவேசித்து, தமிழர் தாயகத்திற்கு இடைஞ்சலாக உள்ளனர். இந்தியாவிலுள்ள இந்து - வைஷ்ணவர்கள் அயோத்தியில் மகுதியை உடைத்துள்ளனர். பாகிஸ்தானிலுள்ள இஸ்லாமியர் இந்துக்களைத் துன்புறுத்தியுள்ளனர். உலக உத்தமர் காந்தியடிகளைச் சிவசேனையைச் சேர்ந்த விநாயகம் கோட்சே சுட்டுக் கொன்றுள்ளான். கிறித்தவர் கோயில்கள் தமிழகத்தில் தாக்கப் பட்டுள்ளன.

சினம் கொள்கிறவர்களுக்கு முகமலர்ச்சி மாத்திரமல்ல மனமகிழ்ச்சியும் மறைந்து விடும். பெருந்துன்பத்துக்குள்ளாக்கும் சினமெழாமல் காப்பவனே தன்னைத் துன்பம் அணுகாமல் காப்பவனாவான். வெகுளியற்றவன் யாவர்க்கும் நண்பனாவதால் எண்ணியவெல்லாம் ஒருங்கெய்தப் பெறும் நிலையை அடைவான். 'ஆறுவது சினம்' - என்பது ஓளவையின் ஆத்திசூடி.

கற்றதற்கேற்றவாறு நடத்தல் கற்புடையதாகும். கற்பிற்கு அழகு, சொல் திறம்பாது வாழ்தல், நாணயம் மனிதனுக்கு அவசியம். நம்பிக்கையும் நாணயமும் மனிதனின் இரு கண்கள்.

கோபத்தைக் கொள்ளக் கூடிய இடத்திலும் கோபப் படாதிருத்தல் பெருந்தன்மைக்கு இலக்கணமாகும்.

ஒருவன் உள்ளத்தாலும் சினத்தைப் பற்றி நினையாமல் இருந்தால், அவனால் எண்ணியவற்றை, எல்லாம் உடனடியாகப் பெற முடியும். இதற்கு இலக்கணமாகிய

உள்ளிய தெல்லாம் உடனெய்தும் உள்ளத்தால்

உள்ளான் வெகுளி யெனின்.

(குறள் : 309)

என்ற குறள்வழி நின்று, சினத்தைக் காத்திடக் கேட்கட்டும் 'குறளின் குரல்'.

19.7.2001

CTR -

கனேடிய தமிழ் வானொலி

இன்னா செய்யாமை எந்நாளும் இனிதே!

அதிகாரம் - 32

இன்னா செய்யாமை

சிறப்பைத் தருகின்ற பெருஞ் செல்வத்தைப் பெறக் கூடியதாக இருந்தாலும், பிறருக்குத் துன்பம் செய்யாதிருக்கின்ற குற்றமற்ற கொள்கையே பெருமை தரக்கூடிய செயலாகும்.

பிறர்க்கு எக்காரணம் பற்றியும் இன்னா செய்யாமையே அருளுடைமையாகும். தவத்தின் சிறப்பு, அறத்தின் அடித்தளம்.

புத்திரான் போதனையைச் சித்தத்தில் வைப்போம்!

உலகில் மறச் செயல்கள் பெருகுவதைத் தடுத்திட, மக்களை நல்வழிப் படுத்திட அறிஞர்கள் தோன்றினர், ஆயிரத்தில் ஒருவராக விளங்கினர். மக்களுக்கு நல்வழி காட்டிடும் கலங்கரை விளக்காக விளங்கினர். மலைவிளக்காகத் திகழ்ந்தனர்.

ஆற்றொணாத் துன்பத்தை விளைத்தாலும், அதற்கு எதிர்விளைவாக எதனையும் செய்துவிடாது நின்று, அன்பின் வழியில் அதனை வென்றுவிட வேண்டும் என்பது புத்திரானின் போதனையாகும். மக்கள் வேதனைகளை நீக்கிட அன்புதான் சிறந்த வழி எனக் கண்டார் போதிமாதவன்.

இந்தியாவில் இன்னா செய்திடல் இல்லை என்பதை உருவாக்கிட உலா வந்தார்; அடுத்தவரின் அக்கிரமங்களால் ஆத்திரமடைந்து, அவர்களுக்குப் பதிலுக்குப் பதில் என நியாயப்படுத்தி, தீமைகளைச் செய்து திருப்திப் படுவதைவிட, குற்றம் செய்தவன் குறும்பாகச் செய்துவிட்டான் என மன்னித்து,

அவன் செய்த தீமைகளை மறந்து வாழ வேண்டும், முடிந்தவரை அன்பு பாராட்டி, பண்பைக் கூட்டி, பெருந்தன்மையை நிலைநாட்டிச் சான்றோனாக வாழ்தலே சிறந்த வழி எனச் சொல்லி வாழ்ந்தார் புத்தர் பெருமான். அதனால் குற்றஞ் செய்பவரையும் தண்டனையிலிருந்து விலக்கி, மன்னித்துவிட வேண்டுமென்பதல்ல. குற்றம் செய்தவரைத் தண்டிக்கக் குற்றவியற் சட்டம் இருக்கிறது.

நீதித்துறை அதனைக் கவனித்துக் கொள்ளும். உரிய தடயங்களோடு, உரிய முறைப்படி வழக்கைப் பதிவு செய்து வழக்காடு மன்றத்தில் நீதியை நிலை நாட்டிட வேண்டும். நீதியை நிலைநாட்டிட முயற்சிக்க வேண்டுமேயன்றி நாம் நீதிபதிகளாக மாறிடக்கூடாது.

மன்னிக்கும் மனங் கொண்டவனே மனிதன்!

இன்னா எனத்தான் உணர்ந்தவை துன்னமை
வேண்டும் பிறர்கண் செயல்.

(குறள் : 316)

என்ற குறளால், ஒருவன் தன்னுடைய வாழ்க்கையில் துன்பமானவை என்று அனுபவித்து அறிந்தவற்றை, மற்றையவர்களுக்குச் செய்யாமலிருக்க வேண்டும் என்பதை அறியலாம். தன் மனைவியை ஒருவன் கையைப் பிடித்து இழுத்தான் என்பதற்காக, இழுத்தவனுடைய மனைவியைப் போய் இழுபட்டவளின் கணவன் இழுக்கலாமா? அப்படியெனில் அவனுக்கும் இவனுக்கும் என்ன வித்தியாசம்? மனைவியை இழுப்பதைவிட்டு இழுத்தவனுடைய இழுத்த கையை வெட்டி எடுத்து விடலாமா? தீங்கியல் சட்டத்தின் படி கையை வெட்டிய குற்றத்திற்குச் சிறைத் தண்டனையுடன் தண்டமும் பராமரிப்புப் பணமும் கட்ட வேண்டி வரும். மனைவியைத் தொட்டுவிட்டானே என்ற ரோசத்தால் எழுந்த சினம், தீங்கியல் சட்டத்தால் தண்டனைக்குள்ளாக்கப்படும்.

இன்னாதவற்றைச் செய்திடச் செய்து தீங்கியற் குற்றங்களுக்கு ஆளாக்கிவிடும். மன்னித்து விட்டால்

இயலாதத்தனம் என எடுத்துக் கொள்வார்கள் என்றால் தண்டனைச் சட்டத்தால் தண்டனையைப் பெற்றுக் கொடுக்கலாம். மன்னிக்கும் மனப்பான்மையை மாண்புடன் ஏற்றுக் கொண்டால் மனிதநேய மகத்துவத்தை அடைந்திடலாம், மன்னிக்கும் மனப்பான்மை வாய்ந்தவன்தான் மனிதன் என்பதைக் காட்டிடலாம்.

ஒருவன் எம்மைப் பற்றிக் கூடாமல் சொல்லிவிட்டான் என்பதற்காகவோ, அவதூறாகக் கதைத்து விட்டான் என்பதனாலோ, வதந்திகளைப் பரப்பினான் என்றதற்காகவோ நாமும் அப்படியே அவனையோ அல்லது அவன் உறவினரையோ அவதூறு சொல்லலாமா? அவன் செய்ததை நாமும் திருப்பிச் செய்யலாமா? பிறர் எதை எமக்குச் செய்யக் கூடாது என்று நாம் நினைக்கிறோமோ அதைப் பிறருக்கு நாம் செய்யக்கூடாது.

காதலில் பொருந்தும், தாக்குதலில் பொருந்தாது!

ஒருவன் கடுங்கோபம் கொண்டு பெருந்துன்பம் செய்த போதிலும் திரும்ப அவனுக்குத் துன்பம் செய்யாமல் இருப்பதே குற்றமில்லாதவர் கொள்கையாக - கோட்பாடாக இருக்க வேண்டும். செய்ததற்குச் செய்தது என்பது கூடாது - மிருகத்தனமானதாகும். அடிபட்ட புலி வன்மம் தீர்க்கக் காத்திருக்கும் என்பர். மனிதனும் அப்படி இருக்கலாமா? மனிதனுக்கும் மிருகத்திற்கும் வேறுபாடு இருக்க வேண்டாமா? சொன்னான் சொன்னேன், செய்தான் செய்தேன் என்று இருக்கலாகாது. தான் ஒரு துன்பமும் செய்யாதிருக்கத் தனக்குத் தீங்கு செய்தவர்க்கும் துன்பமானவற்றைச் செய்தால், செய்த பின்பு செய்து கொண்டதற்குப் பதிலாகத் தப்பிக் கொள்ள முடியாத துன்பம் வரலாம்.

துன்பம் செய்தவர், தமக்குச் செய்யும் நன்மையைக் கண்டு இவர்க்குத் துன்பம் செய்தோமே என்று நாணுதல் வேண்டும். திமை செய்தவர்க்கும் நன்மை செய்து அவரை நல்லவராக்குவதே பெரியோர் கடமையாகும். நமக்குத் தீங்கு

செய்தவரைத் தண்டிப்பதற்குச் சரியானவழி, அவரே வெட்கப் படும்படியாக அவருக்கு நல்லுதவி செய்து, அவர் செய்த தீமையை மறந்து விட வேண்டும். தீமைக்குத் தீமை செய்யாதிருப்பதே பெரியோர்களின் கொள்கையாகும். கன்னத்தில் ஒருவன் அடித்துவிட்டான் என்றால், அவனைத் திருப்பி அடித்தால் அவனும் திருப்பி அடிக்கலாம், மீண்டும் மீண்டும் அடிபட நேர்ந்தால், அடிபாடு மிஞ்சிக் கொலையும் நடக்கலாம்; அல்லது திருப்பி அடிக்கும் போது மோசமாகத் தாக்கப்பட்டால் நீதிமன்றில் அவன்தானே முதலில் தாக்கினான் எனச் சொல்ல முடியாது. கண்டாள் கண்டேன், கட்டுண்டோம், காலம் வந்தது தூக்கிச் சென்றேன் என்று மதுரைவீரன் சினிமாப்பட வசனம் வேண்டுமென்றால் காதலில் பேசலாம். தாக்குதலில் அதைப் பேசக் கூடாது, பேச முடியாது. தாக்கினாள் தாக்கினேன், கடிந்து கொண்டோம், நேரம் வந்தது குத்திச் சென்றேன் என்று மனைவியைக் குத்திக் கொன்றுவிட்ட கணவன் கூறலாமா?

பிற உயிர்களுக்கு வரும் துன்பத்தைத் தம் துன்பம் போலக் கருதிக் காப்பாற்ற முனையாதவர்களுக்கு அறிவு இருந்தும் அதனால் எந்தப் பயனுமில்லை என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

தனக்குள்ளது போலவே பிறர்க்கும் உள்ளது!

மிருகங்களைச் கொல்லுவது பிழையானது என்னும் கருத்துடையவர்கள் கீழைத் தேயத்தில் மட்டுமல்ல, மேலைத் தேயத்திலும் இருக்கிறார்கள். மிருக வதையைத் தடுப்பதற்கெனத் தேசிய மட்டக் கழகங்கள் அமைத்து, தீங்கு நடந்தால் அதனைச் சட்டத்தால் தீர்த்திட சட்டங்களும் இயற்றி வைத்துள்ளார்கள். ஈழமணித் திருநாட்டில் கொல்லுவதற்காகக் கோழி கொண்டு போனாலும் காலில் தூக்கிக் கோழியைத் தலைகீழாகக் கொண்டு செல்லக் கூடாதென்பதும் பசுவதையைத் தடுக்கும் போதனையும் இருக்கின்றன. தமிழர் சமயமாம் சைவமும் தன்னுடல் பெருக்க, பிற உயிரைக் கொன்ற உடலைப் புசிப்பது

அருளாகாது என்கிறது. மிருகத்தைக் கொல்வதே பாவமாகக் கருதும்போது மனிதனைக் கொல்லலாமா? தனக்குத் தீமை என்று அறிந்தவற்றைப் பிறருக்குச் செய்யலாமா?

எவ்வகையாலும் எப்போதும் எவர்க்கும் மனமறியத் துன்பந்தரும் செயல்களைத் செய்யாமை முதன்மையானதாகும்.

இன்னா நாற்பது, இனியவை நாற்பது என இரு நூல்கள் சங்க இலக்கியத்தின் பதினெண் கீழ்க்கணக்கில் உள்ளன. ஒரு மனிதன் சிறந்தவனாக, நலம் பெற்றவனாக வாழ வேண்டின் இறைத் தன்மையான எண்குணங்களையும் கொண்ட குணவானாக, பதினாறு செல்வங்களையும் பெற்ற செல்வந்தனாக, இன்னாத நாற்பதையும் நீக்கிய மனிதனாக இனியவை நாற்பதையும் ஏற்ற இனியனாக, ஆயகலைகள் 64கினையும் பெற்ற கலைஞனாக விளங்க வேண்டும். எல்லாவற்றையும் பெற்ற சகலகலா வல்லவனாக விளங்கிட முடியாது. ஆனால், தனக்குள்ளது போலவே பிறர்க்கும் உண்டு என உணர்ந்து பிறர்க்கு இன்னாத செய்யாதிருக்கலாமல்லவா?

களளாமை, கொல்லாமை, சிற்றினம் சேராமை, சூது செய்யாமை, பிறனில் விழையாமை, புறங் கூறாமை, பொய்யாமை போன்ற தவிர்ப்புக்களைத் தவிர்த்து, இனியனவற்றைச் சேர்த்து வாழ்வில் இன்பம் கண்டிட முயற்சிக்க வேண்டும். தனக்குப் பிறர் செய்யும் துன்பத்தை அறிகின்ற ஒருவன், பிற உயிர்களுக்குத் துன்பஞ் செய்தலைச் செய்ய மாட்டான்.

ஆசை அலை மோதுவதும், நேசம் விலை போகிறது!

ஆசை அலை மோதுவதால் சிலர் சில துன்பங்களைச் செய்து விடுகின்றனர். அதனால் மற்றையவர் படுகின்ற துன்பத்தைப் பற்றிச் சிந்திப்பதில்லை. ஆறலை கள்வரைப் போல மற்றையவர்களின் துடிதுடிப்பில் இன்பங் காண்பவர்களாக இருக்கலாம்! இருக்கலாமா அப்படி? மனிதனுக்கு மனிதன் தீங்கு விளைக்கலாமா?

பழைய கடனை அடைப்பதற்காகப் புதிய கடனைப் பெற்று வந்து வைத்த பொழுது அப்பணத்தைக் களவு கொடுத்துவிட்டால் களவு கொடுத்தவன் நிலை என்ன ஆகும்? சிறிய தொகை என்றால் சமாளித்துக் கொள்ளலாமாயினும் பெருந் தொகையானால் என்ன செய்வது? இத்தகைய சந்தர்ப்பத்தில் தற்கொலை செய்து கொண்டவர்கள் தொகை கணிசமானதாகும். களவு செய்யாதிருத்தல் முடியாத காரியமோ? பொருள் தேவை என்றால் கேட்டுப் பெறுவது, இல்லாதவனை மேலும் செல்லாதவனாக ஆக்கலாமோ?

தீங்குகள் செய்தவருக்கே தீங்குகள் வந்து சேரும்; எனவே தீங்கற்ற வாழ்வை வாழ விரும்புகிறவர்கள் பிறருக்குத் தீங்கிழைக்கக் கூடாது.

சின்னச் சின்ன ஆசை என்கின்ற சினிமாப் பாடல் போல சின்னச் சின்ன செயல்களுக்கெல்லாம் சிற்றினம் சேராமல் இருக்க முடியாதா? பள்ளித் தோழன் ஒருவன் தான் எழுதிய பாடக் குறிப்பைத் தரவில்லை என்றால் அதற்காகக் கோபம் கொள்ளலாமா? அந்தக் குறிப்பை இன்னொருவனும் கேட்டிருக்கலாம்; அவனுக்கு அக்குறிப்பை இல்லை என்றிருக்கலாம்; அதனால், உங்களுக்கும் இல்லை என்றிருக்கலாமல்லவா? மேலும், தேர்வுக் காலத்தில் தானும் படித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்வது பிழையானதல்லவே! குறிப்பைத் தந்திருந்தால் நல்லது, தராது விட்டால் அதற்காகக் கோபித்துக் கொண்டு அவனுடைய குறிப்பை இரகசியமாகத் திருடி அழிக்கலாமா?

நல்லதைச் செய்ய வேண்டும். முன்பு பிறர்க்குத் துன்பம் செய்தவர் பின்பு துன்புறுகின்ற சூழ்நிலைகள் வருவதால் பின்னர் துன்புறாதிருக்கப் பிறருக்குத் துன்பஞ் செய்யாதிருக்க வேண்டும். தேர்வு நடக்க வேண்டிய திகதியை வேண்டுமென்றே பிழையாகச் சொல்லித் தேர்வு எழுதாது கெடுக்கின்ற சூது, பொய்யாகிய தீங்குகளைச் செய்யலாமா? பொய்யை, புகாரை, புறங்கூறுதலைச் செய்யாது இருக்க முடியாதா?

எனவே,

பீறர்க்கின்னா முற்பகல் செய்யின் தமக்கின்னா
பீற்பகல் தாமே வரும்.

(குறள் : 319)

என்ற வள்ளுவன் வாய்மொழி, நம்பிக்கையானது என
நடந்து வாழ்வில் இன்பங் கண்டிடக் கேட்கட்டும் 'குறளின்
குரல்'.

26.7.2001

CTR-

கனேடி தமிழ் வானொலி

எவ்வுரையும் கொல்லாதிருத்தலே அறச்செயல்

அதிகாரம் - 33

கொல்லாமை

தருமம் தலை காக்கும், தக்க சமயத்தில் உயிர் காக்கும் என்பது அறஞ்செய விரும்பினால், அது ஆருயிர் காத்திடும் என்ற தமிழ்ப் பண்பின் வடமொழித் தத்துவமாகும்.

ஒருவரைக் கொன்று அவர் தலையை அழித்திடாது, அவர் தலையைக் காத்திட அவரைக் கொல்லாது விட்டால் தன் தலையைக் காத்திடலாம்.

ஆனால், மனிதன் தோன்றிய காலத்திருந்தே கொலை ஒரு அவசியமாகவே சிலருக்கு வந்துள்ளது. தனக்கு எதிரி எனக் கருதப்பட்டவனைச் கொன்றழித்து விடவே முயற்சித்துள்ளனர். ஒருவன் தன்னை எதிர்த்தான், தன்னைவிட மிஞ்சியுள்ளான், தனக்குப் போட்டியாக நின்றான், தான் பெற இருந்ததைப் பெற்றுவிட்டான், தன்னை முந்தி விட்டான், பேசிவிட்டான், அடித்துவிட்டான், மாற்றானோடு சேர்ந்து கொண்டான் என்பன போன்றவற்றில் ஏதோ ஒன்றோ இரண்டில் எதிரியானவனைத் தீர்த்துக் கட்டிடவே விரும்புகின்ற ஒரு சமூகம் வளர்ந்துள்ளது, வளருகிறது!

சிறியது எல்லாம் பெரியதற்கு இரையாக, வல்லான் வகுத்ததே வாய்க்காலாக, வல்லது வாழும் அல்லது தேயும் என்பதாகச் சொல்லிக் கொண்டு, தகுதியானவை தேர்ந்தெடுக்கப்படும் என்ற சார்ள்ஸ் டார்வினின் கூர்ப்புக் கோட்பாட்டை அடிப்படையாக வைத்து வாழ்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். கொலை பிழை என்றால் சிங்கம், புலி, கரடி எப்படி வாழ முடியும்? எனக் கேட்டுக் கொண்டு, பசித்தாலும் புலி புல்லைத் தின்னாது என்பதால், கொலை புலிக்கு

அவசியமாகிறது, கொலை செய்யாது புலி வாழ முடியாது என வாதித்து, கொலையைக் கலையாகக் கொள்பவர்களும் இருக்கிறார்கள்.

இயல்பாக இயற்கையாக கொலை இருக்கத்தான் செய்கிறது. கொலையைச் செய்திடவில்லை என்றால் சிங்கம் புலி கரடி உணவில்லாது அழிந்துவிடும். இயற்கையை வாழவிடுவதற்கு இயற்கையைப் பாதுகாப்பதற்கு அரசு ரீதியாகச் சட்டங்கள் இருக்கின்றன. இலங்கையில் மான் வேட்டை தடுக்கப்பட்டுள்ளது, ஆனையைக் கொல்லக் கூடாது, இந்தியாவில் அசாம் மாநிலத்தில் புலிவேட்டை நிற்பாட்டப்பட்டுள்ளது. இதேபோல வேறு நாடுகளிலும் சட்டங்கள் இருக்கின்றன. மற்சத்தை மனிதன் உண்ணக் கூடாது; ஆனால், மற்சத்தை மற்சமே உண்கிறது. ஆகவே, கொலை என்பது இயற்கையின் அவசியம் என்றாலும் மனிதன் மனிதனைக் கொல்வது மனித நேயமாகாது, அறமாகாது, அருளுடைமை ஆகாது என்கிறார் வள்ளுவர்.

வீரரினும் அருளாளர்களே சிறந்தவர்கள்!

அறவினை யாதென்ற கொல்லாமை; கோறல்

மீறவினை எல்லாந் தரும்.

(குறள் : 321)

என்ற குறளால், எந்த உயிரையும் கொல்லாதிருப்பதே அறச் செயலாகும் என்றும், அதனைவிடுத்துக் கொலை செய்தல் தீயவினைகள் அனைத்தையும் விளைவிக்கும் என விளக்குகிறார். கொல்லாமை அறச் செயலாகவும், கொல்லுதல் மற்ச செயலாகவும், கொல்லுதலின் பயன் துன்பங்கள் என்பதால் கொல்லுதலைத் தவிர்க்க வேண்டும் எனப்படுகிறது. நல்ல ஒழுக்கம் எனப்படுவது எதுவென்றால், எந்த உயிரையும் கொலை செய்யாமலிருத்தல் என்பதைக் கருதும் வாழ்க்கை நெறியே ஆகும்.

ஆனால், அரசியல்வாதிகள் அதனைப் பெரிதாகப் பொருட்படுத்துவதில்லை. தேர்தல் காலத்தில் குறைந்தது

பத்துக்கதிகமான கொலைகள் நடப்பதையும், சில வேளைகளில் வேட்பாளர்களே கொல்லப்பட்டிருப்பதையும் காணக் கூடியதாக இருக்கிறது. அமெரிக்காவின் அடிமைத் தளையை அறுத்தெறிந்த ஆபிரகாம் லிங்கன், நல்லதோர் நிர்வாகத்தை நிறுத்திட முயன்ற ஜோன். F. கென்னடி, இந்தியாவில் இந்துக்களும் இஸ்லாமியர்களும் ஒற்றுமையாக வாழ்ந்திட விழைந்த உலக உத்தமர் காந்தியடிகள், பாகிஸ்தானில் அரசு பழிவாங்கலுக்குள்ளாக்கப்பட்ட முதன் மந்திரி பூட்டோ, பிலிப்பைன்ஸ் சனாதிபதி மாக்கொஸ் போன்றவர்கள் அரசியல் கொலைக்கு உள்ளாக்கப் பட்டவர்களாவர். அறியாமையை அகற்றிட அயராது உழைத்த ஏதென்ஸ் நகரச் சிந்தனையாளர் சோக்கிரற்றீஸ் நஞ்சுட்டப்பட்டார், அரேபிய மக்களுக்கு விழிப்பை உண்டாக்கிய இயேசு பிரான் சிலுவையில் அறையப் பட்டார், அமெரிக்க கறுப்பர்களை விழிப்படையச் செய்த மார்ட்டின் லூதர் கிங் சுடப் பட்டார், சமய ரீதியாக அரேபியாவில் நடந்த குருக யுத்தமும் தமிழ் நாட்டில் நடைபெற்ற புத்த - சமண - சைவ வாதங்களும் பலரின் உயிரைக் குடித்துள்ளன.

அரசியலில் அதிகார மமதை, சமூகத்தில் பெரியவன் என்ற செருக்கு, சமயத்தில் சர்வமும் தானே என்ற வெறி இவற்றால் சரிந்த தலைகள் ஒன்றல்ல இரண்டல்ல, ஜெர்மனியச் சர்வாதிகாரி இட்லரின் இரண்டாவது உலகப் போரில் மாண்டவர்கள் தொகை மூன்று இலட்சத்திற்கு அதிகமாகும்; இலங்கையில் நடக்கும் ஈழப் போரில் இறந்தோர் தொகை 60 ஆயிரத்தையும் (2000) தாண்டியுள்ளது.

வாழ்வின் நிலையைக் கண்டு பற்று விட்டவர்களை விட, கொலையை வெறுத்து, கொல்லாமை நெறியைப் பின்பற்றியவர்களே சிறந்தவர்களாவர்.

விடுதலைப் போரில் வேறுபாடு இருக்கலாமா?

அன்பு வழியைக் காட்டி, கொல்லாமை நெறியைப் போதித்தவர் போதிமாதவன் புத்தர். புத்தரைத் தமது வாழ்வின்

வழிகாட்டியாகக் கொண்ட சிங்கள இனம் இலங்கையில் தமிழர் தாயகத்தை ஆக்கிரமிப்பதோடு ஒன்றுமறியாத அப்பாவித் தமிழர்களைக் கைது செய்தும், கைது செய்யப்பட்டவர்களில் பலர் காணாமற் போயும், சிலர் கொல்லப் பட்டும் உள்ளனர். போர் என்றால் போராதவர்களையும் போக்கற்றவர்களாக்கலாமா? போதிமாதவனின் பொற்பாத வழித் தோன்றல்கள் இதனைச் செய்யலாமா?

‘பொங்கு தமிழர்க்கு இன்னல் என்றால் சங்காரம், நிசமென்று சங்கே முழங்கு’ என்ற பாவேந்தர் பாரதிதாசன் பாடலுக்கேற்பப் பொங்கி எழுந்து, துப்பாக்கியல்ல பீரங்கிகளையே நடத்திச் செல்லும் பெருமைக்குரிய இளைஞர் கூட்டங்கள் ஆளுக்காள் மோதுவதோடு கொலை வெறியும் கொண்டுள்ளன. பல இளைஞர்கள் காணாமல் போயினர். சிலர் கொல்லப் பட்டுமுள்ளனர். ஒரு நாட்டின் விடுதலைப் போரில் வேறுபாடு இருக்காமல் எல்லோருமே ஒரினம், எல்லோரும் இந்நாட்டு விடுதலையில் விருப்பமுள்ளவர்களாக அல்லவா இருக்க வேண்டும்! தன்னுடைய உயிருக்கே ஆபத்து என்று தெரிந்தாலும் அதைத் தடுப்பதற்காகப் பிற உயிர்களைக் கொல்லும் கொடிய செயலைச் செய்யக் கூடாது.

ஆனால், இலங்கையின் அரசியல் வரலாற்றில் ஈழப் போர் என்ற பெயரில் பல அப்பாவித் தமிழர்கள் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். தமது அரசியல் போக்குக்கு மாறான போக்குடையவர்கள் என்ற காரணத்தால் அரசியல் தலைவர்கள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், நகர பிதாக்கள், வேட்பாளர்கள், சமூக சேவையாளர்கள், அரச சேவையாளர்கள், தொண்டர்கள் எனப் பலரும் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். ஆளுக்காள் மோதும் போது பாதிக்கப்பட்டவர்களின் உதவியை எதிரி பெற்று, தன்னைப் பலப்படுத்திக் கொள்வான். நொந்தவன் பழி தீர்த்திடவே முயற்சிப்பான். இலங்கைத் தமிழரிடையே உள்ள ஒற்றுமைக் குறைவு, ஈழப் போரில் எதிரியுடனே சில தமிழ் பேகம் மக்கள் ஒட்டி உறவாடுவது கொலையால் ஏற்பட்ட அதிருப்தியுமாகும்.

கொலையின் கொடுமை அலை எனப் பாயும்!

நெல்லிடையே இருக்கும் புல் களையப்படுவது போல கொடியவர்களைக் கொலையால் தண்டிக்க வேண்டும் என்பதை வள்ளுவரும் தீர்ப்பாகச் சொல்வதால், கொடியவர்கள் கொலைத் தண்டனையை அனுபவித்தே தீரவேண்டும் என்றாகிறது. அமெரிக்காவில் ஒக்ளகாமா என்ற இடத்தில் பெரிய கட்டிட மொன்றில் குண்டு வைத்து 168 பேர் துடிதுடித்துச் சாவதற்குக் காரணமாயிருந்த Timothy Macweigh என்ற கொடியவன் Lethal ஊசி ஏற்றல் மூலம் மரணதண்டனை நிறைவேற்றப்பட்ட பொழுது அக்காட்சியைத் தொலைக்காட்சியில் பார்க்க, அக்குண்டு வெடிப்பில் தப்பியவர்களும் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் உறவினர்களும் கூடியிருந்தனர். இறந்த உறவினர்கள் அடக்கம் செய்யப்பட்ட இடத்தில் எழுப்பப்பட்ட நினைவுச் சின்னங்களை வணங்கி அழுதனர்; கடினப் படாது மெல்லத் தூங்குவது போல இறந்து விட்டானே, மின்சாரக் கதிரையில் தூக்கியிருந்தால் சிறிதளவாயினும் துடிதுடித்துக் கடினப் பட்டிருப்பான் எனத் தனது தாயை இழந்த Shari Sawyer அழுதார். கொலையின் கொடுமையால் இழப்பீடுகளை அடைந்தவர்கள் இத்தகைய அங்கலாய்ப்பைக் கொள்வார்கள்.

கொலை வேள்வியால் வரும் பயன் பெரிது என்று பிறர் கூறினும், அருளுடையார்க்கு அப்பயன் கடைப்பட்டதாகும். கொலை என்பது அயலான் கோட்பாடாகும்; தமிழர்க்கு உடன்பாடானதன்று. கொலை செய்வதானாலும் சான்றோர்க்குக் கொன்று வரும் ஆக்கம் இழிவானதாகும்.

வரலாறுகளைப் படிக்காத வன்முறையாளர்கள்

கொலை செய்யாமைகளை வாழ்வில் அறநெறியாகக் கொண்டவரின் பெருமையை வியந்து, சாவு கூட அவர் உயிரைப் பறிக்கத் தயங்கி நிற்கும் என்பதை உணராத காரணத்தால்தான் கொலை என்பது சர்வ சாதாரணமாக இன்று வளர்ந்துள்ளது. 1985களில் யாழ்ப்பாணத்தில் மனித இறைச்சியைத்தான் உண்போம் எனக் காகங்கள் பேசிக் கொள்வதாகக் கதைத்துக்

கொண்டனர். அந்நாளுக்கு மனிதக் கொலைகள் மலிந்திருந்தன. கொலையைக் கலையாகக் கொண்டிருந்தனர். கொலையையே செய்தொழிலாக உடைய மக்கள், அதன் இழிவான தன்மையைத் தெரிந்தவரிடத்தில் தாழ்ந்தவராகவே காட்சியளிப்பர்.

நடைபெற்ற செய்திகளைச் செய்தி ஊடகங்களுக்கு எழுதி நாலு காசு சம்பாதிக்கின்ற பத்திரிகையாளர் பொன்னம்பலம் நிமலராசன் யாழ்ப்பாணத்திலும் தினமுரசு ஆசிரியர் அற்புதராசா கொழும்பிலும் இனந் தெரியாதோரால் சுட்டுக் கொல்லப் பட்டனர். தமிழருக்காக ஆக்கப்பட்ட அரசியல் தீர்வு என்ற பொதியிலும், சனாதிபதியின் அறிக்கையிலும், பேச்சுக்களிலும் உண்மையில்லை, கபடம் இருக்கிறது என்பன போன்ற விபரங்கள் அடங்கிய பகிரங்கக் கடிதம் எழுதியதற்காக அகில இலங்கைத் தமிழ்க் காங்கிரசுத் தலைவர் குமார் பொன்னம்பலம் கபடமாக அழைத்துச் செல்லப்பட்டு இனம் தெரியாத இளைஞன் சாந்தன் என்பவனால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். இதைப் போன்றே உலகம் முழுமையும் பிரச்சினைகள் இருந்த வண்ணம் இருக்கின்றன.

பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டின் அரசைப் பணிய வைக்க கொரிலா இயக்கத் தலைவர் Abu sabaya குழுவினர் அமெரிக்க சுற்றுலாப் பயணிகளைக் கடத்திச் சென்று, Guillermo Sobero என்றவரின் தலையைத் துண்டித்து எறிந்துள்ளனர்.

தமிழ் நாட்டில் சந்தனமரக் கடத்தல் வீரப்பன், அவனைக் கைது செய்யச் சென்ற பொலீஸ் அதிகாரிகள் பொலீஸ்காரர்கள் - அவர்களுக்கு உடந்தையாக இருந்தவர்களென 138க்கும் அதிகமானவரைக் கொலை செய்துள்ளனர்.

இவர்கள் பழைய வரலாறுகளைப் படிப்பதில்லை, படித்தாலும் உணர்வதில்லை. நாடு பிடிக்க, நாட்டாமையாகப் படை நகர்த்திச் சென்று பலர் கொல்லப் படுவதற்குக் காரணமாக இருந்த றோமப் பேரரசின் பெருந்தலைவர் யூலியஸ் சீசர், பிரான்ஸ் நாட்டுச் சக்கரவர்த்தி நெப்போலியன், ஜேர்மானிய நாட்டுச் சர்வாதிகாரி இட்லர், இத்தாலியின் சர்வ வல்லமை

கொண்ட முசோலினி போன்றோரின் முடிவு என்னானது? வறுமையும் நோயுமுற்றுத் தீய வாழ்க்கையில் உழல்வோர், ஏற்கனவே கொலைகள் பல செய்தவராக இருப்பர் என்பது முன்னோர் முடிபாகும். அதுமட்டுமல்ல கிடைத்ததைப் பல உயிர்களுக்கும் கொடுத்துத் தானும் உண்டு வாழ்வது கூடச் சிறந்தது என்பது நீதிநூல்கள் கூறும் அறங்களிற் சிறந்ததாகும்.

ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை மற்றதன்

பீன்காரப் பொய்யாமை நன்று.

(குறள் : 323)

என்ற குறளை உணர்ந்து பொய்யைவிடக் கொல்லுதல் கொடுமையானது என்பதைப் புரிந்திடக் கேட்கட்டும் 'குறளின் குரல்'.

26.7.2001

CTR-

கனேடிய தமிழ் வானொலி

நிலையாமை உலக இயல்பே!

அதிகாரம் - 34

நிலையாமை

காலம் மாறும், மாறத்தான் செய்யும்; காலத்தோடு நாம் மாற வேண்டும், இல்லாவிட்டால் காலம் நம்மை மாற்றிக் கொள்ளும்; காலம் நம்மை மாற்றும் போது, நாம் நாமாக இருக்க மாட்டோம் - என்ற மகத்தான தத்துவத்தை நாம் உணர வேண்டும்.

‘காலம் ஒடிக் கொண்டு இருக்கிறது. நேற்று நடந்தது போலக் கிடக்கிறது, இன்றைக்கு எவ்வளவு காலமாகிப் போச்சு, பத்து ஆண்டுகள் பறந்துவிட்டதே!’ என ஆச்சரியப் படுபவர்கள் அதிகமாக உள்ளனர். சில சந்தர்ப்பங்களில் நாமும் அப்படிச் சொல்லியிருப்போம்.

ஈழப்போர் காட்டுவது காலத்தின் நில்லாமையே!

ஈழப்போர் தொடங்கியது நேற்றுப் போல் இருக்கிறது, பலாலியிலிருந்து மக்கள் புறப்பட்டுப் பதினைந்து ஆண்டுகள் ஆகிறது, தீவுப் பகுதி மக்கள் இடம் பெயர்ந்து பத்து ஆண்டுகளும், பச்சிலைப் பள்ளி மக்கள் (பளை) புறப்பட்டு இரண்டு ஆண்டுகளும், சாவகச் சேரியிலிருந்து நகர்ந்து ஆண்டு ஒன்றும் ஆகிவிட்டன (2000).

வட மாகாண றையில் பாதை கழற்றப்பட்டுப் 12 ஆண்டுகள் (2000) போய்விட்டன; அதில் முளைத்த மஞ்சலுணா கன்றுகள் மரமாகிவிட்டன; விமானத் தாக்குதலாலும் குண்டு வைத்துத் தகர்க்கப் பட்டதாலும், அனாதரவாகக் கைவிடப் பட்டதாலும் உள்ள வீடுகளில் முளைத்த செடிகள் - கொடிகள்

- கன்றுகள் வளர்ந்து பற்றைக் காடுகளாகி விட்டன. இப்பொழுதும் போர் தொடர்கின்றது; ஆனால் போர் தொடங்கிப் 15 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன (2000).

1970 சனவரி 10இல் யாழ்ப்பாணம் முத்தவெளியில் நடந்த கோரச் சம்பவத்தில் 10 பேர் உயிரிழந்தனர்; மிகச் சிறந்த யாழ் நூல் நிலையம் எரிக்கப்பட்டது. சம்பவம் நேற்றுப் போல உள்ளது. ஆனால் ஆண்டுகள் 30 அகன்று விட்டன (2000).

இவை யாவும் கால மாற்றத்தையும், காலத்தின் ஓட்டத்தையும் காலத்தின் நில்லாமையையும் எமக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

நிலையானவை எனும் அறியாமை இழிவானது!

‘எப்ப பெரியபிள்ளையானது, அதற்கிடையில் கலியாணம் நடந்து பெரியபிள்ளையாகிற வயதில் இவளுக்கொரு பிள்ளை!’ என ஆச்சரியத்தைப் பெரிதாக்கிக் கொள்பவர்கள் உண்டு.

பெட்டிக்கடை வைத்திருந்தவர்கள் முழுமையாக வாங்கிவிற்கும் பெரிய வர்த்தக நிலையமாக வளர்த்தவர்களும் உண்டு, அதே போல பெரிய கடை முதலாளிகள் வேறோர் கடையில் வேலையாட்களாக மாறிய நிலையுமுண்டு.

விளையாட்டுத் துறையில் வீரர்களாகவும் வீராங்கனைகளாகவும் விளங்கியவர்கள் முதுமை காரணமாகவோ, உடல் நலக் குறைவினாலேயோ, நோயினாலேயோ உருவமே மாறி நடக்க முடியாதவர்களாகவும் சப்பாணிகளாகவும் திடீரென நடந்த சம்பவங்களால் - தீயில் எரிந்தோ, வாகனங்களில் அடிபட்டோ, உயரத்திலிருந்து விழுந்தோ, மிருகங்களால் கடிபட்டோ ஊனமுற்று வாழ்பவர்களும் உண்டு.

நடந்த - நடந்து கொண்டிருக்கும் போர்களினால் கைகளை இழந்தவர்கள், கால்களை இழந்தவர்கள், கண்கள்

குருடானவர்கள், ஊமையானவர்கள், செவிடானவர்கள் இருக்கிறார்கள்.

பிரபல சங்கீத மேதைகள், பேச்சாளர்கள் நாத் தழுதழுத்த நிலையில் வாழ்கிறார்கள்.

உலக அதிகாரக் குத்துச் சண்டை வீரர் முகமது அலி நடக்கக் கடினப் படுகிறார்; ஈழத் தமிழினத்தின் குரலாக ஒருகால் இருந்த தந்தை S.J.V. செல்வநாயகம் நடக்கத் தட்டுப்பட்டும், பேச நாத் தழுதழுத்தும் இருந்தார். இவர்கள் இருவரும் பார்க்கின்சன் Parkinson நோயினால் அவதியுற்றனர். வேறு சிலர் புற்றுநோயால் உறுப்புக்களை இழந்துள்ளனர்.

இவைகள் யாவும் செல்வமும், இளமையும், உடலும் நில்லாதன நிலையுடையன அல்ல என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. நிலையற்றவைகளை நிலையானவை என நம்புகின்ற அறியாமை மிக இழிவானது என்பதை விளக்குகின்றன.

இவற்றை எல்லாம் அறிந்து, நிலைமையைப் புரிந்து, நில்லாதனவற்றை, உணர்ந்து வாழ்ந்தாற்றான் தன்னலம் இல்லாது ஒழிந்து, பொதுநலம் தோன்ற வழியாக இருக்கும். 'நான் - எனது' என்ற அகந்தை அகன்று பொதுநலம் புரியவும் துறவறத்தாருக்கு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதை விளக்கிடவே

நில்லாத வற்றை நிலையின் என்றுணரும்

புல்லறி வாண்மை கடை.

(குறள் : 331)

என்ற குறளால் கூறுகிறார் வள்ளுவர். அதனால், உலகத்திலேயுள்ள எல்லாப் பொருள்களும் அழிந்துவிடும் என்பதல்ல. ஒரு பொருள் அதே மாதிரி நிலைத்து நில்லாது என்பதுதான் பொருள் என்பதை நன்கு அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

வருங்காலத்து வந்து போங்காலத்து மறையும்!

'வாழ்வாவது மாயம், இது மண்ணாவது திண்ணம்' என்ற சமயவாதி ஒருவரின் தத்துவத்துவக் கருத்துக்குத் தரப்படும்

மதிப்புப் போல எல்லாமே அழிந்துவிடும் என்பதல்ல. வாழ்வு மாயமல்ல, அது மண்ணாவது திண்ணமுமல்ல. வாழ்வு நிலையானது என்பதாற்றான் மனிதன் முன்னேறுவதற்கான முயற்சிகள் பலவற்றைச் செய்து கொண்டிருக்கிறான். வாழ்வுக்குத் தேவையான இடம், பொருள், ஏவல் இளமைக்குத் தேவையான காலம், உயிருக்குத் தேவையான உடம்பு, உடம்பில் உயிரின் உணர்வுகளை உந்திடச் செய்யும். நீர், வாயு, கனிப் பொருள்கள் - குறிப்பாகக் கார்பன் போன்றவற்றின் நிரந்தரமற்ற நிலையால் நிலையாக இருக்க வேண்டிய உடம்பு நிலையற்ற நிலையை அடைவதால் வாழ்க்கை வேறமைப்பை அடைகிறதேயன்றி அழிவதில்லை. நிலையில் நிலையற்ற நிலை நிலைத்துவிடுவதால் நிலையாமை நிலவுகிறதேயன்றி வேறொன்றுமில்லை. இதனையே இரசாயனவியல் அறிஞர் ஒருவர், Matter can neither be destroyed nor created, but it reappears in another form எனக் கூறி இரசாயனவியலுக்கு அடிப்படை விளக்கமளித்துள்ளார்.

பூமியில் பல மூலகங்கள் இருக்கின்றன. அவை ஒன்றுக்கொன்று சேர்வதால் பல சேர்வைகள், கலவைகள் உண்டாகின்றன. உப்பு, திண்மப் பொருளாக இருக்கிறது, நீரில் கரைந்தால் உப்புநீராகிய திரவமாகின்றது. உப்பு அழிந்துவிடவில்லை. இன்னோர் உருவமாக மாறியுள்ளது. அதுபோலவே எமது உடம்பும், உருவமும் மாறிக் கொள்கிறது. இந்த உடம்பால் உண்டாகிடும் வாழ்வு தொடர்ச்சியானதாகும். அந்த வாழ்வு தொடர்ந்திடத் துறவறத்தில் ஈடுபட்டு அறத்தைச் செய்திட நிலையற்ற நிலையினை உணர்ந்து கடமைகளைச் செய்ய வேண்டும்.

சென்ற நாள் மீண்டும் திரும்பாது

நிலையாமையின் நிலையினை வள்ளுவர் பல குறங்களால் விளக்கியுள்ளார். செல்வம் - இளமை - யாக்கை - உயிர்வாழ்க்கை - இன்பம் - துன்பம் - அழகு போன்றவை நிலையுடையன அல்ல. அவை வருங்காலத்து வலிதில் வந்து போங்காலத்துத் திடீரென மறையும் தன்மை கொண்டவை.

அதாவது, பெருஞ்செல்வம் வரும் போது கூத்தாடும் இடத்திற்கு நிறையமக்கள் வந்து சேர்வதைப் போல அது வந்து சேரும், அச்செல்வம் போகும் போது, கூத்துப் பார்த்த கூட்டம் கலைந்து செல்வத்தைப் போல அதுவும் போய்விடும். அதேபோல, போன செல்வமானது மீண்டும் திரும்பியோ அல்லது வேறு வகையாகவோ வந்து சேரக் கூடாது என்றில்லை. ஆனால், அதேபோன்ற, அமைப்பினை மீண்டும் பெறுவதில்லை. இங்கே வாழ்வு என்பது தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், அதன் நிலையில் ஏற்ற இறக்கங்கள் ஏற்பட்டதை அழிவாகக் கொள்ளக் கூடாது. கூத்தாட்டவைக் குழாம் போல, வாழ்வுக்குத் தேவையான செல்வம் வருங்காலத்து வலிதில் வந்து, போங்காலத்துத் திடீரென மறையும் தன்மை கொண்டது.

செல்வமானது எங்கும் செல்லாது ஓரிடத்தில் தரித்து நிற்கக் கூடியதல்ல, சக்கரம் போலச் சுழன்று சென்று கொண்டே இருக்கும். எனவே, அது இருக்கும் போதே நிலைத்து நிற்கும் அறங்களைச் செய்து நிலையான வாழ்வை அடைந்துவிட வேண்டும். 'செத்த பின்னும் கொடுத்தான் சீதக்காதி' என்பது போல ஒருவரின் நிலையற்ற உடம்பில் மாற்றம் ஏற்பட்டபின் நிலைத்து நிற்கும் அவ்வுடம்பின் அறப்புகழை வாழ்விட, கிடைத்த செல்வத்தை வைத்துக் கொண்டே அதற்கேற்ற அறங்களைச் செய்திட வேண்டும்.

இன்று காலை தைத் திங்கள் 1ந் தேதி வள்ளுவராண்டு 2032 என்றால் நாளை விடிந்தால் 2ந் திகதியாகும், இந்த நாள் மீண்டும் வரப் போவதில்லை. வாழ்க்கையைப் பற்றி உணர்ந்தவர்கள், நாள் என்பது ஒருவரின் ஆயுளை அறுத்துக் குறைத்துக் கொண்டிருக்கும் வான் என்று அறிந்து கொள்வார்கள். எனவே, நற்செயல்களை நாட வேண்டும்; அவற்றை அன்றே செய்ய வேண்டும். பசி எனக் கேட்ட ஒருவனுக்கு 'நாளைக்கு வா சோறு தருகிறேன்' எனலாமா? பசித்த குழந்தைக்குத் தாய் பால் கொடுக்காதிருந்தல், நோயாளிக்குக் கொடுக்க வேண்டிய மருந்தை கொடுக்க வேண்டிய நேரத்தில் கொடுக்காது தவறுதல் தண்டனைக்குரிய குற்றங்களாகும், ஏற்பட்ட தீங்கின்

அளவுக்கேற்ப இழப்பீடும் கொடுக்க வேண்டி வரும்; சாவு ஏற்படுமானால் கொலைக் குற்றமும் கமத்தப்படும். ஆகவே, நாள் ஒன்றுபோலத்தான் இருக்கும்; ஆனால், அது உயிரீரும் வாள் என்பதை உணர வேண்டும்.

ஆகவே, வாழ்க்கையின் நிலையாமையை உணர்ந்து நம் உயிர் இருக்கும் போதே உயர்ந்த நற்பணிகளை ஆற்றிட முயற்சிக்க வேண்டும். அதனாற்றான், ஒருவனுடைய செயலால் சிறக்கப் போகும் வாழ்வு நிலைக்கும். வாழ்க்கையின் நிலைமையை உணர்ந்து வாழ்ந்ததாற்றான் புத்தர், இயேசு, முகமது நபி, காந்தி, பெரியார், அண்ணா, ஜி.ஜி., செல்வா போன்றோர் வாழ்கிறார்கள்.

உறக்கத்திற்குப் பிறகு விழிப்புணர்வு

நான் - என்ற அகங்காரம் உள்ளவர்கள் ஆணவம் கொண்ட கொடுமதியாளர்கள், ஒருபொழுதுங்கூட வாழ்க்கையைப் பற்றிச் சிந்தித்து அறியாதவர்களே; பணத்திமிர் கொண்ட சிலர் ஏழைகளின் வயிற்றில் அடித்து, அதனால் வந்த பணத்தில் கும்மாளம் போடுவார்கள். வட்டிக்குப் பணம் கொடுத்து வட்டிக்கு வட்டி வாங்குபவர்கள், தரகு என்ற பெயரில் கொள்ளை இலாபம் ஈட்டுபவர்கள் எல்லாம் நிலைமையின் நிலைப்பேற்றை நினைப்பதில்லை.

மேலும் உடலுக்கும் உயிருக்கும் உள்ள உறவானது முட்டைக்கும் அதனுள் இருந்த பறவைக் குஞ்சுக்கும் உண்டான உறவு போன்றதாகும். வாழ்வு தொடர வேண்டுமென்றால் முட்டைக்குள் இருக்கும் குஞ்சானது வெளியில் வரவேண்டும். வெளிவந்த குஞ்சானது திரும்பி முட்டைக்குள் செல்ல முடியாது. ஆனால், வெளிவந்த குஞ்சு பெரிதாகி, முட்டையிட்டு, அந்த முட்டையிலிருந்து குஞ்சு வெளிவந்து, வாழ்வுத் தொடர்ச்சியைக் கொடுக்கிறதேயன்றி முதலில் வெளிவந்த குஞ்சின் வாழ்க்கையின் நிலை மாறிவிட்டதை விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

நிலையற்ற வாழ்க்கையில் உறக்கத்திற்குப் பிறகு விழிப்பதைப் போன்றது பிறப்பு, திரும்ப விழிக்க முடியாத மீளா

உறக்கம் கொள்வதே இறப்பாகும். உறக்கம் வருமுன் செய்ய வேண்டியதைச் செய்திட வேண்டும். உடலுடன் தங்கியுள்ள உயிருக்கு அதனைப் பிரிந்தால் வேறு புகலிடம் கிடையாதது போல, இருக்கும்போதே செய்யக்கூடிய நற்செயல்களைச் செய்திடல் வேண்டும். காரணம், இந்த உலகமானது 'நேற்று உயிருடன் இருந்தவரை இன்று இல்லாமல் செய்துவிட்டோம்' என்ற பெருமையை உடையது என்பதை

நெருநல் உளனொருவன் இன்றில்லை என்னும்

பெருமை உடைத்துஇவ் வுலகு.

(குறள் : 336)

என்ற குறளால் உணர்ந்து நிலையாமையை வென்றிடக் கேட்கட்டும் 'குறளின் குரல்'.

CTR-

9.8.2001

கனேடிய தமிழ் வானொலி

தூய்மையானதே துறவு வாழ்க்கை

அதிகாரம் - 35

துறவு

ஒருவன் எந்தெந்தப் பொருள்களிலிருந்து பற்று வைத்தலை நீக்கிக் கொள்கிறானோ, அவனை அந்தந்தப் பொருள்களிலிருந்து வரும் துன்பம் அணுகுவதில்லை.

போதும் என்ற மனமே பொன் கொழிக்கும் மனமாக வாழ்பவனுக்குப் பொருளினால் துன்பம் வருவதில்லை. வருவாய்க்கேற்ற செலவு செய்து திருப்தியோடு இருப்பவர்களுக்குப் படாடோப வாழ்க்கையில் பற்று உண்டாவதில்லை.

பிறருக்காகவே போதிப்பது அறமாகுமா?

துன்பம் இல்லாது வாழ்ந்திட ஒருவர் விரும்பினால், அவர் பொருள்கள் மேல் வைத்திடும் ஆசைகளை நீக்கிக் கொள்ள வேண்டும்; அப்படி நீக்குவாரேயானால் உலகில் பெறக்கூடிய இன்பங்கள் பலவற்றை அவர் பெறுவார்.

பொருள் மேல் ஆசை இருந்தால் பொருளீட்ட வேண்டும் என்ற அவா அதிகரிக்கும்; அதனால் பொருளை அபகரித்தாவது பெருக்கிட வேண்டும் என எண்ணுவார்கள். அபகரிக்க வேண்டும் என எண்ணும்போது திருட்டுக் குற்றம் வந்து சேர்கிறது என்பதை எண்ணுவதில்லை.

எனது பொருள் எமது உடைமை என்றாலே உரிமை கொண்டாடும் நிலை உருவாகிறது. அருளுடையார்க்கு - அறவழி ஒழுகித் துறவறத்தை மேற்கொள்ள விரும்புபவர்களுக்கு உரிமை கொண்டாடும் நிலை உண்டாகக் கூடாது. அவர்களிடம் பற்றுப் பாசம் என்பது இருக்கக் கூடாது.

சிலரின் போதனைகள் பிறருக்காகவே இருக்கும்; அவர்கள் போதிக்கும் போதனைகள் அவர்களுக்காக இருக்காது. பிறர் பொருளை அபகரிக்கக் கூடாது எனப் போதிப்பர்; ஆனால், அடுத்தவர் வீட்டுக் கோழியைப் பிடித்து அடைத்து வைப்பார் முட்டை எடுப்பதற்காக, சில வேளைகளில் பக்கத்து வீட்டுக் கோழியில் விருந்து போடுவதும் உண்டு. ஊருக்குத்தான் உபதேசமேயன்றி அவர்களுக்கானதல்ல. நெற்றியில் நீரணிந்து, உடலெல்லாம் குறிவைத்து ஆண்டவனுக்கும் மக்களுக்கும் இடையில் ஒரு பாலமாகப் பலர் இருக்கின்றார்கள். பெரிய புராணப் பசனை செய்பவர்கள், கந்த புராண விரிவுரை ஆற்றுவவர்கள், புராண படலம் படிப்பவர்கள், முற்றும் துறந்த முனிவர்கள் போலக் கந்த சட்டி விரதம் ஆறு நாட்கள் - குரன் போர் பார்த்த பின்தான் பாறணைபண்ணி உணவு உண்பவர்கள் எனப் பக்திப் பரவசத்தால் பரமனை அடைய வழிகாட்டும் பரலோகப் பக்தர்கள்!

பக்தியைப் பாவனையாக வைத்து சொர்க்கவாசலின் காவலர்களாக இருப்பவர்களில் மிகுதியானவர்கள் பட்டதாரிகளாவர். துறவி என்ற போர்வையில் கஞ்சா அடிப்பவர்கள், காமக் களியாட்டம் செய்பவர்கள், இல்லறத்தானைவிட மிக மோசமான அளவுக்கு மது, மாது இரண்டிலும் மயங்கித் தன்னிலை இழப்பவர்கள்; இவர்களைத் துறவி என்று சொல்ல முடியாது. இவர்கள் துறந்தவர்களைப் போல நடித்து, நாச வேலைகள் பல செய்பவர்கள். இவர்களின் பசப்பு வார்த்தைகளும் கபட நாடகங்களும் பலரைப் பக்தியின் பெயரால் ஏமாற்றி விடுகின்றன. அதனால், பகுத்தறிவு ரீதியான துறவினை மக்களிடையே செலுத்துவது, சுடினமானதாக உள்ளது. வள்ளுவர் காட்டும் துறவறத்தை மேற்கொண்டவர்களில் இளங்கோ அடிகள், சுவாமி விவேகானந்தர், விபுலானந்த அடிகள் போன்றோரைக் குறிப்பிடலாம். சுவாமி ஞானப்பிரகாசர், தனிநாயகம் அடிகளார் போன்றோரையும் சேர்க்கலாம். ஆனால், வள்ளுவர் கூறியது போல, இல்லறத்திலிருந்து ஓய்வு பெற்றவர்களல்ல இவர்கள்.

அண்ணனுக்கே அரசு சேரவேண்டும் என்பதற்காகத் துறவு பூண்டவர் இளங்கோ அடிகள். நாத்திகரான நரேந்திரா, இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின் ஆன்மீகக் கவர்ச்சியால் கட்டுண்டு, ஆன்மீகத்தை வளர்த்திட உலகம் சுற்றி வந்து சுவாமியானவர், விபுலானந்தரோ சைவத்தின்பால் கொண்ட பற்று பாசம் காரணமாக அடிகளார் ஆனவர். சுவாமி ஞானப்பிரகாசர், பங்குத் தந்தை தனிநாயகம் அடிகளார் ஆகியோர் கிறித்துவ சமய குருப்பட்டம் தரித்தவர்கள். ஆறுமுகநாவலர் தமிழ்த் தொண்டு செய்தாலும் சைவத் தொண்டே மிஞ்சி நின்றவர். கொழும்புத் துறை யோகர் சுவாமிகள், கடையிற் சுவாமிகள், துர்க்காதுரந்தரி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி ஆகியோர் மக்களோடு இருந்தாலும் சமயமே அவர்களது இலக்காக இருக்கின்றது. மக்களோடு இருப்பதால் மக்கள் பிரச்சனைகள் சிலவற்றையும் அணுகினர். அதனால் அவர்கள் யாரும் வள்ளுவர் காட்டும் துறவறத்தைக் கைக் கொண்டார்கள் இல்லை.

எதைச் சொல்கிறார்களோ, அதைச் செய்கிறவர்கள்

தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஆதினங்கள் மடாலயங்களாகவே விளங்குகின்றன. மேற்கூறிய எல்லோருமே ஏதோ ஒரு வகையில் இல்லற இன்பத்தை அனுபவித்துக் கொண்டுள்ளனர். அவர்களிடம் யான் என்ற அகப்பற்றும் எனது என்ற புறப்பற்றும் இருப்பதைக் காணலாம்.

ஆனால், சிலப்பதிகார அரங்கேற்றத்தோடு இளங்கோ அடிகளும், ஆத்மீக நம்பிக்கையின் பிரச்சாரத்தை முடித்துக் கொண்டு தனது இளம் வயதில் சுவாமி விவேகானந்தரும், யாழ்நூல் போன்ற இசைத் தமிழை ஆக்கித் தமிழுக்கு ஆரம் சேர்த்ததோடு விபுலானந்த அடிகளும் தமது வாழ்வை முடித்துக் கொண்ட நிலையைக் காண்கிறோம். மக்கள் தரிசனம், விளம்பரம், பிற்காலச் சேகரிப்பு எனத் தாமாக எதையும் இவர்கள் மூவரும் செய்திடவில்லை. ஆனால் அவர்களின் துறவுக் காலத்தில் மக்களுக்காக அவர்கள் ஆக்கிவிட்டுச் சென்றவை, அவர்கள் புகழைப் பாடிப் பரப்பிக் கொண்டிருக்கின்றன.

அண்ணல் காந்தி அடிகளை ஒரு துறவி என்றால், துறவிக்குரிய இலக்கணம் பிழைக்கும் என்றில்லை. மனைவி, இருந்தார், மக்களும் இருந்தனர். ஆனால், தனது 37வது வயதில் பிரமச்சரியத்தை மேற்கொண்டு, அதனை நன்கு கடைப்பிடித்து, பாரத நாட்டின் 44 கோடி (1948) மக்களுக்கும் சுதந்திரம் பெற்றுக் கொடுத்தார். காந்தியாரைப் போன்றே வாழ்க்கை அமைப்பினை சுப்பிரமணிய பாரதியார், கப்பலோட்டிய தமிழன் வ.உ.சிதம்பரம் பிள்ளை போன்றோரும் கடைப்பிடித்தனர். ஆங்கில ஏகாதிபத்தியத்திலிருந்து பாரத நாட்டை மீட்டெடுப்பதில் இல்லறத்தை மறந்தவர்கள் இவர்கள். இல்லறத்தில் இருக்குங்காலை இவர்கள் ஆற்ற வேண்டிய சில பணிகளில் தவறோ அல்லது செய்யப்படாமலோ இருந்ததால் காந்தியடிகளின் மகனொருவன் மதுவுக்கு அடிமையானான், பாரதியாரினதும் வ.உ.சியினதும் பிள்ளைகள் வறுமையால் வாடி வதங்கினார்கள். இவர்களின் துறவு அரசியலானது என்றாலும் இல்லத்தையும் கவனித்திருக்கலாம்! இருப்பினும், அவர்களின் விடுதலை உணர்வு, பாரத மாதா பற்றிய 'ஜெய் ஹிந்த்' என்ற தாரக மந்திரம் இல்லற உறுப்புக்களாகிய மனைவி மக்களை எல்லைப் படுத்தியது.

அடல்வேண்டும் ஐந்தன் புலத்தை வீடல்வேண்டும்

வேண்டிய எல்லாம் ஒருங்கு.

(குறள்: 343)

என்பது குறளாகும். ஐம்புலன்களையும் அடக்கி வெல்வதும், அப்புலன்கள் விரும்புகின்றவற்றை எல்லாம் விட்டுவிடுவதும் துறவுக்கு இலக்கணமாகும். மேற்குறிப்பிட்டவர்கள் யாவரும் ஐம்புலன்களை அடக்கியவர்கள், ஐம்புலன்கள் விரும்புகின்றவற்றைத் தவிர்த்தவர்கள்.

வள்ளுவரும் இளங்கோவும் சமயத் துறவிகளா?

சமயத்தைப் பற்றிக் கதைக்க வேண்டும், கடவுளைப் பற்றிப் போதிக்க வேண்டும். காவியுடை தரிக்க வேண்டும், முடிவளர்த்துச் சடாமுடியாகிட வேண்டும், இல்லா விட்டால் மயிரை வழித்துக் கொண்டு வாழ வேண்டும் என்பதுதான் துறவியின்

இலக்கணமெனச் சமயவாதிகள் புராண இதிகாசங்களைப் படித்துவிட்டு, துறவி இப்படித்தான் இருப்பார் என்ற கற்பனையில் தாங்கள் கண்டு கொள்ளாத தமிழ்த் துறவிகளின் உருவத்தை தமிழர் கோட்பாட்டிற்கு மாறாக வரைந்துள்ளனர். மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டாம் என்று சொன்ன வள்ளுவருக்கும் தாடி முடி வைத்துள்ளனர்!

பற்றுள்ளவர்களுக்கு - பொரிமாத்தோண்டி, துணி வைத்திருந்த துறவின் கதைகள் பொருத்தமாகும். ஒரு பற்றும் இல்லாதிருத்தலே துறவுக்கு ஏற்றதாகும். ஒன்றன்மேல் பற்று வைப்பினும், அது மேன்மேலும் பற்றுகளைப் பெருக்கி மயங்கச் செய்துவிடும். சமய ரீதியான பற்றுக்கூடச் சமயத் துறவியாகக் காட்டுமேயன்றி மக்கள் தொண்டனான துறவியாகக் காட்டாது. அதன் வழியாகவே இளங்கோவையும் வள்ளுவரையும் வரைந்தவர்கள் இளங்கோவிற்கு மயிரை அழித்தும் வள்ளுவருக்கு மயிரை நீட்டியும் வரைந்துள்ளனர். இருவரையும் சமயத் துறவிகளாகக் கற்பனை செய்து கொண்டனர்.

தமிழர் வாழ்வைப் படம் பிடித்துக் காட்டுவதுடன் ஒரே காலத்தில் இரு மனைவிகள் இருப்பதால் ஏற்படும் துன்ப விளைவுகளையும் நெஞ்சையள்ளும் சிலப்பதிகாரத்தில் காட்டுகிறார் இளங்கோ. சமூகச் செயற்பாடுகளுக்குரிய பெருங்காப்பியத்தை யாத்த இளங்கோவைத் தலையில் மயிரில்லாத சமயத் துறவியாகக் காட்டியுள்ளனர். வாழ்வியல் சட்டங்களை வகுத்த வான்மறை வள்ளுவர் கத்திரிக்கோல் காணாதவராக வரைந்துள்ளனர். இளங்கோவைச் சமணத் துறவியாகவும் வள்ளுவரை இந்து முனிவராகவும் காட்டியுள்ளனர். இரண்டிற்கும் அடிப்படை ஆதாரங்கள் எதுவும் கிடையா. ஆனால், இருவரின் நூல்களும் அவர்கள் விவேகானந்தரைப் போலவோ காந்தியைப் போலவோ வாழ்ந்துள்ளனர் என்பதைக் காட்டுகிறது.

தொண்டுக்காக துறவு பூண்டவர்கள்

யான், எனது என்கின்ற ஆணவத்தை அறவே விலக்கி விட்டவன், வான் புகழையும் மிஞ்சுகின்ற உலகப் புகழுக்கு

உரியவனாவான். இதனை எத்தனைபேர் சரியாகப் புரிந்தனரோ தெரியாது. இதன் அடிப்படையில் வாழ்ந்தவர்கள் தான் கனம் காமராசர், தந்தை பெரியார், அறிஞர் அண்ணா ஆகியோர். கனம் காமராசர் அவர்கள் திருமணம் செய்து கொள்ளவில்லையாயினும் சமய ரீதியாகத் துறவு நிலை கொண்டவரல்ல, கதராடை தரித்த கர்மவீரராகத் திகழ்ந்தவர். இசைத் தமிழுக்கு விபுலானந்தரைப் போல இயற்றமிழுக்கு தென்புலோலியர் கந்த முருகேசனாரும் விளங்கினார். இவரும் துறவு பூண்டு தனது வாழ்க்கையைக் கொண்டு செலுத்தினார்.

இவர்கள் பற்றுக்களைப் பற்றிக் கொள்ளாமல் வாழ்ந்தவர்கள், பற்றுக்களைப் பற்றிக் கொண்டு விடாதவர்களைத் துன்பங்களும் விடாமல் பற்றிக் கொள்ளும் என்பதை உணர்ந்தவர்கள்.

பற்றுக்களைத் துறந்துவிட்டால், பிறப்பில் ஏற்படும் இன்பதுன்பங்கள் வருவதில்லை. இல்லையேல், அந்த இன்பதுன்பங்கள் மாறிமாறி வரக்கூடிய நிலையாமையைத் தோற்றுவிக்கும்.

எதிலும் பற்றில்லாதவராக யார் இருக்கிறாரோ அவரிடம் மட்டும் பற்றுக் கொள்ள வேண்டும். துறவறத்தினர்தம் பற்றுக்களை விட்டெரிப்பதற்கு அத்தகையோரிடம் கொள்ளும் பற்றுத்தான் துணைநிற்கும் என்பதை விளக்கிட வள்ளுவர்

பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றைப்

பற்றுக் பற்று விடற்று.

(குறள் : 350)

என்னும் குறளால் கூறுகிறார். முற்றத் துறந்தவனது அன்பே பற்றுதலுக்குக் காரணமாம் என்பதை உணர்ந்து, அவனது நிலையை எண்ணியெண்ணிப் பற்றை நீக்கிடக் கேட்கட்டும் 'குறளின் குரல்'.

CTR-

16.8.2001

கனேடிய தமிழ் வானொலி.

மெய்யுணர்வு தோன்றின் ஐயுணர்வு நீங்கும்

அதிகாரம் - 36

மெய் உணர்தல்

உண்மையை ஆராய்ந்து, வாய்மை வழி நின்று, மெய்யை உணர்தலே மக்கட் பிறப்பின் பயனாகும். பால் வெள்ளை நிறமானது, கொக்கும் வெள்ளையானதென்றால் பால் கொக்காகி விடுமா? A சமன் B, B சமன் C. எனவே A சமன் C என்பது வாதச் சமன்பாடேயன்றி உண்மையாக வருமா? 2×3 சமன் 6, $3+3$ சமன் 6, $2+2+2$ சமன் ஆறு என்பவை கணித ரீதியான சமன்பாடு; சரியானவை; ஆனால், உண்மையல்ல, புட்டும் இடியப்படும் செய்கை முறையில் அமைப்பில் வேறு வேறானவை; ஆனால், உணவின் தன்மையில் ஒன்றானதாகும்; இரண்டில் இருப்பதும் மாப்பொருள் தான்; புட்டுக்கும் இடியப்பட்டதிற்கும் எடுக்கப்பட்ட அரிசிமா ஓரளவாயின் அவற்றில் இருக்கும் உணவுப் பொருட்களும் ஓரளவினதாகவே இருக்கும்.

மேற் குறிப்பிட்ட சமன்பாடு ஆறு என்பதை $5+1$, $4+2$, $7-1$, $8-2$ என்பன போன்று பலவிதமாக அமைக்கலாம். இவைகள் யாவும் கணிதச் சமன்பாடேயன்றி உண்மைகளல்ல. அவைகள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட விதிகள். $3+3$ என்பது $7-1$ என்பதும் ஆறுதான் ஒன்று கூட்டியும் மற்றையது கழித்தும் வருகிறது. அது போலவே 2×3 என்பதும் $12 \div 2$ என்பதும் ஆறுதான். ஒன்று பெருக்கலாலும் மற்றையது பிரித்தலாலும் வருகிறது. இதற்கு ஆதாரங்கள் எதுவுமில்லை, இயற்கையாகவும் இல்லை; மனிதன் தனக்கு வசதியாக ஆக்கிக் கொண்ட விதிகளாகும். அவைகளும் உண்மைகள் போல ஆக்கப்பட்டு, கொள்ளப்பட்டவையாகும். இவற்றை வேறுபடுத்தி ஆராய்ந்து அறிதலே மெய்யுணர்வாகும்.

பூமியைவிட வானம் 1000 அருகில்..

வீட்டு முகட்டுக் கூரையில் கூகையிருந்து கத்தினால் அந்த வீட்டில் யாராவது ஒருவர் இறப்பார் என்பதும், பல்லி சொல்லிவிட்டால் புறப்படும் செயல் கெடும் என்பதும், போகும் போது பூனை குறுக்கே சென்றால் தடை ஏற்படும் என்பதும், காகம் கரைந்தால் விருந்தினர் வரப் போகிறார் என்பதும் விஞ்ஞான விளக்கமில்லாத விழற் கதைகள், உண்மைகளல்ல! வெறும் அறியாமையாகும்.

இருள்நீங்கி இன்பம் பயக்கும் மருள்நீங்கி

மாசறு காட்சி யவர்க்கு.

(குறள் -352)

என்பது குறளாகும். மயக்கம் தெளிந்து மாசற்ற உண்மையை உணர்ந்தால் அறியாமை அகன்று நலந் தோன்றும். மயக்கமற்ற நல்லறிவினர் அறியாமை நீங்கி இன்புறுவர். மயக்கத்தினின்று நீங்கிய குற்றமற்ற அறிவுடையார்க்கு, அவ்வறிவு, அறியாமையை நீக்கி இன்பத்தைக் கொடுக்கும்.

சகுனத்தடை சான்றோர்க்கு இல்லை!

பூனை குறுக்கே சென்றால் போகின்ற செயல் தடைப்படும், கூரையில் கூகை யிருந்து கூவினால் வீட்டில் யாரோ ஒருவர் சாவார் என்பவற்றில் என்ன பொருத்தமிருக்கிறது? உலகம் முழுக்க இல்லங்களில் பூனை இருக்கிறது. வீடுகளில் எலியின் தொல்லையைக் குறைப்பது பூனையாகும். எலியினால் பலரின் வாழ்க்கை கடினமாகி இருக்கிறது. அழிந்தும் உள்ளது. சான்றிதழ் ஒன்றை அரித்துவிட்டால், மீண்டும் அதன் நகலைப் பெறுவதற்குள் வாழ்க்கை கடினமாகலாம்; ஆனால், ஓரிரு லட்சம் ரூபா பணக் கத்தையைக் கடித்து அரித்தாலோ, காவிச் சென்று விட்டாலோ வாழ்க்கையே அழிந்துவிடும்; அப்பணம் சிலவேளை கடன் கொடுப்பதாகவோ அல்லது கடன் வாங்கிய பணமாகவோ இருந்தால் தற்கொலை செய்த நிலைகள் கூட உண்டு. அதனால், பூனை ஒரு பயனுள்ள பிராணி, அது ஒரு தீங்குள்ள மிருகமாக

இருக்க முடியுமா? மேலும், பூனை குறுக்கே செல்லாத நேரங்களில் செயல்கள் தடைப்படவில்லையா? அம்மா ஆசீர்வாதம் செய்த பொழுது, மகிழ்வுடனுள்ள மனைவி வழியனுப்பிய நேரத்தில், தனது பொக்கை வாய்ப்புன்னகையைக் காட்டிக் குழந்தை கையசைத்த வேளைகளில் பயணம் தடைப்பட வில்லையா? அந்தக் காலங்களில் யாரால் - எதனால் தடையுண்டானது என்று யாரும் ஆராய்ந்ததில்லை! சில வேளைகளில் தமக்கு விருப்பமில்லாதவர்கள் குறுக்கே வந்ததால் காரியம் கெட்டுவிட்டது என்று சொல்லி, 'எனக்கு அப்பவே தெரியும் அந்த முழியன் வந்த போது, இது சரிவராது' என்று சலிப்படைபவர்கள் உண்டு அவரவர்கள் மனநிலைக்கேற்ப. 'அவளா, படா நாவுத்துக்காரி, பார்த்தான் என்றால் போதும் மாடு பால் கறக்காது, முலை வீங்கும், பலாவில் பழங்களில் சூத்தை குத்தும், பிஞ்சுகள் அழுகி விழும், மாம்பூக்களைப் பார்த்துப் பெருமூச்சு விட்டால் பூக்கள் எல்லாம் கருகிவிழும்' எனப் பலவிதமாகச் சொல்லி, சிலர்மேல் எரிச்சலையூட்டி, பயங்காட்டி வைத்துள்ளனர்.

இவற்றில் ஏதாவது உண்மை இருக்க முடியுமா என்பதை யாராவது ஆராய்ந்த துண்டா? படித்த டாக்டரின் மனைவி பால் செம்பு எடுக்கிறார், அம்மன் கோயிலில் பிள்ளைக்குச் சுகமில்லாததற்காக பாற்செம்பு எடுத்ததால் நலம் வருமா? அப்படியாயின் மருத்துவமனைகள் எல்லாம் எதற்காக? பாம்பு கடியாதிருக்க நாகதம்பிரான் கோயிலுக்குப் பொங்கல்! கடித்துவிட்டால் நேர்த்திக் கடன்! நாகப் பாம்பு கொத்தி, நஞ்சு கடிவாயில் சுக்கியிருந்து, அதனால் தப்பியவர்கள் இதுவரை ஒருவருமில்லை, குருதி மாற்றத்தால் சிலரைத் தப்ப வைக்க முயன்றுள்ளனர். அதுவும் புடையனாக அல்லது வேறு இன நஞ்சுடைய பாம்புகளாக இருந்தால் குருதி மாற்றம் ஓரளவு சரியாக, வெற்றியளித்து வருகின்றது. நாகத்தின் நஞ்சு நரம்பியலைத் தாக்குவதால், அதுவும் குறுகிய நேரத்தில் தாக்கி விடுவதால் காப்பாற்றுவதில் கடினமாக உள்ளது; புடையனின் நஞ்சு குருதியில் கலப்பதால் மரணம் சம்பவிக்கப் பத்து நாட்கள் கூட ஆகலாம். ஆகவே, பொங்கலும் நேர்த்திக் கடனும்

தற்செயலானதேயுடைய அறி நிரந்தர சிகிச்சைகளால் என்பதை உணர வேண்டும். நஞ்சின் தன்மைகளை, அளவை, கடித்த நேரத்தை காலத்தை ஆராய்ந்து உண்மைகளை அறிந்து அதற்கேற்ற மருத்துவத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்ற மெய்யை உணர வேண்டும். பார்வை என்பது ஒரு நம்பிக்கையும் தற்செயலானதும் என்பதை அறிய வேண்டும், மருத்துவந்தான் உண்மையும் மெய்யும் ஆனது என்பது ஆராய்வான முடிவுகளாகும் என்ற உறுதிகளைக் கொள்ள வேண்டும்.

தேனிலவுக்கு வானத்திற்குச் செல்லும் காலமிது!

ஐயப்பாடுகளைத் தெளிந்து ஆராய்ச்சி வாயிலாகத் தீர்த்துக் கொண்டவர்களுக்குப் பூமியைவிட வானம் மிக அருகில் இருப்பதாகக் கருதுகின்ற ஊக்கம் ஏற்படும். உண்மையறிவாளர்களுக்குப் பக்கத்திலுள்ள பொருளையேயன்றித் தொலைவிலுள்ள பொருளையும் கண்டறிய முடியும். வானவியல் அறிஞர்களுக்கு வானத்திலுள்ள கிரகங்கள், பூமியிலே ஓரிடத்திலிருந்து இன்னோர் இடத்திற்குப் போகின்ற மாதிரி அமைந்துவிட்டது யூரி ககாரின் சந்திர மண்டலத்திற்குச் சென்று வந்தார்; அமெரிக்கக் கோடிசீமான் Dennis Tito முதன் முதலாக (2001) வானத்தில் சுற்றுலா வந்தார். வசதிபடைத்த சீமான்கள் தேனிலவிற்கு வானத்திற்குச் செல்லுங் காலம் அண்மித்து விட்டது. கற்பனையாக இருந்த வானம் மனிதன் நடமாடும் வெளியாக மாறியுள்ளது.

உண்மையைக் கண்டறிந்து தெளிவடையாதவர்கள், தமது ஐம்புலன்களையும் அடக்கி வெற்றி கண்டிருந்தாலுங்கூட, அதனால் அவர்களுக்கு எந்தப் பயனுமில்லை. கண்டு - கேட்டு - உண்டு - உயிர்த்து - உற்று அறியும் ஐந்தறிவாகிய பகுத்தறிவின் வழியில் நடந்து உண்மையறிவைக் காண வேண்டும்.

துறவற வாழ்வுக்குத் தகுதியுடையவராகச் செய்திடும் அனைத்தையும் சுற்று, உண்மைப் பொருளை உணர்ந்து அதன்படி ஒழுகுபவர், மீண்டும் இல்லற வாழ்க்கையை விரும்பமாட்டார்கள். இவ்வாழ்க்கையில் இருந்த பொழுதே

அறநூல்களைக் கற்று, உண்மையை உணர்ந்து துறந்தவர்கள் மறுபடியும் பொருட்பற்று உடையவராக வரமாட்டார்கள். உயிரினத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் பெருக்கமும் கூர்ப்பினாலே என்று படித்தபின், தாவரங்களின் முள்ளையும் பற்றிகளையும் ஒப்பிட்டு, மனிதக் குரங்கு - மனிதன் ஆகியோரின் எலும்புப் புதைபடிவங்களை ஒத்துக்காட்டி, பறவையின் சிறகு - விலங்குகளின் கரங்கள், மீன் - தவளை - ஓணான் - கோழி - முலையூட்டி ஆகியவற்றின் முளைய வளர்ச்சி, முளை வளர்ந்துள்ள நிலைகளை இணைத்துப் பார்த்து, பரிணாமந்தான் உயிரினத்தின் சிறப்பு வளர்ச்சிக்குக் காரணம் என்பதை ஆராய்ந்து உரைத்த பின், படித்துப் பட்டம் பெற்றபின், பள்ளிப் பிள்ளைகளுக்குச் சொல்லிக் கொடுத்தபின், படைப்புத்தான் உயிரினத்தின் தோற்றமெனச் சொல்லி, மறுபிறப்பையும் நம்பி பிதிர்க்கடன் செய்வதாக மண்டியிடுவது படிப்புக்காகப் பாடமாக்கியவரிடமன்றி படிப்பைப் பகுத்தறிவு ஆக்கியவர்களிடமும் கூட இல்லை.

பரிணாம வளர்ச்சியின் பரிமாற்றங்கள்

உண்மையை ஆராய்ந்து உறுதியாக உணர்பவர்கள் மீண்டும் பிறப்பு உண்டு எனக் கருதமாட்டார்கள். அடுத்த பிறப்பு எனக் கூறப்படும் அறியாமையைப் போக்கித் தெளிந்த உண்மையை நிலைநாட்டுவதுதான் அறிவுடைமையாகும். பிறவியுடன் பிறந்தது அறியாமையாகும். ஒருவன் பிறக்கும்போதே உடன் பிறந்த அறியாமையை நீக்கச் சிறந்த உண்மைப் பொருளைக் காண்பதே அறிவாகும்! மறுபிறப்பு ஒன்று இருக்குமானால், புதிய இனங்களின் தோற்றம் இருக்க முடியாது. புதிய உயிரினங்களின் தோற்றம் என்ற சார்ன்ஸ் டார்வினின் புத்தகத்தைப் புரட்டினால் பரிணாம வளர்ச்சியின் பரிமளிப்பைக் காணலாம்.

கழுதையும் குதிரையும் சேர்வதால் கோவேறு கழுதை தோன்றுகிறது. ஆடுகள், மாடுகள், கோழிகள் மனிதனின் பொருளாதாரத் தேவைக்காக எத்தனை எத்தனை புதுப்புது

இனங்கள் தோன்றியுள்ளன. மாமரங்கள், தென்னைமரங்களில் புதிய இனங்கள் உண்டாக்கப்படுகின்றன. நெல், கோதுமை மற்றும் தானிய வகைகளில் புதிய இனங்கள் தோற்றுவிக்கப்படுகின்றன. படைப்பு எனில் படைக்கப்பட்ட அன்று தோன்றியவையேயன்றி பின்னர் அதிகரித்திருக்க முடியாது மற்றும் உருவங்களும் ஒரே மாதிரியாகவே இருந்திருக்கும்.

துன்பங்கள் நம்மைச் சாராமல் இருக்க வேண்டுமானால், அத் துன்பங்களுக்குக் காரணமானவற்றை உணர்ந்து அவற்றின் மீதுள்ள பற்றை விலக்கிக் கொள்ள வேண்டும். தான் பற்றுக் கொள்ளும் பொருள்களை உணர்ந்து, அவற்றின் மீதுள்ள பற்றை நீக்கினார்க்குத் துன்பங்கள் இல்லை.

ஆசை, சினம், மயக்கவறிவு என்னும் இவை மூன்றினது பெயர் கெட்ட உடனே துன்பங்கள் நீங்கிவிடும். இம்மூன்றுமே துன்பங்களுக்குக் காரணமாகையால் இவற்றை மறந்தால் துன்பம் நீங்கிவிடும் என்பதாகும்.

வெளித் தோற்றத்தைப் பார்த்து ஏமாந்து விடாமல், அதுபற்றிய உண்மையை உணர்வதுதான் அறிவுடைமையாகும். இதுவே, மெய்யுணர்தலின் அடிப்படைத் தத்துவமாகும். ஏன்? எதற்கு? எப்படி? என்பதற்கு விடை கண்டால் மெய் தானாக வந்துவிடும். வெளுத்ததெல்லாம் பாலாகுமா? கறியுப்பும் சீனியும் ஒரே நிறம் வடிவம் என்பதால் ஒன்றாகுமா? உப்பு உவர்ப்பு, சீனி இனிப்பாக அல்லவா இருக்கிறது. இவ்வாறு, அறிவியலார் பொருள்களின் உண்மைத் தன்மையை ஆராய்ந்து காண்பதுபோல-

எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. (குறள் : 355)

என்ற குறள் வழியில் நின்று பொருள்களின் மெய்யை உணர்ந்திடக் கேட்குடும் 'குறளின் குரல்'.

5.8.2001

CTR -

கனேடிய தமிழ் வானொலி

ஆசை போனால் துன்பமும் போச்சு!

அதிகாரம் - 37

அவா அறுத்தல்

அவா என்பது துன்பங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாகும். 'பேராசை பெருந் தரித்திரம்' என்றோர் பழமொழி வழக்கும் உண்டு. ஆசையால் அடுத்தவன் பெண்டாட்டியை இழுப்பதும், அவாவினால் இன்னொருவன் அதிகாரத்தைப் பறிப்பதும், பேராசையால் பேரரசுகளைக் கவிழ்ப்பதும் இன்றல்ல, மனிதன் நாகரிகம் என்ற பேரால் வளர்ச்சியடையும் போதே செய்யத் தொடங்கிவிட்டான். இன்று, அவா அறுத்தவர்கள் என்று சொல்வதற்கு யாரும் இல்லை என்றால் அது மிகையாகாது.

அவா அறுத்தவனைக் கண்டதில்லை; கண்டவன் சொன்னதில்லை; சொன்னவன் பார்த்ததில்லை. கடவுளின் பிரதிநிதிகள் என்று சொல்லப்படும் பூசாரிகளோ, பாதிரிகளோ, மௌலவிகளோ, பிக்குகளோ இல்லறத்திலிருந்து விலகியவர்கள் என்றும், கடவுளைக் காண வழி காட்டும் குருமார்கள் என்றும் கூறிக் கொண்டாலும் இல்லறத்தாரைவிட மோசமான வாழ்வு வாழும் பலர் அவர்களில் உள்ளனர்.

அவா அறுக்கப்படாது ஆசை வழி செல்வதற்குக் காரணம், ஐம்பொறி வழியே செல்லும் ஐம்புலன்களையும் அடக்காமையாகும். ஐம்புலன்களையும் அடக்கி உண்மையான ஒழுக்க நெறியில் நின்றவர்கள் உலகில் நிலை பெற்று வாழ்வார்கள். அப்படி வாழ்ந்தவர்கள்தான் புத்தர், இயேசு, அல்லா, காந்தி, வள்ளுவர், இளங்கோ, ஆறுமுகநாவலர், விபுலானந்த அடிகள். அவாவை அறுத்தது மட்டுமல்ல மக்களின் நல்வாழ்வுக்காக தங்கள் உயிரையே அர்ப்பணித்தவர்கள்.

ஐம்பொறிகளையும் அடக்காதவனது நிலையை விளக்க அகன்ற வானுலகத்துத் தலைவனாகிய இந்திரன் கதையே தக்க சான்றாகும். தமிழர்களின் பெருமைகளைக் கேட்டு மனம் பொறாதவன். வலிமையும் பெருமையும் தலைமையும் புகழுமுடைய தமிழ்ப் பெரியார்களை ஒழிப்பதையே தனது வாழ்க்கைப் பயனாகக் கொண்டவன்; வரையா ஈகையால் பெரும் புகழோடு வாழ்ந்த மாவலி எனும் தமிழரசனை வாமனன் என்பானைக் கொண்டு கொல்வித்தவன்; துறந்தாரின் பெருமையைப் பலரும் எளிதில் உணரும் பொருட்டு இந்திரன் புராணத்தை எடுத்துக் கூறுவர். பாண்டவர்களின் சொத்துக்கு ஆசைப்பட்டு உடன்பிறப்புக்களின் அழிவுக்கு வழிவகுத்தான் துரியோதனன்.

அறத்தின் இயல்போடு பொருந்தி இல்வாழ்க்கை வாழ்பவன், பிறனுக்குரிய பொருள்களை விரும்பக் கூடாது. பிறனுடைய உரிமைகளை விரும்பி நடக்கும் அறியாமை உலகத்தில் அறமும் பொருளும் ஆராய்ந்து கண்டவரிடம் இல்லை. தினையளவும் ஆராய்ந்து பார்க்காமல் பிறனுடைய பொருள்களை அடைய அவாவுதல் எவ்வளவு பெருமையுடையவராயினும் இழிசல் நிலைக்குச் சமனாகும். இல்லற நிலையில் உள்ளவர்களுக்கே இந்நிலை என்றால் துறவறத்தை மேற்கொள்வதாகச் சொல்லிக் காசாயம் அணிந்தவர்கள், உருத்திராட்சம் மாலை போட்டவர்கள், குருப் பட்டம் பெற்றவர்கள், காவியுடை தரித்தவர்கள் அறத்துள் மறைந்து மறத்தைச் செய்யும் துறவிகளாகலாமா?

கள் குடித்துவிட்ட பார்ப்பனனைப் பார்த்த ஒருவர் “ஆசாரம் தவறலாமா?” என்று கேட்டதற்கு “ஆசாரமா தவறுவேனா?” என்றானாம். “என்ன கள் குடித்தால் சரிதானா?” என்றதற்கு “குடிக்கும் போது பூணூலைக் கழட்டி நான் மடியில் வைத்துக் கொள்வேன்!” என்றானாம் அவன். இதைப் போன்று தவறு இழைக்கும் போது குருவுக்குரிய உடுப்பைக் கழைந்து விட்டால் சரிதானா? இந்த நிலையில், ‘ஏமாற்றாதே, ஏமாறாதே’ என்ற சினிமாப் பாடலை நினைவு படுத்த வேண்டியதாகிறது.

யாரும் யாரிடமும் ஏமாறக் கூடாது, ஏமாற்ற முடியாது, ஏமாந்த காலம் மலையேறி விட்டது. மக்கள் விழிப்படைந்து விட்டார்கள், விழிப்படைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சிலர் ஏமாறுகிறார்கள் ஏமாற்றப் படுகிறார்கள் என்றால் அவர்களுக்குரிய சமயசந்தர்ப்பங்களும் அறியாமையும் காரணங்களாகும்.

வசதியும் அதிகாரமும் உள்ள மனைவியின் வரையறையற்ற நடத்தையைக் கண்டும் காணாமல், பொங்காமல் பொறுத்தும், காலப் போக்கில் சரியென ஏற்றுக் கொள்ளும் கணவன்களும், சமாளித்துச் செல்லும் பர்த்தாக்களும் உண்டு. அது அவர்களின் பிள்ளைகளுக்காகவோ சமூக மரியாதைக்காகவோ அல்லது வேறு காரணமாகவோ இருக்கலாம். அதிகாரி சொல்லிவிட்டார், முதலாளி கூறுகிறார் என்பதற்காக, ஏற்றுக் கொள்பவர்களும் உண்டு. பூசாரி சொல்வதால், புத்தகங்களில் இருப்பதால் நம்புபவர்கள் உண்டு. அதனால் அறியாமை வளர்ந்துள்ளது!

சமய சந்தர்ப்பங்களும், அறியாமையும் பலவற்றைப் பகுத்துணர முடியாது வைத்துள்ளது. அதனால், ஐம்புலன்களை அடக்கிடக் கூடிய ஆற்றலை வளர்த்துக் கொள்ள முடியவில்லை.

அதனால் ஆசையை, எல்லா உயிர்களிடமும், எல்லா காலத்திலும் தவறாமல் தோன்றி முனைக்கும் விதை என்று கூறலாம். ஆசை ஒரு விதை போன்றது, பெருமரமாக வளரக் கூடியது. சின்னச் சின்ன ஆசைதான், கூட்டினால் எத்தனை ஆசைகளாகும்! சின்னச் சின்ன ஆசை மட்டுமல்ல பெரிய பெரிய ஆசையும் இருக்கலாம். பணக்காரன் மகளைத் திருமணம் செய்தால் பணக்காரனாகலாமென ஆசைப்படுபவர்கள் உண்டு. கார்க்காரனைக் கலியாணம் செய்தால் காரில் செல்லலாமென எண்ணுபவளுண்டு. கலியாணம் செய்தால், பிள்ளைப் பெற வேண்டும், பிள்ளைப் பெற்றால் படிப்பிக்க வேண்டும், படிப்பித்துவிட்டால் வேலை தேட வேண்டும், பின்னர் திருமணம், பேரப்பிள்ளை, பேரப்பிள்ளைக்குக் கல்வி - இது கழன்று கொண்டே இருக்கும். பூமி தன்னைத்தான் சுற்றி,

கதிரவனையும் சுற்றி, இரவு - பகல், நாள் - வாரம் - மாதம் - ஆண்டு, காலநிலை, பருவ மாற்றங்களை உண்டாக்குவது போல, ஆசைகளும் சுழன்று சுழன்று பல வேலைகளைச் செய்து நன்மை - தீமைகளை உண்டாக்கி விடுகிறது. ஊழின் வகையான் நன்மை ஆகூழாகவும் தீமை போகூழாகவும் கொள்ளப்படும். எது எவ்வகையாயினும் துறவறத்தானுக்கு நன்மை - தீமை என்பதற்கு இடமேயில்லை; அவன் அவற்றைச் சமனாகக் கொள்வதல்லாமல், நன்மை தீமை என்ற பேச்சுக்கு இடமில்லை. அவர்கள் உண்மையை உணர்ந்தவர்கள். பிறந்தால் இறக்க வேண்டுமென்று தெரியும். இதற்குப்பயந்து கொண்டிருக்கத் தேவையில்லை என்பதை உணர்ந்தவர்கள். பூக்குந் தாவரங்களைத் தவிர ஏனைய உயிரினங்கள் அதனதன் இனத்தின் தன்மைக்கேற்ப வளரும், முதிரும். இவற்றின் வளர்ச்சி அவற்றின் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப அமையும்; வசதியும் வாய்ப்புகளுக்குமேற்ப சிறிய வித்தியாசங்களைக் காட்டும். ஏழையின் பிள்ளை உலர்ந்த உடலும் ஒட்டிய வயிறும் குழிவிழுந்த கண்ணோடும் காணப்படுவான். பணக்கார வீட்டுப்பிள்ளை பளபளப்பாக குண்டாகக் காணப்படலாம். முதிர்ச்சி அடைந்தவர் இறப்பார், வளருங் காலத்தில் துன்பங்கள் துயரங்கள் வரும் என்பவற்றை, நன்கு புரிந்தவர்கள்தான் துறவிகள். இந்தக் கோட்பாடுகளை எண்பது ஆண்டுகளாகச் சிந்தித்து, காடு புகுந்து தவமிருந்து பெற்று நாட்டுக்கு உரைத்தவர்தான் புத்தர் பெருமான்.

எப்போ முடிந்த காரியம்

வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை மற்றது

வேண்டாமை வேண்ட வரும்.

(குறள் :362)

என்ற குறளுக்கேற்பப் புத்தர், வள்ளுவருக்கு 500 ஆண்டுகளுக்குமுன் உரைத்துள்ளார். விரும்புவதானால் பிறக்காமலே இருந்திருக்க வேண்டும் என்று ஒருவன் எண்ணுகிற அளவுக்கு ஏற்படுகிற துன்பநிலை, ஆசைகளை ஒழிக்காவிடில் வரும் என்பதாகும். ஒருவன் வேண்டும் போது துன்பமில்லாமையே வேண்டுவான்; அத்துன்பமில்லாமை

அவாமின்மையை விரும்ப வருவதாகும். அவாவினால் பிறக்கும் துன்பத்தை அவாவின்மையால் அகற்றிட வேண்டும்.

தூய்மையாக வாழ்வதே பேராசையற்ற தன்மையாகும். அந்தத் தூய்மையை அடைவதற்கு வாய்மையை நாட வேண்டும். வாய்மையின் நாட்டத்தால் உண்மையை உணர்ந்து வாய்க்கும் நிலைகளை அடைந்திட வேண்டும். இதனைத்தான் யாழ்ப்பாணத்து யோகர் சுவாமிகளும் 'அது எப்பவோ முடிந்த காரியம்' எனக் கூறித் துறவுநிலை பூண்டு, அவாவினை அறுத்து வாழ்ந்தார். யோகர் சுவாமிகளின் வாழ்க்கை அமைப்பை அரவிந்தர், இராமகிருஷ்ணர், ரமண ரிஷி போன்றோர்களோடு ஒப்பிடலாமாயினும் யோகர் சுவாமிகள் வள்ளுவர் காணும் துறவிகளைப் போன்றவராயினும் ஒரு வகையில் வாழ்க்கையை வெறுக்கும் சமயத் துறவிகள் போல வாழ்ந்தவர். ஆனால், வள்ளுவர் காட்டும் துறவிகள் ஆசையற்றவர்கள், அவா அறுத்தவர்களேயன்றி வாழ்வை வெறுத்தவர்களல்ல.

தொண்டுக்கு அர்ப்பணித்தவர்களும் துறவிகளே!

ஆசையனைத்தையும் விட்டவரே துறவி எனப்படுவார்; முற்றும் துறவாதவர், தூய துறவியாக மாட்டார். இந்த வகையில் அண்ணல் காந்தி, தந்தை பெரியார், அறிஞர் அண்ணா போன்றாரைத் துறவிகள் என்றால் புதுமையாகவோ புரட்சியாகவோ சொல்வதல்ல. இவர்கள் மூவருமே வள்ளுவர் காட்டும் நெறியில் வள்ளுவரைப் போல அவா அறுத்து மக்களுக்காக வாழ்ந்த துறவிகளாவர். மக்களுக்காக உயிர் துறந்த துறவி அண்ணல் காந்தி; கோடிக்கணக்கான சொத்துக்களை மக்களுக்காக விட்டுச் சென்றவர் தந்தை பெரியார்; மற்று, திருமணப் பதிவிருந்தாற்றான் சந்ததி வழிக் கோயில் சொத்து தனக்காகுமென அறிந்து, முறையற்றது எனக் கூடயிருந்தவர்கள் கூறாமற் கூறவும் திருமணப் பதிவொன்றை ஏற்படுத்தி, அச் சொத்தினை எடுத்து மக்களுக்காக்கி, பதிவான பெண்ணையும் மகளாகக் கொண்டு வாழ்ந்து, குறை கூறியவர்களையும் வெட்கமுறச் செய்த பகுத்தறிவுப் பகலவன் தந்தை பெரியார் ஓர் துறவி; 100க்கும் அதிகமான ஏடுகளை

எழுதியும், முதலமைச்சராக இருந்தும், தனது மனைவிக்கோ வளர்ப்புப் பிள்ளைகளுக்கோ சொத்துச் சேர்த்து வைக்காதவர் பேரறிஞர் அண்ணா, வள்ளுவர் காட்டிய வழியில் நின்று அவா அறுத்த துறவி. அவாவை அஞ்சி நீக்குவதே துறவியர் கடமையாகும். அவாவினை அஞ்சி நீக்குவதே அறிவு, ஆதலால், அவ்வவாவை அஞ்சிக் காப்பதே அறமாகும் - கடமையாகும் என்ற வள்ளுவரின் வழியில் வாழ்ந்த மூவரும் ஒருவரை வஞ்சித்துக் கெடுப்பதற்குக் காரணமாக இருப்பது ஆசையேயாகும் என உணர்ந்து, ஆசைக்கு அடிமையாகக் கூடாது என வாழ்ந்தவர்கள்.

கெடாமல் வாழ்வதற்குரிய நிலையை ஒருவன் விரும்புமாறு வாழ்வதற்கு அவன் பேராசைக் குணத்தை முற்றிலும் ஒழித்தவனாக இருந்திருக்க வேண்டும். காந்தியின் அரசியல் ஞானம் இட்லருக்கு இருந்திருந்தால் இரண்டாவது உலக யுத்தத்தைத் தடுத்திருக்க முடியும். வள்ளுவரின் அரசியல் தெளிவு அமெரிக்காவுக்கு இருந்திருந்தால் நாகாசாக்கி - ஹ்ரோசீமாவில் அணுகுண்டைப் போடாமல் தவிர்த்து நாசம் நடக்காது பார்த்திருக்கலாம். அண்ணாவின் அரசியல் தந்திரம் இலங்கை அரசுக்கு விளங்கியிருந்தால் ஈழத்துப் போர் தொடங்கி அழிவு நடந்து கொண்டிருக்காது.

ஆசை இல்லாதவர்களுக்குத் துன்பம் இல்லை; ஆசை உண்டானால் அதனைத் தொடர்ந்து துன்பமும் வருமென்பதை உணர வேண்டும், போதும் என்ற முடிவினைக் கொண்டு, மீண்டும் பொருளின் மேல் ஆசை கொள்ளாமல் இருப்பதே உண்மைத் துறவறமென்பதை உணர்ந்திட -

இன்பம் இடையறா தீண்டும் அவாவென்னுந்

துன்பத்துள் துன்பங் கெடின்.

(குறள் :369)

என்ற குறள்வழி நின்று, பெருந்துன்பம் தரக்கூடிய பேராசை ஒழிந்தால் வாழ்வில் இன்பம் விடாமல் தொடரும் என்பதைத் தெரிந்திடக் கேட்கட்டும் 'குறளின் குரல்'.

30.8.2001

CTR -

கனேடிய தமிழ் வானொலி

வாழ்வில் குறுக்கீடும் ஊழ்!

அதிகாரம் - 38

ஊழ்

ஆக்கத்திற்கான இயற்கை நிலை ஊக்கத்தைக் கொடுக்கும்; ஊக்கத்தின் அழிவுக்கான இயற்கை நிலை சோம்பலை ஏற்படுத்தும். அழிவு தரும் இயற்கை நிலை அறியாமையை உண்டாக்கும்; ஆக்கம் தரும் இயற்கை நிலை, அதற்கேற்ப அறிவை விரிவாக்கும்.

கைப்பொருள் உண்டாக்கும் ஊழினால் முயற்சி தோன்றும்; கைப்பொருள் குறையும் ஊழினால் சோம்பல் தோன்றும்.

முயற்சியும் சோம்பலுமே கைப்பொருள் ஆகுதல் போகுதலின் ஊழ் என்பதாம். முயன்றால் முடியாதது ஒன்றுமில்லை - என்பது முன்னோர் மொழி. முயன்றால் ஊழையும் உப்பக்கம் காணலாம், என்பது ஆள்வினையின் ஆட்சிபற்றி வள்ளுவர் கூறியதாகும். தளர்வில்லாது குறையாமல் முயற்சி செய்பவர், ஊழையும் புறங்காட்டி ஓடச் செய்யலாம். ஆகாமைக்காக மனந்தளராது இடைவிடாது முயற்சி செய்பவர் உழைத் தோற்றோடும்படி செய்துவிடலாம். ‘முயற்சி திருவினையாக்கும்’ என்று இன்னோர் இடத்திலும் முயற்சியின் முக்கியத்துவத்தை இறுக்கமாகச் சொல்லியுள்ளார்.

உலகின் இயல்புகள் யாவை?

அறிவின் விரிவும், அறியாமையுமே ஆக்கக் கேட்டுக்குக் காரணங்களாகும்.

ஊழ் என்பது உலகியல் நடைமுறையின் நிகழ்ச்சியாகும். உலகியலின் இயல்பான இயற்கை நிகழ்ச்சிகள் பொருளும் காலமும், செயற்படும் தகுதியும், சுற்றுச் சார்பின் நிலையும்,

நமது எண்ணத்தின் - முயற்சியின் - செயலின் தகுதிக்கு ஒத்து வருதலும் ஒவ்வாது போதலுமாகும். ஒத்து வருதல் ஆகூழாகவும், ஒவ்வாது போதல் போகூழாகவும் கொள்ளப்படும்.

மக்களின் ஆற்றலுக்கு அப்பாற்பட்டு எண்ணம் முதலியவற்றிற்கு அடங்காமல் செயற்பட்டு இயற்கையாக நிகழும் நிகழ்ச்சியை ஊழ் என்பர். அது அவரவர் விதி என்று இடைக் காலத்திலும் கூறினர்.

ஊழ் என்பதைப் பாவச் செயலாகவும், விதியை விதிக்கப்பட்ட சட்டமாகவும் கொண்டனர். ஆனால், ஊழ் என்பதில் பாவ புண்ணியமோ சட்டமோ எதுவும் இல்லை. ஊழ் என்பதைத் தெய்வத்தின் தீர்ப்பாகவும் கூறி, இதற்கு தெய்வத்திற்கான பூசைகள் செய்து, நிவேதனங்கள் கொடுத்து விமோசனம் தேடிக் கொள்ளலாமெனச் சொல்லி, தெய்வத்தரகர்கள் சிலர் பிழைத்துக் கொள்கின்றனர், விமோசனம் அளித்தலை ஒரு தொழிலாகக் கொண்டு வாழ்க்கை நடத்துகின்றனர்.

விமோசனத்தரகருக்கு வருமானம் வருதலால் அது அவருக்கு ஒரு ஆகூழாம் என்பதைப் பகுத்தறிவு வாதிக்கேயன்றி வேறு யாருக்கும் புரிவதில்லை. நல்லவை தீயவையாதல் போகூழ், தீயவை நல்லவையாதல் ஆகூழ் எனக் கொண்டு, ஒத்துவருதல் - ஒத்துவராமையை அறிந்து, ஏற்றவாறு நடந்து கொள்ளலே முறைமையாகும். செல்வத்தைத் தேடும் பொழுது ஒருவனுக்கு முன்பு நல்லனவாய் இருந்தன எல்லாம் சிதைந்து அழிந்துவிடக் கூடும்; சில வேளைகளில் முன்பு தீயனவாக இருந்தன எல்லாம் நல்லனவாக மாறவும் கூடும். இயற்கைப் பண்பறிவின் காரணமாக நல்லனவெல்லாம் தீயவையாக முடியும் என்பதும் உலகியல் இயல்புகளாகும்.

ஊழ் என்பது தெய்வச் செயலல்ல!

சுமத் திருநாட்டில் நடந்து கொண்டிருக்கும் போரில் 60 ஆயிரம் (2000) பேருக்குமேல் இறந்து விட்டனர்; 1996இல்

வலிகாமத்திலிருந்து 5 இலட்சம் மக்கள் இடம் பெயர்ந்தனர். எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரியாகவா போகும் விதிக்கப்பட்டிருந்தது. அந்தந்தக் காலச் சூழ்நிலை அத்து நடக்கிறது. அவை இயற்கையான செயலேயன்றி விதி, ஊழ் என்ற தெய்வச் செயலல்ல, ஒருவன் காணிப்பக்கம் செல்கிறான்; அங்கே நுங்கு விழுந்திருந்தால் எடுத்து வருவான்; விழாமலிருந்தாலோ அல்லது முன்னரே ஒருவன் எடுத்துச் சென்றாலோ இவன் வெறுங்கையோடு வரவேண்டி வரும். ஒன்றுமில்லையே என ஏமாந்து திரும்புகையில் நுங்கொன்று விழுந்தால் மகிழ்ந்து கொண்டே எடுத்துச் செல்வான். காணிக்குச் சொந்தக்காரன் கண்டு நுங்கைப் போடச் சொல்லவும் செய்யலாம், இரக்கப்பட்டுப் போட்டதை எடுத்துப் போகச் சொல்லியும் சொல்லலாம். நுங்கு கிடைக்காது வரும் பொழுது பாதையில் விழுந்து கிடந்த பொருளொன்று கிடைத்தாலும் கிடைக்கலாம், கள்ளனென்று பிடிபட்டு அடியுதையும் படலாம். நுங்கு பார்ப்பது அதிகாலை என்பதால் இருளில் பாம்பினால் கடிப்படவும் படலாம். காணிச் சொந்தக்காரனைக் கண்டு மெல்ல விலத்தி ஓடுகையில் நாய் துரத்தலாம், கடிக்கலாம். இதனால் இறக்கவும் நேரிடலாம். இதில் வரும் நடபடிகள் சுற்றுச் சார்பின் சூழ்நிலைக்கேற்ப நடந்தவையாகும். நல்லன ஆகூழாகவும், அல்லன போகூழாகவும் அமைகின்றன.

இருட்டு நேரம், நுங்கு பொறுக்கும் எண்ணம், காணிக்காரன் கண்ணிற் படாதிருக்கும் கவனம், அதனால் பாம்பில் மிதிப்பது தெரியவில்லை. இது சந்தர்ப்பமும் சூழ்நிலையுமன்றி வேறேதாக இருக்க முடியும்? மிதித்தால் பாம்பு கடிக்கும், உடலில் நஞ்சு ஏறினால் இறக்க நேரிடும். பாம்பில் மிதித்த அதே வேகத்தில் பாய்ந்து தப்பலாம், பாம்பு கடிக்கும் போது காலை உதறி, பாம்பை வீசி விலகிடலாம்; இன்றைய நிலையில் உடன் சிகிச்சை மூலம் இறப்பைத் தவிர்க்கலாம். இவைகள் யாவும் இயல்பானவை, சமயோசித புத்தியால் மீளலாமேயன்றி அந்தச் சூழ்நிலையைத் தவிர்ப்பது கடினம். அது இயற்கைச் செயலாகிய ஊழேயன்றி, விமோசனத்தால் பாதுகாக்கக் கூடிய விதியுமல்ல, பாவ புண்ணியமுமல்ல.

ஒரே விதமான ஊழ் ஆளுக்காள் வேறுபடுமா?

பாம்பு கடித்தோ, வாகனத்தாலோ, நீரில் மூழ்கியோ அல்லது வேறொன்றாலோ ஒருவர் மரணமாவது ஊழ் அல்லது விதியாயின், துப்பாக்கியால் சுடப்பட்டோ, கத்தியால் வெட்டப்பட்டோ கொலை செய்யப்படுவதும் ஊழாகும் அல்லது விதியாகுமல்லவா? ஆனால், கொலை செய்யப்பட்டால் கொலை செய்தவனை நீதிமன்றில் நிறுத்தி தாக்குத் தண்டனை வழங்குவது எதற்காக?

அதிகாரிகளுக்கோ, செல்வந்தர்களுக்கோ ஒன்று நடந்தால் அது ஊழ் அல்லது விதி எனப் பூசி மெழுகுதலும் அதே செயற்பாடு ஏழைக்கு நடந்தால் பழி பாவங்களுக்கு உட்படுத்திப் பழி வாங்கும் கொடுமைகள் பல நடந்து விடுகின்றன. ஒரே விதமான செயலுக்கு ஊழ் ஆளுக்காள் வேறுபடுமா?

உலகியலின் இயற்கை நிகழ்ச்சியாகிய இவ்வுண்மையை அறியாது, எண்ணியது முடிந்தால் மகிழ்வதும், முடியாவிட்டால் வருந்துவதும் அறிவுடைமை ஆகாது என்பதை ஊழியலில் வள்ளுவர் கூறும் கருத்துக்களைப் பகுத்தறிவுக் கண்கொண்டு விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும். ஊழியலும் முப்பாலாகிய அறம் - பொருள் - இன்பத்திற்கும் பொதுவாகையால் தனியியலாக, அறத்தோடு இயைபுடைமையான காரணத்தால் அறத்துப் பாலின் இறுதியில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

நல்லவை நடந்திட அறஞ்செய வேண்டும், அறம் செய்தலால் தீயவை பல நடந்திடாது நீங்கிட அது உதவிடும் என்பதால் ஊழும் அறம் சார்ந்த ஒன்றாகி அமைகின்றது.

இருவேறு உலகத் தீயற்கை திருவேறு

தெள்ளிய ராதலும் வேறு.

(குறள் : 374)

என்ற குறளால் உலகின் இயற்கை நிலை இரு வேறுபட்டதாகும் என்பதை வலியுறுத்துகிறார் வள்ளுவர். ஒருவர் அறிவுடையவராகவும் ஒருவர் செல்வமுடையவராகவும்

இருப்பதே அந்த வேறுபாடாகும். அறிவுடையவர் என்றால் அறியாமையானவர் - அறிவற்றவரும், செல்வந்தர் இருப்பதால் ஏழைகளும் இருக்கிறார்கள் என்றுதான் அர்த்தம். அவரவர் தகுதிக்கும் ஆற்றலுக்குமேற்ப இடைப்பட்ட நிலையில் பல வேறுபட்ட நிலையில் மக்கள் வாழ்கிறார்கள்.

பல்கலைக் கழகத்தில் துணைவேந்தராக ஒருவரும் பேராசிரியர், விரிவுரையாளர்கள், சேவுகர்களெனப் பலரும் உள்ளனர். இவர்களுடைய வேறுபாடு ஊழ் எனலாமா?

ஒளவையும் பாரதியும் அறியாதவர்களா?

அறிவைத் தரப் பேராசிரியர், உயிரைக் காத்திட மருத்துவர், வீதிகளை ஏற்படுத்திடப் பொறியியலாளர்கள், கணக்கு வைத்திடக் கணக்காளர்கள் இவர்களின் வேறுபாடும் ஊழினாலா?

சாதி சமய ஏழை பணக்கார வேறுபாடு ஊழ் என்று சொல்லலாமா? 'சாதி இரண்டொழிய வேறில்லை' என்றார் ஒளவை, 'சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா' என்றார் பாரதி. தாழ்த்தப்பட்டவன் என ஒருவனின் நிலை ஊழ் என்றால் ஒளவையும் பாரதியும் விபரமறியாதவர்களா?

'நாமொன்றும் அறியோம் எல்லாம் நூல்களிலே உள்ளன' எனச் சொல்லித் தப்பலாமா? 'பல தெய்வம், பல சாதி' என்பதும், 'ஒன்றே குலமும், ஒருவனே தேவனும்' என்பதும் நூல்களிலேதான் உள்ளன. இயற்கைக்கு ஒவ்வாத கருத்துக்களைப் புகுத்தி அறியாமையை வளர்த்து, பகுத்தறிவை மழுங்கடிக்கச் செய்துள்ளனர். ஆனால், தெளிந்த அறிவால் பகுத்தறிவை வளர்த்து வள்ளுவர் கூறும் ஊழ் என்பது இயற்கைச் செயல்களாகும் என்பதை உணர்ந்து நடந்திட வேண்டும்.

இளமையிலிருந்து தன் குடும்பத்தாருடனும் பக்கத்தாருடனும் பழகும் பழக்கமாகிய சுற்றுச் சார்பும் பிறவிக் குணங்களும் ஒத்திருக்கும் சூழலைக் காணலாம். கூரிய அறிவு

வழங்கக்கூடிய நூல்களை ஒருவர் கற்றிருந்த போதிலும் அவரது இயற்கை அறிவே மேலோங்கி நிற்கும் என்கிறார். கல்லூரியில் பட்டம் பெற்ற ஓர் அறிவியல் ஆசிரியர், கிரகணத்தைப் பற்றி சந்திரனும் பூமியும் சூரியனைச் சுற்றுவதால் ஏற்படும் நிழல் என மாணவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுத்துவிட்டு, அது உள்ள காலத்தில் சந்திரனைப் பாம்பு விழுங்குகிறது எனப் புராணக் கதையினைச் சொல்லி விரதம் அனுட்டிப்பார். இது ஒருவகையில் பிறவியின் குணமாகும்.

இவற்றைப் பகுத்தறிவால் உணர்ந்து செயற்பட வேண்டும்; தமக்கு உரிமையல்லாதவற்றை வருந்தித் தேடினும் அவை தங்காமலும், தமக்கு உரிமையுடையவற்றை வெளியில் கொண்டு போய்க் கொட்டினும் போகாத நிலைமையையுடையது. வகுத்து முறைப்படுத்திய வாழ்க்கை நெறியை ஒட்டி நடக்காவிட்டால் கோடி பொருள் குவித்தாலும் அதன் பயனை அனுபவிப்பது என்பது அரிதேயாகும். குளிர்க்குரிய கம்பளியை வெயிலில் திரிபவன் போர்க்கலாமா? பனிநீரும் தேம்பாகும் சளி பிடித்தவன் உண்டிட முடியுமா? நுகர் பொருள்கள் ஒவ்வொரு வகையானது, அதையதை அந்தந்த வகையினரே பயன்படுத்த வேண்டும். நுகர்வதற்குரிய பொருள்கள் எதுவுமில்லை என்றால், அதன் துன்ப உணர்வுகளைத் தவிர்த்திடத் துறவு பூணுவர். உலகியல்புப்படி இன்பத்தை நுகர்ந்தவர் அவ்வாறே துன்பத்தையும் நுகர வேண்டும்.

உலகியல் வேறாக இருக்க நாமொன்றைச் செய்தால் அவ்வுலகியல்புப்படியே நடக்குமாகையால், அவ்வுலகியல்பைவிட வலியுடைய பொருள் இல்லை என்பதை

ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று

சூழினும் தான்முந் துறும்.

(குறள் : 380)

என்ற குறளால் உணர்ந்திடக் கேட்கட்டும் 'குறளின் குரல்'.

07.9.2001

CTR-

கனேடிய தமிழ் வானொலி

இறைமாட்சி இனிய ஆட்சி!

அதிகாரம் - 39

இறைமாட்சி

அறத்தையும் இன்பத்தையும் அனுபவித்து வாழ்வதற்கு ஏதுவாகிய பொருளையும் - நுகர் பொருளையும் தத்தம் உரிமையுடன் வைத்திருப்பதற்குத் துணை செய்வது அரசு முறையாகும். அரசு முறைகளையும் பொருளின் பகுதிகளாகக் கொண்டு அரசியல், அமைச்சியல், கூழியல், அரணியல், படையியல், நட்பியல் என ஏழு பிரிவுகளில் வள்ளுவர் அரசு பற்றி விளக்கம் அளித்துள்ளார்.

உலகுக்கே வழிகாட்டிய முக்கிய அரசியல்வாதிகள்!

இது மக்களாட்சிக் காலம். மக்கள் நேரடியாக மன்னன் ஆட்சியில் இருப்பது நேபாளம் ஒன்றுதான் என்றாலும், அங்கும் மன்னர் பிரமேந்திராவும் அவர் குடும்பத்தினரும் அரசு கட்டிலில் அமரவேண்டிய இளவரசனால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டதோடு தானும் சுட்டுத் தற்கொலை செய்து கொண்டான். அரசு பரம்பரையில் உள்ள ஒருவர் இப்பொழுது அரசனாக ஆக்கப்பட்டுள்ளார்.

இன்னொன்று, ஐக்கிய சாம்ராச்சியம். ஆனால், இங்கு ஒருகாலத்தில் அரசன் பேச முடியாத தெத்துவாயராக இருந்தமையால், அரசனின் பேச்சாளனாக உருவெடுத்தவன், முதன் மந்திரியாகி, இன்று தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்களவையும் அரசு பரம்பரையின்கீழ் இயங்கி வருகின்றது. இப்பொழுது, எலிசபெத் மகாராணி அரசியாக இருக்கின்றார். இவருடைய தாயார் 101 வயதினை (2001 இல்) கடந்தவர். பேரன் வில்லியம் 18 வயதினைக் கடந்துள்ளான். 57 வயதுடைய மகன் சார்ள்ஸ் பொறுப்பேற்க இன்னும் எத்தனை ஆண்டுகளாகுமோ?

ஐக்கிய சாம்ராச்சியத்தில் இருக்கும் முறையைவிட வேறுபட்ட ஒருமுறை அன்றைய தமிழ்நாட்டில் இருந்தது. அரசு பொறுப்பைக் கவனிக்கும் தகுதியைப் பெற்றிட அரசர்களுக்கு, அதற்குரிய படிப்பும், பயிற்சியும், தகுதியும் தரமும் உடைய அறிஞர்களால் பயிற்றுவிக்கப்படும்.

இந்த விபரங்களை இராமாயணம், பாரதம் ஆகிய நூல்களில் காணலாம். அரசு அறிவியலோடு, நாட்டைப் பாதுகாக்கும் வீர விளையாட்டுக்கள் முக்கிய பாடமாக இருந்தன.

வாள், வில், கதம், ஈட்டி முதலியவற்றோடு மல்யுத்தம், குத்துச் சண்டை, மற்றும் உடலின் வேகம் - வலிமை - நுட்பம் ஆகியவற்றைக் கூட்டும் விளையாட்டுக்களும் பயிற்றுவிக்கப்படும்.

மக்களை வழிநடத்தி, நீதி திறம்பாது அரசோச்சிட வேண்டிய அறிவியல், வாழ்வியல் அனைத்தும் பயின்று பயிற்சி பெற்றிருக்க வேண்டும் அரசன்.

இன்பியல் இயல்பாக இருந்தாலும் அவரவர்களுக்கென்ற சில வரைமுறைகளும் இருந்தன.

உலகத்திற்கே அரசியல் வழிகாட்டிகளாக விளங்கியவர்கள் கரிகாற் பெருவளத்தான் என்னும் கிள்ளிவளவன், இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன், நீதி வழுவா நெடுஞ்செழியன் ஆகியோர். ஆயிரம் ஆண்டு காலத்திற்கு முன்னால் வாழ்ந்த இராசராசன் மக்கள் மனதில் நிறைந்தவொரு ஆட்சியாளனாக, அரசனாகத் திகழ்ந்துள்ளான்.

பாண்டியனின் ஆராய்ச்சிமணி, சிபிச் சக்கரவர்த்தியின் புறாவுக்கான இரக்கம், முல்லைக் கொடிக்குத் தேரீந்த பாரியின் இயற்கைச் சிந்தனை, உயிரைக் கொடுத்தேனும் கொடை கொடுக்க வேண்டுமென்ற குமணனின் கொடைத்திறம் அரசர்களின் பண்பாட்டை விளக்குவனவாகும்.

வசிட்டர், துரோணர், விதுரர் ஆகியோர் தவசிகள் - முனிவர்கள். ஆனால், அரசர்களுக்கு அறமும் வீரமும் கற்பித்த ஆசான்களாக விளங்கியுள்ளனர்.

அரசர்கள் ஆட்சியியலில் மட்டுமல்ல மொழியியலிலும் நன்கு விளங்கியுள்ளனர்; பெரும் புலவர்களாக இலங்கியுள்ளனர்; கலையியல் வல்லார்களாகத் திகழ்ந்துள்ளனர். தஞ்சைப் பெரிய கோயில், சக்கரவர்த்தி இராசராசனின் கலைத்திறனுக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும்.

சிறந்தது மக்களாட்சியா? மன்னராட்சியா?

இருபதாம் நூற்றாண்டில் மறுமலர்ச்சி பெற்ற ஆட்சியியலில் பல மாறுதல்கள் நடைபெற்றன. மன்னர்களின் அசமந்த நிலை, ஆட்சியாளரின் இன்பநிலைக் கேளிக்கை, அரசியல் அதிகார மமதை, ஹிட்லர், முசோலினி போன்றாரின் சர்வாதிகாரம் அரசியலில் விழிப்புணர்ச்சியை உண்டாக்கி, மக்களிடையே புரட்சியை உண்டுபண்ணி, மன்னராட்சிக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்து, மக்களாட்சியை உருவாக்கியது.

மன்னராட்சியில் மக்களாட்சி நிறையுமானால் மக்களாட்சியைவிட மன்னராட்சியே சிறந்ததாகும். மக்களாட்சியில் ஊழல்கள் மலிந்துள்ளன. தான் தான் வெற்றி பெற்றிட, நீதி - நெறி பொதுமை முதலியனவற்றிற்கு மாறான செயல்களைச் செய்திடுவர்.

எதிர்த்தவர்களின் தொகை அதிகமாக இருக்கும்; ஆனால், கூடிய வாக்குகளைப் பெற்றவர் என்ற நிலையில் ஒருவர் ஆட்சி நடத்திக் கொண்டிருப்பார். இலங்கையில் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணிக்கு மிகப் பெரும்பான்மை வாக்குகள் கிடைத்தும், குறைவான வாக்குகளைப் பெற்ற EPDP யைவிட ஓரிடத்தைத் தன்னும் கூட்டணி கூடப் பெறமுடியவில்லை (2000). திராவிட இனமான உணர்விருந்தும் வைகோ, வீரமணி ஆட்களின் உட்பூசலால் திமுக ஆட்சிபீடம் ஏற முடியவில்லை. மக்கள் வாக்கு அல்கோருக்கு இருந்தும் நீதிமன்றத் தீர்ப்பால்

அமெரிக்காவின் சனாதிபதியாக George W. Bush அவர்கள் வந்துள்ளார்கள். இலங்கையில் Referendum மூலமும் எதிரிகளில் தமக்கு வாய்ப்பானவர்களைச் சேர்த்துத் தற்காலிகமாகத் தத்தமது ஆட்சிக் காலத்தைத் தப்ப வைப்பதும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. விதிவிலக்காக, தாம் வேண்டப்படாத காலத்தில் கனடாவில் தமது இடங்களிலிருந்து நீங்கிக் கொண்டனர் Pierre Truedo வும், Quebec மாநிலத்தில் Lucian Buchard ஆகிய பிரதம மந்திரிகள். ஆனால், கடைசி நாள்வரை ஏதோ விதமாக ஆட்சியைச் செலுத்திடும் சீர்கெட்ட நிலைகள்தான் அதிகமாக உண்டு.

ஆட்சிக்கு ஆட்சி நிர்வாக அதிகாரிகளும் இராணுவ அதிகாரிகளுக்கிடையேயும் மாற்றங்கள் ஏற்படுவதுண்டு. அத்தோடு புதிய புதிய நியமனங்களும் தத்தமது ஆட்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுத் தகுதியும் தரமும் இல்லா நிலையும், ஊழலும் இலஞ்சமும் தலைவிரித்து ஆடிக் கொண்டிருக்கும். தகுதியும் தரமும் வெளியில் நிற்க, கள்ளனும் காக்கா பிடிப்பவனும் உள்ளுக்கிருந்து 'கருடா செளக்கியமா?' எனக் கேட்டுக் கொண்டிருப்பான்!

அத்தோடு காமமும் ஆசையின் வேகத்திற்கும், இடங்கொடுக்கும் அளவிற்கும் வளர்ந்திருக்கும். மூன்றாம் குலோத்துங்கன் ஆட்சியின் சரிவும், அமெரிக்க சனாதிபதி பில்கிளின்ரன் - பமிலா தொடர்புப் பிரச்சனையும் இதற்குச் சான்றுகளாகும்.

இறைமாட்சியா? மறைமாட்சியா?

அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறம் கூற்றாகும் - என்பது சிலப்பதிகாரம். மன்னராட்சியில் இது மிகப் பொருத்தமாகும். அறம் பிழைத்த பாண்டியன் இறந்தான், மதுரை தீக்கிரையானது.

ஆனால் சனநாயகத்தில் இது பெரிதாக இல்லை. இந்திய நாட்டில் ஊழல் குற்றவாளிகள் முதலமைச்சராக வந்துள்ளனர்.

சர்வாதிகார ஆட்சியில் ஏற்பட்ட சனநாயக அரசு மீண்டும் மக்கள் மனமறிந்த மன்னராட்சியாக மாறும் நிலையும் உள்ளது. அண்மையில் பாகிஸ்தானின் இராணுவப் புரட்சி ஆட்சியாளர் பெர்வேஸ் முஷ்ரப், பலஸ்தீனியத்தில் யஷீர் அரபாத் போன்றோர் இதன்வழி நிற்கின்றனர்.

எந்த ஆட்சியானாலும், அன்றைய தமிழகத்தை மனதில் வைத்துக் கொண்டு வள்ளுவர் சொல்லும் இறைமாட்சி, அரசியலில் மறைமாட்சியாகும்.

வள்ளுவர் சொன்ன அரசியல் வேதம் நன்கு கடைப்பிடிக்கப் பட்டிருக்குமானால் அமெரிக்காவில் உலக வர்த்தகமையம் விமானத் தாக்குதலுக்கு உள்ளாக்கப் பட்டிருக்கமாட்டாது. வள்ளுவர் சொன்ன காலத்திலிருந்தே இவற்றைத் தமிழர் கடைப்பிடித்து இருப்பார்களேயானால் உலகிற்கே தமிழர் தலைமை வகித்திருப்பர்!

தமிழரை அழிக்கவென முதலில் முனிவன் உருவில் நுழைகிறார் அகத்தியரும் அவரது கூட்டமும், அதே கூட்டத்தினரின் மகுடியில் மயங்கிய அநுமன் இலங்கையில் நுழைந்ததால் இலங்கையில் அழிவு; குடிவரவில் இறங்கியவர்கள் அமெரிக்காவில் உலக வர்த்தக மையத்தைச் சிதைத்தனர்.

எனவே, அரசாங்கம் எதுவானாலும் அரசு, அரசின் அரண் போன்றன வள்ளுவர் வழி நிற்பின் ஆட்சியின் வலு மாட்சியாக இருக்கும்.

படைகுடி கூழமைச்சு நட்பரண் ஆறும்

உடையான் அரசருள் ஏறு.

(குறள் : 381)

என்பது குறளாகும். ஆற்றல்மிகு படையும், அறிவார்ந்த குடிமக்களும், குறையா வளமும், குறையற்ற அமைச்சும், முரிபடாத நட்பும், மோதியழிக்க முடியாத அரண் ஆகிய ஆறு சிறப்புகளும் உடையதே அரசுகளுக்கிடையே ஆண்சிங்கம்

போன்ற அரசாகும், இவற்றுள் பல அமெரிக்காவில் இருந்தும் இடித்துரைக்கும் அமைச்சம் தம்மைப் பாதுகாக்கும் அரணும் குறைபாடுடையதாக இருந்ததால், அரணாகிய பென்றகனின் தலையிலேயே விமானத்தைச் செலுத்தியுள்ளனர்!

அரசன் செய்தகுற்றம் மக்களைச் சேருமா?

ஆட்சி செலுத்துபவனுக்கு அஞ்சாத துணியும், இரக்க சிந்தையும், அறிவாற்றலும், உயர்ந்த குறிக்கோளும், இருக்க வேண்டும். வாளும் வாளுந்தான் பேச வேண்டும், துப்பாக்கியும் துப்பாக்கியுந்தான் விளையாட வேண்டும். அரசன் செய்த குற்றத்திற்கு மக்கள் தண்டிக்கப்படலாமா? ஓசாமா பின்லாடன்தான் அமெரிக்க விமானத்தாக்குதலுக்குக் காரணமென்றால், அது நிரூபிக்கப் படவேண்டும். நிரூபிக்கப்பட்டால் அவனுக்குரிய தண்டனையை அமெரிக்கா யோசிக்கலாம். அதை விடுத்து, அவ்கானிஸ்தான் நாட்டையோ, தலிபான் மக்களையோ அழிக்க முனையலாமா? இது அறிவு ஆகாது என்கிறார் வள்ளுவர்.

கண்ணிமைக்கும் நேரத்திற்குட தீங்கு நடந்து நீதி தவறக் கூடாது என கண்ணிமைக்காத மீனைத் தன் கொடியில், இலட்சினையாகக் கொண்டு மீன்கொடியோன் எனப்பட்டான் பாண்டியன்.

அதேபோல் ஆட்சியாளர்கள் காலந் தாழ்த்தாத துணியும் விரைவான நடவடிக்கைகளும், அறிவுடைமையும் கொண்டு அறநெறி தவறாமலும், குற்றமேதும் இழைக்காமலும் வீரத்துடனும் மானத்துடனும் ஆட்சி நடத்துபவர்களாக - முறையாக நிதி ஆதாரங்களை வகுத்து, அரசாங்கக் கருத்திற்கான வருவாயைப் பெருக்கி, அதைப் பாதுகாத்துத் திட்டமிட்டுச் செலவிடுவதுதான் திறமையான நல்லாட்சிக்கு இலக்கணமாகும்.

அறநெறி தவறாது, குற்றங்களின்றி, குற்றமற்ற மானமுடையவனே அரசன் - முதல் மந்திரி! தலைமை அமைச்சர்!

அந்தத் தலைவன் காட்சிக்கு எளிமையாக, கடுஞ்சொல் கூறாத இனிய பண்பாடும் உடையவனாக இருக்க வேண்டும். அவன் வாக்கினில் இனிமையும், பிறருக்கு வழங்கிக் காத்திடும் தன்மையும் இருத்தலால் அவனிடத்தில் இவ்வையகம் வசப்படும்.

காதைக் குடையக்கூடிய கடுஞ்சொற்களையும் பொறுத்துக் கொண்டு, மக்களின் நல்வாழ்வுக்கு வேண்டியவற்றை வழங்கியும், அவர்கள் நிலையுணர்ந்து கருணை காட்டியும் நடுநிலை தவறாமல் நல்லாட்சி நடத்தியும் மக்களைப் பேணிக் காப்பதே ஓர் அரசுக்குப் புகழொளி சேர்க்கும் எனக் கொண்ட அரசுக்குத்தான் மக்களிடை மதிப்பு இருக்கும். எனவே,

முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கட்

கிறையென்று வைக்கப் படும்.

(குறள் : 388)

என்ற குறளுக்கமைய நீதி நெறியுடன் அரசு நடத்தி, மக்களைக் காப்பாற்றும் ஆட்சியாளன்தான் மக்களுக்குத் தலைவன் எனப் போற்றப்படுவான் என்பதை உணர்ந்திடக் கேட்கட்டும் 'குறளின் குரல்'.

14.9.2001

CTR-

கனேடிய தமிழ் வானொலி

கல்வியே சிறந்த செல்வம்!

அதிகாரம் - 40

கல்வி

‘கற்றவன் எவ்வழி மன்னவனும் அவ்வழியே’ - என்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் கூற்றிலிருந்து கல்வியின் சிறப்பை விளங்கிக் கொள்ளலாம். ஒரே காலத்தில் நண்பனிடத்தும் எதிரியிடத்தும் தொடர்பு வைத்திருக்கக் கூடிய பெருமை கல்வியாளர்களுக்கு இருந்தது. எதிரியின் ஆள் இவர் என்று சந்தேகங் கொண்டோ, வெறுத்து நடக்கின்ற நிலையோ இல்லாது, எதிரியின் அரசவைப்புலவன் என்று தெரிந்தபின் அதிக மதிப்பைக் கொடுத்து, வரவேற்றுப் பாராட்டிய பெருமைக்குரியதாகக் கல்வி தமிழரசர்களிடையே இருந்துள்ளது.

கல்வியின் மேலாண்மையை விளக்கும் தமிழ்க் கவிதை இலக்கியங்கள்!

அதிகமான் நெடுமானஞ்சி அரசவைப் புலவர் ஔவையார், அதிகனின் எதிரியாகிய சேரல் இரும்பொறையிடம் சென்று போர்பற்றி உரையாடியவர். ஔவையாரைச் சிலநாட்கள் தனது இல்லத்தில் தங்க வைத்திட அரும்பாடு பட்டவன் இரும்பொறை, பாண்டியன் அவைக்களத்துப் புலவர் பிசிராந்தையர், கோப்பெருஞ் சோழனின் மானசீகமான நண்பனாக இருந்து, சோழன் வடக்கிருந்து இறக்கத் துணிந்த பொழுது உடனிருந்து உயிர் துறந்தவர்.

குமணனையும் இளங்குமணனையும் இணைத்தவர் பெருஞ்சித்திரனார், பறம்புமலை மன்னன் பாரியை முவேந்தர்களும் முற்றுகையிட்ட போது, பாரியின் புதல்விகள் இருவரையும் வேந்தர்கள் கண்ணில் படாது கூட்டிச் சென்று, தன் மக்கள் போலுள்ளனர் எனச் சொல்லித் திருமணம் முடித்து

வைத்த கபிலர் ஆகியோரின் செல்வாக்குக் கல்வியின் பெருமையையும் நம்பிக்கையையும் காட்டுவதாகும்.

யாதும் ஊரே; யாவரும் கேளிராக வாழ்வதற்கு கல்வியே துணையாக நின்றுள்ளது. கற்றவர்க்குச் சென்ற இடமெல்லாம் சிறப்பு - என்ற வழக்கவுரையும் கல்வியின் மேலாண்மையை எடுத்து விளக்குகிறது.

நீங்கைத் தவிர்த்து சிறப்பைத் தருவது கல்வி!

மனிதன் வளமாக வாழ்வதற்குக் கல்வி முக்கியமானது. மனிதன் தன்னைத்தான் ஒரு சமூகத்தில் இசைவு பெற, வாய்ப்புண்டாக, பொருத்தமாகிட, தகுதியாகிட, ஒட்டியிணைந்து சேர்ந்திட வைப்பதற்குக் கல்வி அவசியமாகும்.

நல்லது கெட்டதுகளை மனிதன் பகுத்து உணர்ந்திடக் கல்வி முக்கியமானதாகும். ஒரு செயலை ஏன் செய்ய வேண்டும், எதற்காகச் செய்ய வேண்டும், எப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்பதற்கான விடையைக் காண்பதற்குக் கல்வி தேவையாகும்.

கல்வியைக் கற்க வேண்டும், அதனையும் குற்றமறக் கற்க வேண்டும், அவ்வாறு கற்றபின் அக்கல்வியில் கற்றதைக் கற்றபடி ஒழுக வேண்டும். பிறர் பொருளைத் திருடக் கூடாது, பிறர் பொருளைத்திருடினால் திருடப்பட்ட பொருளுக்குரியவர் பெரும் கடின நிலைக்கு உருவாகக் கூடும். அது பணமாக இருந்தால், அப்பணம் கடனாக வாங்கப் பட்டதாகவோ பிறருக்குக் கொடுக்கத் தந்ததாகவோ, உயிர் ஒன்றைக் காப்பாற்றுவதற்கான மருந்துச் செலவுக்கானதாகவோ, ஒருவர் தந்த நம்பிக்கைப் பொருளாகவோ எதுவொன்றாகவோ இருக்கலாம்!

பணத்தைத் திருட்டுக் கொடுத்தவர் நிலை என்னாகும்? திருட்டுப் போன பொருளை ஈடு செய்ய முடியாததால் தற்கொலை செய்து கொண்டவர்கள், நம்பிக்கை மோசடி என சிறைக்கு அனுப்பப்பட்டவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள்.

இத்தகைய இன்னலை - இடைஞ்சலை - துன்பத்தை - துயரத்தை எடுத்து விளக்குவது கல்வியாகும். இதனாலே, ஆத்திசூடியில் ஒளவையாரும் 'கொள்ளை விரும்பேல்' எனக் கூறியுள்ளார். பிறர் பொருளைத் திருடுவது பாவம் என்பது சமயக் கருத்தாகும்.

பகுத்தறிவுக்குப் பாதை வகுப்பது கல்வி!

இது பாவம், இது புண்ணியம்! இது பிழை, இது சரி; இது கூடாது, இது நல்லது என்றெல்லாம் பாகுபடுத்தி நேர் வழியை - சிறந்த வழியைக் காட்டி, தீங்கைத் தவிர்த்துச் சிறப்பைத் தருவது கல்வி.

களவெடுத்தவன் பல கடின நிலைகளுக்கு உள்ளாவான் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டவே 'களவையும் கத்து மற' என்றனர் பெரியர். களவை அறவே மறந்திட வேண்டும் என்ற அறநெறியைக் காட்டுவது கல்வி.

பொய் சொல்லுவது கொலையைப் போன்று பெரிய குற்றமாகும், 'கண்டு ஒன்று சொல்லேல்' என்பது ஆத்திசூடியாகும். கண்ணால் பார்த்தது ஒன்றைத் தவிர வேறு எதையும் சொல்லக் கூடாது. பார்த்ததைச் சொல்லும் போது தீங்கு வருமானால் அதனையும் சொல்லக் கூடாது என்பது வள்ளுவமாகும். பொய்மையும் வாய்மையிடத்துச் சிறப்பாகக் கருதத் தக்கவை ஆகும் என்ற தத்துவத்தை அளிப்பது கல்வி.

இழுத்தால் வரும், விட்டால் சென்று விடும் துலாப்போலிருக்காது, எப்பக்கம் வைக்கினும் சமமாக வைக்கப்பட்டால் சரிவில்லாது நிற்கும் தராகபோல விளங்குவதற்கு, ஒரு பக்கம் கோடாது இருப்பதற்கு, பாசத்தால் நீசம் நடந்திடாது நிற்பதற்கு, இரக்கத்தால் கோடாது பார்ப்பதற்கு, ஏற்றத் தாழ்வற்று நீதியை நிலை நாட்ட வைப்பதற்குரிய பகுத்தறிவைத் தருவது கல்வி.

கல்வியைக் கற்க வேண்டும், கசடறக் கற்க வேண்டும், கற்றவழி நிற்க வேண்டும்.

கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றரின்

நிற்க அதற்குத் தக.

(குறள் : 391)

என்பது குறளாகும். ஒருவன் கற்க வேண்டியவைகளைத் தன் குற்றங் குறைகள் நீங்கும் அளவுக்கும், கற்பவைகளிலுள்ள குற்றங் குறைகளை நீக்கியும் கற்கவேண்டும்; அதன்பின் கற்றபடி நடப்பதே கல்வியாகும்.

அசதியின்றி மனிதன் வசதியாக வாழ்வதற்குக் கல்வி என்பது, கற்க வேண்டிய நூல்கள், கலைகள் ஆகியவற்றைக் கற்று, அவற்றின் சிறப்பையும், பயனையும் உணர்ந்து நடத்தலாகும்.

அறியாமையும் வறுமையும் நீங்கி வாழ்வதே வாழ்வாகும். அறியாமையை அகற்றுவதற்குப் பகுத்தறிவு தேவை, வறுமையை ஒழிப்பதற்கு நடைமுறை அறிவு அவசியம், பகுத்தறிவையும் நடைமுறை அறிவையும் தருவது கல்வி.

வாழ்வதற்குரிய மக்களுக்கு எண்ணப்படுபவைகளும் சொல்லப்படுபவைகளும் ஆகிய இரண்டும் கண்கள் போன்றவை என்று கூறுவர் அறிவுடையோர், அதனாற்றான் 'எண் எழுத்திகழேல்' என்றார், ஓளவையாரும். எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத் தகும். வாழ்வில் முன்னேறிட எண் தேவை, எழுத்துத் தேவை. எண்ணுதலாகிய கணிதமும், எழுதுதலாகிய இலக்கியமும் தடங்கல் - முடங்கல் இன்றி வாழ்வை நெறிப்படுத்தி முறைப்படுத்திடத் தேவை. எண்ணுதல், சிந்தித்துச் செய்தல் என்ற கருத்திலும் வரும்.

கல்வியின் முக்கியத்துவத்தைக் கூற வந்த வள்ளுவர், கற்றவர்களே கண் உடையவர் என்ற சிறப்பிற்குரியவர்கள், கல்லாதவர் முகத்தில் இருப்பவை புண்களே ஆகும் என்கிறார். கண் பெற்றோரின் கடமை, கற்றறிவதாகும், கற்காவிட்டால், அது புண் என்றுதான் சொல்லப்படும். 'கல்விக்கு அழகு கசடு அற மொழிதல்' என்பது வெற்றிவேற்கை என்னும் நறுந்தொகை. மேலும், அறிஞர்க்கு அழகு கற்று உணர்ந்து அடங்கல் ஆகும்; இதுவும் வெற்றிவேற்கையே. இன்னும், அறிவுடை ஒருவனை அரசும் விரும்பும் என்கிறது.

இதனால், யாவரும் மகிழும்படியாக ஒருவரொடொருவர் கூடியிருந்து, இனி என்று கூடுவோம் என்று நினைக்கும்படி நீங்குதலாகிய தன்மையைக் கொண்டதே கற்றோரது செயலாகும். பேரன்போடு ஒன்று கூடி மகிழ்வதும், பெருவருத்தத்தோடு பிரிந்து செல்வதும் கற்றோரது பண்புகளாகும்.

கல்வி கரையில், கற்பதோ நாள்சில!

படிப்பின் மகத்துவம் கருதி, பாடசாலைகளுக்குப் பிள்ளைகளை அனுப்புகிறார்கள்; ஆனால், பாடசாலைகளில் பயில்வது கொஞ்சந்தான்; அதனால், நூல் நிலையங்களைப் பயன்படுத்தி நிறையப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும்; 'வீட்டுக்கு ஒரு புத்தகசாலை வேண்டும்' என்றார் அறிஞர் அண்ணா.

தந்தை தன் மகனைப் பள்ளிக்கூடம் அனுப்புவதால் கல்வி வந்திடுவதல்ல, மகள் தன் மகனைப் பள்ளிக் கூடம் அனுப்பும் போதுதான் குடும்பத்தில் கல்வி முழுமை பெறுகிறது.

'கற்றது கை மண்ணளவு கல்லாதது உலகளவு' என்பது முதுமொழி. 'ஐந்தடி சித்திர சட்டத்தில் அடுக்கிய புத்தகங்களை வாசித்திருந்தால் கல்விச் சோலையின் வாயில் நுழைந்ததாகக் கருத்து' என ஆங்கில அறிஞர் ஒருவர் கூறியுள்ளார். 'பிச்சை புகினும் கற்கை நன்றே' என்பது தமிழ்ப் பாட்டியின் பாடலாகும்.

ஆதலால், படித்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். திக்குத் தெரியாத காட்டில் திசை காண்பதற்காகக் கற்க வேண்டும். எதைப் புறக்கணிப்பது என்று கண்டறிய, எதைச் சிறைக் கணிப்பது, சிந்தித்தறிய எதைக்கண்டும் காணாதது போல இருந்துவிடுவதற்குத் தெளிந்து அறியப் படிக்க வேண்டும்.

கூடச் கூட வெண்மை தரும் சங்குபோல, கூடச் கூடச் சுவை தரும் பாலைப்போல, படிக்கப் படிக்கப் படிப்பு பளிங்குபோல மினுங்கும். மணலில் தோண்டிய கிணற்றில், தோண்டுகின்ற அளவுக்குத்தான் நீர் சுரக்கும்; அதுபோல மக்களுக்குக் கற்ற கல்வியின் அளவிற்குத்தான் அறிவும் வளர்ச்சியுறும்.

எக்குடிப் பிறப்பினும் யாவரே ஆயினும்
அக்குடியில் கற்றோரை மேல் வருக

என்ற பாடலும் வெற்றிவேற்கையாகும். யாரானாலும் எந்தக் குலத்தில் பிறந்திருந்த போதிலும் கற்றவரை எல்லோரும் மதிப்போடு வரவேற்பார்கள்.

கற்றவனுக்கு எந்தவொரு நாடும் அவனது சொந்த நாடாகும்; எந்த ஒரு ஊரும் அவனது சொந்த ஊராகும்; அப்படி இருப்பதை அறிந்த பிறகும், இறப்பு வரும் வரையிலுங்கூட கல்லாமலேயே காலங் கழிக்கிறான் என்றால், அது வியப்புக்கு உரியதாகும்.

படிக்காதவர்களைப் படிக்கச் செய்திடல் வேண்டும். படிக்காத மேதைகள் பலர் இருக்கலாம். ஆனால், அவர்களது அனுபவம் - பயணம் - தொழில் போன்றன நல்லறிவைக் கொடுத்திருக்கும். தந்தை பெரியாரின் பகுத்தறிவு, சிந்தனையால் வந்தது; கனம் காமராசரின் அரசியல் அறிவு, கேள்வியால் வந்ததாகும். கலைஞர் கருணாநிதியும் கவிஞர் கண்ணதாசனும் பல்கலைக் கழகப் படிப்பாளிகளல்ல; பெற்றோரின் புகட்டல், தன் முயற்சி போன்றவற்றால் பெற்றவையாகும்.

ஒருவருக்கு அழிவில்லாத சிறந்த செல்வம் கல்வியே ஆகும். மற்றவை எல்லாம் சிறந்தவை ஆகாது. கல்வியால் தாம் இன்பம் பெறுதலைப் போல, உலகத்தாரும் இன்பம் பெறுவதைக் காணக் கற்றவர்கள், மேலும் மேலும் கற்கவே விரும்புவார்கள்.

ஒருமைக்கண் தான்கற்ற கல்வி ஒருவற்கு

எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து. (குறள் : 398)

என்ற குறளுக்கமைய, ஒருவன் தன் வாழ்க்கையின் ஒருநிலையில், தான் கற்ற கல்வியானது, அவனுக்கு எல்லா நிலைகளிலும் சென்று பாதுகாப்பாக உதவும் என்பதை உணர்ந்திடக் கேட்கட்டும் 'குறளின் குரல்'

21.9.2001

CTR -

கனேடிய தமிழ் வானொலி

கல்லாமையை இல்லாமை ஆக்குக!

அதிகாரம் - 41

கல்லாமை

விளக்குகள் இருப்பதால் பயனில்லை; அவை ஏற்றப்பட்டு ஒளி தர வேண்டும். அறிவுத்திறம் இருந்தென்ன, அது கூர்மையாக்கப்பட வேண்டும்.

பாடசாலைகள் இருக்கின்றன; ஆனால், படியாதவர்கள் தொகை அதிகமாக உள்ளது. வறுமையின் காரணமாக, பெற்றோரைக் கவனிப்பதற்காக, பெற்ற தாயைப் பிள்ளை பராமரிப்பதற்காக, அறியாமையால், பெண் என்பதால், பிள்ளைகள் தொகை கூடியதால், தொழிலுக்குச் செல்வதால் இன்னோரன்ன பல காரணங்களால் படியாமல் விட்டவர்கள் பலர்.

கல்வியின் மகத்துவத்தைப் பற்றித் தெரிந்தும் சந்தர்ப்பமும் சூழ்நிலையும் படிப்பைத் தடுத்த நிலையில் உள்ளவர்கள் உண்டு.

குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டும், அதனால் தொழிலுக்குச் செல்ல வேண்டும் எனத் தொழிலுக்கேற்ற கல்வியோடு நிறுத்தியவர்கள் இருக்கிறார்கள்.

வறுமைக்கும் புலமைக்கும் தொடர்பு உண்டா?

காலச் சூழ்நிலை, கல்வியைக் கற்க விடாது பலரின் வாழ்க்கையில் விளையாடியுள்ளது. பெற்றோரை இழந்து அநாதை ஆக்கப்பட்டவர்கள் ஊனுக்கு உறைவிடத்திற்கே போராடினார்கள். நாட்டுப் பற்றாளர்களால் தொடங்கப்பட்ட போராட்டம் தீவிரம் அடைந்து தீவிர நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட, அதனை எதிர்த்து மழுங்கடிக்கச் செய்து ஒடுக்கி அழித்திட

அரசுகள் எடுத்திடும் பயங்கரவாத நடவடிக்கைகளால் மக்கள் சின்னாபின்னப் பட்டு இடம் பெயர்வதால் கல்வி பொலிவிழக்கின்றது. தீவிரமோ பயங்கரமோ ஏற்படுத்தும் பொருள் சேதங்களால், உயிர் இழப்புக்களால் உண்டாகும் நலிவுகளால் கல்வி நசுக்கப் படுகின்றது. இந்த நிலையை இலங்கையில் தமிழரிடையே பெரிதும் காணக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

20, 21 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் கல்லாமைக்கு மனிதனின் செயற்பாடுகளே காரணமாக அமைந்திருப்பதைக் காணலாம்.

ஆனால், தமிழ் மன்னர்கள் காலத்தில் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் ஒன்றைத் தவிர வேறு பாடசாலைகள் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. தமிழ்ச் சங்கமும் ஆய்வுணர்வுத் திறம் படைத்த புலவர்களின் கூடமாகவே விளங்கியுள்ளது. இதில் கூடுதலாக அரசர்களின் அனுசரணை பெற்றவர்கள், அரச சபைப் புலவர்கள் ஆய்வறிவுக் கோட்பாட்டுடன் கூடிய இடமாகவே தெரிகிறது.

பாண்டியன் அவைக் களத்தில் தருமியின் பாடலில் பிழை காணும் நக்கீரன், பல்லவ நாட்டு நந்திவர்மன் அவையில் திருநாவுக்கரசர், அதியனுடன் ஒளவையார், பாரியின் பறம்பு மலையில் கபிலர், சேரன் செங்குட்டுவன் தம்பி இளங்கோ, குலோத்துங்கன் அரங்கில் கம்பர் பேன்றோர் கல்வியோடு கலந்து கலங்கரை விளக்காகியுள்ளனர்.

ஆனால், பொன்முடியார், வெண்ணிக்குயத்தியார், நச்செள்ளையார், கணியன் பூங்குன்றனார் போன்றோரும் இருந்துள்ளனர். புறநானூறுத் தொகுப்பு இல்லையென்றால் இவர்களை யார் அறிவர்?

பெருந்தலைச் சாத்தனார், பெருஞ்சித்திரனார் போன்ற பெரும் புலவர்களின் பாடல்களும் புறநானூற்றில் உள்ளன. அவை தரும் செய்திகள் நெஞ்சை உருக்குவனவாக உள்ளன. தங்கள் வீட்டுக் கூரைக்கூடாக ஆகாயத்திலுள்ள

வெள்ளிகளைப் பார்க்கலாம் என்கிறார் ஒரு புலவர். மழையால் நனைந்த காரணத்தால் குசினி அடுப்பில் காளான் முளைத்துள்ளது என்கிறார் இன்னொரு புலவர்; 'பசியால் வாடிய குழந்தை தாய் முகம் நோக்க, தாய் என் முகம் நோக்க, நான் உன் முகம் நோக்கி வந்தேன்' என்கிறார் மற்றைய புலவர். பசியால் வதங்கியுள்ளனர் புலவர்கள்.

சைவமும் தமிழும் இரட்டைக் குழந்தைகளா?

இன்று தமிழன் என்று சொல்ல, தலை நிமிர்ந்து நிற்பதற்குக் காரணமாக உள்ளவர் திருவள்ளுவர். அவரது வாழ்க்கை வரலாறு தெரியவில்லை. வள்ளுவர் என்பது ஒரு சாதிப் பெயராகவும், தொழில் பெயராகவுமே கொள்ளப்படுகின்றது. வசதியும் வாய்ப்பும் இல்லாதவராகவே காட்டப்படுகிறார். அநாதைப் பிள்ளை போன்ற அமைப்பிலும் கதைகள் உண்டு. அவற்றால், அவர் அரச சபைப் புலவர் அல்ல என்பது புலனாகிறது. திருக்குறளை அரங்கேற்றுவதிலும் பல கடினங்களை அனுபவித்துள்ளார்; அரங்கேறிய பின்னும் மக்கள் மத்தியில் அரங்கேறாது அடங்கிய நிலையில் வைக்கப்பட்டிருந்துள்ளது. வள்ளுவருக்கு முந்திய கவிஞர்களைத் தவிர ஏனையோர் யாவரும் குறளைத் தங்கள் நூல்களில் எடுத்தாண்டுள்ளனர். எனினும், அரச மண்டபத்திலோ மக்கள் மத்தியிலோ செல்வாக்குப் பெறவில்லை.

கம்பரை ஆதரித்த சடையப்ப வள்ளல் பற்றி, இராமாயணத்தில் இரு இடங்களிற் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கம்பர் மகன் அம்பிகாபதிமேல் அரச மகள் அமராவதி காதல் கொண்டதற்கு அம்பிகாபதிக்குத் தூக்குத் தண்டனை வழங்கப் பட்டுள்ளது. இராமாயணத்தைக் குலோத்துங்கன் எழுதச் சொன்னது மொழிக்காக அல்ல - கல்விக்காக அல்ல. சமயத்திற்காக, வைணவ சமயப் பரம்பலுக்காக, சைவத்திற்குப் பாதுகாப்பு அரணாக விளங்கிய இராவணனை ஒழிப்பதற்கு, இராவணன் மேலது நீராக விளங்கிய சைவச் சின்னத்தை - திருநீற்றினை அழிப்பதற்காகும்.

கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டுக்குப் பின் சமயக் கல்வி, குறிப்பாக சைவ - வைணவ இலக்கியங்கள் பெரு வளர்ச்சி கண்டதனால் தமிழ் மொழியும் பரந்து விரிந்தது உண்மை என்றாலும் மக்கள் வாழ்வியலை உயர்த்திடும் கல்வி வளர்க்கப்படவில்லை.

கல்வியாளர்களாகிய புலவர்கள் ஏழைகளாக இருந்தனர்; புலவர்களின் திண்ணையே பாடசாலைகளாக இருந்துள்ளன. குரு - சிஷ்ய முறை என்னும் ஆசிரிய - மாணவ பரம்பரை நிலவியிருந்தது. இந்த முறைகளில் மொழி - இலக்கண இலக்கியம் - இசை - நடனம் - மருத்துவம் போன்றன கற்பிக்கப்பட்டன. கல்விப் பசியுள்ளவர் கற்பிக்கப்பட்டார்கள்.

ஏனையவர்கள் கல்லாதவர்களாகவே காணப்பட்டார்கள். படிப்பதற்குப் பாடசாலைகள் இல்லாதபடியால் மக்கள் படியாதவர்களாக இருந்தார்கள்.

கல்வி என்பது நீரினால் வானியை நிரப்புவது போன்றதல்ல, கல்வி என்பது தீயினை ஒளிரச் செய்வதாகும்!

படித்தால் மட்டும் போதுமா?

கல்வி எல்லோரையும் தலைவர்களாக ஆக்கிவிடாது; ஆனால் எந்தத் தலைவனைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்பதைப் படித்துத் தரும்.

கல்வியினை வாங்கிட முடியாது; கல்வியினை அடைந்திட வேண்டும், கல்வி என்பது ஒருவர் மனத்தின் அறிவுத் திறன் அல்ல; ஆனால், அது 'என்னால் முடியும்' என்பதைக் காட்டுவதாகும்.

கல்வி ஒரு ஆபரணம் போன்றது; ஆனால், கல்வியுடையானிடமிருந்து அதனை அபகரித்திட முடியாது. கல்வி வாழ்க்கைக்கான ஆயத்தங்களைச் செய்திட உதவுவதாகும்.

கல்வியானது பரம்பரையாக கடத்தப்பட்டு வருகின்ற ஓர் உயிராகும். கல்வியுடையார் ஒருவரின் புகழ் சந்ததி

சந்ததியாகப் பேசப் படுவதுபோல, ஒருவருடைய கல்வி அவரது சந்ததியினருக்கு வாழையடி வாழைபோல கடத்தப்படுவதாகும்.

படித்தால் மட்டும் போதுமா? படிப்பு சோறு போடுமா? ஏட்டுச் சுரைக்காய் கறிக்கு உதவாது - என்றெல்லாம் பேசப் படுவதுண்டு.

படித்தால் போதுமா? தொழிலுக்கான முயற்சியைச் செய்ய வேண்டாமா? பொருள் தேடுவதற்குப் பொருத்தமான கல்வியைப் படிக்க வேண்டாமா? தொழிற் கல்வி, கலைக் கழகக் கல்வி இரண்டையும் கற்று, கலைக் கழகக் கல்வியால் வாழ்வியலையும், தொழிற் கல்வியால் வாழ்வியலுக்குத் தேவையான பொருளையும் ஈட்டிட வேண்டும். அதனால், கற்றல் அவசியமானதாகும்.

கல்லாமை என்பது குற்றம், குறை, இழிநிலை போன்றவற்றிற்குக் காரணமாக அமைவதாகும்.

கல்லாதான் ஒப்பம் கழியநன்று ஆயினும்

கொள்ளார் அறிவுடை யார்.

(குறள் : 404)

என்பது குறளாகும். நூல்களைக் கற்காதவனுடைய இயற்கை அறிவு, ஒரோவழி மிக நன்றாக அமைந்திருந்த போதிலும் கற்றறிவாளர்கள், அதனைச் சிறந்த அறிவாக ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள்.

அதனால், கற்றறிந்தார் அவையில் புகுந்து கல்லாதார் ஒன்றைச் சொல்வது, எப்போதும் பொருத்தமாக இருக்காது.

எனவே, பாடசாலைகளிலோ, கலை விழாக்களிலோ பணம் படைத்தவர்களை முன்னுக்கிருத்தி, புகழ்ந்து பாராட்டும் நிகழ்வுகள் இன்று மிகவும் மோசமாக உள்ளது! பாடசாலையின் படிக்கட்டுகளை அறியாதவர்கள் அவர்கள், அவர்கள் உதவி இல்லாதுவிட்டால் விழாவும் இல்லை. எனவே, அளவோடு நிகழ்ச்சியில் புகுத்தி, பேச்சுக்கு மேடையைக் கொடுக்காது பார்த்துக் கொள்ளல் அவசியமாகும்.

கல்லாதவர் களர்நிலம் போன்றவரே!

கல்வி இல்லாத ஒருவன் தன்னை ஒரு அறிவாளி போலக் காட்டிக் கொள்ளும் மதிப்பு, அவன் கற்றவரோடு கலந்து பேசும்போது கெட்டுவிடும். எனவே, பண வசதி படைத்தவர்கள் பாடசாலைகளுக்கு உதவலாம்; ஆனால், சிறப்பு விருந்தினர்களாக மேடையேறும் போது சொற்பொழிவுகளைத் தவிர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

காரணம், மார்பமைப்பு இல்லாதாளுடைய பெண்மையை ஆடவர் பெரிதும் விரும்பாததுபோல கல்லாதாரின் சொற்பொழிவைக் கற்றறிந்தோர் விரும்ப மாட்டார்கள்! கற்றார் முன்னிலையில் கல்லாதவர்கள் யாதொன்றும் பேசாமலிருந்தாலே, அவர்கள் நல்லவர்களாகக் கருதப்படுவார்கள்.

இல்லாதவர்கள் ஒன்றுக்கும் பயன்படாத களர்நிலம் போலப் பெயருக்கு மனிதர்கள் என்று இருப்பவர்களே அல்லாமல், அவர்களால் யாருக்கும் ஒரு பயனுமில்லை.

வாழ்வியலைக் கல்லாது இருப்பதனாற்றான் இன்று உலகமெங்கும் இரத்தக் களறியாக மாறி உள்ளது! மருத்துவமும் பொறியியலும் கணக்கியலும் மொழியியலும் சினிமாயியலும் அரசியல் நடத்துகின்றன! மக்கள் வாழ்வியல் அவைகளுக்குப் புரியாது. அவர்களுக்கு அமைதி காண்பது முடியாததாகும். குருதியைக் குடிக்கும் புலையராகவே காணப் படுவர்.

கல்வி அறிவு இல்லாதவனுடைய தோற்றம் மண்பதுமையைப் போலப் பார்வைக்கு நன்றாகக் காணப்படினும் அவன் செயல்களுக்குப் பயன்பட மாட்டான். கற்றவர்களிடத்தே காணப்படும் வறுமையைக் காட்டிலும் இல்லாதவர்களிடத்தில் இருக்கும் செல்வம், மிகத் துன்பத்தைத் தருவதாகும்!

குடிப் பிறப்பைவிடக் கல்வியே ஒருவரின் பெருமைக்குக் காரணமாகும் என்பதால் வள்ளுவரும் -

விலங்கிகாடு மக்கள் அணையர் இலங்குநால்
கற்றாரோடு ஏனை யவர்.

(குறள் - 410)

என்ற குறளால் கூறுகிறார். விலங்குகளுக்கும் மக்களுக்கும் உள்ள வேறுபாடே நூல்களைக் கல்லாதவர்களுக்கும் கற்றவர்களுக்கும் உள்ள வேறுபாடு என்பதை விளங்கிடக் கேட்கட்டும் 'குறளின் குரல்'.

CTR -

28.9.2001

கனேடிய தமிழ் வானொலி.

கேள்விச் செல்வம் ஆழியில் முத்தே!

அதிகாரம் - 42

கேள்வி

‘கேள்விச் செவியன் ஊரைக் கெடுத்தான்’ - என்றோர் பழமொழி உண்டு. அரைகுறையாகக் கேட்டுவிட்டு, தனக்குத் தெரியும், அல்லது தனக்குத்தான் முதலில் தெரியும், அல்லது தனக்குத் தெரியும் என்கிற ஆர்வத்திலே ஆளுக்காள் சொல்லிக் கொள்வதாகும்!

‘நான் பிடித்த முயலுக்கு மூன்று கால்’ என்பர். அதனைக் கேட்டவர் ‘நானும் கண்டேன்’ என்பார். கொஞ்சமேனும் யோசனை இல்லாது, ஒன்று சொன்னவரை விடத் தனக்கு முன்னமே தெரியும் என்று காட்டுவதில் உள்ள ஆர்வத்தில் இப்படிச் சொல்வதாகும்!

ஒரு தந்தை நூறு ஆசிரியர்களைவிட மேலானவர்

அரை குறையாகக் கேட்பதை, தனது மனநிலைக் கேற்ப விளங்கிக் கொண்டதைச் சொல்வதால் பின் விளைவுகள் கடுமையானதாக இருக்கலாம்.

கண்டதைச் சொல்வதாலேயே கொலை விழலாம் என்றால், ‘கேட்டதைச் சொல்வதால் என்ன ஆகலாம்?’ என்பதைக் கூறவும் வேண்டுமோ?

‘கொண்டு கொணர்க’ என்றுதான் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் சொன்னான். ஆனால், வஞ்சிப்பத்தனின் மனநிலைக்கேற்ப அது, ‘கொண்டு கொணர்க’ எனக் கேட்கிறது, விளைவு கோவலன் கொலையுண்டான்; அதனால் மதுரை எரிந்தது. அதுபோல, ஆங்கிலத்திலும் ஒரு செய்தி உண்டு. Kill him not, bring him என்பது kill him, not bring him என விளங்கிக்

கொண்டதால் கொலை நடந்தது. இதில் நிறுத்தற் புள்ளியின் இடம் மாறியவுடன் கருத்து மாறிவிட்டது!

காக்கை காக்கையாகச் சத்தி எடுத்தான் என்ற கதையும் இப்படித்தான், காதம் போல கறுப்பாகச் சத்தி எடுத்தான் என்பது காகம் போலச் சத்தி எடுத்தான் என்றாகி, காக்கை காக்கையாகச் சத்தி எடுத்தான் என்றாகி விட்டது.

இப்படி 'கேள்விச் செவியர் ஊரைக் கெடுப்பர்', 'எருது கன்று ஈன்று கொண்டு நிற்கிறது' என்பது போன்ற பழமொழிகள் பலவுண்டு.

கேட்பதால் அறிவு பெறுவதைக் கேள்விஞானம் என்பர். தாம் கேட்டதைப் பகுத்தறிவுப் பாதையில் நின்று அறிவுத் திறனோடு ஆய்ந்தறியும் கூர்மதியோடு விவேகமாகக் கூறுவதே கேள்விச் செல்வமாகும்.

கேட்டறிவதற்குப் பாடசாலைகள் தேவையில்லை. ஒரு தந்தை 100 ஆசிரியர்களைவிட மேலானவராவார். படித்தவனோடு கூடிய அரைமணி நேரம் ஆறு மாதம் நூல் நிலையத்தில் இருந்ததற்குச் சமமாகும்.

அனுபவக் கல்வி அவசியம் தேவை!

அனுபவம் என்பது ஒரு சுட்டாயமான கல்வியாகும். அறிவுப் பசி உள்ளவர் கேள்வி ஞானத்தால் அறிஞனாகிட முடியும். கேட்பவர்கள் எல்லோரும் ஆய்வுணர்வுக்குரிய அறிவுத் திறனுடையவர்கள் அல்ல.

எல்லாப் படிப்புகளுக்கும் ஒரு உணர்வான அடித்தளம் இருக்கும். அதனால், ஒருவருக்குப் பிடிக்கும் பேச்சு இன்னொருவருக்குப் பிடிக்காது. ஒருவரின் சுவை இன்னொருவருக்குப் பிடிக்காது. ஒருவரின் சுவை இன்னொருவருக்கு வேறாக இருக்கலாம். வேப்பம்பழம் காகத்திற்கு இனிப்பாக இருக்கிறது, அதுவே மற்றையவைகளுக்குக் கசப்பாக இருக்கிறது. Taste differs எனினும்

உண்மை யாருக்கும் பொதுவானதாகும். உண்மையைப் பயில்வது ஆரம்பத்தில் கடினமாகத்தான் இருக்கும், ஆனால், வாய்மை வெல்லும், வாய்மையே வெல்லும்!

சேக்ஸ்பியரின் யூலியஸ் சீசரில் மார்க் அந்தோனியின் உரை, நோமன் மக்களைப் புருட்டஸ், கசியஸ் ஆகியோருக்கு எதிராகத் திருப்பியது. தமிழ்நாட்டில் பேரறிஞர் அண்ணாவின் பேச்சு, தமிழ் நாட்டின் பட்டி தொட்டிகளில் மட்டுமல்ல கடல் கடந்த நாடுகளிலுமுள்ள தமிழர்களின் இதயத்தில் தமிழ் உணர்வை ஊட்டியது. இலங்கையில் அமரர்களான ஜி.ஜி.பொன்னம்பலம், S.W.R.D. பண்டாரநாயக்கா ஆகியோரின் பேச்சுக்கள் பற்றி மக்கள் பேசிக் கொள்வர்.

சொல் எனும் வலிமை வாய்ந்த துப்பாக்கி!

இத்தாலியின் நோம் அரசின் பேச்சாளராக விளங்கிய சிசரோவின் பேச்சாற்றல் என்றும் பேசப்படுவதாகும்.

இரண்டாவது உலக மகா யுத்தத்தின் போது ஐக்கிய ராச்சியத் தலைவராக விளங்கிய வின்ஸ்டன் சேர்ச்சிலின் பேச்சுக்கள் பிரபலம் வாய்ந்தவையாகும்.

2001 செப்டம்பர் 11இல் அமெரிக்காவில் உலக வர்த்தக மையத்தில் நடந்த விமானத்தாக்குதலின் பின் அமெரிக்க சனாதிபதி George W. Bush அவர்களின் பேச்சுக்கள் அமெரிக்க மக்களின் உணர்வுகளை ஒன்றாக்கிப் பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான போருக்கு ஒன்று திரட்டியுள்ளது. விமானத் தாக்குதலால் ஏற்பட்ட பயவுணர்வு, பயங்கரவாதத்தை ஒழித்திடுவதில் ஒன்று திரண்டுள்ளது. சனாதிபதி புஷின் பேச்சு மக்களை ஒரே பாதையில் சிந்திக்க வைத்துள்ளது.

வீரன் ஒருவனின் துப்பாக்கியின் வலிமையைவிட பேச்சாளனின் பேச்சு வலிமை வாய்ந்ததாகும், துப்பாக்கி உடனுக்குத் தீர்வைத் தரலாம்; ஆனால் பேச்சு, காலத்தால் அழியா வெற்றியைக் காலந் தாழ்ந்தாகினும் அளிக்கும். ஆகவே, கேள்விச் செல்வத்தை வளர்த்திட வேண்டும்.

பாடசாலைகள், பல்கலைக் கழகங்கள் பொதுவாக கரண்டியால் தீய்த்திடும் வேலைகளைச் செய்வதால், காலவோட்டத்தில் அவை எதனையும் படிப்பித்ததாக இல்லாது, அது கரண்டியின் அமைப்பையே தந்துவிடும். கற்பித்தல் எப்பொழுதும் செயல்முறை, பகுத்தறிவு, தொழிலறிவு ரீதியாக அமைய வேண்டும். வாழ்வுக்குப் பயனில்லாத எதையும் படிப்பித்தலைத் தவிர்க்க வேண்டும்; அதிலும் கற்பனைக்கு எட்டாத, பகுத்தறிவற்ற, அறியாமை மிகுந்த செய்திகளைச் சொல்லி மக்களை ஏமாற்றக் கூடாது.

சமய ரீதியாகப் பல மூட நம்பிக்கையுடைய செய்திகளைப் பேசுவது நிற்பாட்டப் பட வேண்டும். இது 21ஆம் நூற்றாண்டு, கணனி யுகம்! சமய அறிவு விஞ்ஞான உண்மைகளுடன் போகவேண்டும். மெஞ்ஞானம் மெய்யறிவுடன் இணைந்து செல்ல வேண்டும். இல்லாவிட்டால் பசனைகளைக் கேட்டு, அதனை நம்பி அதன் வழி நடக்க முற்பட்டால் பூகோள மயமாகலில் ஈடுகொடுக்க முடியாது தாழ்ந்துவிட நேரிடும். வாழ்வியலும் தொழிலறிவும் தெரியாதவர்கள் வாழ முடியாது. அவர்கள் சாமியாராகச் செல்ல வேண்டியதாகிவிடும்! சாமியாரானாலும் உணவுக்கு என்ன செய்ய முடியும்? கோயில் - குளம், ஆச்சிரமம் போன்றவற்றிலிருந்து கைலாயம் சென்று திரும்பியவர் எனப் பொய்யுரைத்து, மாறாத நோய்களெல்லாம் மாறிவிடும் இவர் கைப்பட்டால் என்று சொல்லிடும் பக்த கோடிகளை வைத்து ஏமாற்றி வாழ வேண்டி வரும். பக்தர்கள் அதிகரித்துச் செல்வாக்குப் பெருகிட மடம் - மடாலயம், கால் பிடிக்கக் கை பிடிக்கப் பக்தைகளாகிய சேடிகளெனக் கூடி, கூடிக் குலாவிடும் இன்பக் கேளிக்கையென வளர்ந்து, சமூக விரோதச் செயல்களைச் செய்திடும் நிலையங்களாக மாறிவிடும் நிலைகளைப் பார்க்கலாம்.

எனவே, கல்வி சமூக வளர்ச்சியை மையமாகவே கொண்டிருக்க வேண்டும்.

விலங்குகளும் பேச்சும்!

“நாகரிகம் - சட்டம் - அரசு என உலக நாகரிகத்தின் உறுப்புகளாக விளங்கிடும் ரோமர்கள் லத்தீன் மொழியை மட்டுமே படிப்பதற்குச் சம்மதித்திருந்தால் உலகத்தைக் கைப்பற்றி இருக்க முடியாது” என்றார் Heinrich Hein என்ற அறிஞர். அறிஞர் ஹெயின் கருத்தை நாமும் நன்றாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஆண்ட இனம் ஆளப்படுகிறது; மீண்டும் அதனை ஆள முயற்சிக்க வேண்டாமா? பிரகலாதன், வீரவாகு தேவர், விபீடணன், எட்டப்பர், காக்கை வன்னியன் எனக் காட்டிக் கொடுப்பவர்களின் பட்டியல் நிற்கிறதே! இவர்கள் பேச்சின் மகுடியில் நாடு நலிந்தது; தமிழ் சிதைந்தது. கலை - பண்பாடு சீரழிந்தது. கூத்தாடி நாட்டைக் கெடுத்தான் என்றல்லவா ஆகிவிட்டது!

மனிதன் பகுத்தறிவுடையவன். கேட்பவைகளை ஆய்வுக்கண் கொண்டு நோக்க வேண்டும். “பிள்ளையார் பால் குடித்தார்” என்ற செய்தி யாழ்ப்பாணத்தில் காட்டுத்தீ போலப் பரவியது. அதனை நம்பாதவர்கள் இல்லை என்றவளவுக்குப் பரவியது. அதனால், எல்லோரும் பால் செம்புடன் பிள்ளையார் கோயிலில் நின்றார்கள்; வரிசை நீண்டது. முதலாம் ஆளின் பால் செம்பும் ஐயரால் வாங்கப் படவில்லை! அப்பொழுதுதான் அது ஒரு விடுகதை என்பது புரிந்தது. வதந்திகள் பரவுவது மிக வேகம். ‘நடிகை நகியா வேலை இல்லாது இருந்தார்’ - என்று சொன்னது, ‘நடிகை நகியா சேலை இல்லாது இருந்தான்’ என்று காதில் விழுவே, செய்தி நாடு முழுக்கப் பரவி Special Edition ஆகப் பத்திரிகை வாங்க முண்டி அடித்துக் கொண்டவர்கள் ஆயிரக் கணக்காக ஆகும்.

நமது நாட்டில் கிளிகள் 10 சொற்களில் பேசக் கற்றுக் கொள்கின்றன. மாடுகள் எசமானனின் சொற்களில் 20ஐப் புரிந்து கொள்ளும்; நாய்கள் இன்னும் அதிகமாக விளங்கிக் கொள்கின்றன. கொலை - கொள்ளைகளின் துப்பைத் துலக்க நாய்கள் பயன்படுத்தப் படுகின்றன. அதன் சாட்சியம்

நீதிமன்றில் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுமென லண்டன் நீதி மன்றம் தீர்ப்பு வழங்கியுள்ளது. அதுபோலவே, இயற்கைப் பிரியர்கள் வெவ்வேறு மிருகங்களை வைத்திருக்கின்றனர்.

“டொல்பின் 50 ஆங்கிலச் சொற்களைப் பயின்றுள்ளன. சரியான சந்தர்ப்பங்களில் அவை பயன்படுத்தப் படுகின்றன; ஆனால், ஒரு மனிதனும் டொல்பின் மொழியைப் பயின்று கொள்ளவில்லை” என Carl Sagan என்ற அறிஞர் கூறியுள்ளார். இதனால் பேச்சு மொழியின் முக்கியத்துவத்தைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

வயிற்றுணவை விட செவியுணவே சிறப்பு வாய்ந்தது!

செல்வத்துள் செல்வம் செவிச்செல்வம் அச்செல்வம்

செல்வத்துள் எல்லாம் தலை.

(குறள் : 411)

என்பது குறளாகும். செல்வங்களுள் எல்லாம் சிறப்பான செல்வமாக இருப்பது கேள்விச் செல்வமாகும்.

வயிற்றுக்கு இடப்படும் உணவைக் காட்டிலும், செவிக்கு அளிக்கப்படும் கேள்வி அதாவது கதை - பேச்சு - இசை செய்தி போன்றன மிகவும் முக்கியமானதாகும்.

கேள்வி ஞானத்தை மிகுதியாக உடையவர்கள், புலனடக்கங் கொண்டு அமைதியாக வாழும் ஆன்றோருக்கு ஒப்பானவர்கள் ஆவார்கள்.

ஒருவன் கற்க வேண்டிய நூல்களைத் தானே கற்காவிட்டாலும், கேள்வியறிவு உடையவனாக அவன் இருந்தால், அதுவே, அவனுக்குத் தக்க நேரத்தில் பெருந்துணையாக அமையும்.

வழுக்கு நிலத்தில் நடப்பதற்கு ஊன்றுகோல் எப்படி உதவுகிறதோ, அதேபோல ஒழுக்கமுடையவர்களின் அறிவுரையானது உதவும்.

சிறந்த கேள்வியறிவுடையவர்கள் தப்பித் தவறித் தவறாகச் சிலவற்றை உணர்ந்த போதிலும், அறிவுக்குப் பொருந்திவராத சொற்களைச் சொல்லவே மாட்டார்கள்.

தெளிவான கேள்வியறிவு இல்லாதவர்கள், அடக்கமாகப் பேசும் அமைதியான பண்புடையவர்களாக இருக்க இயலாது. உளத்தாக்க அலைவினால் அறிவிழந்து துடித்தவண்ணம் இருப்பர்.

செவிச்சுவை உணராமல் வாயின் சுவைக்காக மட்டுமே வாழும் மக்கள் உயிரோடு இருப்பதுவும் இல்லாமற் போவதும் ஒன்றுதான். உண்பதற்காக வாழக் கூடாது; வாழ்வதற்காக உண்ண வேண்டும்.

கேட்பீனும் கேளாத் தகையவே கேள்வியால்

தோட்கப் படாத செவி.

(குறள் : 418)

என்பது குறளாகும். இயற்கையாகவே கேட்கக் கூடிய காதுகளாக இருந்தாலும், அவை நல்லோர் உரைகளைக் கேட்க மறுத்தால் செவிட்டுக் காதுகள் என்றே கருதப்படும் என்பதை அறிந்து, கேள்விச் செல்வத்தை நன்கு பெற்று, வாழ்வின் இன்பம் பெற்று வாழ்ந்திடக் கேட்கட்டும் 'குறளின் குரல்'.

4.10.2001

CTR -

கனேடிய தமிழ் வானொலி

அறிவே சிறந்த ஆயுதம்!

அதிகாரம் - 43

அறிவுடைமை

அறிவு என்பது அனுபவம், கேள்வி, சிந்தனை, கற்றல் போன்ற முறைகளின் மூலமாகப் பெற்றுத் தெரிந்து கொள்வதாகும். இதனைப் புலன்கள் வழி நாம் பெற்றுக் கொள்கிறோம். புலனறிவு அல்லாத ஆறாவது அறிவுதான் மனிதனை விலங்குகளிடமிருந்து வேறு படுத்துகிறது.

அறத்தின் தாய் அறிவாகும்!

ஒருவனின் ஆய்வுணர்வுத்திறம் அறிவுத் திறமையின் அடிப்படையிலே அமையும்மாயினும், மனத்தின் ஆய்ந்தறியும் பகுத்தறிவுத்திறன் மூளை விருத்தியின் பரிணாம வளர்ச்சியில் தங்கியிருக்கிறது. ஆய்வுத் திறனின் கூர்மை, விவேகம் அறிவின் ஆற்றலில் அமைந்துள்ளது. அறிவு, அறிந்த செய்திகளால், புரிந்த புதினங்களால், உணர்ந்த இயல்புகளால் வருவதாகும்.

தெரிந்து வைத்திருக்கும் தகவல்களின் அளவில் அறிவு இருக்கும்; தெரிந்திருக்கும் செய்திகளின் விகிதாசாரத்திற்கு ஏற்பவே அறிவு அமைந்திருக்கும்; குறைந்த அளவு ஆபத்தானதாகும்.

நாகரிகம் அறிவின் ஆற்றலால் வளர்ந்துள்ளது; எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு அறிவு அதிகரிக்கிறதோ அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு அறியாமை வீழ்ச்சியடையும்.

அறத்தின் தாய் அறிவாகும்; எல்லாவிதத் தீய ஒழுக்கங்களுக்கும் அறியாமை காரணமாகும். அறிவைப்

பெற்றிட நல்ல கல்வியைப் பெற வேண்டும். கற்றல் ஒருவனுக்குப் பெருஞ் செல்வமாகும்; கற்றவனுக்குச் சென்றவிடமெல்லாம் சிறப்பாகும். எண்ணம் இல்லாத கற்றல் பொருளாக்கமில்லாத செயல் பயங்கரமானதாகும்.

ஆழம் அறிந்து காலைவிடுவதே அறிவின் திறன்!

அறிவு ஒருவருக்கு அழிவு வராமல் காக்கும் படைக்கருவியாகவும், பகைவரால் அழிக்க முடியாத கோட்டையாகவும் திகழ்வதாகும்.

இரவில் செல்வது ஆபத்தானது என்று தெரிந்தால் இரவில் செல்லாது, தவிர்க்கலாம். தொலைவிடம், தனிவழி சென்றால் தீங்குகள் நடந்திட வாய்ப்புகள் பலவுண்டு. எனவே, தொலைவிடத்திற்கு, தனி வழிப் பாதைகளில் பிறர் துணையைப் பெறுதல் அறிவுடைமையாகும்! பணம் வைத்திருப்பதுவும் நகை அணிவதும் ஆபத்தானதொன்றாகும். இந்த அலுவல்களில் பிறர் கண்ணில் பட்டுக் கொள்ளாதவாறு பணம் - நகை ஆகியன இருக்க வேண்டும். அதனால், இவற்றை முற்று முழுதாகத் தவிர்த்தல் என்பதல்ல, பிறர் பார்த்து அவாப்பட வைக்காதிருத்தல் வேண்டும். இது அறிவுடைமையாகும்.

‘நீர் விளையாடேல்’, ‘ஆழம் அறிந்து காலை விடு’ என்ற நெறிகளைச் சாதாரணமானவை எனத் தள்ளி விடாது பின் பற்றுதல் அறிவுடைமையாகும்.

எவற்றைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பது சிறந்த பல்கலைக் கழகத்தில் கற்கும் ஆற்றல் வாய்ந்த மக்களுக்குத் தான் தெரியும். அவர்களுக்குத்தான் எந்தப் பொருள் குறித்து எவர் எதைச் சொன்னாலும், அதை அப்படியே நம்பி ஏற்றுக் கொள்ளாமல் உண்மை எது என்பதை ஆராய்ந்து தெளிவது என்பது தெரியும். ஒக்ச்போர்ட் பல்கலைக் கழகத்தில் படித்தலே சிறந்தது என்பர் பிரித்தானியர். இந்தியாவில் சென்னைப் பல்கலைக் கழகமும் இலங்கையில் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகமும் சிறந்தது என்பர். பல்கலைக் கழகத்தில் படித்தால்

மட்டும் அறிவு வந்திடுமென்பதல்ல. ஆனால் அறிவுக்கும் பல்கலைக் கழகங்களுக்கும் தொடர்பு உண்டென்பது ஏனோ உண்மைதான். சென்னைப் பச்சையப்பன் கல்லூரியில் (பல்கலைக் கழக இணைப்புக் கல்லூரி) படித்ததை நான் பெருமையாகக் கருதுகிறேன்.

அறிவுத்திறனுடைய மக்கள் தகுதி - உள்தகவுகளைவிடக் கருத்து - எண்ணத்திற்குத்தான் முக்கியத்துவம் அளிப்பர். அத்தகையதொரு நிலையினைப் பல்கலைக் கழகக் கல்வி கொடுத்துவிடும். அதே நேரத்தில் 'அறப் படித்தது கூழ்ப்பானைக்கே விழுந்த மாதிரி' என்றோர் பழமொழியும் உண்டு. அறிவுத் திறனின் தலையில் உள்ளவர்களிற் சிலர் தமது வாகனத்தைத் தரிப்பிடத்தில் நேராக நிற்பாட்ட முடியாதவர்களாக இருப்பார்கள். இலக்கண வித்தகரும் இலக்கிய மேதையும் வள்ளமொன்றில் சென்று கொண்டிருந்த போது இலக்கணமும் இலக்கியமும் கற்காத காரணத்தால் வள்ளமோட்டி வாழ்வின் முக்காற் பங்கை இழந்துவிட்டார் என அவர்கள் கூறிக் கொண்டிருக்கையில், காற்றின் வேகம் அதிகரித்து வள்ளம் கவிழும் நிலை ஏற்படவே, வள்ளமோட்டி அவ்விருவரையும் நீந்தத் தெரியுமா எனக் கேட்டான். அவர்கள் தெரியாதெனவே நீங்கள் வாழ்வின் முழுமையையும் இழந்து விட்டீர்கள் எனச் சொல்லிக் கொண்டே அவன் நீந்திக் கரை சேர்ந்து விட்டான்!

விளைவும் எதிர்விளைவும்

ஒரு விளைவுக்கு எதிர் விளைவு எப்படி இருக்கும் என்பதை அறிவுடையவர்கள்தான் சிந்திப்பார்கள்; அறிவில்லாதவர்கள் சிந்திப்பதில்லை.

'ஏட்டுச் சுரக்காய் கறிக்கு உதவாது' என்பர். அதனால், புத்தகப் பூச்சியாக இல்லாது செயன்முறைக் கல்வியுடன் அனுபவக் கல்வியையும் சேர்த்து, சிந்தனா சக்தியால்

அறிவாற்றலை அடைந்திட வேண்டும். அத்துடன் மனம் போகும் வழியெல்லாம் போக விடாமல் தீய வழிகளைத் தள்ளிவிட்டு, நல்வழியைத் தேர்வு செய்வதே அறிவுடைமையாகும்.

ஒருவரிடம் பணத்தைக் கொடுக்கச் சொல்லி ஒருவர் தந்தால் அதனை மிகக் கவனமாகவும் பொறுப்புடனும் கொண்டு போய்ச் சேர்ப்பிக்க வேண்டும். இராணுவ முகாமுக்கூட்டாகச் செல்கையில் இராணுவம் பணத்தைத் திருடிவிட்டான் எனப் பொய்சொல்லி அந்தப் பணத்தை உரியவருக்குக் கொடுக்காமல் திருடலாமா? அல்லது வேறுவிதமாகக் கையாடல் நடந்து, திருட்டுப் போய்விட்டது எனப் பொய் சொல்லலாமா? இது அறிவுடைமை ஆகாது. திருடுவது குற்றம், அது இன்னொன்று, அந்தப் பணத்தைச் சேமிக்க எத்துணைக் கடின நிலையை அவன் அடைந்திருப்பான் என எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அப்படி எண்ணிடுபவன் அறிவுடையவன். தனது பொருள் திருடப் படக் கூடாது என எண்ணும் அறிவுடையோன் பிறர் பொருளையும் களவாட மாட்டான்.

அறிவால் உயர்வதே உண்மையான உயர்வு!

நாம் சொல்ல வேண்டியவைகளை எளிய முறையில் கேட்போரின் இதயத்தில் பதியுமாறு சொல்லிப் பிறர் சொல்லும் நுட்பமான கருத்துக்களையும் ஆராய்ந்து தெளிவதே அறிவுடைமையாகும். இதனை -

எண்பொருள வாகச் செலச்சொல்லித் தான்பீற்றர்வாய்

நுண்பொருள் காண்ப தறிவு.

(குறள் - 424)

என்ற குறளால் வள்ளுவர் வரையறுக்கின்றார். தான் பிறர்க்கு எளிதில் விளங்கும்படி பேசிப் பிறர் பேச்சின் நுண்ணிய பொருளைக் காண்பதே அறிவாகும்.

அறிவில்லாத முழுமைநிலை பலமில்லாத நொய்ததாக இருக்கும்; அதே நேரத்தில் முழுமையில்லாத அறிவும்

அபாயமானதும் ஆபத்தானதுமாகும். ஒருவனுக்கு மிகப் பிரகாசமான முளை, அதனைப் பயன்படுத்துவதால் மட்டுமே பிரகாசிக்கும்.

தனது அறிவைப் பிரகாசிக்கச் செய்வதற்கு அறிவுடையாரைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அறிவு என்பது உயர்ந்தோர் மாட்டே என்பதால், உயர்ந்தோர் எல்லாம் அறிவுடையோர் அல்ல. பணத்தால் உயர்ந்தோர், பதவியால் உயர்ந்தோர் என்றெல்லாம் உயர்ந்தோர் உண்டு. ஆனால், அறிவால் உயர்ந்தோரே உயர்ந்தோர் ஆவர். அத்தகைய உயர்ந்தவர்களைத் தன்னுடையவர்களாகச் செய்து கொள்வதே அறிவு; அத்தொடர்பிலே முதலில் மகிழ்தலும் பின்னர் குவிதலும் இல்லாதது அறிவாகும். உயர்ந்தோரே உலகோர் எனப்படுவதால் அவர்களுடன் நட்புக் கொண்டு இன்பம் துன்பம் ஆகிய இரண்டையும் ஒரே நிலையாகக் கருதுவதே அறிவுடைமையாகும்.

இன்று கல்வி முறையில் பொதுமை கையாளப் பட்டாலும் நுண்கலையில் குரு பரம்பரை இன்றும் பலமாகவே இருக்கின்றது. இசை, நடனம், சிற்பம், ஓவியம், போர்ப்பயிற்சி போன்றன அத்துறைகளில் வல்லவர்களிடம் மாணவர்களாகச் சேர்ந்து கற்கும் முறையே நிலவுகின்றது. குரு - சிஷ்ய முறை என்பர். இசை அரங்கேற்றமென்றால் குரு தட்சணை என்றொன்று வழங்குவதும், குருவைக் காலில் விழுந்து வணங்குவதும் நடைமுறையில் இருக்கின்றது. மாணவரிடையே ஒருவகை அடிமைத்தன்மை நிலவுவதானாலும் நல்ல கல்வியைப் பெறமுடிகிறது. இதனை அறிவோடு இயைந்து பார்க்க முடியாதுள்ளது. எனினும் குரு தனது துறையில் ஆற்றல் வாய்ந்தவராகவே இருப்பார். குருதான் உலகம் என்றாலும் அவர்களை விரோதித்த நிலைகளும் பல உண்டு. அத்தகைய விரோதம் அறிவுடைமையாக ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதல்ல. குருவைப் பிடிக்கவில்லையாயின் விட்டு விலகலாமேயன்றி எதிர்ப்பது அறிவின்பால் பிழையானதாகும்.

அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார்!

உயர்ந்தோர் வழியில் உலகம் எவ்வாறு நடைபெறுகின்றதோ அதற்கேற்ப நடந்து கொள்வதே அறிவாகும். உயர்ந்தவர்கள் எவ்வாறு வாழ்கின்றார்களோ, அவ்வாறே, அந்த உயர்ந்தவர்களோடு தானும் அந்த உயர்ந்தவர்களின் வாழ்க்கை முறையைப் பின்பற்றி வாழ்வதுதான் அறிவுடைமையாகும். உயர்ந்தோரின் ஒழுக்கநெறியோடு ஒருவன் ஒத்து நடப்பதே அறிவுடைமை, அண்ணல் காந்தியடிகளின் கதராடை முறையை முதலமைச்சர்களிலிருந்து சாதாரண கூலியாள்வரை அணிந்திருந்தனர். அறிஞர் அண்ணா பொடி போட்டார் என்பதற்காக யாரும் பொடி போடவில்லை. தொப்பியை அளவாகப் போட வேண்டும் என்பர். ஒவ்வொருவருக்கும் எதெது பொருத்தமோ அதைத்தான் பின்பற்ற வேண்டும். தற்செயலாக உயர்ந்த தலைவர் ஒருவர் தற்கொலை செய்து கொண்டாரென்றால் அதற்காகப் பின்பற்றுவோரும் தற்கொலை செய்யலாமா? எனவே, பின்பற்றலில் செம்மறிக் கூட்டம் போல இருக்கக் கூடாது. ஆனாலும், சில விதிவிலக்குகள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டியனவாகும். கம்பர் மகன் அம்பிகாபதியின் மரண தண்டனை, அமராவதியைத் தற்கொலை செய்யச் செய்தது. காதலால் கட்டுண்டவரின் முடிவு பிழையல்ல என்றாலும் சரியெனச் சொல்லி அறிவுடைமை எனக் கூறமுடியாது. காதல் கைகூடாதவரும் வாழ்ந்து காட்டுவதே அறிவுடைமையாகும்.

அதாவது, அஞ்ச வேண்டியதற்கு அஞ்சாதிருந்தும், அஞ்ச வேண்டாததற்கு அஞ்சியும் வாழ்க் கூடாது. அறிவில்லாதவர்கள் தான் அஞ்ச வேண்டியதற்கு அஞ்சமாட்டார்கள். ஆனால், அறிஞர்கள் அஞ்ச வேண்டியதற்கு அஞ்சுவார்கள். அஞ்சுவதற்கு அஞ்சுவதே அறிவுடைமையாகும். அதனால், அமராவதி வாழுவதற்கு அஞ்சியிருக்கக் கூடாது. காதல் என்பது அன்பு வெள்ளந்தான்! அது அள்ளிக் கொண்டு போகத் தக்கதாக இருக்கக் கூடாது. அணைகட்டி வாழ்ந்திட வேண்டும்.

எனவே, ஒருமுன் அறிந்து காத்துக் கொள்ளும் திறனுடையவர்களுக்கு அதிர்ச்சி தரக்கூடிய துன்பம் ஏற்படாது. எதிர்காலத்தில் வரக்கூடிய கெடுதிகளை முன்னரே அறிந்து, தம்மைக் காத்துக் கொள்ளக் கூடிய அறிவுடையவர்களுக்கு, அவர்கள் நடுங்கும்படியாக வரும் துன்பம் யாதொன்றும் இல்லை. முடிவாக,

அறிவுடையார் எல்லா முடையார் அறிவிலார்

என்னுடைய ரேனு மிலர்.

(குறள் : 430)

என்னும் குறளால் அறிவு இல்லாதவர்களுக்கு வேறெது இருந்தாலும் பெருமையில்லை; ஆனால், அறிவு உள்ளவர்களுக்கு வேறெது இல்லாவிட்டாலும் சிறுமை இல்லை என்பதை உணர்ந்திடக் கேட்கட்டும் 'குறளின் குரல்'.

CTR -

4.10.2001

கனேடிய தமிழ் வானொலி

உச்சத்தில் ஒலிக்கட்டும் குறளின் குரல்!

கடந்த 1969ஆம் ஆண்டு திருவள்ளுவரின் 2000 ஆண்டாகும். அந்த ஆண்டைச் சிறப்பிக்கத் திருவள்ளுவருக்குச் சிலை ஒன்றை நிறுவ வேண்டுமென்ற அவா நண்பர் அ.பொ. செல்வையாவின் உள்ளத்தில் தீவிரமாக இருந்தது.

கொள்ளப்பிட்டியிலுள்ள (கொழும்பு) தமிழ்ப் பாடசாலை அதிபர் புல்லுமலை நல்லரத்தினம் (மட்டக்களப்பு) சிலை செய்யும் பணியை ஏற்றுக்கொண்டார்.

இந்தச் சிலைக்கான வழியனுப்பு விழா கொழும்பு சரகவதி மண்டபத்தில் சிறப்பாக நடந்தது. இவ்விழாவைப்போல, சிலை திறப்பு விழாவுக்கான சிறப்பு நிகழ்ச்சி சாவகச்சேரியிலும் நடந்தது.

1967இல் சென்னைக் கடற்கரையில் நடந்த தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டுச் சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளின்போது சென்னை கடற்கரையில் நடிகர் திலகம் சிவாஜி கணேசனால் அன்பளிப்புச் செய்யப்பட்டு, திறந்து வைக்கப்பட்ட அதே சிலை அமைப்பினைக் கொண்டது இச் சிலையாகும்.

இத்தகையதொரு சிலை இலங்கையில் நிறுவப்பட்டது இதுவே முதல் தடவையாகும். இலங்கையில் முதன் முதலில் திருவள்ளுவர் சிலையை நிறுவிய பெருமைக்குரியவர் நண்பர் அ.பொ.செ.

அந்தச் சிலை திருவள்ளுவரின் 2000ஆம் ஆண்டை (1969) நினைவுபடுத்தி சாவகச்சேரி நகரசபை முற்றத்தில் நிறுவப்பட்டுள்ளது.

அந்நியக் கலப்பால் சிதைவுபடும் தமிழ்மொழி - பண்பாடு - கலை கலாச்சாரம் போன்றன திருக்குறள் படிப்பதால் கீர்பெறும் என்பதை உணர்ந்து 'குறள் நெறி போற்றிடுக' என எழுதியும் பேசியும், வரும் நண்பர் அ.பொ.செ. ஒரு 'முத்தமிழ் வித்தகர்', 'இனமானச் செம்மல்', 'பகுத்தறிவாளர்',

கடுஞ்சொல்லும் முறை கடந்து தூற்றி, இழித்துப் பழித்து அழிக்க நினைத்திடும் இயல்புடையோரையும் மன்னித்து, மறந்து-

ஒறுத்தாற்றும் பண்பினார் கண்ணுங்கண் ணோடிப்

பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை

(குறள் 579)

-என்ற குறளுக்கமையப் பொறுமையைக் காட்டும் மிக உயர்ந்த பண்புடையவர். 'குறட்செல்வர்' அ.பொ.செ-யின் 'குறளின் குரல்' மிக உச்சத்தில் ஒலிக்கட்டும், அதனை மக்கள் கேட்கட்டும்.